

Catechima laburra, zubereraren ezaugarri fonologikoen lekukoa

Pello Agirre Sarasola
(UPV-EHU)

Abstract*

In this paper we propose a phonological analysis of the souletin writer Belapeire's Catechima laburra ("Short Catechism") (1696), which seems reliably to reflect many phonetic traits of his dialect, as shown by the comparison with other texts, mainly from the XVII and XVIII centuries. This research is based on three previous works (see Agirre 1997): an exhaustive description of spellings, a critical edition of the catechism, and a vocabulary collecting all the words employed in it. Our aim being to complete the information offered by Mixelena in his Fonética Histórica Vasca ("Basque Historical Phonetics"), we will deal with u > ü, o > u, au > ai and eu > ei changes, with ei/ai alternations, with accommodation phenomena derived from vowels in hiatus, with palatalization, aspiration, sibilant neutralization after n and l, voiced fricative sibilants, trills, and so on.

We will take into account that spelling is often preservative and, therefore, it does not always match phonetics. Moreover, written language has its own features, which make an important difference between written and spoken language. So, it is fundamental for us to determine exactly the frequency of variants and of all the words in general. Finally, although doing assessments of earlier language stages may be a dangerous task, it would certainly be a more dangerous one if we look at present-day geographical distribution of linguistic features as if it could be immutable.

* Doktore-tesia 1996an amaitu genuen. Artikulu hau tesiko hirugarren kapitulua da, zerbaite moldatua: sarrera eta ondorioak hobetu eta testu osoa orraztu dugu; guk tesia bukatuz gerotzik ondu diren azterlanak ez ditugu erabili hobetze horretan, *OEH*-ren azken liburukiak —XIV.a artekoak— eta I. Caminoren tesia izan ezik. Eskerrak emango dizkiogu hainbat lagun: Andolin Eguzkitzari, zuzendari fina izateagatik; Bittor Sarasolari, informatika arloan etengabe laguntzeagatik; Iñaki Mozosi, *Jean de Paris* pastoralaren gaineko tesia eta eskuzkributik zaharrenaren transkripzioa uzteagatik; Ane Loidiri, *Sainta Catherina* pastoralaren transkripzioa eskuratu digulako; Gidor Bilbao, *Edipa*-ren testua eta hango forma guztien indizea uzteagatik; Koldo Zuazori, Larrasqueten hiztegia eskuratzearatik; Paskual Rekalderi, artikulua irakurri eta guri itzuritako hurgesiteak atzemateagatik; E. Jaurlaritzako Hezkuntza, Unibertsitate eta Ikerketa Sailari, emandako dirulaguntzagatik; J. Lakarra editoreari; eta, azkenik, Mariani, azken hilabete hauetan berriz ere filologian murgiltzen uzteagatik.

0. Atarikoa¹

1. Artikulu honetan, *Catechima laburra* (1696) testuaren azterketa fonologikoa egingo dugu, ahalaz XVII. mendearren amaierako zuberera mintzatura hurrantzeko. Ahal den neurrian sinkronia hura deskribatzea da, berez, gure xederik behinena. Gero, bazter euskalki horren fonologiaren historia ontzoko, honako saio hau hobetu eta garai orotako testuak ikuskatu beharko dituzte hizkuntzalariek; elkarren segidako sinkroniak erkatu eta jazo diren aldaketez jabetu. Alabaina, zubereraren azterketa diakroniko osoa egiteko, jakina, aldakuntza fonologikoez gain, morfologikoak, sintaktikoak eta lexikoak jorratu beharra dago.²

2. Mitxelenaren *Fonética Histórica Vasca* izan da gure oinarria. Azterlan horren egitura, gai hurrenkera eta azterbideak atxikita, Erreneriako irakaslearen lana osatu eta argitasun berriak ekarri nahi izan ditugu, tesiko corpusean ez baitzuen Belapeireren katixima sartu; gehiketen eta zuzenketen eranskin luzean baliatu zuen soilik. Gainera, zuberera zaharraren lekuko batzuk —eskuratzeko zailak, orduan eta orain— ez zituen aztertu. Bustiduraren sailean, Lourdes Oñederraren tesiari jarraiki gatzaizkio (1990). Terminologiari dagokionez, ikerlan horretatik eta Pello Salabururen tesiak (1984) hartu ditugu hitz egoki ez gutxi: *aurkakotasun* (gazt. *oposición*), *bustigai*, *irristari* ('bokalerdia eta kontsonanterdia'), *ozen* (gazt. *sonante*), *txandakatze* (gazt. *alternancia*)...

Neogramatikoen eta estrukturalisten tresnak erabili dituen testu azterzaile baten lana duzu, irakurle, eskuetan. Zuberera zaharraren ikerketa fonologikorako oinarri bat eman nahi izan dugu; hots, gramatika sortzailearen eta eredu berriagoen baliabideak ere eskatzen dituen ikerketarako abiaburua ezarri. Oñederrak gogoeta erazkoa egin du filologoen eta hizkuntzalarien arteko lankidetzaren gainean: euskara aztertzeko, noraezekoa da linguistikaren eta filologiaren auzolana, eta ezin da egin hizkuntzalaritzaritzarik filologiarik gabe; euskararen historia neurri handi batean testuetan dagoenez, filologoek badute euskal linguistikan esatekorik (1990: 11-12).

3. Hainbat aldaera sinkroniko ulertzeko eta, oro har, aldakuntza fonologikoak zehaztu eta azaltzeko, hitzen etorkia eta historia ezagutu behar dira sarritan. Etimologien alorrean, *DEV* hiztegiko proposamenen artean (Agud eta Tovar 1988-), batik bat Mitxelena eta Corominas irakasleek zehazturiko etimoak hartu ditugu aintzako-

¹ Agirre 1998a eta 2001 artikuluetako 1. oin oharrean, laburdura askoren azalpena dator. Horiezaz gain, gogoan har beste hauek ere: *Apoc* = *Apokalipsa*, Intxauspe; *CibG* = *Ciberouco Githuna*; *eg.* = eguzkialdean; *Err.* = erronkarieraz; *err.* = erromantzez; *Her* = *Heren-ordreco escu libria*; *Med* = *Meditacioniac*; *mend.* = mendebaldean; *Zar.* = zaraitzuera.

Gogoratu *S* eta *Z* erabiltzen ditugula ahostunak irudikatzeko: *arroSa*, *plaZer*. Azterlan honetan, Belaren adibideen alboko zenbakiek atsortzitzen zenbakia adierazten du. Pastoraletako hitzen albokoak, berriz, ahapaldiarena. *Sainta Catherina*-ko etsenplu guztia A eskuizkribukoak dira (XIX. mendeko lehen herena). *Jesus-Kristen Ebanjelio saintia Sen Mathiuren arauera* eta *Apokalipsa* lekukoei dagokienez, Intxausperen hitzen ondoan kapitulua eta txatala datoz.

Azkenik, zuzenketa batzuk. "Belapeireren grafiak" artikuluan, *s* luzea ipini beharrak akats batzuk ekarri ditu 331. orrialdean: 3. lerroko *s* horiek *f*-ren itxura dute; 14. lerroan, geziaren ordez marratxoa egon beharko litzateke; azken oin oharrean, 3. lerroan *s*-ak ez daude kurtsibako moldean jarrita *hassi* adibidean. 357. orrialdean, 2. lerroan 1998a behar luke.

² Azterzaileek ordu arte zubererari buruz esandakoak ederki bildu zituen Zuazok (1989b).

tzat, Larrasquetek bere hiztegian (1939) seinalatzen dituen jatorriekin batera. Gaztelaniarako, Corominasen eta Pascualen *DCECH* dago eta frantseserako, berriz, Meyer-Lübke, A. Dauzat, Walther von Wartburg eta beste batzuen maisulanak, baina gure jardunean gaskoiaren —bereziki, biarnesaren— hiztegi historiko baten eta hiztegi etimologiko baten premia sumatu dugu, ororen gainetik.

Biarnesa gaskoiaren baitan kokatu ohi da, Biarnoko hizkerari lotzen ahal zaizkion ezaugarri guztiak ezagunak dira-eta Gaskoiniako beste leku batzuetan ere. Gainera, nahiz eta hiztunek uste izan biarnesez, landesez... mintzo direla, Biarnoa, Landak edo Bigorra ez dira hizkuntz eremuak. Michel Grosclaudek dioen legez:

Si on voulait donc distinguer dans l'ensemble gascon des sous-ensembles, il ne faudrait sans doute pas dire: *landais*, *béarnais*, *bigourdan*, mais il faudrait vraisemblablement distinguer un gascon pyrénéen caractérisé, entre autre, par l'article défini (*eth, era*), un gascon de la *ribèira garonesa* caractérisé entre autre par des conjugaisons se rapprochant de celles du languedocien, et un gascon central. En ce qui concerne le parler béarnais, il ne représente pas une division naturelle dans l'ensemble gascon (in *PDFO* 13).³

Guztiarekin ere, tradizioari jarraikiz, lan honetan *biarnes* terminoa usatuko dugu zubererari mailegu mordoa eman dion hizkera hori izendatzeko. Halako maileguen ugaritasunaz jabetzeko, aski da Larrasquetek seinalatu dituen etimoei so egitea. Hori dela eta, ezinbestekoa dugu hitz gaskoiek Biarnoan eta —biarnesa, noski, zuberotar asko eta askoren bigarren mintzaira izan denez— Zuberoan menderik mende zer itxura izan duten jakitea, hau da, lurralte horietan zer aldaera erabili diren ezagutzea. Handik eta hemendik hartutako mailegu “español” ugari ere baditu zubererak eta, beraz, premiazkoa dugu eguzkialdeko euskalki hori ukitzen duten erromantze guztien ezaguera sakon-sakona eskuratzea.

4. Adibideak jatorrizko grafian eman ditugu batzuetan, eta egungoan besteeitan, komeni zen bidea hautaturik kasu bakoitzean. Idazkera modernoak, esaterako, leku-koak bateratzen uzten digu, argitasunaren mesedetan: “Bp, Gèze eta Lrq *belharrikatu*”. Azalpena arintzearren, Belapeireren adibideak sarri askotan ezarri dira gaurko moladera aldatuta, orrialde zenbakirik gabe eta, inoiz, atzizkiak edekirik. Bestalde, idazkera zaharra ezin utzizkoa begitantzen zaigu, grafiak bereziak (*Erresuma*), zalantzazkoak (*artçain, çoin*), formaren osaera erakutsi nahi dutenetakoak (*bauxliac*) edo etimologikoak (*humilitate, adventu*) direnean.⁴

5. Jakina denez, Oihenart eta Tartas idazle zuberotarrek hizkuntz eredu zabalak erabili zituzten, Iparraldeko hiru euskalkietako baliabideak hartuta, hain lagun

³ Izan ere, Gaskoinian diren zatiketa handiek Biarnoa bera ere zatitzen dute. Esaterako, femeninoaren bukaera Gaskoiniako mendebalde osoak [œ] ahoskatzen du eta ekialdeak [o], eta bi ebakera horien arteko mugak Biarnoa erdibitzen du. Biarnoko hegoalde osoan Pirinioetako artikulua (*eth, era*) balitzen da, Bigorrako ibarretan eta Aranen legez. Gaskoia, berriz, okzitanieraren lau dialekto handietako bat da, *languedocien, nord-occitan eta provençal* hizkerak bezala. Okzitaniera deskribatzeko, beste sailkapen batzuk ere proposatu izan dira, jakina (ikus, esaterako, Tagliavini 1981: 559).

⁴ Adibide guztiak era batean —denak jatorrizko idazkeran edo denak egungoan— emateko saioak egin ditugu, baina erdiko bide hau iruditu zaigu egokiena. Gure idazlearen adibideak zer orrialdetan agertzen diren jakiteko, Belapeireren Hiztegira jo ahalko du irakurleak, argitaratzen denean.

gutxiko Zuberoa hartatik kanpo ere irakurleak harrapatu nahian, beharbada. Gogora, bestalde, Oihenartek *Notitia-n*, euskal gramatikari buruzko atalean, zuberera arbuiatu eta lapurtera goratu zuela eta eredutzat azken horixe hartu. Horra XVII. mendean lapurterak Zuberoan zuen ospe onaren erakusgarria (Zuazo 1989b: 613).

Bestalde, Zalgizeren atsotitzak ere ez dira, inola ere, zubereraren lekuko zuzenak. Ez gara orain frogatzen hasiko, baina urteotako irakurketek garbi asko ikusarazi digute hori. Belapeirek, aldiz, zubereraz izkiriatu zuen, irakurleria zehatz batentzat: zuberotarrek eta ez beste inork irakurri, entzun eta ikasteko zen haren eskuliburua. Oloroeko elizbarrutiaren alderdi euskaldunerako —Zuberoarako— ondu zuen katinxima: “Çuberoa Herrico Uscaldunen eguna” dio izenburuak. Oroit gaitezen bailara edo eskualde bakoitzeko mintzamoldeari egokitutako dotrinak bultzatu zirela katalikoen artean (Rementeria 1975: xx) eta barrutian barrutiko liburuñoa irakasteko agintzen zutela apezpikuek, zorrozki agindu ere. Horrenbestez, Belapeirek bazekien hobe zuela zuberera hutsean jardun.

Sohütako erretoreak, baina, Zuberoako zer herritako edo zer eskualdetako hizkeria erabili zuen? Badakigu, konparazio baterako, Juan Antonio Mogelen bizkaiera idatzia Markina aldeko ebakeran oinarritzen dela eta grafiek frankotan —baina ez beti— alderdi horretako fonetismoak irudikatzen dituztela (Altzibar 1992: 27). Belapeirez ezingo dugu halakorik esan, harik eta norbaitek Zuberoan herriz herriko lan zehatzak egin arte.

Larrasquetek eta beste ikertzaile batzuek esan izan dute zuberera euskalki homogeneo samarra dela, baina, zernahi ere den, bi eskualde bereizi dituzte: hegoaldeko lurralte menditsua —Basabürüa— eta iparraldea —Pettarra—. Fonologiarengan, ezberdintasun apur batzuk seinalatu dira. Hasteko, *ü + a > ü* eta *i + a > i* asimilazioak usuago egiten dituzte pettarrek, basabürütarrek baino; azken fonetismo horretaz eta horren kokapen geografikoaz mintzo zaigu Gèze:

ia se prononce comme en français, mais en appuyant généralement sur l'*i*. Dans une partie de la Soule (pays de Mauléon et de Barcus) on prononce cette diphtongue dans certains mots comme s'il n'y avait qu'*i* (1873: 3).

Bigarrenik, bokalarteko dardarkari bakunaren galera biziagoa eta denboran lehenagokoa izan da Pettarrean, Basabürüan baino; eta, bestalde, hegoaldeko hizkeretan hobeto eutsi zaio *rr* kontsonantearen jatorrizko ebakerari. Bukatzeko, *jin zü, eder tiük...* tankerako laburtzapenak iparraldean arruntak eta arauzkoak diren bitartean, aldaera osoak usatzen dituzte Basabürüan: *jin düyü, eder düük*. Zuazok dioen legez (1989b: 644), iparraldea berritzaleagoa da; ipar-ekialdeko hizkerek —Barkoxe, Ospitalepea, Jeruntze eta Eskiulakoek— izan dute bilakaerarik lasterrena (Larrasquet 1934: 42).

Ez dakigu XVII. mende amaieran nolakoak ziren zubereraren bi eremueta hizkerak, baina Belapeire Sohütako erretorearen idazlanean ez dago Pettarreko ezaugarri fonetiko horien aztarrenik. Hurrengo mendeko testu batzuetan, azken laburtzapen horien adibideak azaltzen dira inoiz edo behin: *Maytie behartugun gracien (...) jardies-teco* (99), *behartugu* (98, 104); *OthoiCant: urbencentu penac* (88); *Ressegue eçarirrentu* (36), *edireneng tugun* (12), *eman tugun* (15), *ceinharaturen-tu* (35); *Mercy khantatcen tuye* (14),

visitaturen tuye (42). Azken bi idazle horiek Eskiulako bi haurridgeoren araudiak euskaratu zituzten.⁵ Belapeire Zuberoa guztirako ari zen eta, oro har, zuberera osokoak ziren ahoskera fenomenoak irudikatzea komeni zitzaison.⁶ Bestalde, anarteraino idatziz oso gutxi erabilitako euskalki batean jardutea egokitu zitzaison, eta, bide-urratzailea izanik, hamaika buruhauste sortuko zizkion idazteak, paperean zer ebakera eta ezau-garri jasoko zituen erabaki behar izan zuelako, besteak beste.

6. Liburu inprimatu bat dugu esku artean eta badakigu halakoak, eskuarki, landuagoak izaten direla eskuizkribuak baino. Horren ondorioz, komunzki zalantza eta bitasun gutxiago izan ohi dituzte, eta fonetismo batzuk gutxiagotan azaltzen dira horietan testu argitaragabeetan baino. Bestalde, moldiztegiko hutsegiteak eta aldaera fonetikoak bereizi beharra dago. *Catechima laburra* Pauen ezarri zuten moldeko letretan, eta tipografoek —ziurrenik, euskaraz ez zekiten langileak— guk nahi baino kopia errakuntza gehiago egin zituzten. Idazki horren edizio kritikoa adelatu dugu eta okerrak atzematen ahalegindu gara, baina argikizun daude oraindik ere forma ilun batzuk. Esate baterako, ez dakigu *<uduki>* (II 13) bakar eta, *ediuki* askoren artean dagoenez, bakartu hori hutsegitea den ala *idiuki formatik asimilazioz eratorritako aldaera den; cf. Uztarrozeko *uduku*.

7. XVII. mendeko ezau-garri fonologikoen berri izateko, testu bat darabilgu, baina jakin badakigu grafien eta ebakeraren arteko egokiera ez dela osoa. Lehenik, idatzia kontserbatzaileagoa da ahozkoa baino: mintzoa aldatu egiten da, baina batzuetan ortografia zaharrak beti bat segitzen du. Hori izan daiteke, esaterako, Belapeirek *non, honla* idaztearen arrazoietako bat. Bigarrenik, latin alfabetoa ez zen zeharo aproposa erro-mantzeen fonemak irudikatzeko, eta latin hizkuntzei orpoz orpo jarraitzeak ez dio maiz euskarari onik egin. Belapeirek, adibidez, [ph] emateko ez du eskumenean grafia egokirik, eta uko egingo dio *p / ph* bereizketa adierazteari. Gainera, grafia anitz ez dira fonologikoak. Batzuk etimologikoak dira, eta orduan xedea ez da ebakera jasotzea, ezpada maileguen jatorrizko itxura atxikitzea edo hitz zaharren osaera erakustea.

Mitxelenak esan bezala, noraezekoa da ezagutzea, “eta errrotik bururaino ezagutu, orduko, lehenago eta geroagoko idazlegeak; grafia moldeak, letra bakunak edo letra multzo bakoitzak zer adieraz zezakeen igertzen ez badiogu, ez baitugu gauza zuzenik aterako gure edizioetan” (*MEIG* IV 79). Lan zehatz hori ezinbesteko da testu kritikarako, bai, baina are ezinbestekoagoa fonologia historikoa landu nahi duenarentzat. Autore zaharrek, letrak paperean ezarri zituztenean, eskueran zer eredu eta buruan zer irizpide zituzten jakin ezean, nekez harrapatuko ditugu haien denborako hainbat gauzatze fonetiko. XIX. mendean, Intxauspek Bonaparteri igorritako gutunetan, honako azalpen hauek ditugu, idazle horren irizpideen erakusle garbiak (in Irigoien 1957):

⁵ Hona beste etsenplu batzuk. *Sainta Caiberina: behar tugu / expiritiac arbintu* (298). *Med: desirac oro mortificatu behar tuçu* (21). *CatS: Gincouac ikhousten tia gaiça guciac?* (1860: 2). *CibG: maradicatcen tuçun dohacabe hourac* (12). *Maiatza: erranen tie* (11). *Her: defendatcen tu* (10). *Ciberoucou guthuna* testuan behin eta berriz agertzen dira horrelako laburtzapenak.

⁶ Belapeire Zuberoako bikario jenerala izan zen eta kargu horrek lurraldetako apez eta fededun askoren, azken buruan hizkera askoren, ezaguera erdiestera eroango zuen, ezinbestean. Davanten iritziz (1996: 66), hark darabilen euskara ez da dena xoko bateko —ez Basabürüko, ez Petrarreko—, hizkera guziez bat egin baitu, erdiko bide zabala harturik eta bidexkak bazter utzirik.

Le tremblement de terre se dit *lubicara* ou *luikhara*; après avoir écrit d'abord *lubicara* j'ai cru devoir donner la préférence à *luikhara*, parce que je crois que cette prononciation est plus générale et que l'étymologie des mots est mieux caractérisée pour le souletin *lur-ikhara* (183).

Dans *oubouinkeriez*, le *n* ne s'entend guère mouillé; je crois qu'il est mieux cependant de l'écrire avec ñ mouillé parce qu'on dit *oubouñ*, *oubouña* (211).⁷

Palatalizazioa aztertzen duenak gogoan izan beharko du Intxausperen —eta beserten— jokamolde hori. Beraz, fonologia historikoak premiazko diru axtura ortografikoen azterketa historiko aberats eta xehe-xeheak. Gure ikerlan hau egin ahal izateko, baitezpadakoa izan da Belapeireren grafiak albait zehazkien arakatzea. Aldizkari honetan berean eman genuen haren grafien deskribapena (Agirre 2001). Fonologiari buruzko artikulu hau beste haren osagarria denez, aurrena ortografiari buruzkoa irakurtzea hobe, ezen sail batzuetan (*o* > *u* itxiera datorkigu burura) lehen artikulu hark diru *Catechima-n* bildutako adibideak. Horregatik irakurlea lan harta-ra igorriko dugu usu aski ("ikus grafiak").

8. Iraganeko hizkuntz egoerak (gazt. *estados de lengua*) ezagutzeko, hau da, hizkuntza baten historiako aurreko faseen berri izateko, testuetara jotzen dugu, ezin-bestean. Baino, jakina, diferentzia nabarmenak daude hizkuntza idatziaren eta mintzatuaren artean. Ezaugarri estilistiko berekiak eta askotariko usadio ortografikoak diru idatziak. Testuek jasotzen dutena baino askozaz ere aberatsago, nabarrago eta aldakorragoa da erkidego edo komunitate oso baten eguneroko hizketa. Theodora Bynon-ek esan duenari gagozkio:

En estos casos [idazkiekin lan egiten dugunean], sólo podemos conjutar la distancia que separa la forma de la lengua de los textos de la realidad subyacente. Además, la lengua de este tipo de textos escritos por norma es de hecho el producto de una carga considerable de formalización, de modo que el lingüista se ve obligado a trabajar con datos bastantes uniformes, que, inevitablemente, le conducirán a una descripción sincrónica igualmente uniforme (1981: 17).

Frantsesek edo ingelesek, esate baterako, data zehatzeko testu diatopiko franko dituzte dialektologia diakronikorako. Guk, ordea, zubererazko testu zahar gutxiegi ditugu, eta ezinago urriak dira, halaber, garai bateko hizkuntz ezaugarriei buruzko iruzkin edo lekukotasunak, Intxauspe kalonjeak Bonaparteri gutunetanigorri zizkion argibideen gisakoak. Arrazoi osoa du Oñederrak: dokumentazio eta lekukotasun-rik ezagatik, ez da beti erraza jakiten zer garaitan eta noizdanik diren emankorrak euskarazko bilakabide fonologikoak (1990: 76). Nahi genuke guk ere Biedermann-Pasques batek eskumenean duen aberastasuna izan: hark, Frantziako XVII. mendeko joera ortografikoak jorratzeko, orduko autoreek ortografiaz eta ebakeraz idatzitako hogeita bi idazlan darabiltza, besteak beste (1992: 379).

⁷ Bonapartek *biltze*, *sortze*, *hartzen* paratu zuen eta idazkera hori ez zen Intxausperen gogobetekoa: zuberotarrak nahiago zuen *tc* grafia, forma horietan hitzoinak ez duelako *z* eskatzen. Kalonjearen iritziz, *gaitzetic* eta *apbezec* formetan, bai, zilegi da *z* idaztea, hitzoinak *gaitz* eta *apbez* direlako (177).

9. Belapeireren grafiak “irakurtzeko”, ezin utzizko zen ahalik eta lekuko gehien ezagutzea. Azterketa fonologiko honetan, *Catechima*-ko adibideetatik abiatu gara, baina hainbat ezaugarri fonetiko azaltzean —hala nola, *o* > *u* itxiera, bustidura, *s* eta *z* ahostunak edo ozenen ondoko txistukariak— zubererazko beste idatzi batzuetan aurkitutakoa ere zehatz eman dugu. Gogo onez egin ditugu irakurraldi luzeak, Maisterrren liburu mardul bikainean barrena, esaterako, bai eta material asko batu ere ibilaldi horietan; baina, hargatik, hau ez da zuberera zahar osoaren azterketa.⁸ Izan ere, buruen buruenik, beharraren arabera hartu eta ekarri ditugu hona beste izkribuetako gaiak; lekuko hauetakoak, bereziki:

XVI. menda

- Leizarragak Itun Berriaren ondoren ezarritako hiztegiñoa: “Çuberoaco Herrian vsançatan eztiradlen hitz bakoitz batzu hango ancora itzuliak” (1571).

XVII. menda

- Jacques de Belaren atsotitzak.
- Oihenart, “Neurtitz hautako hitz bekan adigarria” (1657).
- *Onsa Hilceco Bidia* liburuko hiru testu laburrik (7, 183 eta 184): Conget eta Jauregiberri jaunek sinatua, 1657koa; Darhetzek Tartasi eskainitako bertsoak, eta Bonnecase Mauleko erretorearen izkributxoa, 1666koa.
- *Arima Penitentaren...* inprimatzeko egokia dela dioen oharra (21), 1668koa, Bonnecase berak eta Fr. Nicephore izeneko batek sinatua.
- *Pronus...* (c. 1676).
- (Mende honen amaierakoa da *Catechima laburra*, 1696).

Olerkieng segidan datorren hiztegi ttipian, Oihenartek *S* erantsi zien hitz batzuei, Zuberoakoak zirela adierazteko. Eta *SM*, berriz, beste batzuei, haien iturburua lurraldetako horren hegoaldea —“le quartier de la montagne, appellé vulgairement Bassaburua”— zela jakin zedin. Idiazle horren idazkera aski korapilatsua denez, gaurko grafian emango ditugu haren adibideak. Kontuz erabili beharreko da lekuko hau, Oihenartek zubereraren ezaugarri batzuk saihestu ditu eta: *k(b)exatzea, erbaitea* eta horien tankerakoak eman ditu, ohiko *-ia* hedatuari muzin eginda; *bil-k(b)exua* idatzi du, *-ia* beharrean; gainera, *gauza* dator *elikatzea* sarrerako esaldi batean.

Pronus testu izengabea beharbada Belapeirek berak idatzi zuela azaldu genuen aurreko lan batean (Agirre 1998a). Hortaz, gogoan hartu behar da XVII. mendeko bi izkriburik luzeenak autore bakar batenak izan daitezkeela. *Pronus* liburuñoko grafien azterketa ere badakar gure artikulu horrek.

⁸ *Pronus*, *CatOlo*, *OrboiCant*, *IganPr*, Ressegue eta Mercy lekukoei buruz, datu zehatzak emango dira hemen, testu horietako forma guztien zerrendak dauzkagu eta. Maisterren *Imitacionia* ez genuen ordenagailuan sartu eta ez dugu formen indizerik, baina, esan bezala, behin eta berriz irakurri dugu; gainera, *OEH*-k informazio oparoa dakar izkribu horren gainean: testua osorik hustu zuten eta beti hartu dute kontuan hitzen tradizioa deskribatzerakoan.

XVIII. mendea⁹

- *Catechima Oloroeco...* Jacques de Maytieren katixima (1706).
- *Othoitce eta cantica espiritualac Çubero herrico* (1734).
- *Catechisma Oloroeco...* (lehen edizioa, 1743 ingurukoa), François de Revol aginduz inprimatua.
- *Jean de Paris* pastoralia.
- Maisterren *Jesu-Kristen Imitacionia...* (1757).
- *Iganteçtaco Pronoua, eta bilen pronoua* (c. 1757).¹⁰
- Ressegueren *Sacramentu-Saintiaren aurhidegouaco maniac eta chediac...* (1758).
- Mercyren *Andere Dona Maria Scapularicouaren Confrariaco...* (1780).

Oloroeko doctrinei buruzko azalpen berri batzuk emango ditugu, aurreko artikulu batean idarzi genuena gogoan izanda (Agirre 1998b: 347-350). Joseph de Revol apezpikuak doctrina liburua ondu zuen frantsesez eta Maytiekin, Zuberoako bikario generalak, euskaratu egin zion. *CatOlo* laburduraz aipatzen da itzulpen hori. Bi edizio izan zituen, gutxienez: 1706koa eta 1723koa. Vinsonek lehen edizio hori eta ale bakar bat —Bonaparterena— aipatu zituen, baina Xavier Lavagnek (1981: 47, 57) bigarren edizioa eta beste ale batzuk seinalatu ditu. Troyesen ba omen dago lehen argitalpeneko ale bat eta Dublinen, bigarreneko bat. Azterlan honetarako, Bonaparteren bildumakoak erabili ditugu; liburu ia oso bat eta beste ale baten orri solte batzuk daude Chicagon eta horien mikrofilmmez baliatu gara. Mikrofilmei begiratuta, orri solteetan orrialde hauek daudela esango genuke: 1-6, 27-28, 31-32, 81-82 eta 99-112. Eta liburuan, berriz, 3-4 eta 103-112 orrialdeak falta direla, eta honako orrialde hauei zatia falta zaiela: 1-2, 5-6, 99-100 eta 101-102.

Bonaparteren liburua eta orri solteak alderatu eta ikusi dugu ez direla edizio berekoak, oso antzekoak izan arren. Letrei eta zuriuneei erreparatz geru, azkar antzemanen da bi konposizio tipografiko desberdinatik sortu zirela, nahiz eta pare-parekoak izan orrialde guztiak eta ia lerro guztiak. Parekotasunaren arrazoia garai hartako lan sistemana dago: edizio berri bateko pleguen bi formak prestatzerakoan, aurreko ediziotik hartzen zuten maiz orrialdeen eta lerroen edukiera, haien mugak. Gaztelaniaz “componer a plana y renglón” deitzen zaio jarduteko era horri. Lehen edizioan, Jérôme Dupouxen lantegiko tipo paratazaileak Maytieren eskuzkribuan letrak eta zuriuneak kontatzen aritu ziren, ezinbestean, orrialde bakoitzak non hasi eta non bukatuko zen zehaztearen. Liburua berriz inprimatzean, aldiz, nahi izanez gero ez zegoen jada zenbatzen aritu beharrik, aski baitzen aurreko argitalpeneko ale bati jarraitzea.

⁹ Mende honetako lekuoak aztertzeko, jarraian aipatuko ditugun aleak darabiltzagut. *CatOlo, Imitacionia*, *IganPr* eta Mercyren liburua: Chicagoko Newberry Library-ko aleak (Gasteizen, Filologia eta Geografi-Historia Fakultatean daude horien mikrofilmak). *OthoiCant* eta *CatOlo2*: Donostiako Koldo Mitxelena kulturuneko aleak eta mikrofilmak. Ressegue: Eusko Legebiltzarreko liburutegiko alea.

¹⁰ Ikerlan honetan barrena ikusiko dugu harreman estua dutela azken bi testu horiek: *IganPr* liburñoaren izkiriataile ezezagunak eta Maisterrek anitzetan egin zuten bat idazmoldeak eta aldaera lexi-koak hautatzerakoan.

Printzearen aleak eta orri solteek portadarik ez dutenez, printzipioz ez dakigu zer ediziari dagozkion. Testu konparaketak, bestalde, ez digu lagundu hori argitzen. Izan ere, hutsegite tipografikoa batzuetan alean dago bakarrik eta beste batzuetan orri solteetan bakarrik. Kontua da bigarren edizioan euskaldun batek testua ukitu zuela, aldaerek erakusten duten legez. Ageriko hutsak, hau da, zalantzarak gabe errakuntzak direla ezagun dutenak baztertuta, gainerako aldaerak emango ditugu jarraian (A = ale ia osoa / B = orri solteak):

A / B, *belharicatu* / *belhauricatu* (2), *bethe itçaçu* / *betha itçaçu* (2), *beyterei*[*çut*] (orri puskatua) / *beytericüt* (2), *nesken egunian* / *neskenegunian* (6), *ihez eguiic* (cf. *Jesuzen*) / *ibes eguiic* (6), *ukhan* / *ukhen* (27), *aitac* / *aytac* (27), *Jesuzen* / *Jesusen* (28), *beyteicu* / *beytericu* (28), *Personari* / *Personnari* (28), *gagnen* / *gaignen* (31), *eçarı* / *egarri* (31, 31), *bil cen landan* / *bil onduan* (31), *letcione* / *lectione* (82, 100), *uchen* / *ukhen* (82), *Chyristi* / *Kyristi* (82), *Cer pphensamentu beharda uken...?* / *Cer pphensamentu behardu uken...?* (99), *ardiesten* / *jardiesten* (100), *chorpitz* / *korpitz* (100).

Aldaera horiek egotea ona da, jakina, informazio berria ematen dutelako. Ezin-bestekoa da, beraz, egungo ale guztiak kontuan izango dituen edizio kritiko bat, bigarren esku horren aldaketak garbiro azaltzen dituena. Artikulu honetan A edizioa da, jakina, deskribaparen oinarria, eta, B-ko aldaera desberdina ekartzen dugunean, adibidea argitalpen horretakoa dela adieraziko diogu berariaz irakurleari.

Oloroeko bigarren eskuliburuari “(François de) Revolen katixima” deituko diogu lan honetan. Frantziako Iraultza baino lehen, hainbatetan inprimatu zuten: c. 1743, 1746, 1770, 1778?, 1784-1787 bitarteko edizioa. Ikerketa honetarako miatu duguna, *CatOlo2* laburduraz aipatua, beste bat da: Vinson c.d., Urkixoren alea. Liburu horren portadak dio Jean Dupouxek inprimatu zuela, Paben, M. DCC. LXX. urtean. Vinson ez zen jabetu, baina okerreko data da, inprimatziale hori 1730-1759 aldian izan zelako Dupoux etxeko nagusia.¹¹ Beraz, beranduenik, 1759koa: horixe da eskratu dugun ediziorik zaharrena.

Ikusagun zernolako harremana dagoen bi katiximen artean. Bigarren eskuliburuak hasieran *mandamenti* berria du, euskaratua, sei orrialdekoa eta letra oso txikikoa. Hortik aitzina, lehen katiximaren testuari eutsi egin zaio neurri handi batean, baina ez aldaketarik egin gabe. Izan ere, zenbait atal ttipi beste ordena batean paratzeaz gain, esaldi batzuk aldatu, laburtu edo luzatu egin dira; hainbat galdera kendu eta galderaren bat edo beste gehitu. Revolen katiximaren itzultziale eta moldatziale euskaldunak oro har Maytieren aukera ortografikoak eta lexikoak ontzat eman zituen; hala eta guztiz ere, era askotako aldaketatxo ugari sartu zuen liburu osoan.¹²

¹¹ Bestela ere, oso zaila iruditzen zitzagun François de Revolek urte berean, 1770ean, dotrina bi aldiz inprimaraztea. Portadako urtea gaizki paratzea axolagabekeria handia da, beharbada, baina badaude adibide gehiago: 44.f edizioan ere okerreko urtea paratu zuten (ikus Vinson-Urquijo 1984: 420). Dupoux moldiztegiaren historia ezagutu nahi izanez gero, ikus Lacaze 1884: 159-173.

¹² Hona gutxi batzuk, han-hemendik jasoak (*CatOlo* / *CatOlo2*): *lanian jarry gabe* / *lanian basi gabe*; *oguen eguin* / *ofensatu*; *beguiratu* / *conservatu*; *particularki* / *berbeciki*; *eman içadaçu* / *eman içadaçu*; *dangerian* / *langerian*; *iravazteco* / *irabazteco*; *Mysterioac* / *mysterioüac*; *beytoatça* / *beytoatça*, *Ifernubat* / *infernubat*; *gracia* / *gratia*; *penitentia* / *penitencia*; *celietrat* / *celietarat*. Bestalde, lehen katiximako bi edizioekin konparatuta, konturatutu gara, bi horien arteko aldaeretan, bigarren katixima honek gehienetan B-rekin egiten duela bat; halaz ere, ez da inola ere B edizioaren kopia.

Berriki lortu dugu *Jean de Paris* pastoralaz Iñaki Mozosek egin duen tesi argitara-gabea, autoreak berak eskuratuta. Tragedia horren bost eskuizkribuetatik hiru XVIII. mendekoak dira (Mozos 1994: 5): A, “datarik gabekoa baina zaharrentzat jotzen duguna, mendearen lehen erdikoa gehienez ere”; B, 1760koa; eta C, 1777 baino lehenagokoa. Tesian D (1827) eskuizkribuaren edizioa eman du, baina Mozosek A izkribuaren transkripzioa ere utzi digu. Beranduegi, lan honetan nahi beste kontuan edukitzeko, baina, edozein modutan, garrantzi handiko lekukoa denez, eskuizkribu zaharrenaren lehen hirurehun ahapaldiak ikuskatu ditugu.

Jusef Egiategiren *Filosoffo-huscaldunaren Ekheia* (1785) ez dugu corpus horretan sartu, egile hark ez zuelako zuberera hutsean idatzi. Gauza jakina da hori, baina adibide gutxi batzuk ekarriko ditugu hona: *amoregatik, berthüde, borbonadade, bandios, balios, barkhatzen, gauza* (51; *gaiza* 271) edo *berze* erabili zituen, bazter euskalki horretako *amorekati(k)* edo *amurekati(k)*, *berthüte, boronthate, -us, pharkatzen, gaiza* eta beste baztertuta. Peillen ediziogileak ez du, damurik, testua zegoen-zegoenean eskaini, idazkera oraingotuta baizik; guri, ordea, jatorrizko grafiak aztertzea komeni zitzai-gun. Edizioan, besteak beste, *s* eta *z* ahostunei buruzko informazioa galdu da, etsen-plu honetan ikusten denez: jatorrizkoak *guizala* (36) dio eta Peillenek *gisala* eman du (37). Izan ere, egungo ortografiarekin ezin dira txistukari ahostunak bereizi, ez sail batean (*gisu /z/, nabasi /s/*), ez bestean (*plazer /z/, güzi /s/*). Egiategik nola paratu ote zituen fonema horiek paperean? Ohiko *ss /s/* eta *c, ç /z/* aurkakotasunez baliatu zen? Haren idazmoldeari azterketa zehatza zor zaio, oso berezia dirudi eta: esaterako, *<bessala>* idatzi zuen gaurko *bezala*. Guziarekin ere, kontuan izan dugu haren idaz-lana; askotan *OEH*-ko lexikografoei esker, beren corpusera liburuko hainbat orrialde (157-278) irauli dituzte eta.

10. Aurreko testu horiek osatzen dute ikerlan honen corpora, eta horiez ari gara “gure corpusean” diogunean. Lekuko berriagoak ere izan ditugu, noski, aztergai. Esate baterako, *Edipa* pastorala, XVIII. mendearen bukaerako eskuizkribua (Gidor Bilbao 1991: 515). XIX. mendeko testuetako adibideak ere ekarri ditugu, usu aski. Laguntzaile ederra gertatu zaigu *OEH*, honako lekuko hauek osorik bereganatu dituelako: *Xarlem* (c. 1800), *UskLiB* (c. 1837), Etxahun, *Ip Dial* (1857), *CatS* (1872), *Ip Hil* (1894), *UNLilia* (1897).¹³ Horiez gain, oso kontuan izan ditugu, besteak beste, honako idazkiok, *OEH*-n baliatzen ez dituztenak: *Meditacioniac* —lapurteratik zubererara bihurtua (1844)— eta *Heren-ordreco escu libria* (1860). Orobak, hiztegi horretan, guk aztertutako hitzetan bederen, ia inoiz aipatzen ez diren bi: *Maiatz* (1852) eta *Ciberouco Guthuna* (1852). Azalpen honetan barrena ezin konta ahala adibide hartuko ditugu, esku beteka, Gèzeren hiztegitik eta Larrasquenetik.

¹³ *OEH*-tik hartutako adibideak ematean, normalean ez dugu adieraziko testu zaharrean zer orrialdetan agertzen diren. D’Astrosen katiximaren zubererazko bertsioari dagokionez (*CatS*), *OEH*-k 1872ko edizioa darabil —urte horretako da, behintzat, inprimatzeko baimena—; guk beste bi edizio, 1860an eta 1876an baimendutakoak (*Lazkaon*, beneditarren komentuan daude aleak eta Joxe M. Rementeriak eskuratu dizkigu horien kopiak). Darabilzagun bi edizioetan (eta baita bestean ere, itxura guztien arabera) testu bera dago, orrialdez orrialde berdina, grafia aldatuta gutxi batzuk kenduta. Ikus Vinson-Urquijo, 1984: 425, 191.f. Gure azterlan honetan adibideak aldamenean datarik ez duenean, 1872koa da.

11. Hitz guztiak ez dira maiztasun berarekin usatzen eta horrek, jakina denez, ondore fonetikoak ditu: eguneroko eleek aiseago jasaten dute erregelea fonologiko baten eragina, hitz bitxi, literario edo bereziek baino. Idazkiak aztertzean, gogoan izan behar da ardura azaltzen diren hitzak, erabat harturik, ahozkoan ere ardura baliatuko zirela, eta apurretan agertzen direnak, berriz, mintzatzean ere apurretan erabiliko zituztela. Bestalde, testu hau kristau ikasbide bat da eta bigarren parte osoa frantsesetik iraulia du. Uste izatekoa da, beraz, horko hitz asko asimilatu gabeko maileguak izango direla, hitz ikasiak, herritarren eguneroko hizkeraz landakoak. Ez dezagun ahantz Frantzian berandu hasi zirela —XVII. mendearren erditik aurrera— haurrei kati-xima sistematikoki irakasten eta aztura berri hori emeki-emeki zabaldu zela *anitz* barrutitan. Gainera, Oloroeko elizbarrutian —eta, beraz, Zuberoan— kosta zitzaien, bai, Trentoko Kontzilioaren arauak betetzea (Agirre 1998b: 337 eta 342).

Mailegu batzuk hiztunek asko ala gutxi erabili ote dituzten eta, ondorioz, euskararen arau fonologikoetara makurtu ote diren jakin nahi dugunean, gogoan hartuko dugu zenbait idazle garbizale samarrak izan direla. Halakoak ditugu Belapeire (ikus Agirre 2002) eta Intxauspe, Sohütako erretorearen euskara ‘garbia’ goraipatu zuena. Hara zer esan zion kalonjeak Bonaparteri behin:

Dans la traduction souletine du cantique vous pouvez mettre *bihotzez umil*; ce terme est plus souvent employé que *aphal*; je n'ai préféré ce dernier que parce qu'il est basque et que l'autre ne l'est pas (in Irigoien 1957: 201)

12. Testu zaharretan —hiztun baten edo herri baten hizkeretan legez— barne aldaera ugari topatzen ahal dira, azterketa xeheá eginez gero. Jakina da, gainera, hizkuntz aldaketa guztieta, aldaera batek bestea ordezkatu aitzin, biak elkarrekin bizi izaten direla aldi luze edo labur batean eta bien erabilera maiztasuna aldatuz joaten dela.¹⁴ Horrela, Belapeiregan ikusiko dugu, esaterako, garai hartan *ützi* eta *eitzi* formak lehian ari zirela. *T(h)enpora* zaharraren eta *denbora* berriaren arteko borroka, aldiz, geroagokoa da; 1837ko liburu batek bi aldaerak ematen ditu. Bestalde, mailegu berrieta ere, konparazione, ohikoa da formen txandakatzea; alegia, aldi berekoak diren ebakeren arteko lehia. Aldakortasun horiek oro aintzat hartu ditugu lanean, eta saiatu gara aldaeren erabilera maiztasunak zehazten.¹⁵

13. Testuotako formak interpretatzean, ez dezakegu inola ere ahatz zuberera, garaitiko euskalkien antzo, mende hauetan aldatu egin dela.¹⁶ Normala da Belapei-

¹⁴ Bynon-ek dioenez, “la variación sincrónica del habla de una comunidad es, precisamente, el vehículo mediante el cual avanza el cambio lingüístico: la aprobación o desaprobación (y, de esta forma, la permanencia o la eliminación) de variantes concurrentes que son regidas por presiones sociales” (1981: 16-17).

¹⁵ Caminok dioskun legez, guztiz onartuta dago egun testuen barreneko aldakortasun hori; gramatika arau zeharo erregularren bidez deskribatu ezina den edozein hizkuntz jokabide erabat zilegia dela aitzortzeko prest egon behar du behatzale modernoak. Bestalde, Dees-ek metodología zehatza eskaini du garai desberdinetako testu zaharrak erkatzeko; hizkuntz aldaketak aztertzeko, elkarrekin lehian ari diren aldaeren maiztasun erlatiboa denboran zehar neuritzea proposatu du. Ikus Camino 1997: 53.

¹⁶ Horregatik, Antoine d'Abbadie (1874) *Pronus-en* bigarren edizioaren sarreran idatzitako ez da, noski, egia osoa; hara zer dioen: “Cet écrit et le catéchisme de Bela-Peyre [...] sont un témoignage du peu de variation, ou plutôt de l'absence de variation dans le dialecte souletin depuis deux cents ans”.

rerent denborako hizkuntz egoera ez izatea gaurkoa bera. Horregatik, arriskutsua litzateke hizkuntz ezaugarrien kokapen modernoari gogoa eman eta itsu-itsuan pentsatzea *Catechima laburra*-ko aldaera batzuk aldi hartan Zuberoan ez zituztela hiztunek erabiltzen; gainera, ororen buruan, egungo eguneko zuberera mintzatua —hizkera horren barreneko aniztasuna eta oparotasuna— ez dugu behar bezala eza-gutzen. Hortaz, Belapeireren katiximan eta beste obra batzuetan *bait-* edo *-garren* irakurtzean ez da nahitaez uste izan behar testu horiek lapurteraren edo behe nafarreraren eragina edo kutsadura izan dutela. Iku Camino 1997: 43 eta 161.

Atari hau ixteko, aipa dezagun diakronia ez dela ardatz bakarra: horrekin batean, diatopia ere aintzat hartzekoa da, nahasterik sor ez dadin. Zubereraren barruko aldaera geografikoak izan dira gorago mintzagai, eta, berehala, saio honen lehendabiziko atalean ikusiko dugu bokal sudurkarien sailean desberdintasunak daudela hizkeren artean, xx. mendean. Honekotan, bada, diatopia eta diakronia ongi bereiztea komeni da. Horregatik, ezaugarriek gaur duten banaketa geografikoaz ahalik eta datu gehien lortu beharko genituzke.¹⁷

1. Bokal sudurkariak

Badakigu garai hartan zubereraz bokal sudurkariak bazituztela, Belapeirek sudurkaritasuna adierazteko ikurrik ez erabili arren eta orduko lekukotasunik —bizkaierari buruz Madariagak eta Garibaik utzitako adierazpenen antzekorik— ez izan arren. Ezaguna denez, behiala bokal artean *n* galdu zen eta haren aurreko bokala sudurkari bilakatu. Halako bokalak urrituz eta desagertuz joan ziren gero, eta egun zubererak ditu soil-soilik; erronkarierak ere bazituen, iraungitzean.¹⁸ Belapeireren idazkia kontsonantea erori ondokoa denez (*b* batzuk bokalarteko *n* horren ordainak dira: *obore*, *mehatzü* eta *abar*), baziren, naski, bokal sudurkariak.¹⁹ Zubereraz, guk dakigula behinik behin, Juan Felipe Belak seinalatu zuen sudurkaritasuna estreinako aldiz; bere hiztegian egin ere (iku Camino 2.8). Revolen katiximan *hugun-* / *ukhen* dator (64), Maytieren *hugu ukhen* (65) grafiaren lekuan. Belaren antzera, bokal sudurkaria seinalatu nahi du idazleak *n* horren bidez? Baliteke, baina ez dugu halako besterik aurkitu testuan.²⁰

¹⁷ Tisia aurkeztu genuen egunean, Iñaki Camino epaimahaiko kideak eman zigun ideia hau.

¹⁸ “En la mayoría de los dialectos la nasalidad de las vocales ha desaparecido como regla, pero también ha podido sufrir una evolución que ha conducido al establecimiento de la oclusión oral [...]” (FHV 302). Fonologikoki sudurkariak ziren bokal hauen urritasunak azalduko luke sudurkaritasuna galtzea (FHV 302, 6. oh.). Egun, Pettarrean ozeki ahoskatzen dute sudurkaritasuna (Peillen 1992: 254).

¹⁹ “El proceso [...] estaba cumplido en lo fundamental para comienzos del siglo XI, cuando encontramos ya el antr. *Aceari* y algo más tarde *ardum*, *araign* en la Guía del Peregrino. La gran mayoría de los préstamos latino-románicos de alguna antigüedad ha sido afectada (las excepciones como *tenore* ‘ocasión, tiempo’ son de introducción reciente) y en principio no hay razón para pensar que las fechas sean muy distintas de las que el mismo fenómeno tiene en gascón o en gallego-portugués” (FHV 302).

²⁰ *CarOlo2: hugu (ukhen, ukhayte-) 72, 85, chahubat 70, abalkeric 83*, etab. N letra paratzea nahasgarria da eta, agian, behin erabili, eta ondoren erabat baztertu zuen aukera ortografiko hori. Nolanahi ere, adibide bakar hori tipografoaren hutsegitea izan liteke; lerro amaierako hutsa. Zer egiten du, gainera, lerro bukaerako marratxo horrek?

Bokal sudurkariak galduz joan direnez, pentsatzeko da, gainera, XVII. mendean gaur baino gehiago egongo zirela. Lafonek (1958: 82 eta ond.) bilakaeraren berri eman du: 1926-36 aldean berak Larrañen jasotako informazioa eta Bonapartek (1869, "Observations": xxix-xxx) zein Larrasquetek (hiztegiko transkripzioetan) utzitakoa erkatu eta hauteman zuen bi ikertzaile haien horrelako bokal gehiago bildu zitzutela.²¹ Guztia-rekin ere, informazio hori ez da dena leku bereko (Lafon Zuberoako hegoaldean ibili zen eta Larrasquet ipar-ekialdean) eta, gorago esan bezala, datuak kontuz interpretatu behar dira diatopia eta historia ez nahasteko. Horrenbestez, esango dugu, Zuberoako hizkera batzuetan bederen, *Catechima laburra*-ko hitz hauek sudurkaria zutela:

*abalke, abazten, abolcatu, abolcu, diharia mug., ibian ines., guihaur, cibaureyec, hugu, ibardesteko, Ibauterian, ibes (eguiteco), ihor, christi, mibi, obognen, obore, oboratu, chaha (eraciric), chahu, (genté) chebec, çubur, çuburrtcia; cosia muggb., latiz inst., medeci; arrago, presoubat, saso.*²²

Izan ere, azpiko hauek dira Bonaparteren eta Larrasqueten transkripzioak. Paren-tezi artean, bokal sudurkariak nondik eterri ziren argitzeko elementuak emango ditugu: kontsonante sudurkaria agerian duten beste forma batzuk (esaterako, beste euskalki batzuetako aldaerak) eta etimoak. Bi aztertzaileek bildutako adibideei ez diegu markarik ezarriko; bietako batek bakarrik eskaini badu hitza, Bon edo Lrq ipiniko dugu.

*āhālke.*²³

Bon *āhatze* —birritan ematen du Printzeak hitz hau eta bi agerraldietan halaxe, sudurkari bakarrarekin—, Lrq *āhātz* (cf. *abantzi*, kontsonante sudurkaria berrezarra duena, *FHV* 305).

Lrq *āhōlka*, Lrq *āhōlkü*.

Lrq *dibāñ* (lat. *denarius*).

Lrq *ēbī* (cf. SP *ebin*, *ebinki* eta H *ebinki* in *OEH*).

²¹ Lafonek aztertutako hizkeran *ardú*, *kbarri* 'izotza', *hazkú* 'azkonarra', *arrázú* bezalakoena amaierako bokalak ez zuen sudurkaritasunik; cf. Lrq *ardú*, *kharrú*, *hazkú*, *arrázú*. Bestalde, bokal artean eroritako *n*-tik eterritako aspirazioaren aurreko eta atzeko bokaletan ere badira desberdintasunak: Barkoxen biak ziren sudurkariak (Larrasquet 1931: 232); Lafon ohartu zen zenbait hitzetan aurreko bakarrik zela halakoa (*ibíz*); Lhande zalgitzarrak ere, hiztegiaren sarreran (1926: xxxi), hasperenaren aurreko bokal sudurkariak aipatzentitu soilik; azkenik, Peillenek dio lehen sudurkaria ozenkiago ahoskatzen dela bigarrena baino (1992: 254).

²² Hor dago Çuberoaco ere (I 17). *Xibe(r)ú* dakar Larrasquetek; sudurkaritasuna analogikoa dateke: "En Alta Soule, Lafon sólo recogió *Xibeña*, o [-éwa] (y *Xibeutár* 'suletino'), siempre sin nasalización. *Xibe(r)ú* tiene que ser analógico, ya que en suletino (cf. préstamos como *arrázú*, etc.), no hay nombres en -*u* acentuada y no nasal" (*FHV* 481). Belapeirerenean, baina, berezko *-a* du.

²³ Err. *ālke*. Hitz elkartua dirudi: 'ahal + gabe' (*FHV* 354). Lafonek (*BSL* 58: 213) zalantzan jarri zuen hipotesi hori, baina Mitxelenak bere iritzia eutsi zion (ikus *FHV* 461). *OEH*-n ondokoa dator: "Los reparos de Lfn *BSL*, no invalidan esta hipótesis. Es cierto que S. *āhālke* (< *anal-?) tiene vocales nasales que faltan en *ahal*, pero la nasalidad es muy lábil y puede haberse perdido en los usos típicos, verbales, de *ahal*, en estrecho contacto con el verbo finito y otras partículas: téngase en cuenta la variante común *al-* en *alba-*, *albait* etc.".

gībāu; Bon *zībāuriek*, Lrq *zībāūiek*; *zībāu*; *ibāu*.²⁴

Lrq *biugū*, -*ü* sud (< *(*b*)*iguni*-*e*, FHV 150; cf. Bp *biugünkeria*, Maister 394 *biugün-tarziin*).

ibārdets (**in-*, Uztarroze *ñardetsi*, FHV 197).

Lrq *ibāuti* (cf. BN G *in(b)auteri*, Err. *iñauta*, FHV 97).

ibēs (Err. *tes*, B zah. *tes*, *iñes*, B *iñes*, *n* berrezarririk, FHV 304). Egiategik <*n*> grafiaren bidez adierazi zuen sudurkaritasuna: *inbesi* (55).

Lrq *ibūe* 'ihur + ere' (*e-nor, FHV 304). Egiategi *inhork* (50), *inburek* (38, 262)...

Bon *khirisū*, Lrq *khi(r)ixtī* (< *-*istīai?*, Err. *kristīai*, FHV 153; cf. biarn. *PDFO crestīa*).

mībī (B zah. *mī(i)*, *bini, FHV 146).

übūn (**ono-*, FHV 140 eta 303).

Lrq *ñubū(r)e* (lat. *bonos*, *honorem*).

xābā, *xābü*, -*ü* sud (lat. *sanum*, FHV 152).

xēbē (Err. *xē*, *-*eme*, FHV 146).

Lrq *zībiür*,²⁵ Lrq *zübiürtze*, *ü* guztiak sud. (ikus FHV 303).

kosī 'lehengusua'; Lrq *kosīa* 'lehengusina'; Lrq *latī*; Lrq *bedeZī*.

Larrasquetek hiru maileguok ditu: *arraZū*, *preSū*, *saSū*.²⁶

Azken horiek biarnesetikoak dira, inondik ere: biarn. *kusī* ([u]), *latī*, *medecī* (*PDFO*);²⁷ hondarreko *n* galdu ondoko bokal sudurkaria dute horiek.²⁸ Gainera, Lafonek esan duenez (1962: 88-89), *ardū* eta *lanhū* kenduta, -*ü* azentudunaz amaitutako hitz gehienak mailegu biarnesak dira:²⁹ biarn. *rasū*, *presū*, *sasū*, *patrū*, *arratū*; lat. -*óne(m)* > biarn. -*ún* > -*ü*. Dena dela, Mitxelenak ez du esan erromantze horri hartuak direnik eta *-one bukaeratik abiatu da, ondorengo bilakaera euskaran bertan gertatu bailitzan (FHV 147-148): sub. *-*ō* > -*ü*.³⁰

Belapeireren garaiko zubereraren eta oraingo zubereraren artean ez dugu sumatu alderik: Bp *erreguigna*, *artgagnen* eta egun (Lrq) *erregiña*, *artzáñ*, esaterako; bizkaieraz, haatik, badira diferentziak bai testu zaharren artean, bai orduko eta gaurko egoeren

²⁴ Hitz hauetan sudurkaritasuna ez da antzinako bokalarteko *n* batetik sortua: “[...] la nasalidad es secundaria en el sul. *ibāu* ‘tú mismo’ y debida acaso a la influencia de *nibāu*, yo mismo” (FHV 299, 1. oh.).

²⁵ xx. mendean, *zübiür* hitzak bi bokalak sudurkariak ditu oro har zubereraz, baina Larrañen bokal sudurkaririk gabe ahoskatzen da (Lafon 1958: 84).

²⁶ Azkenik, Belapeirek *patron* darabil, baina *patrou* aurkitu dugu zubererazko testu batzuetan (ikus aurrerago 3.7).

²⁷ *SarraSt* dugu biarnesetiko beste mailegu bat: “La chute du *n* final correspond à l’usage béarnais, la dernière consonne est sonore, et le *i* accentué (et nasalisé) comme toujours en béarn. après la chute de la consonne finale” (Oihartzabal, *Xarlem* 125. or.).

²⁸ Egun sudurkaritasuna galdu dute: “Cette prononciation nasale a disparu dans la plupart des parlers modernes, surtout en Béarn et en Bigorre” (Rohlfs 1977: 6, 11. oh.).

²⁹ “... et ils ont été empruntés à une époque où *ü* ne se changeait plus en *ii*” (Lafon 1962: 89). Hitzok latin-hizkuntza horretatik zuzenean maileguak direlako ustea, bestalde, Gavelengandik (1920: 268) jaso zuen Lafonek.

³⁰ Z *lebū* da Mitxelenaren adibideetako bat; biarnesez badu parekoa: *leū* (*PDFO*). *OthoiCant* testuan (47) eta *Charlemagne* pastoralean (119) *miliū* <milliou> dugu, biarnesez bezala.

artean, ordutik hona bokalek sudurkaritasuna galdu eta inoiz kontsonantea berrezatri delako (*RS arzayoc*, egungo B *artzain*). Ikus *FHV* 49, 303 eta ond.

2. *ü* bokala

Oihenartek atsotitzen hitzaurrean emandako lekukotasuna (1657) aski ezaguna da; Zuberoan eta Nafarroa Behereko zenbait tokitan, *u* frantssez bezala ahoskatzen dutela dio. *Catechima laburra* aztertu eta ikusi dugu Belapeireren garairako *u* > *ü* aldakuntza fonologikoa guztiz gertatua dela; baita *u-ü* > *ü-ü* eta *i-ü* > *ü-ü* asimilazio atzerakariak ere. Autoreak frantsesetiko *<u>* eta *<ou>* darabiltza, eta haren grafiek bat egiten dute Gèzeren eta Larrasqueten hiztegietako formekin, segidan aipatuko ditugun xehetasunak gorabehera. Lehenik, iduri du Belapeireren honako *<u>* hauek ez dutela *ü* ahoskera: *aiturunsemiac*, *Erresuma* eta *Errume*.

aiturunsemiac (II 52). Mitxelenaren hiztegiko *aitürünsemia* transkripzioa ez da, ausaz, ona. Izan ere, forma hori *aitonensem-e*-tik badator (*IC aita onaen seme* da jatorri-tik gertuen dugun lekukoa), *o* > *u* izan du besteak beste, eta itxiera edo hersketa hori berriagoa da *u* > *ü* baino. Bestalde, *Testament Berria* lapurteraren lekuoa (Baiona, 1828) *aiturun seme* dago eta, halatan, bigarren *u* hori apika ez da hutsegitea, nahiz eta Intxauspek bere alean eskuz zuzendu (*aiturensemiac*)³¹ eta zubererazko beste testu batzuetan besterik egon: Bereterretxen khantorian *aitunen semek* eta *Saint Julien* pastoralean *aituren seme* (grafia gaurkotuak); Gèzek ere azken bi aldaera horiek bildu zituen hiztegira, hitzaren bi osagaiak lotuta. Ikus *OEH*.

Erresuma.³² Leizarragak bere hiztegiñoan dio zubereraz ez dutela *resuma* erabilten.³³ XVI. mendean ez zuten usatuko, baina handik aurrera tradizioan maiz agertuko da, idazkirik zaharrenetan *erresuma* idazmoldea duela: Belapeirez gain, ikus *Pronus*, *CatOlo*, *OthoiCant* eta *CatOlo2*. Beraz, pentsatzeko da hitz hau auzu euskalkietatik mailegatu zutela zuberotarrek; hasiera hartan, lapurtarren eta baxenabartarren grafia atxiki zuten agian idazleek eta, hortaz, beste bi tradizio horietan legez, *<u>* grafema *[u]* baliokoa izango da. XVIII. mendetik aurrera, *erresoma* idazkera ere azaltzen da: Maister, *IganPr* eta Ress. Baita *<ou>* ere: *Jean de Paris*, *Med*, Etxahun, *Her*, Ip *Mt*, *Imit-Eg* eta Gèze; Lrq *erreSúma*. Ez dakigu zein den hitzaren etorkia (*DEV*), baina mailegua dateke, agian erromantze batetik hartua, *s* ahostuna baitu. Oihartzabalen iritziz, sudurkari aurreko itxiera izan du, *Charlemagne* pastoralaren BB eskuizkribuan adierazia eta BN izkribuan ezkutatua, honetan beste askotan bezala.³⁴ Horrenbestez, Belapeireren testuan *[u]* irakurri behar da, guk uste.

³¹ *Catechima laburra*-ren ale bat zuen Intxauspek, eta han zuzenketak egin zituen eskuz. Horiek guztiak bildu ditugu gure edizioan (ikus Agirre 1997: 293). Aipa dezagun, bidenabar, Oihenartek eta Tar-tasek *aitorensem-e* dutela.

³² Hona aldaera grafikoena adibide zenbait. *Erresuma*: Bp I 36, 41, 84, 140, II 67, 73, 108, 134. *Pronus* 18, 21. *CatOlo* 8, 36, 51. *OthoiCant* 97, 99. *CatOlo2* 3, 39. *Erresoma*: Ress 45, 50. Maister 3, 63, 87, 379. *IganPr* 5, 6, 13. *Erresouma*: *Jean de Paris* 9, 18, 87, 206, 217. *Med* 20, 62. Etxahun *Goure j. Apb.* 4. ahp. *Her* 14. Ip *Mt* 3 2. Ip *Imit-Eg* 382.

³³ Zubereraz *retatua* omén zerabilten ("erreinua"); literaturan oso gurxitan usatu den hitza: Leizaragaren zerrrendako aipamen hori eta Etxepareneren adibide bat (*erretatu* 69), besterik ez dakar *OEH*-k.

³⁴ *Karlem*: BB *resoumaq*, BN *resomak* (17). Ikus, gainera, Oihartzabal 1990: 117.

Errume- (I 38, 86, II 37...). Artatsua da izkiriatazale hau, baina, halere, harrigarria da hark hamaika agerraldietan *u* paratu izana. Belak ere *Errumera* du (21). Sudurkari aurreko hersketa dukegu eta, hortaz, [u]:

Errouma- (Egiategi 29, 62,³⁵ Xarlem 225, Apoc 17 3 oh., Her 14), *erroumanouac* (Her 4); cf. *Roman* (Mercy 9) eta *romano(u)aren* (*Pronus* 17, *IganPr* 4), idazkera etimologikoak, eta *Erromaco* (*CatOlo* 38), *Erroman* (Ress 8), denak ere itxiera erakusten ez duten grafiak.³⁶

Badira, bigarrenik, <ou> aipagarri batzuk: *ourço*, *houx* eta *itchoura*.³⁷ Has gaitezen hegazti izen hori aztertzen. *Ourço* (I 85, II 28), *ourçume* (II 104, 104) eta *ourchapal* (II 104, 104). Maisterrek ere *etcheourçouari* du (230). Baina Larrasqueten hiztegiak *ürzo*, *ürzo-hüme* eta *ürxaphal* dakartzza eta, gainera, *ü* balioko grafiak dituzte lekuko hauek: *OthoiCant* 61 *ürço apal*, *Intxauspe* (Mt 3 17) *ürzo*; *Gèze*, *Casenave* *ürzo*; *Etch* 70 *ürxaphal*. Bestalde, ikertzaileek ez dute esan *rz* ingurunea *u* > *ü* aldaketa eragotzi zutene-takoa denik; ‘r + herskari apikaria’ bai.

*houx*³⁸ idatzi zuen beti, baina *Vxartiac* (I 92), *uxartetan* (II 68). *Pronus* liburuñoa bitasuna dago: *houxic* (2) / *hux* (13). Idazle askok *ü* ahoskera erakusten du: Maytie *butz eguin*, Ress *huts* eta Maister *hux*; *Gèze* eta *Lrq hüts*. Peillenek dio Belako Zaldunak eta Egiategik *hutsa* darabiltela, <ou>, nahiz eta egun *hütsa* den (1983: 132).³⁹

itchoura (I 29, II 17, 28). Mitxelenaren ustez, digrama hori *ü-ren* lekuau dago agian, *Gèzek utchura* du eta (*FHV* 471). Baina lexikografo horrek *itchoura* ere bildu zuen, eta forma horixe dago hauetan ere: *Jean de Paris* 78, Maister 106, 301, Egiategi 67 eta Her 80. Bada, azkenik, hirugarren aldaera bat, *itxiira*: *Intxauspe Imit-Eg* 351, *Gèze (apparence sarreran)* eta *Lhande*; Davantek diosku Belapeirek *itchoura* idatzi zuela egungo *itxiira* (1983: 13).

Dakigunez, dardarkari bakunaren aurrean ez zen *u* > *ü* gertatu. Salbuespenen artean -*iura* atzizkiko hitzak daude, eta Belapeirek, *itchoura* kenduta, -*ura* idatzi zuen: *soltura*, *arrancura*, *escritura*, *tonsura*, *creatura*, *likhisdura*, *oliadura*, etab. Izkiriatazale honek zubereraren ezaugarri fonologiko hauek idatzian leialki jasotzeko isuria due-nez (*ülbün*, *ütsü*), ez dago zertan pentsatu *itxura* hori forma orokorra delako usatu duela. Gainera, ikusi dugu agerraldi zaharrenetan aldaera hori dagoela (*Bp, Jean de Paris*, Maister).

Ohargarria da gure egilearen erregulartasuna, beti <ou> eman baitzien hemen aztertutako hitzei. Itxura denez, *ürzo*, *huts* eta *itxura* ahoskatzen zituen. Zubereraren barrenean baziren, bada, desberdintasun apur batzuk sail honetan. Lafonek *usuki* / *üsiiki* bikotea aipatu du:

³⁵ Egia esan, grafia gaurkotua besterik ez dugu; Peillenek *Erruma* eman du eta, beraz, Egiategik *Errouma* idatziko zuen.

³⁶ Tartasek *erromeco* (*Onsa* 11) eta *Erromaco* (24) ditu.

³⁷ Ikus *FHV* 471. Mitxelenak aipatutako adibide horiez gain, ez dugu gisa horretako besterik aurkitu.

³⁸ *Bp* I 21, 86, 87, 119, 124, 126, 147, II 20. <u>: *CatOlo butz eguin* 46, *butz eguiten* 56. Maister *hux* 13, 202, *buxegatic* ‘hutsengatik’ 360; *husten* ‘hustu’ 345. Ress *huts* 20, 24, 43. *CatOlo2* idazkiko *Heu eguiten* (23), jakina, inprimategiko okerra da: *hux eguiten* (33) dator Augustin Henaultek inprimategiko edizio batean (J.U. 5265).

³⁹ Egiategik, egia esan, bi aldaerak ditu: *hüts* (38, 68), *huts* (38).

Mordu se dit dans toute la Soule *usuki* (cf. lab. *ausiki*, guip. *usiki*), mais à Larrau *üsüki*; dans cette dernière forme le second *ü* a entraîné le premier. Ce mot est le seul où j'ai observé en Haute Soule une divergence dans l'emploi de *u* et de *ü* (1962: 87).⁴⁰

Ikergai dugun aldaketa oztopatu zuten inguruneak ongi zehaztuta daudelarik, katixima honetan badira *ü* batzuk egongune horietan bertan, -*üra* atzizkiko maileguez landa. Salbuespenak, jakina, erregela fonologikoak indarra galdu ondoan sartutako maileguak dirateke; bestela, eguneroko hizketa arruntean usatu ez zirelako, hizkuntza hartzailearen sistema fonologikoari egokitu gabeko maileguak izango dira.

S aurrean: *acusatu* (II 48), *aküSátiü* (*OEH*),⁴¹ cf. biarn. *acusar* [y]; *Jesus-Christ*, Lrq *Jesüs*; *justicia*, Lrq *jüstizia*, cf. biarn. *justicia*; *musica*, Lrq *müSika*, cf. biarn. *musica*; *usatu*, Gèze *usatu*, cf. biarn. *usar*; eta agian *Jerusalemco* eta *Pilatusen*. Dardarkari bakanaren aurrean: *naturala*, Gèze *natura*; *iura*, *iuratcia*, Gèze *jura*, Lrq *jü(r)a*; etab. Bestalde, *chouflestatu* (II 47) maileguan *u* dago, nahiz eta inguruneak *ü* eskatu; cf. fr. *soufflet*.

3. o > u

1. Aldaketa hau orokorra bada ere, Zuberoan beste inon baino indar handiagoa izan du (*FHV* 54 eta ond.). Zaharra dugu, Etxeparenen eta Leizaragaren idazkerek erakutsi legez. E *hon / bun, onsa / unsa, hongui / ungui, bonec / bunec*. Lz *bun-* erakuslea; *on, onbetsi*, baina *vngui, vnguisco; ongarri / ungarri*. Beren hizkeretan zegoen ebakera bikoitzaren isla izan litzke aldaera grafiko horiek (*FHV* 56). Badakigu, bestalde, aldaketa hau harako *u* > *ü* eta *u-ii* > *ü-ü* haiiek baino berriagoa dena: *huntü* eta *ezkuntü* ikusi besterik ez dago.

Belapeireren ortografiari buruzko azterlanean esan genuen gutxitan jaso zuela bilakabide hau: *boula* (< *bun(e)la*)⁴² eta *noun* formetan *n* aurreko itxiera dago; *ibour, mouztia*,⁴³ *mouldé*⁴⁴ eta *bala noula*, berriz, sailkapen zaileko adibide bakanak dira (*FHV* 54). Zuberotar honen grafiek benetako ahoskera estaltzen bide dute. Mitxeleinaren aburuz (*FHV* 471), idazkerak idazkera, orduko egoera oraingoaren antzekoa zen, Belapeirek —Etxeparek eta bestek bezala— okzitaniarren usadio kontserbatzailea hartu baitzuen jarraibide eta eredutzat. Horrenbestez, on da denbora hartako ohitura okzitanoen eta biarnesen berri izatea.

⁴⁰ Hona zer dioen Peillenek: “Ligiko euskaran, zakur batek sakonki ozkatzen zaituenean *usuki* esaten zaio ozkari, ausigiari, baina azaleko bidaia *üsüki*” (1992: 254). Azken forma hori erabili zuen Maisster Ligiko erretoreak 56. orrialdean: *araguiaaren alagranticas oro egitiki sartzen dira, bena aqkenian usukiten die eta hil eracitzen*. Cf. Gèze eta Lrq *usuki*. Gèzek badu beste aldaera bat: *isuki* (grafia gaurkotua) ‘mordre, piquer’; cf. Ip *suguiac isoukiric* (Irigoién 1957: 180).

⁴¹ *OEH*: “*aküüsätü* (en S a pesar de ir ante s, sin duda por ser préstamo reciente)”; *Charlemagne* pastora-lak eta Etxahunek *aküüsatiü* dakarte.

⁴² Intxauspek Bonaparteri esana: “on dit *bola* pour exprimer comme cela, et *bounla* ou *boula* pour rendre comme ceci” (Irigoién 1957: 211).

⁴³ Idazle zuberotarrek *muztü* erabili dute; Tartasek lehenik (*OEH*, s.v. *moztu*).

⁴⁴ *OEH*, *molde*, 2 ‘manera, modo’: “Los autores suletinos emplean la forma *mulde* (Belapeyre, Inchauspe y Constantín junto a *molde*)”. *Mouldezco leteteran eçaría* dute portadan *Maiatza* eta *Meditacioniac* liburuak; *mouldezco* bitcetara *eçariric*, berriz, *Ciberouco Gushuna* lekuoak.

2. Okzitanieraz *o* itxia *u* bihurtu zen, baina garaia ezin da zehaztu, aldaketa horren ondoren eskribau okzitaniarrek tradizioko <*o*> atxiki zutelako XVI. mendea bitarte. Irakurleak bazekien grafema hori noiz *u* ahoskatu eta noiz *o*. Baina, urteak joan urteak etorri, *u* berriak *o* zaharrarekin zuen lotura laxatu zen, eta ahozko aldaketa idatzira pasa zuten. Frantseseko <*ou*> mailegatzea izan zen irtenbidea. Biarnoa 1620 arte bere buruaren jabe izan zelarik, lurralte hartan gainerako herri okzitanoetan baino beranduago hartu zuten digrama frantses hori.⁴⁵ Dena den, XVII. mendetik aurrera <*ou*> nagusituko da Biarnoko *scripta-n*.⁴⁶ Aldaketa ez zen, noski, bat-batekoia izan: 1665ean, administrazioaren barrutiko testu batean (*Livre des délibérations de Sauvelade*) <*o*> okzitanoa eta <*ou*> frantsesa agertzen dira. Biarnoko literaturan are beranduago hartu zuten digrama; Fondeville olerkariak lehendabizi, XVII.aren hondarrean (Grosclaude, *Langue béarnaise*, 64 eta ond.).⁴⁷ Hortaz, badirudi Belapeirek katixima idazteari ekiten dion garaian biarnesek, erabat harturik, baztertu berria dutela <*o*> okzitano tradizionala, *o* itxitik etorritako [u] irudikatzen zuena.

3. Belapeireren grafiak ere kontserbatzaileak dira, nolabait esateko. *N* kontsonantearen aitzinean gertatu da batez ere itxiera (bereziki, -on, -onC- taldeetan), baina <*o*> paratu du egileak ia beti ingurune horretan: salbuespen bakarra *noun* da (I 152). Gainera, badirudi *n* aurrean berariaz ezarri duela *o*, aldaera batzuek salatzen digituzenez: *houla*, baina *honla*, *bonlaco*, denak etorki bat-berekoak (*bonela* > *hu(n)(e)la*); *presoubat* ‘presondegia’, baina *prisoner*. Aldamenean kontsonante sudurkaria ez dagoenean, aiseago agertzen da <*ou*>: *moulde*, *ihour*, *mouztia*, etab.

Testu honetan *ibur* izenordainak badu inoiz <*ou*>, agerraldi askoren artean bitan bakarrik bada ere (II 35, 61). Baina *nor*, *norc*, *noreki* eta *nori* azaltzen dira beti, behin ere ez *nour*. Bilakaera fonetikoa gogoan hartuta (*ez + *nor* > *enor > *inor* > *ibur*), uste dugu *ibur* bezala *nur* ere esango zutela hiztun zuberotarrek. Azken ahoskera hau, bestalde, *nun* formarekiko analogiak ekarri zuen, ikertzaleen ohiko azalpenak dioenez. Tradizioan *ihour* dago. 1706ko katiximan, esaterako, horixe ageri da etengabe.⁴⁸ Belapeirez eta Maytiez landara, beste lekuko batzuk ere ikuskatu ditugu burutik

⁴⁵ Biarnoan, *Fors et Costumas* (1551) eta *Styl de la Jusity* (1569) testuetan bakanka agertzen da <*ou*>. Arnaud de Salette idazleen itzulpenean (SALMOAK, 1583), egun *u* ahoskatzen diren batzuek <*ou*> dute, baina beste batzuek <*o*>. Grosclaudek bi hipotesi ditu (*Langue béarnaise*, 65). Autoreak, *u* adierazteko, grafia tradizionala eta digrama frantsesa zerabiltzan aldi berean. Edo, bestenaz, idazkera zaindu zuen, eta <*o*> eman zuenean ahoskatu ere *o* egiten zen. Oro har grafiak ahoskeraren arabera moldatu zituenet, Grosclaudek uste du garai hartarako ez zela oraindik biarnesean guztiz gertatua *o* itxia > *u* bilakabidea.

⁴⁶ Hurrengo mendean, frantses homografoa duten hitzek bakarrik eutsiko diote inoiz <*o*>ri. Horrela, 1781eko *Délibérations des Etats de Béarn* testuan <consummation> eta <navigation> agertzen dira, frantsesetxe bezala, nahiz eta seguruenik [kunsumasiú] eta [nabigasiú] ahoskatu.

⁴⁷ Hona Grosclauden ondorioak: “J’ai l'impression que: 1) l'évolution du [o fermé] vers [u] s'est achevée assez tard en Béarn et qu'elle n'est pas encore tout à fait parvenue à son terme au milieu du 16e siècle; 2) l'orthographe francisée *ou* = [u] s'est introduite plus difficilement en Béarn qu'en Langue-doc: ce qu'on peut expliquer par le fait que le Béarn indépendant a conservé plus longtemps les traditions graphiques de la *scripta*” (66).

⁴⁸ CatOlo 7, 12, 39, 45, 49, 64, 66, 74, 75, 83, 84, 84, 86, 90, 101, 102, 109. *Pronus-en* eta Belaren atsotitzetan ez da hitz hau agertzen. Bestalde, Oihenartek neuritzetan *ebor* (1, 15, 22, 51) eta *ebon* (22, 22) darabiltza; *nebor* ere *bai* (11); *baina eboula* (5) eta *eboun* (13). Atsotitzetan, aitzitik, *nebor* dabil nagusi (89, 93, 167, 241, 330, 488...); *ebor* oso gutxitran ageri da (506).

burura (*OiboiCant*, *CarOlo2*, Ressegue, *Iganteitaco Pronoa* eta *Mercy*), eta horietatik guztietaik Belapeire da *ihor* idazten duen bakarra.⁴⁹

4. Badakigu, konparazio batera, Belapeirek Materrerren liburua baliatu zuela eta *Pronos*-en izkiriataileak, berriz, *Pregarioak*. Hori dela eta, Biarnoko usadioaren eraginaz bestalde, kontuan izateko da lapurtarrek eta baxenabartarrek erabilitako grafiengaitzera; gorago (0.5) aipatu da lapurterak Zuberoan zuen ospe ona. Auzo euskalkietako idazleek *o* ezartzera bultzatuko zituzten zuberotarrak; izan ere, idazkerari dagokionez, horietako batzuk —hala nola Etxepare— aztura okzitano kontserbatzaileari jarraikitzentz zaizkio, esan dugunez. Gainera, ahoskeraz den bezainbatean, hersketak lapurteraz eta behe nafarreraz indar ahulagoa izan zuen zubereraz baino, eta hitz gutxiagotara iritsi zen: *hun* 'ona' eta hartatik eratorriak, *hun-* erakuslea, eta abar (FHV 55 eta ond.). Gogora datorkigu Intxauspek XIX. mendearen erdialdean duen irizpidea eta jokabidea, *o* idazten baitu beste euskalkien ildotik ez hastantzeko:

Dans certains mots écrits généralement avec *o*, dans tous les dialectes, par les meilleurs auteurs anciens, l'*o* se prononce quelquefois *ou*; tels sont: *noiz*, *nor*, *nola*, *zombat*, *non*, *bon*, que l'on entendra plus généralement prononcer, en Soule: *nouiz*, *nour*, *noula*, *zoumbat*, *noun*, *houn*. Nous n'avons pas cru devoir nous écarter, pour ces termes, de la manière générale de les écrire; d'autant que, prononcés tels qu'ils sont écrits, ils ne choquent point et on les trouve bien dits dans tous les pays sans exception (1858: xii).

5. Ustekabeko <*o*> batzuk txit argigarriak dira, egileak moldaketak egin zituelako seinale baitira, ahoskatu bezala idazten ez zuelako seinale. Lehenik, *bolbarrialala* eta *bolbarrian* ditugu, *boulbar-* normalaren alboan. Antzinako formak *u du, ez *o (FHV 471).⁵⁰ Oihenartek ere behin *bolharr'* eman zuen (gainerakoetan *bulbar*, ikus *OibHizt*), baina, dakigunez, zuberotarra izanagatik hark ez ziharduen zubereraz; bere hizkera egokitu egiten zuen Iparraldeko beste bi euskalkietara hurbildu beharrez, eta grafia hori moldaketa okerra da, hain zuzen ere.⁵¹ Belak *bulharra* du (37); Gèzek (s.v. *poitrine*) eta Larrasquetek ere bai.

Bigarrenik, *borbau* (I 90). Honeñ forma zaharrak ere *u du,⁵² eta *OEH*-k dio zuberotarrek *burbau* darabiltela, Belapeirek izan ezik.⁵³ *OiboiCant* testuan ere azaltzen da

⁴⁹ *Ihour*: *OiboiCant* 14, 15, 16, 17, 71. *CarOlo2* 20, 21, 26, 43, 51, 57... Ress 4, 14, 19, 23, 33, 33, 37, 39. *IganPr* 9. *Mercy* 17, 26, 41. Maisterrengan ere ez dugu *ihor* ediren. "La forma más general en suletino es *ihur*; en Belapeyre, Eguiateguy (232) e Inchauspe hay tbn. *ihor* (tbn. *inbur* en Eguiateguy)" (*OEH*).

⁵⁰ Antzinako forma gorde da erronkarierazko testuetan: *burar*. Maisterrengan adibide bakarra aurkitu dute *OEH*-ko lexikografoek: *bourhararen* (288), hutsegitea (agian, *bourharraren* behar du).

⁵¹ Ikus FHV 56, 12. oh. *OEH*-k dio Egiategik ere forma egokitua darabilela: "Algunos autores suletinos (Oihenart, Belapeyre, Eguiateguy) emplean tanto <boulhar> como <bolhar>, reflejo de vacilaciones gráficas en la representación de los resultados suletinos de *o y *u". *Boulhar* aldaera normalaren beste agerraldi batzuk: *Her* 61, *Ip Apoc* 1. 7.

⁵² Ikus FHV 471. Ohart bedi *burbau* hitzak *u* palatalizatu gabe atxiki duela *rb* taldearen aurrean; cf. *burboso*, *gurbi* 'gurina'. Beraz, *b* horrek ez du jokatu kontsonante moduan, eta, jakina, *r* aurrean ez dago aldaketaik (FHV 223, 35. oh.).

⁵³ *OEH*, s.v. *birao*: "borbau que aparece en Bp, se debe seguramente a vacilaciones gráficas". Aipa dezagun, bestalde, Oloroeko katiximatiak jasotako aipua (*OEH*-k *DRA*-tik hartua) ez dela berez Maytiezen itzulpenekoa, baina bai François de Revolen dotrinakoa.

borbau (46);⁵⁴ gainontzekoetan *bourbau* aurkitu dugu: *CatOlo* 64, 65, *CatOlo2* 64 eta Ress 23; hauetan ere bai: *CibG* 20, *Apoc* 13 1. Belapeireren grafiek erakusten dute-nez, garaiko hizkeran bi *u* ezberdin batu egin dira: *u etorkia duena eta *o etorkikoa. Gure idazleak ez ditu jada bereizten, eta, bigarren sailekoei anitzetan <*o*> eman die-larik (*nun*, esaterako, *non* idatzita), lehen saileko batzuei ere letra bera ezarri die nahasita eta okertuta (*bolbar*, *borbau*).

Beraz, horrelako moldaketa desegokiak egin dituzte bai zuberera hutsetik euska-ra hedatuagora igaro diren batzuek, hala nola Oihenartek eta Egiategik, bai, besterik gabe, Belapeirek bezala, itxiera ezkutuan gorde duten beste batzuek. *Charlemagne* pastoralean, esaterako, BN eskuizkribuaren kopiagileak ez du hersketa paperean jaso (*bon*, *onsa*, *ezcontu*) eta bokalak aldatzean maiz samar egin du kolpe huts: *irakortu*, *oste*, *orthe* etab. Ez dago halakorik beste izkribuan, sudurkari aurreko itxiera seinalatzen duen hartan (*Xarlem* 100. ahap. oh.).

6. Belapeireren katiximan *obore* eta *ohoratu* daude. *Pronus*, *CatOlo* eta *CatOlo2* idaz-kietan ere bai.⁵⁵ Baina hainbat lekukok (*OthoiCant*, *Jean de Paris*, Maister, *IganPr* eta *Mercy*) *ubure*, *uburatu* eta *uburagarri* dituzte, *ouhour-* grafiarekin.⁵⁶ Resseguek *ohoure* eta *ouhourre* ditu, nahas-mahas.⁵⁷ Bestalde, gure autoreak *ohognen* utzi zuen, baina Belak *oubouñac* (13) eta Maisterrek *ouhougn* (xvi). *OEH*-k dio zuberotarrek *uhuin/-ñ* darabil-tela gehienbat.⁵⁸

7. Gaur hondarrean -*ñ* azentuduna daukaten hitzak askotara idatzi zituen Bela-peirek. Ele bera bitara: *-o* eta *-ou*, *arraço*, *arraçoa*, *arraçoc*, baina *arraçou*, ebakera nor-malaren erakusgarria datekeen grafia.⁵⁹ Bestalde, *presoubat*; baina *sasoac*, *saso*, *sasötan*. Azkenik, eredu frantsesari jarraituz, *-on*: *Patron*. Gogora 1781eko testu biarneseko *consommation* eta *nabigation* grafia frantsestuak, [-siú] ahoskatzeakoak (ikus 46. oh.).

Ikusagun beste idazleek nola eman dituzten hitz horiek. Maytiekin *arrazoric* du (75), eta horren ordaina *arraconic* da bigarren katiximan (73), baina honako lekuko hauek *-ou* dute: *OthoiCant*, *Jean de Paris*, Maister, *Mercy* eta *Xarlem*.⁶⁰ Belapeireren

⁵⁴ Erabili ditugun lekuoen artean, *OthoiCant* da itxiera agertzeko nola edo halako joera duen lehena, zubereraz, baina aldaera grafiko asko samar ditu: *noun* (grafia nagusia) / *non* 102; *bounen*, *bountan*, etab. / *hontaco* 29; *bountarçon* (grafia nagusia) / *hontarçon* 52, 86; *oundouan* 17 / *ondoan* (gainerakoe-tan). Aurrerago ikusiko dugunez, testu honetan maileguet *<o>* dute. Salbuespenik gabe, *noiz*, *onsa*, *bonki* (*eguin*), *çombat*, *çoin* eta *bonki* 'ukitu' agertzen dira. Azkenik, *çouazte* 50, *jouan* 41, etab. / *joana-gatic* 6, *doan* 41, etab.

⁵⁵ *Pronus*: *oboretan* 30, *oboratu* 10, 14. *CatOlo*: *oboragarry* 1, *obore* 61, *oboratu* 5, 51, 62, 63, 68, etab. *CatOlo2*: *obore* 73, 92, *oborate-* 66, 76, 96, etab.

⁵⁶ Hona agerraldi batzuk. *Ubure*: *OthoiCant* 3, 10, 25, 36. *Jean de Paris* 158, 222. Maister 12. *IganPr* 2, 13, 17, 18. *Mercy* 3, 11, 13, 15. *Ubura(tü)*: *OthoiCant* 3, 4, 68, 69. *Jean de Paris* 20, 44, 119. Mais-ter 70. *IganPr* 1, 9, 9. *Mercy* 4, 13, 13, 22. *Uhuragarri*: *Mercy* 10. *DeSuburezko*: *Jean de Paris* 250.

⁵⁷ Ressegue: *ohouratu* 21, 42 / *ouhouratu* 14, 25; *ohoure* 12, 27, 32, 37 / *ouhourre* 10, 12, 21, 21, 23; *ouhou-ragarrie* 49 / *OUHOURRAGARI* 9. Bitasunak luzaz iraungo du, hiru lekuko hauek erakusten dutenez: *Xarlem BB* *ouhouria* / BN *oborya* 20; *Noelen lilia* (c. 1844) *ouhouretan* 1 / *ohoretan* 7; *Gèze* *ouhouratu*, *ouhourre* / *obore*.

⁵⁸ Adibide gehiago: *Med* 27 (*ouhougnen*), *Maiatza* 61 (*oubouiñen*), *CibG* 161 (*oubouiñec*), *Apoc* 3 3 (*oubouña*).

⁵⁹ "Los suletinos usan *arrazu*, aunque no falta, en autores como Belapeyre, Eguiateguy o Archu, la forma más 'correcta' *arrazo*" (*OEH*, s.v. *arrazo*).

⁶⁰ Testu horietan adibideak zer orrialdetan dauden jakiteko, ikus grafiak 4.4.3.

idazlanean bezala, *Charlemagne* pastoralean ere *presoualat* dago (657). Gèzek sasou bildu zuen,⁶¹ eta Maisterrek (251) zein Intxauspek forma hori berori dute; ikus *Imit-Eg* 347 (orrialde berean, *laidorioec, Jincoac, Jincoaz*). Horiez gain, *barou* aipatuko dugu: ikus *CatOlo2* iii, *Jean de Paris* 20 (*barouac*), 21, 43, Ress 9, 12, Mercy 12.

Patron (I 22) grafia kultoa izango da, eta *patrū* ahoskatuko zuten hizketa arruntean; cf. biarn. *patrū*, *PDFO*. Hara zer idazkeria dauden tradizioan: *patron* (*Pronus* 18, 29, *CatOlo* 10), *patro* (*CatOlo* 3) eta *patrou*, testu berrixeagoek⁶² duten grafia fonologikoa edo. Azken aldaera hau kausitu dute *OEH*-ko lexikografoek XIX. mendeko lekuko hauetan: *Xarlem, UskLiB, CatS*.

8. XVII. eta XVIII. mendeetako egileek hitz batzuk nola idatzi zitzuzten emango dugu aditzera atal honetan, deskribapen horrek Belapeirereren grafiak interpretatzen lagunduko digulakoan. Elez eleko azterketa izango da, zeren, jakina denez, edozein mintzairatan normala baita aldi berean egotea bai joera fonetiko batek aldatutako hitzak bai, arrazoi bat edo beste dela medio, aldatu gabekoak. Azken buruan, ele bakoitza bere historia fonetikoa du. Atal honi ekin aurretik, irakurleak idazle bakoitza jokabide orokorraz jabetu nahi badu instant batean, so egin diezaiola 22.2. azpiataleko taulari.

8.1. *Nun*. Oloroeko katiximek itxiera ez seinalatzeko joera dute eta, hala, *non* dakarte gehienbat; horrekin batera badituzte, han-hemen, *noun* batzuk.⁶³ XVIII. mendeko beste lekuoetan *noun*, *nountic* eta *nounco* idoro ditugu arruntean:

OthoiCant 7, 14, 14, 20, 20... (baina 102 *non*). *Jean de Paris* 2, 53, 57, 58, 60, 284... Maister 11, 343... *IganPr* 1, 10. Ress 7 (baina 33 *non*). Mercy 39, 40.

8.2. *Nur, nula, nuiz* eta euretarikoak. Belaren errefrauetan jada *nour* (39) dago, baina *nolaco* (43) ere bai. *Pronus*-en ez da azaltzen itxierarik: *noren, nola*. Maytieren katiximan ere ez gehientsuenetan,⁶⁴ baina hirutan bai: *nourc* (76, 85) eta *bala noula* (52). François de Revolen katiximan ere birritan bakarrik agertzen da hersketa: *nourc* (75, 84).⁶⁵ *Othoitce eta Cantica liburuñoan* *nour, nourc* eta *noula* daude, baina *noiz*, age-rraldi guztietan.⁶⁶ *Jean de Paris* pastoralean ere bokal itxidun aldaera horiek eta, gainera, *nouizpait*.⁶⁷ Maisterrek ere erregularki eman zituen itxiera izandako formak, *nouiç* eta guzti:

⁶¹ Hori euskara-frantsesa zatian. Frantsesa-euskara zatian, *saso* idatzi zuen (s.v. *saison*).

⁶² *OthoiCant* 14, 16. *CatOlo2* 5. *IganPr* 5, 14, 17. *Med* 11. *CibG* 33, *Her* 22. *Femeninoa patrona* da (Mercy 30, 31).

⁶³ *CatOlo: noun* 13, 43 / *non* 15, 29, 31, 37. *CatOlo2: noun* 12, 55 / *non* 14, 32, 34, 40. Aurretik, *non* dakarte Oihenartek eta Tartasek (*Onsa*). Lehen horrek, dena dela, behin *nun* eman zuen (Orpustan, *Po* III 11).

⁶⁴ Hona agerraldi batzuk: *CatOlo, nor* 13, 17, 22, 29, 55, *noiz* 17, 35, *norat* 19, *nola* 16, 34, 59, *bala noula* 9, 12, 21, 24. Oihenart eta Tartas zuberotarrengan, itxierarik gabeko formak ditugu maizenik. Badira, halere, aldaketa markatua duten agerraldi bakan batzuk. Oih *Po*: *noura* (Orpustan III 46). *Onsa: nur* 108, 108, 110, *noula* 14.

⁶⁵ Agerraldi batzuk: *CatOlo2, nor* 11, 16, 17, 23, 32, 50, 97, *norganic* 17, *nola* 15, 17, 22. *Noiz* (adibide de guztiak) 7, 15, 20, 20, 22, 38, 45, 51, 53, 78.

⁶⁶ Agerraldi batzuk: *OthoiCant, nour* 8, 26, 28, 63, *noula* 7, 7, 8, 13, 19, 20, 20, *noulaz* 23, 23. *Noiz* (guztiak) 26, 48, 79 [7], 80 [6], 81, 81, 83, 88, 89, 89, 100, *noiztrano* 83.

⁶⁷ Gure lagineko agerraldiak: *Jean de Paris, nour* 275, 293, 296, *nourc* 228, *noula* 37, 45, 118, 156, 211, 236, 245, 285, 297, *noulaco* 259, *nouizpait* 261.

nour (52), *nourc* (2), *nouri* (8), *nourbait* (9), *nourbaitec* (52), *nourat* (127), *noula* (11, 333), *noulaç* (341), *nouiç* (70), *nouicere* (15, 52), *nouçpait* (138), *nouçhaico* (176), etab.

IganPr izkribuan *noula* dago (2, 3, 6). Atal osoan ikuusiko denez, idazmolde kontserbatzailerako isuria dute Resseguek eta Mercyk, baina, egia esan, bokal itxia ere ipini zuten hainbatetan. Azpiatal honetan, lehenak nahasian darabiltza <ou> eta <o>. Bigarrenak *noula*, *bala noula*, *noura* edo *nour* idatzi du, baina betiere *noiz*.⁶⁸

8.3. Lehen testuetan ez dago bokal itxiaren arrastorik; *coin*, *coing*, *coignec* eta horien tankerakoak topatu ditugu:

Bela 24. Conget eta Jauregiberri. *Pronus* 2. Bp. *CatOlo* 9, 14, 16, 19, 30... *Othoi-Cant* 5, 7, 12, 17, 19, 20... *CatOlo2* iii, iii, iv, v, vi, 4, 12...

Bonnecase eta Nicephore kaputxinoa dira, gure corpusean, itxiera agertzen lehenak: *couintan*.⁶⁹ *Jean de Paris, Imitacionia* eta *IganPr* testuetan ere bokal itxia dator.⁷⁰ Baina Mercyk beti *coin* paratu du, eta Resseguek ere bai ardurenean,⁷¹ hirutan izan ezik: *cougnec* (6, 7) eta *cougnen* (5). *Charlemagne* pastoralean bi eskuizkribuetako batek *couin(g)* dakar eta besteak, hersketa ezkutatu ohi duenak, *con*, *coin* (15, 289).

8.4. *Zunbat?*, *zunbait*. Lrq *zumat?*, *zumait*. Hastapeneko lekukoetan ez da itxiera-rik erakusten:

Pronus: *combat* (25). Bp. *CatOlo*: *conbat* (13, 13, 17...), *conbayt* (8, 12, 22...). *Othoi-Cant*: *combat* (5, 20, 50, 67, 82...). *CatOlo2*: *combat* (12, 16, 20, 31, 55, 57, 59...), *conbait* (vi, vi, 1, 18, 21, 35, 53...).

Jean de Paris pastoralean, ordea, *coumbait* dator (278). Maisterrek ere itxiera agertzen du (*coumbait*, *coumbatenaç*, *coumbatere*, *coumbat nabibeita*) eta *IganPr* liburuñoak ere bai.⁷² Resseguek *combat* eta *combait* eman ditu, baina behin *coumbait*. Mercyk beti *combait*, behin ere huts egin gabe.⁷³

8.5. Lehen mailako *hun-* erakuslea, *huna(t)* eta *hunela*. *Pronus* liburuxkan ez da hersketarik: *hontara*, *bonen*, *hona*. Maytieren katiximan ere ez gehienbat,⁷⁴ *houneç* (72) eta *houlaco* edo *halaco* (95) salbuespenak baitira. Revolen dotrinan *hon-* eta *houn-* ditugu.⁷⁵

⁶⁸ Ressegue: *noula* 5, 8, 11, 12, 13... (gehienean) / *nola* 36; *nourbaitec* 33; *noiz* 18, 32, 47 / *nouizere* 8. Mercy: *noula* 16, 37, *bala noula* 31, *noura* 23, *nour* 41, baina beti *noiz* (6, 7, 8, 13...).

⁶⁹ Tartasek (Onsa) ardurenik *coin*, *cointaric* idatzi zuen (*ceintara* ere bai inoiz), baina *couin* 112, *couignec* 16, *couintan* 16.

⁷⁰ *Jean de Paris*: *couin* 214, 285, 287, *couin* 159, *couineç* 53. Maister: *cougn* 51, *cougnen* 11, *cougnçaç* 54, etab. *IganPr*: *couin* 7, 8, *cougnec* 5, 13, *cougntan* 1, 7, 14, etab.

⁷¹ Mercy: *coin* 5, 6, 7, 14, 17, *coigneç* 9, 17, 17, 19, *cointan* 20, 21, *cointaz* 22, etab. Ress: *coin* 3, 12, 17, *coin* 3, 14, *coineç* 14, 15, 25, 27, 28, 31, 38, *coignec* 25, etab.

⁷² Maister: *coumbait* 7, 57, 115, 155. *Coumbatenaç* haboro eta hobekiago beitakikeçu, *hambatenaç* garratçkia-go *jujatu işanen cira* (6). *Coumbatere gracia* eta *berthute handieç arguitu* beitciren, etcien gutiago arrancura (53). Horren antzekoa: *coumbatere* 348. *Secula eçut ibour ediren*, *coumbat nabibeita* (...) debot-cen, bere *graciaren gabeciac* *coumbait* aldiç ukhen eçtitianic (115). *IganPr*: *coumbait* 13, *coumbatere* 1.

⁷³ Ress: *combat* 4, 17, 24; *combait* 4, 8, 10, 15, 18, 23, 28... / *coumbait* 8. Mercy: *combat* 7, 8, 9, 15, 27, 29, 31, 36, 40... *Charlemagne* pastoralak *combait* du 51. ahapaldian, bi eskuizkribuetan; 54. ahapaldian, berriz, aldaera desberdinak daude: BB *coumbat* / BN *combat*. Iku artikulu honetako 473. oh.

⁷⁴ *CatOlo*: *bon-* erakuslea 9, 12, 21, 21, 27, etab.

⁷⁵ *CatOlo2*: *houn-* erakuslea iv, iv, 69, 100, 106, 106, 106 / *bon-* erak. iv, iv, vi, vii, 2, 19, 21...

Oihenartek neuritzetan *u* du gehienean: *hunetan*, *hunen*, *hunec*, *hunl'*, *huna*, eta abar, baina *hontan* (12), *honen* (14). Aipa dezagun, bide batez, olerkari honek era-kuslea eta (*h*)on berezi egiten dituela idaztean: *hunec* 'honek' / *hounac* 'onak'.⁷⁶ Atsotitzetan, haatik, *o* da gailen.⁷⁷ Tartasek *Onsa hilceco bidia* liburuan *hun-* eta *hondarabiltza*,⁷⁸ eta itxiera jaso duenean, Oihenartek bezalaxe desberdindu ditu bi hitzak.

OthoiCant, Jean de Paris eta Maisterrek *ou dute*.⁷⁹ *IganPr* idazkiak, *hounen* (5), *hountan* (17), eta abar, baina behin *hontaco* (14). Resseguek batez ere *o* darabil, baina *ou* ere bai. Mercyk, bi grafia horiek.⁸⁰

8.6. *Hun, un(t)sa, hunki (egin), buntarzün, unhetsi.* Belak jada *houna* izkiriatu zuen (4, 6). *Pronus* lekuoa, aitzitik, ez da itxieraren zantzurik.⁸¹ Maytiekin *o* erabili zuen komunzki,⁸² eta *hounen* (21) eta *houner* (36) hersketaren erakusle bakanak ditu. Revolen katiximan *hona* eta *houna* nahasian ageri dira (lehena, nagusi), baina beti *onsa*, *honki* eta *hontarçun* ezarri zituen idazleak.⁸³

Oihenartek eta Tartasek (*Onsa-n*) erabilitako formak ez dira euskalki bakar batekoak: *on*, *bon* eta *houn*.⁸⁴ Bestalde, *hun* ez da zubererakoa soilki: behe nafarreraz ere usatzen dute; Donibane-Garazin, esaterako (Azkue, Lhande); Etxeparek *bon* eta *hun*, biak ditu. Ohart gaitezen, bidenabar, *hun-* erakusleak ere zubereraren mugak gainditzen dituela, lapurtarrek eta baxenabartarrek ere bokal belarearekin ahoskatzen baitute; Etxeparek *honec* eta *hunec* darabiltza, eta Leizarragak beti *hun-* (FHV 56). Horrenbestez, badaiteke itxieraren hedadura zabala izatea Oihenarten eta Tartasen lanetan batzuetan itxieradun aldaerak agertzearen arrazoia.

OthoiCant liburuan *houn* eta *hontarçun* ageri zaizkigu maizenik, baina beti *onsa* eta *honki (eguin)*.⁸⁵ *Jean de Paris* pastoralean *ou* gehiago dago: *houn*, *hontarçun*, *hounquiez*,

⁷⁶ Itxiera agertzen duten adibideak: *hunetan* 30, *buntaric* 41, 41, *hunen* 25, 25, 55, 57, *hunec* 51, *hunl'* 6, 29, *huna* 30 (*huna niagon*), 57 (*haur ni huna*). *Houn* 'ona' hitzaren erabiltzeak beheraxeago emango dira (ikus 3.8.6).

⁷⁷ Oihenarten atsotitzetan, *hontara* 26, *hontaric* 137, *bona nis* 373, etab. / *hunec* 320.

⁷⁸ *Onsa*: *hun-* 11, 17, 18, 21, 22, 34, 35, 35, etab. / *bon-* 12, 13, 14, 39, 47, etab.

⁷⁹ *OthoiCant*: *houn-* 13, 17, 18, 20, *houna* 14, etab. Testu horretan behin aurkitu dugu *o*: *hontaco* 29. *Jean de Paris*: *houn-* 22, 50, 95, 98, 123, *houna(t)* 22, 23, 25, 30, 32, etab. Maister: *hountan* 338, *hountaric* 369, *borrat* eta *hounat* 21, etab.

⁸⁰ Ress: *bonen*, *hontan*, etab. 15, 15, 20, 22, 25, 40, 42, 45, 47 / *hountan* 3, 17, 50. Mercy: *hounec*, *hounetan*, etab. 4, 17, 17, 25, 27 / *hontan* 24, 36, *hontaco* 25, *hontaric* 31.

⁸¹ Ikus Agirre 1998a: 6. Bestalde, Congeten eta Jauregiberriren testuan *bonsa* agertzen da; Bonnecaseren idazkian, *onsa*.

⁸² Hona Maytieren adibide batzuk: *bon* 3, 5, 6, 7, 11, 21, 33; *onsa* 3, 8, 11, 11, 12, 18; *hontarçun* 2, 11, 12, 24; *honki* 3, 11.

⁸³ *CatOlo2*: *houn* 11, 19, 20, 21, 22, 45, 52, 100 / *bon* vi, vi, vii, viii, 1, 2, 7, 15...; *onsa* iv, iv (-nx-), vi (-nx-), 3, 9, 10, 16, 17, 38, 49, 52, 71, 78...; *honki* 2, 10, 23, 67; *hontarçun* 2, 6, 10, 21.

⁸⁴ Oihenarten neuritzetan, *houn-* 8, 9, 19, 53, *bon-* 18, 59, *onaren* 19; *hontu* 15; *onbetsi-* 20, 29; *bontarzun* 17, 21, *ontarzuneti* 25, *onarzun* 19; *ons'* 14. Atsotitzetan, *on* 73, 116, 162... (aldaera nagusia), *bon* 45, 128, *houna* 24; *ontarzunegati* 112, *onbarzuna* 572; *ongui* 103, 329, *ungui* 55, 365, 574; *hunqui* 84, 175; *onsa* 59, 251, 446. *Onsa*: *bon-* 1, 6, 12, 75, 101, *on-* 17, 18, 23, 34, *houn* 12, 12, 13, 14, 14; *onsa* 12; *ungui gin* 19, *onqui gin* 2; *hontarçuna* 6, etab.

⁸⁵ *OthoiCant*: *houn* 4, 5, 6, 8, 12, 12... / *bonic* 43, 93; *hontarçun* 5, 11, 19... Bainha *onsa* 3, 3, 4, 4, 8, 8, 19, 26, 37...; *honki* 4, 4, 19, 48, 102, *honkieguile* 34, etab.

ounsa (130 *onsa*, salbuespina).⁸⁶ Maisterrek ere honelaxe eman zituen ele hauek guztiak: *bounac*, *ounxa*, *bounki eguinac*, *bountarçun*, *ounhexi*; *IganPr* testu laburrak ere horrelako formak ditu.⁸⁷ Resseguek *ou* eta *o* darabiltza, aldizka.⁸⁸ Mercyk *houn* hau-tatu zuen, baina, horrekin batean, *onsa*.⁸⁹

8.7. *Hunki* ‘ukitu’. Mitxelenaren ustean *o du, ez *u (*FHV* 53). *Honki* dute beti Maytie, *CatOlo2*, *OthoiCant*, Ressegue eta Mercy lekuokoek.⁹⁰ Alabaina, Oihenartek itxiera jaso zuen: neurtitz batean *hunqui* (10) eta atsotitz batean *hunquiten* (53). Eta Tartasen lanik ezagunenean *hunquiten* dago (140), baina *honquitu* (66) eta *honqui* (92) ere bai. Hersketa eman dute honako hauek:

Jean de Paris, *bounquiten* (34, 41, 50); Maister *bounkitcen* (2), *bounkiric denac* (80); *IganPr*, *bounki* (6); *Apoc*, *bounkirik* (2 11); Lrq eta Gèze *hunki*.

8.8. *Untzi*. *Onci* dute *CatOlo*, *OthoiCant* eta Resseguek.⁹¹ Maister (295), Intxauspe (*Apoc* 2 27), Gèze eta Larrasquetek, ordea, *untzi*. Intxauspek dio gehienbat (“généralement”) bokal itxiarekin ahoskatzen dela (Irigoién 1957: 208). Oihenartek 452. eta 453. atsotitzetan *vnzi* idatzi zuen, eta Tartasek ere *vn̄zi* (*Onsa* 23, 105), baina gogoa eman zubereratik at ere badagoela bokal itxia: *OEH*-k esan du Ipar Euskal Herrian *un(t)zi* dela forma orokorra.

8.9. *Ezkunitü*. *Pronus*, *CatOlo*, *OthoiCant* eta *CatOlo2* lekuoetan <*o*> dago.⁹² Baina *Jean de Paris* eta *IganPr* testuetan, <*ou*>.⁹³ Hurrengo mendean, Etxahunek *escountus*, *ezcountiaz* idatziko du.⁹⁴ Gèzek eta Larrasquetek *ezkunitü* dute.

8.10. *Huñ*. Oloroeko bi katiximek <*o*> dute,⁹⁵ baina beste lekuo hauetan, ordea, bokal itxia heldu da: *OthoiCant* 78 (*hougnen*), 23, Maister 178 (*hougn petan*), *Med* 5, *CibG* 43, *Maiatza* 5, *Her* 80; Gèzek eta Larrasquetek *huñ* hiztegira zuten.

8.11. *Suñ* ‘sorbalda’. Belapeireren antzo, Egiategik *soñian* eman zuen, baina *OEH*-ko adibide gehienetan *suñ* dute zuberotarrek: Maister, Etxahun, *CatS*, Intxauspe *Mt*, *UskLiB*; gainera, hiztegi horretan Peillenen aipu bat dator eta han euskalari horrek

⁸⁶ *Jean de Paris*: *boun* 6, 113, 123, 159, 170...; *bountarçun* 88; *bounquier* 145; *ounsa* 30, 36, 41, 101, 120, 133, 158, 163, 164, 165... / *onsa* 130.

⁸⁷ Maister: *boun* 7, 14, 50; *ounxa* 2, 50; *bounki eguinac* 368; *bountarçun* 18, 51; *ounhexi* 193, 332. *IganPr*: *bounian* 5; *bounkietçaq* 2, *bounki eguilegatic* 5; *ounhexi* 5.

⁸⁸ Ress: *boun* 4, 8, 17, 27, 29, 31, 33, 36, 48... / *bon* 12, 14, 15, 17, 26, 30, 31, 33, 34...; *bontarçun* 23, 37, 45, 47, 51 / *bountarçun* 4, 10, 14, 51; *honki eguile* 21, 37; *onsa* 6, 12, 14 (-nz-), 17, 20, 29, 30... / *ounsa* 6; *ounhexi* 6, 7.

⁸⁹ Mercy: *houn* 3, 8, 11, 25, 38, 39, 41...; *bontarçun* 10, 26, 30 / *bountarçun* -3; *onsa* 17, 23, 25, 27, 28...; *honki eguilegatic* 40.

⁹⁰ *CatOlo*: *honkitcian* 71, *honki* 104. *CatOlo2*: *honkigarriac* v, *honkitco* v, *honkitiac* vi, *honkitcian* 70. *OthoiCant*: *honki eça* 15, *honkiric* 51, 66, *honkiten* 72, 77, *honki neçac* 87. Ressegue: *honkittia* ‘ukitza’ 47. Mercy: *honki* 24, *honkiric* 15.

⁹¹ *CatOlo* 62. *OthoiCant* 68, 68, 68. Ress 37, 37 (*dibaru oncia*), 38.

⁹² *Pronus* 14, 26. *CatOlo* 6, 17, 18, 18, 75, 77, 109 [3], etab. *OthoiCant* 9, 10. *CatOlo2* 7, 16, etab. *OEH*: “Entre los suletinos es algo más frecuente la forma *ezkunitü*, aunque Belapeyre e Inchauspe usan *ezkontü*, variante de la que encontramos algún ej. tbn. en Xarlem (145). Hay *izkontu* sólo en Egiateguy”. Belako Zaldunak *iskontu* du hiztegian.

⁹³ *Jean de Paris* 155, 156, 157, 161, 165, etab. Gainera, *ezcounteraci* 166. *IganPr*: *ezcountciareki* 10.

⁹⁴ Etxahun: *escountus* (*Etch. bizitz. khant.* 23. *ahapaldian*), *ezcountiaz* (*Musde Chabo*, *inprimatura*, 6. *ahap*.).

⁹⁵ *CatOlo*: *hoing petan* 101, *hoingnetara* 102, *hoignac* 107. *CatOlo2*: *hoing petan* 99.

dio Zuberoan *suñian* esaten dela; Constantinek *suinian* du. Bokal itxia, hauek ere: CibG 151, Maiatza 28, Her 162; Gèze eta Lrq *suñ*.

9. Bilakabide honetan, *n* aurrea izan da inguruneko indartsuena, baina Mitxelenak gaztigatu digu egongune horretan ere aldaketa ez dela bete-betekoa gertatu: ipar-ekialdeko zubereran, esaterako, Larrasquetek óndo eta óndo bildu zituen (*leberónndo* ere bai, 'champignon vénéneux'); Gèzek ere onyo, baina oundo (FHV 54, 11. oh.). Atal honetan horrelako salbuespenak eta hizkeratik hizkerarako aldeak jorratuko ditugu, eginahala.

9.1. *Gizon, gizun*. Sudurkari aurreko itxieraz den bezainbatean, zubereraren baitako aldeez jardutean, bikote hau hartu izan dute ahotan euskalari batzuek, hala nola Gavelek (1920: 26). Oihartzabalek (*Xarlem* 118. or.) eremu banaketa eman du: *gizon* dute mendebaldeko behe zubereran (Sohütan, Altzürükün) eta *gizun* Basabürüan eta ekialdeko behe zubereran; Lrq /gísun/. Altzürükün eta Ürrüxtoin *gizon* ebakitzent dute (Davant 1983: 14).⁹⁶ Txillardegiaren transkripzioaren arabera, /gison/ dio sohütar batek (1980: 25, 29, 60 eta 80. zatitxoak). Erizkizundi Irukoitzaz baliatuta Gavelek egin datu bilketan (1960a), Barkoxeko eta Atharratzeko hiztunek *gizun* darabilte, batik bat.⁹⁷

Belapeirez gain, *guiçon* dute Belak, *Pronus liburuxkak*, Maytieki eta Revolen dotri-nak.⁹⁸ *OthoiCant* liburuan gehientsuenetan *guiçoun* agertzen da, eta inoiz edo behin, beste aldaera.⁹⁹ *Guiçon* grafia, inondik ere, /gison/ irakurtzekoa da *Jean de Paris* eta Maister lekukoetan,¹⁰⁰ hersketa erregularki jaso baitute. *IganPr*, Ressegue eta Mercyk *guiçon* dute.¹⁰¹ Itxiera oro har ezkutatzen duten testuetan, esan beharrik ez, *o* grafema ez da gardena. *Charlemagne* pastoralean BB eskuzkribuak *guiçoun* dakar eta besteak, aldaketa hau gutxiagotan ematen duenak, *guicon* (263, 290).

XIX. mendean, Etxahunek *Desertuco ibicic* eskuzkribuan *guiçon* du.¹⁰² *Complainte Heguilus* olerki inprimatuaren ere forma horixe azaltzen da 16. ahapaldian, eta aintzat hartzeko da, beste hitzek itxiera agerian dutelako.¹⁰³ *Meditacioniac* (1844) liburuan

⁹⁶ Davantek dio *gizon* dela sudurkari aurreko itxieraren salbuespen bakarra. Badira gehiago, jakina, baina aldaketa honen indarraren erakusgarria da baieztapen hori. Peillenek dioskunez (1992: 253), *gizon* dute Petrarrean, Maule inguruaren (Sohütia, Bildoze, Ezpeize...), eta *gizun* darabilte beste alderdi guztietan.

⁹⁷ *Sur l'homme* itzultzeko eskatu eta "gizónaz et surtout gizúnaz" erantzun zuen barkoxtarrak. Iku I. 15, II. 1 (f) eta 26 galderak. RIEV aldizkarian, 1936an argitaratu behar zituzten Gavelek bildutako erantzunak, baina 1960 arte ez zuten egin.

⁹⁸ Bela 20. *Pronus* 14, 25, 26. *CatOlo* 5, 15, 16, 17, 21, 25, 25, 25, 29... *CatOlo2* 6, 7, 14...

⁹⁹ *guiçoun* 3, 3, 4, 5, 5, 6, 6, 6, 8, 12, 14, 17... / *guiçonec* 68; *guiçontarçuna* 58. OEH-n ez dute *OthoiCant* testua corpusean eta, horregatik, hauxe dio hiztegi horrek: "En suletino *gizon* es la única forma documentada hasta el s. XIX; *gizun* aparece en este dialecto desde principios del XIX (ya *gizun* tbn. en Voltaire (222), quizá mera variante gráfica)".

¹⁰⁰ *Jean de Paris* 23, 56, 97, 178, 276. Maister 4, 13, 52...

¹⁰¹ *Guïçon*: *IganPr* 9, 13. Ress 5, 47, 48, 50, 50. Mercy 3, 5, 6, 16, 19, 22, 34, 36, 42, 42. *Guïcontarçun*: Ress 50.

¹⁰² *Desertuco ibicic* olerkian, 19. ahapaldiaren errimak erakusten du -on grafia [un] irakur daitekeela: *etchabon*, *ondon*, *iguelon* eta *ciberoun*. Beraz, *guiçon* (1, 7 eta 14. ahap.) ez litzateke grafia argia. Baina, egia esan, gainerakoan maileguetan agertzen da <o>: *arrancontric*, *conservi* 1 ahap., *complitu* 3, *contre* 17 / *espus* 9, *desbouratenc* 13. Hitz zaharrek <ou> dute: *bountan* 2, *couignen* 5, *nourc* 10, *bouncen* 'huntü' 19. Bestalde, *ondon* 12, baina hau [on-] izan daiteke (iku beheraxeago 3.9.2). Gogoan izan, bestalde, Larrasquetek /gísun/ entzun zuela.

¹⁰³ Cf. *hountcentut*, *ibourc*, *nour* 1. ahap., *nourbaitec* 4, *nouren* 6, *presounteguilat* 7, *hountan* 9, *perssouna* 12, *noula* 15, *Topet-Etchaboun* sinaduran.

bi aldaerak daude eta, gainerakoan, erdaratiko hitzetan bakarrik agertzen da *o : ou* txandakatzea.¹⁰⁴ San Mateoren Ebanjelioan (1856) *guizoun* darabil Intxauspek (1 17, 1 19, 10 32); Gèzek ere horixe hiztegira zuen.

9.2. *Ondo / undo* ‘hondo, beheko aldea’, *onduan / unduan* ‘ondoren’ etab. Belaren atsotitz batean *ondoan* dago (34). Oloroeko katiximetan, *OthoiCant* liburuan eta Ressegueren eta Mercyren idazlanetan *ondo(u)an* eta horren gisakoak ediren ditugu;¹⁰⁵ bi doctrinek *ondarrac* dakarte.¹⁰⁶ Maisterrek, aitzitik, *oundouan* eman zuen (9, 94, 369).

Desertuco ibicic (1833) olerkiaren eskuizkribuan, *ondon* idatzi zuen Etxahunek (12. eta 19. ahal.). Larrasqueten hiztegiaren arabera, mende bat geroago *ondo* zerabilten ipar-ekialdean. *Musde Renaud* olerki inprimatuau (1850), aitzitik, beste aldaera dago: *bil houndoun* ‘bildu ondoren’ (9. ahal.). *Meditacioniac* liburuan *ondouan*, *ondotic* eta *ondoramenac* daude.¹⁰⁷ San Mateoren Ebanjelioan, itxieradunak: *oundoúan* (1 12, 2 9), *oundótic* (3 11), *oundorióco* (1 1), *oundorío* (5 37), *oundárrac* (14 20). Gèzeren hiztegian ere bai, ardurenean: *oundo*, *undoan*, *oundoco*, *undorio*, *undoaje* ‘ondorioa’, *oundoramen* ‘ondorioa’, *oundar*, baina *beharrondoco*, *suthondo*. Badugu Intxausperen lekukotasuna: “On prononce généralement *oundo*, *presountegui*, *ountzi*, *Joubane*” (Irigoin 1957: 208).

Larrasquetek hauek entzun zituen: óndo, ondoámen, óndo-egile ‘bazkari bikainen zalea’, óndo-ègin ‘ase’, óndo-gábe ‘familiarik ez duena’, ondostatiú ‘landare baten inguruau lurra jarri’, eta ondo bigarren osagaia duten hitz elkartu mordo bat: *adarrónido*, *bagónido*, *bazkalónido*, eta abar;¹⁰⁸ baina *undar* ere bai. Txillardegiren transkripzioan ikusten dugunez, Sohütako lekuoak *ondotik* esan zuen (1980: 34, 77 eta 90. zati- txoak).

9.3. Badira diferentzia gehiago Larrasqueten eta Gèzeren artean: lehenak *kontsolatiú* eta *kontsólii* bildu zituen; bigarrenak *counselatu* eta *counselacione*. Literatur tradizioan *o* grafema dute, Belapeireren antzo, lekuo hauet guztiek:

CatOlo: consolatzia [sic] (56), *consolatu* (42). *OthoiCant: consola neçaçu* (34), *consolaturen* (80), *consolacione* (27, 33). *CatOlo2: consolacione* (vii), *consolagarriagoric* (iv), etab. *Jean de Paris: consola* (138), *consolatcia* (140). *Maister: consola* (211), *consolatcen* (185), *consolacione* (23, 162, 339), etab. *IganPr: consolacioniagatic* (14). *Ress: consolagarry* (4), *consolacaliareky* (49). *Mercy: consolatcera* (42), *consolatione* (14), *consolai* izena (23).

¹⁰⁴ Med: *guiçon* 5, 15, 22, 24, 26, 36... / *guiçoun* 23, 176, 176. Noelen *lilia* lekuoak ere (c. 1844) biak dakartzza: *guiçon*, *guiçonna*, etab. 5, 5, 10, 11, 12 / *guiçoun* 3, 11, 16.

¹⁰⁵ *CatOlo: ondoan* 5 (*aybal ondoan*), 31, 33, 36 (*jujamentiareñ ondoan*), 39, 42, 46. *CatOlo2: ondo(u)an* iv, 1, 9, 34, *ondoti* 1, etab. *OthoiCant: ondouan* 7, 9, 17, 19, 28, 32, 74, 86, etab. *Ress: ondo(u)an* 6, 13, 14, 15, 24, 25, 26, 27, 28, 31, 32, (*vespera*) *ondouetañ* 27, *ondoco* 23, *ondoti* 11, 13, 18, 27. *Mercy: ondouan* 25, 29, 30, 38, *ondoti(c)* 16, 32, *ondotico* 17, *ondouala* 21.

¹⁰⁶ *CatOlo* 107 (*Goure bekhatien ondarrac arras chahatzen dutu [oliadírak]*), *CatOlo2* 105. Ondo hitzetik eratorria da *ondar*, *undar* ‘hondo; zerbaiz erabiltzean, jatean, etab. geratzen dena’ (FHV 56).

¹⁰⁷ Med: *ondouan* 12, 27, *ondotic* 3, 17; *ondoramenac* ‘ondorioak’ 29.

¹⁰⁸ *Adarrónido* ‘adabegia’, *bagónido* ‘pago landarea’, *bazkalónido*, besónido ‘ukondoaren eta sorbaldaren arteko beso zatia’, *bidónido* ‘bidearen inguruua; bide ertzear eraiki etxeen izena, familia izena’, *Gaztelónido* ‘gaztélü + ondo’ (Barkoxeko auzo baten izena), *búrondo* ‘erreka bazterra’, *jánónido*, *lepbónido* ‘lepoaren inguruua’.

Meditacioniac testuan ere *consolacione* dago (3, 13, 31); Intxausperen idazki batean, aitzitik, *counsolátu* (*Mt* 2 18) eta *counsolatúric* (5 5). Egia esan, <ou> digrama itxieraren adierazgarria datekeen bitartean, <o> ez da aldaketa ezaren agergarria, zeren *konsolatiú* bezalako maileguetan autoreek oso nekez seinalatzen baitute hersketa (ikus beheraxeago 3.11). *Consoler* grafia frantsesak izan zuen eragina, segurki.¹⁰⁹

9.4. Zubereraz hurrengo bi mailegu hauek, itxura guztien arabera, ez dute itxierarik jasan: *borontháte* (lat. *uoluntatem*)¹¹⁰ eta *borónnte* (< lat. *frontem*). Larrasquetek, esaterako, *boontháte* eta *boónte* transkripzioak ditu. Azter dezagun lehen mailegua. *OEH*-k dioenez, zuberotarrek *boronhate* darabilte eta *borundate* Axularrek eta Voltoirek dute.¹¹¹ Azken bi hauekin batera Tartas jarri behar da, *voruntatia* (*Onsa* 86) eta *vorundaté* (93) erabili zituelako. Zubererazko idazkiotan hersketa gabeko aldaera ediren dugu:

Pronus 7, 14, 16, 21, 33. Bp. *CatOlo* 5, 8, 51, 51, 60, 61, 69, 85... *OthoiCant* 35, 86. *CatOlo2* 3, 7... *Jean de Paris* 74. *IganPr* 6, 18. Ress 33. Mercy 26. Intxauspe *Mt* 6 10...¹¹²

Boronte, zubererazko eta erronkarierazko testuetan ageri da (*boronde*, *zaraitzuerazkoetan*). *OEH*-ko lexikografoek lehen forma hori kausitu dute beti zubereraz (testu moderno batean *bonte*); guk ere bai: *CatOlo* 83, *CatOlo2* 81, *Apoc* 22 4.

Bi mailegu hauek aztertuta, bururatu zaigu *boronhate*, *boronte* eta *ondo* hitzetan alboko silabako o bokalak galarazi zuela, agian, sudurkari aurreko itxiera. Beharbada, beste hainbeste gertatu zen hizkera batzueta *konsolatiú* eta *ondo* aldaeretan.

9.5. Larrasqueten hiztegian badago sudurkari aitzineko beste salbuespen bat: *Jondáne* (*Johane*). Belapeireren liburuan eta beste sei testutan, Larrasquetek jasotako forma hori berori irakurri dugu.¹¹³ Belak *Jondone* erabili zuen (35),¹¹⁴ aldaera zaharra, hauxe baita etorkia: *Jaun + done* (< err. *dom'ne*). *OthoiCant* lekuoa, berriz, *Joundene Paul.* du,¹¹⁵ baina *Jóandane Johane Batistaz* (6). Itxieraz denaz bezainbatean

¹⁰⁹ *OEH*-ko *konsolatu*, *konsolatziale* eta *konsolazio* sarreretan egiazatzu dugunez, oso gutxitan agertzen da euskarazko literaturan *kun-* (Etch 70 *kuntsolatiú* da agerraldi bakan horietako bat). Intxauspek berak itxierarik gabeko aldaerak ditu beste testu batzueta: *konsolatiú* eta *konsolazione* (*Hil*), eta *konsolazalia* (*Imit*). Bestalde, Gèzek bezala, Chahok *kunsolatiú* eta *kunsolazione* hiztegira zituen.

¹¹⁰ *DEV*, s.v. *borondate*: "... REW 94, 38 de la forma prov. *volontat* con vocalismo similar a los demás romances, pues sólo cast. tiene *u* (Cf. Corominas 4, 758)".

¹¹¹ Zuberotarrek eta erronkariarrek "emplean *boronate* (los suletinos siempre con aspiración en la tercera sílaba, menos en la pastoral *Charlemagne*; hay *borbondade* en *Eguiaateguy*). La forma *borundate* se encuentra en Axular y Voltoire, que tbn. emplea *boronante* y *bolontate*" (*OEH*, s.v. *borondate*). Hona hiztegi horretako adibideak: Bela 10, *Pronus* 21, 33, Bp, Maister 236, *Xarlem* 244, *UskLiB* 13, 35, 109, *CatS* 55, 97, Ip *Hil* 119, Etch *Musde Deffis* 516. Gèzek ere *boronhate* bildu zuen.

¹¹² Maisterrek ere *boronhate* erabiliko zuen bakarrik; izan ere, *OEH*-k dio zubererazko testuetan forma hori agertzen dela, eta ez du aipatzen idazle horrek besterik eman zuenik.

¹¹³ *Cofessaten niz* otoitza pasarte egokia dugu, hainbat santuren izenak aipatzen direlako han: ikus *Pronus* 8/10, *CatOlo* 10, *IganPr* 3 eta *CatOlo2* 5. Lau testuetan *Jondane* dago, grafia xehetasunak gorabehera. Aipa dezagun, bidenabar, santu baten izena bitara agertzen dela: *Jondane Johane* dute lehen hiru testuek, eta *jondane Joubane*, laugarrenak. Resseguek eta Mercyk ere *Jondane* eman zuten; esaterako *Jondane Phetiri* (Ress 6, 8, Mercy 6).

¹¹⁴ Cf. *Jondone Jobaneren eurik ogia itzotzen eta ardoa urtzen* (Z), in Azkue, s.v. *Jondane*.

¹¹⁵ *OthoiCant*: "Joun. / dene Paul. Coloss. c.3. v.16" (36).

fidatzekoak dirudien Maisterrek bi aldaera darabiltza: *jondane phaule* (104, 132), baina *Joundane Jouhane* (355). Azkuek *jundane juane lilia* bildu zuen (Z, Althabe).¹¹⁶

10. Biarnesez ere *o > u* gertatu zenez, erromantze horrek, ezbairik gabe, bitara eragin zuen zubereran: zuzenean, maileguak zirela medio,¹¹⁷ eta zeharbidez, bestelako mailegu batzuetan euskarazko *o u-ra* aldatuko zelako eredu biarnesak bultzaturik. Bi mintzairen arteko ezberdintasun bat seinalatu zuen Mixxelenak: *Z bótz 'ahotsa; pozik, gustura'*, biarn. *bouts* (FHV 55). Baina, egia esateko, diferentzia asko samar daude, zubereraz itxiera batez ere sudurkari aurrean agitu delako:

Z boronthate, biarn. *boulountat, boulentat* (apud Lrq). Lrq *koSī, koSīā*, biarn. *cousii, couisia* (Lespy eta PDFO). Lrq *probátiū*, biarn. *prouba* (PDFO). Lrq *prozés*, biarn. *proucés* (Lrq eta PDFO). Gèze *cousolatu*, Lrq *kontsolatiū*, biarn. *counsoloula* (Lespy). Gèze *governatu*, biarn. *gouverna* (PDFO). Gèze, Lrq *formatiū*, biarn. *fourma* (PDFO)...

11. Erdaristikoa hitz ugariak du /un/, nahiz eta autoreek *on* idatzi, frantsesarri jarraituz. *Kuntre*, konparazione, *contre* izkiriatu izan da. Ikus dezagun zer grafia eman zaien honelako maileguei.

- XVII. mendeko idazkiak. Bela *conseillua* (14). Tartasen bi liburueta, zubererazko testu laburretan: Conget eta Jauregiberri *composatia, contre*; Bonnecase *composatu*; Bonnecase eta Nicephore *composatu, contrario*. *Pronus: conceitu* (5).

- Jacques de Maytie, *CatOlo*:

Anonciacionia (16), *conversioniagatic* (40), *condemnaturen* (17), *confirmacionia* (17), *compagnari* (70),¹¹⁸ *comparaturic* (43), *complicera* (64), *conseillu* (65), *conservatu* (7, 13, 13), *content* (65), *contré* (11, 18, 25), *concevitu* (9, 16), *concenciaren* (11), *honestbat* (101),¹¹⁹ *persona* (13, 14, 18, 21, 24), *presoneren* (56), *presontheguybat* (47), *circonciditu* (16), etab.

Maileguei <*o*> eman zien Maytiekin, ia salbuespenik gabe. Ez ahantz frantseseko testu baten itzulpena dela lekuko hau, eta itzultzailak sorburuan *Annonciation, condamner, confirmation, comparer, conseil edo conserver* irakurriko zuela.

Aipagarriak dira mailegu baten grafia aldaerak: *fondamenac*,¹²⁰ itxiera adierazi gabe; *fundamenta, fundamena eta fundatu*¹²¹ (Lrq *fundatū*, biarn. *foundā*), hersketa sei-

¹¹⁶ Hitzaren tradizio grafikoari dagokionez, behe nafarrerak eta lapurterak *o* idaztearen alde eragin zezaketen. Izen ere, Lhanderen hiztegian *Jundane* zubererari dagokio. Hauxe da Azkuek dakaren banaketa: *Jondane* (Sc), *Jondone* (L) eta *Jondoni* (BN). Egia esan, OEH-k erakutsi du aldaera asko dau dela, eta horien banaketa ez dela horren garbia. Zubererazko adibide gehiago ekarri ditu hiztegi horrek: *jundane* (Xarlem, Etch, UskLiB, CatS); *jundane-martine-oilar* eta *jundane-sagar* (Foix, ap. Lh); *jondane* (UskLiB, Ip Hil); *jundene Juhane* (UskLiB); *jaundone* (Ip Hil). Heren-ordreco escu *libria-n joun-dane* dator behin eta berriz, urteko festen gaineko zatian, 33. orrialdetik aitzina.

¹¹⁷ Bi adibide: Z Lrq *kunjít*, biarn. *counjét*; Z *kuntre*, biarn. *contre*.

¹¹⁸ *Bilhaker, proceres eta gaizto / compagnari ibes eguin*. Lehen lerroaren amaiera ez da ikusten mikrofilmean: *gaiztoen ote?*

¹¹⁹ Cf. Lrq *unest*. Iokus aurrerago 13.6.

¹²⁰ *Ceren eta Apostoliac beytira Jesu-Christen ondoan haren lehen fondamenac* (39).

¹²¹ ... *fedia, going beyta goure salvamentiaren fundamenta* (40). ... *eci goure religioniaren eta salvamentiaren fundamena da fedia* (20). [Kontrizionia behar diala] *goure fedian gaignen fundatu içan* (88).

nalatuta eta *u* grafemaz, seguru asko, [u] irudikatzen dela.¹²² Cf. Lrq *fundamen*, biarn. *foundamen*, fr. *fondement*.

- *Othoitce eta Cantica espiritualac:*

conversacionia (31), *convertitcera* (47), *condenatu* (71), *condutan* (35), *confessionia* (21), *confirmacionia* (9), *confusione* (21), *compagnez* (15), *complitu* izond. (5), *complitcia* (8), *consecracionezco* (7), *conservatu* (12), *consideratu* (4, 78), *contentamentureki* (89), *contre* (15, 19), *contricionian* (19), *contu* (14), *concebitu* (51), *concenciaren* (8, 18), *persona* (5, 5, 5), *presonteguijan* (86), *trompaçalia* (45), *circoncisionia* (6), etab.

- *François de Revolen katixima, CatOlo2:*

conversioniagatic (43), *condemnaturen* (16), *comparaturic* (55), *complitia* (6), *complitu* (iv), *compreni* (v), *comprenitceco* (vi), *conseiller* (iii), *conseillu* (iii, 6), *consecracionia* (94), *conservatceco* (9), *consideraturic* (vi), *content* (72, 86), *contre* (5, 6), *khontu* (vi), *concevitu* (4, 6), *concenciaren* (10), *persona* (iv, 12), *presoneren* (24), *presonbeguy* (54), *trompa aditzoina* (18), *circonstancieki* (89), *circonciditu* (15), etab.

• *Jean de Paris* (A eskuizkribuaren lehen 300 ahapaldiak). Hitz zaharrak gehienean bokal itxiarekin azaltzen diren testu horietan, mailegu batzuk ere hala-hala eman ditu egileak: *counta aditzoina*, *afrountu*, *contre*, *nouble*, *noublecia*.¹²³ Badira txandakatzeak: *presouna*, *persouna / persona*; *coumpai(g)na* / *compaina*; *content* / *content*; *coumplitu* / *complituren*; *mounarca* / *monarca*.¹²⁴ Azkenik, hitz askok o dute:

estonaçalia (55), *estona* (240), *fonctionetan* (275), *combat*, -ic (72, 276) *complaintaz* (9), *comprenitu* (35), *consentitu* (181), *conseilla* (*citaie*) (188), *conseillia* (231, 244...), *conservatu* (108), *consideratcen* (40), *consideraturic* (77), *conte* (22, 22, 23, 25...), etab.

• *Maister, Imitacionia.* Hitz zaharretan ia beti seinalatu du itxiera, baina erdaratiko eleetan gutxiagotan, noski: *foundamenian* (162), *presonteguijan* (380), *troumpatu* (106, 128), *troumpetoxeç* (334). Bitariko idazkera dute hitz batzuek: *contre* / *contre*; *khounta(tcen)* / *khonturic*; *content* / *content*, *contentamenturic*, etab.¹²⁵ Haren idazlanean anitz maileguk dute o:

conbeni (23), *confidantcharic* (17), *compagnetaric* (51), *complitu* (50), *compltcen* (335), *consecre* (355), *consellia* (13), *contricionebateç* (360), *contentcia* (4, 6), *onest* (117), *persona* (20), etab.

• *Igantejaco Pronoua.* Alde batetik, *foundamena* (7), *foundaçale* (10) eta *coutre* (4, 16) ageri zaizkigu, baina, bestetik, *confidenciariac* (12),¹²⁶ *complitu* (4), *concebitu* (8), *persona* (5), *presoner* ‘espetxeratua’ (5), eta abar.

¹²² OEH-n, zubererazko adibideek o eta *u* dute *fundamen*, *fundamentu* eta *fundatu* sarreretan. Salbuespeña CatS 85 *fündati* da (aditz horren bigarren adieran); testuan (c. 1872) <*fundatu*> agertuko zen, eta *ü* emanda egunera dute. Guk darabiltzagun edizioetan, 1876 ingurukoak <*fundatu*> du (85), baina 1860 ingurukoak, <*fundatu*> (85).

¹²³ *counta* (*ecaguu*) 5, *afrountu*, -ia 27, 44, 48, *coutre* 60, *nouble* 43, 54, 55, 131, 231, *noublecia* 11.

¹²⁴ *presouna* 17, 179, *persounac* 243 / *persona* 160; *coumpai(g)na* 87, 131, 284, 285, 288 / *compaina* 196; *content* 34, 200 / *content* 190, 255; *coumplitu* 102, 261 / *complitu* 115, 281; *monarca* 82, 107 / *mounarca* 88.

¹²⁵ *coutre* 23, 74, 85, 155... / *contre* 96; *khounta(tcen)* 66, 164, 388 / *khonturic* 349; *content* 171 / *content* 325, *contentamenturic* 18, etab.

¹²⁶ *Excumucatu* direla diogu hereticouac, simoniaouac, *confidenciariac*, *Magicienac* {...}.

- Ressegue. Frantsesetik euskarara iraultzea egokitu zitzaison eta, beharbada horregatik, *on* idatzi zuen, ezin konta ahala bider. Halere, *Annunciatione* (13, 18), *Annuntiacione* (11) idatzi zuen, *u* lettarekin [u] irudikatuta, guk uste;¹²⁷ baina *Annonciacione* (21).

conditione (13), *confessione* (4), *confiatu* (12), *confidanchan* (6), *confararia* 'kofradia' (5, 8), *confraria* (5), *conseiller* (9), *conseillietan* (9), *contentagarry* (4), *contentamentu* (41), *khontian* (15), *contre* (32), *concenciaren* (20), *conceptionecouan* (1), *onest* (24), *personna* (3), etab.

- Mercy. Honek ere itzul-lana egin zuen eta, jatorrizko testu frantsesari beha eta beha, oso gutxitan menturatu zen bokal itxia ezartzera: *ounest* (35); cf. *mouldezcoan* (1).

abondantenetçaz (13), *Annunciatione* (9), *fondaturic* (13), *conveni* (11), *condicionerek* (6), *conduta* (21), *confidançha* (3), *confrariaco* (6), *confusione* (3), *compassione* (4), *consecracio-nezcoaren* (21), *conseiller* (10), *consentitu* (20), *conservationiagatic* (12), *considéracionetan* (4), *khonta* (13), *contentaturen* (32), *khontian* (22), *continuatcen* (36), *contrario* (3), *con-tre* (18), *concenciaren* (31), *Conceptione* (9), *nombria* (4), *personen* (3), *personna* (12), *prononçatez* (41), etab.

- XIX. mendeko idazleek eta Gèzeren hiztegiak agerian utzi digute mailegu frantskok zutela [u]. Hainbat adibide emango ditugu, gaurko grafiara aldatuta, Larrasqueten hiztegikoak ere tartean direla:

abundanzia (Gèze), *afruntiū*,¹²⁸ *anun(t)zatiū* (Gèze, Lrq), *brunza* (Gèze), *errekuñpen-sa*,¹²⁹ *espunja*,¹³⁰ *estumak* (Gèze, Lrq), *estunatiū* (Lrq), *estunagarri* (Gèze, Lrq), *fun-damen* (Lrq), *fundatiū* (Lrq), *khumentiū* (Lrq), *khuntatiū*,¹³¹ *khunitū*,¹³² *kumerzio* (Lrq), *kunberitiū*,¹³³ *kundenatiū*,¹³⁴ *kunderak* (Gèze), *kundizione* (Lrq), *kundiuta*,¹³⁵ *kunfi-dantxa*,¹³⁶ *kungregazione* (Lrq), *kunpaña*,¹³⁷ *kunparatiū*,¹³⁸ *kunparazione*,¹³⁹ *kunpli-tiū*,¹⁴⁰ *kunprentiū* (Lrq), *kunsellatiū* (Gèze, Lrq), *kunselliū*,¹⁴¹ *kuntent* (Gèze, Lrq), *kuntentatiū*,¹⁴² *kuntrario* (Gèze, Lrq), *kuntre*,¹⁴³ *kuntreko*,¹⁴⁴ *kuntrizione* (Lrq), *kun-*

¹²⁷ *Anonciacione* dure Belapeirek (II 96) eta Maytiek (104); Mercyk ere *Annunciatione* (9) eta *Annonciacione* (15). Gainera, OEH-n ikusi dugunez, zuberotarrek *anon(t)zatiū* darabilte: *Xarlem*, Ip Hil, UNLilia.

¹²⁸ Med 23 eta *Xarlem* 417 'iraina, laidoa'.

¹²⁹ *Etchaunen bizitziaren khantoria* 13. ahap.

¹³⁰ Ip Mt 27 48.

¹³¹ Med 36, Ip Mt 10 30, Gèze eta Lrq.

¹³² Etch. *Montebidorat juailiak* 5. ahap., Ip Mt 12 36, Gèze eta Lrq.

¹³³ Etch. *Musde Renaud* (inpr.) 4. ahap., Gèze eta Lrq.

¹³⁴ Med 16, 29, Ip Mt 5 21, 12 7, 20 18, 23 33, Gèze eta Lrq.

¹³⁵ Etch. *Goure jaun Aphescupia* 6. ahap.

¹³⁶ Med 5 eta Lrq.

¹³⁷ Etch. *Musde Legouve* 4. ahap. eta Med 10, 40.

¹³⁸ Etch. *Musde Legouve* 1. ahap. eta Lrq.

¹³⁹ Ip Mt 24 32 eta Lrq.

¹⁴⁰ Etch. *Etchaunen bizitziaren khantoria* 6, 19, 28, 29 eta 30. ahap., *Goure jaun Aphescupia* 3. ahap., Gèze eta Lrq.

¹⁴¹ Ip Mt 5 22, Gèze eta Lrq.

¹⁴² Med 26 eta Lrq.

¹⁴³ Med 24, 17, Ip Mt 5 11, 20 11, 26 59, Gèze eta Lrq.

¹⁴⁴ Med 17 eta Lrq.

tsumitü (Gèze, Lrq), *kuntzebitü* (Lrq), *kun(t)zen(t)zia*,¹⁴⁵ *muntatü* (Lrq), *murtal*,¹⁴⁶ *nuble*,¹⁴⁷ *nublezia*,¹⁴⁸ *nunbre*,¹⁴⁹ *persuna*,¹⁵⁰ *presuner* (Gèze), *presuntegi*,¹⁵¹ *trunpatü*,¹⁵² *trunperia*,¹⁵³ *trunpeta*,¹⁵⁴ *unest*,¹⁵⁵ *ziguñ* (Gèze), etab.

12. Belapeirek Oloronco idatzi zuen (II izenb.), frantseset egiten den bezala: haren liburuan, esaterako, hizkuntza horretako lehen testuan Oloron dago (I 3, 7). Biarnezet *Ulurú* ahoskatzen zuten: Bernard de Pesaulhe (1661-1705) *Ooulourou*.¹⁵⁶ Zuberera idatzian aldaera askotxo daude (Oloroien inprimaturako edizioetan izenburuan dator adibidea):

Oloronaco (Conget eta Jauregiberri), *Oloroneco* (Mercy 18), *Oleronco* (Ress 5, 9), *Oloronco* (Maister, 1838ko ed.) / *Oloroeco* (*CatOlo* 1 eta *CatOlo* 2 iii), *Oloroueco* (Mercy 5, 9 eta *Sent Grat* izenb., 5, 11), *Olorouen* (*Uscara libria* testuaren zenbait edizio),¹⁵⁷ *Olorouco* (*Sent Grat* 3), *Oloroun* (*Uscara libria* Vinson 132.i, *Khurutchiaren bidiaren...* 1838 eta *Maiatza edo Mariaren hilabetia*, 1852ko ed.).

Batzuetan *n* du toponimo honek; beste batzuetan ez. *Oloroueco*, konparazio batera, nola ahoskatuko zuten, *Ulurueko* ala *Olorueko*? Egun Larrañen *Olo(r)u* entzun dugu.¹⁵⁸

13. Belapeirek *amoina*, *amorecatic* eta *amorio* eman zituen. Zubereraren tradiziora joko dugu, hitz horiek inoiz inon {u} izan ote duten jakite aldera.

13.1. *Amoina*, *amuina*. Etimologiaz den bezainbatean, mailegu honek gaskoiko *aumouyne* izango du etorkia (*oi zaharra*, cf. kat. *almoina*, *OEH*). Leizarragak bere lexiko ttipian forma zaharra —diptongoz hasten dena— aipatu zuen: *Z aumoina*. Maytieren katiximan ere agertzen da diptongodun aldaera (*aumoyna* 47 eta 109), baina *amoyna* ere bai (94); bide batez, komeni da esatea adibide horiek *OEH*-n gehitu beharko liratekeela.¹⁵⁹ Itxiera dela eta, *amoina* eta *amuina* erabili dira. Bokal itxirik gabe eman dute hurrengo lekuko hauek:

¹⁴⁵ *Med* 12 eta Lrq.

¹⁴⁶ *Med* 23 eta Gèze.

¹⁴⁷ Xarlem 139, Etch. *Goure jaun Aphescupia* 2. ahap., *Musde Chabo* (inpr.) 8 eta 11. ahap. eta *Med* 15.

¹⁴⁸ *Med* 21.

¹⁴⁹ Etch. *Musde Renaud* (inpr.) 6. ahap.: *Espalira noumbrian, hourac* [kuntrako depütatiak] *içan naïssi*, / *Goure cerga handiak, citukian jaixi*.

¹⁵⁰ Etch. *Goure jaun Aphescupia* 13. ahap., *Musde Renaud* (inpr.) 1. ahap. (cf. 7. ahap. *persona*), *Complainte Heguilus* (inpr.) 12. ahap. Bestalde, Lrq *presuna*.

¹⁵¹ Etch. *Complainte Heguilus* 7. ahap., Ip Mt 5 25 eta Gèze.

¹⁵² *Etchauneko bizitziaaren khanitoria* 42. ahap., *Goure jaun Aphescupia* 12. ahap., Gèze eta Lrq.

¹⁵³ *Med* 29 eta Gèze.

¹⁵⁴ Ip Mt 6 2, Gèze eta Lrq.

¹⁵⁵ Etch. *Musde Legouve* 10. ahap., *Musde Chabo* (inpr.) 6. ahap., *Musde Renaud* (inpr.) 8. ahap. (*bounest*) eta Lrq.

¹⁵⁶ Iku Grosclaude, *Langue béarnaise* 103. Bestalde, nahiko berria da hitz hasierako {u} > {aw} aldakuntza, eta egun oraindik eztabaidek omen dira izena Oloron ala Auloron idatzi behar den (*Langue béarnaise* 103 eta 122). Oloroeko katiximaren 1769ko edizioan, *Aulourou* dago (Vinson-Urquijo 1984: 562).

¹⁵⁷ Vinson 132.k (1839), 132.l (1841), 132.n (1844), 132.o (1851).

¹⁵⁸ Cf. Lrq *Oloúko héidàn à la foire d'Oloron* (1931: 236).

¹⁵⁹ *OEH*-n ez dute 1706ko katixima behar bezala kontuan izan. Eskuratzentzaila den testu honek edizio modernoa behar luke, jakina.

Pronus 31, Belapeire, *CatOlo* (aipaturiko agerraldiak), *CatOlo2* 91, 107 (*aumoyna*) eta Ressegue 23, 36, 37, 39. Zuberera hutsez ez diharduen batek, Egiategik, *amoina* du (179, 250).

Alabaina, atal honetan guztian barrena oro har hersketa agerrarazi duten testuek, bokal itxiko forma dakarte (ikus OEH): *OthoiCant* 35, Maister, *IganPr* 18; hauek ere bai: *CatS*, *Med* 32, 58 eta *Her* 20. Mercyk gehienean *amoina* baliatu zuen, baina behin *amouyna*.¹⁶⁰ *Uskara Libru berria-n* ere (1837) bi aldaera horiek ageri dira. Gèzek eta Larrasquetek *amuina* bildu zuten.

13.2. *Amorekati(k)*, *amurekati(k)*. Bitara ebaki da, dudarik gabe: batetik, hitz honek tradizioan ou digrama dauka agerraldi batzuetan eta, bestetik, Larrasquetek /amoekatik (èta) entzun du; Gèzek ere *amorecatik* hiztegira zuen.

Itxierarik gabeko forma dute *Pronus*, *CatOlo*, *CatOlo2*, *Jean de Paris* eta *Xarlem idazkiek*.¹⁶¹ Hauek, aldiz, itxieraduna: *OthoiCant* (behin, *amorecatik*), Maister, *IganPr*, Ressegue eta Mercy.¹⁶² OEH-ko *amore* sarreran ikusten denez, txandakatzea dago Intxausperen *Maria Birjinaren hilabetia* idazlanean eta *Uskara Libru berria-n*. Maiz aski bere gisa dabilen Egiategik *amoregatik* darabil.

13.3. Amorio agertzen da Oloroeko bi katiximetan,¹⁶³ baina *amurio*, honako hauean: *OthoiCant*, Maister, *IganPr*, Ress eta Mercy.¹⁶⁴ *Jean de Paris* tragedian, biak: *amorioua* (194) / *amouriouac* (242); Oihartzabalek editatu pastoralean, BN eskuizkribuak *amorio* dakar eta besteak, *amourio* (78, 109, 1106).

XIX. mendean ere bi aldaerak ageri dira (ikus OEH). *Amurio*: *Her* (5, 160), Etch *Complainte Heguilus* olerki inprimatura (Harlh 626, 8. ahap.), *CatS*; Gèze. Bi aldaerak daude *Meditacioniac* idazkian: -ou- (9, 12), -o- (176). *UskLiB* eta Ip *Hil* leku-koetan ere bai (azken honetan, agi denez, gehienetan o). Etxahunen poema batzuen bertsio modernoetan *amorio* da gailen.¹⁶⁵ Larrasquetek bestelakoa du: /amodío/.

14. -us atzizkia.¹⁶⁶ Izenondoak sortzeko atzizki latino-erromaniko hau zenbaitetan -os idatzi zuen Belapeirek: *dolorosac*, *gloriosac*, *supersticiosac*, baina seigarren manamen-

¹⁶⁰ Mercy: *amoina*, *amoya* 26, 26, 40, 42 / *amouyna* 41.

¹⁶¹ *Pronus*: *amorecati* 18, 19, -c 33. *CatOlo*: *amorecatic* 1, 55, 57, 63, 81, 108. *CatOlo2*: *amorecatic* vii, 2, 3..., *amorecati* 6. *Jean de Paris*: *amorecati* 210, 275. *Xarlem* (OEH): *amorekatik* (254, 1386).

¹⁶² *OthoiCant*: *amourecatic* 12, 13, 15, 16, 18, 23, 27..., *amourecati* 31 / *amorecatic* 10. *IganPr*: *amourecatic* 1, 4, 5, 6, 7, 9, 11, 13, 14, 18. Ress: *amourecati* 20, 25, 29, 39. Mercy: *amourecatic* 6, 22, 24, 35, 40, 41, 42. Maisterri dagokionez, OEH-ko adibideak izan ditugu kontuan.

¹⁶³ *CatOlo* 2, 30, 55, 56, 57, 68, 69, 78... *CatOlo2* iii, 2, 3... Egiategik ere badarabil *amorio* (219, OEH). Archuk *amodio* du *La Fontainaren alegia-berbeztiak* idatzian, baina testu hori ez da zubereraren leku-ko zuzena, ez dituelako euskalkiaren bereizgarriak agertzen: u / ii, o bokalaren itxiera, i-ii > ii-ii asimilazioa, etab. Zuberoatik at ere bere lana irakur zezaten nahi zuen Archuk, eta horregatik beste euskalkietako hitzak eta adizkiak hartu zituen. Iku R. Gómezén edizioa, 15 eta ond.

¹⁶⁴ *OthoiCant* 3, 23, 26, 26, 29, 29, 29... *IganPr* 4, 5, 13. Ress 22. Mercy 3, 15, 22, 23, 24, 34. Mais-terri dagokionez, OEH-ko *amodio* sarreran eman dituen adibideak izan ditugu kontuan.

¹⁶⁵ *Amadio* dago *Úrxaphal bat* poeman (70; 2. ahap. eta oh.), baina *amorio* da nagusi hainbat poematan eta bertsioetan: *Bi berset dolorusik* (138; 21. ahap. eta oh.: iturri batean *amodio*, zortzitan *amorio*), *Maria Sol eta Kastero* (422; 1. ahap.), *Ahaide delezius buntan* (236; 5. ahap. eta oh.: sei iturrieta), *Arrengariako Primaren Khanoria* (686; 5. eta 7. ahap.).

¹⁶⁶ Oihartzabalen esanen arabera, frantsesetik maileguet -uis dute: "En souletin, comme en béarn., -eu- donne ii dans les emprunts: *deliziis* 'délicieux', *famii* 'fameux'" (*Xarlem* 24. ahap. oh.). Horren

duaren bi agerraldietan, *luxurious*. Leizarragaren hiztegitxoko adibide bakarrean -os dago, “*reuoltari, quereillos*”, baina antzinako testuek oro har -ous dute; Oloroeko kati-ximek inoiz -oux, azken kontsonantea frantsesez bezala paratuta (Bossuet *glorieux*).

Pronus: luxurious (14).

CatOlo: luxurioux (5, 70), *gloriox* (33, 33); *baliouzaz* (2), *gloriosa* (33), *dangerouse-netic* (90) etab.

OthoiCant: malerousa (20), *generousbat* (29), *delicious* (30), *corajous* (35), *avariciousari* (41), *uros* (47...; 80 *burous*), *gloriosac* (59), *baliouza* (68...; 12 *balieusaz*), *misteriousa* (68), *dangerousac* (92) etab.; *glorioski* (81), *misericordiouski* (33), *urosuki* (54), *generouski* (73), *seriouski* (87) etab.; *uroustarçun* (17).

Jean de Paris: misericordious (125), *gloriosa* (126) etab.; *graciousitate* (167).

CatOlo2: luxurioux (7), *gloriox* (35), *gloriosagoric* (4), *baliouzaz* (2) etab.

Maister: abantallous (8), *biciousaren* (9), *berthbutousbat* (10), *jakitous* (12), *banitatus* (17), *pboterous* (18), *nabious* (303) etab.

IganPr: luxurious (9).

Ressegue: baliouza (21), *gloriossec* (49) etab.; *caritatouski* (32).

Mercy: dolorousaren (4), *baliouz* (15), *gloriosaren* (20), *colerousac* (25), *caritatousez* (26), *arrancurous* (30), etab.; *malurouski* (18); *uroustarçunaz* (22).

Xarlem: seriousiq (88), *malerousa* (213), *coragousqui* (291), etab.

Bi hiztegi ezagunetan ere -us dute izenondoek.¹⁶⁷ Biarnesez ere bai (*malerous, urous, aboundous*), aspaldi -os > -us jazo baitzen.¹⁶⁸ Atzizki hau Ipar Euskal Herri guztian usatzen da, eta horregatik Lhandek C jarri dio sarrera buruari, hiru euskalkietako dela ohartarazten duen ikurra. Tartasek *Onsa-n* -os idatzi zuen.¹⁶⁹ Atzizkiaz gehiago jakiteko, OEH-n izenondo batzuen tradizioa miatu dugu, eta hauxe da, itxura guztien arabera, banaketa orokorra: Z -us, L BN -os.¹⁷⁰

Handius, handios. Amikuzeo eta Zuberoako testuetan agertzen da izenondo hau. Lehen forma dago Maisterrenean, Etxahunen *Musde Chaho* (1849) olerki inprimatuaren (578) eta *Arengaraiko Primaren Kvantoria* poemaren bertsio berri batean (684); hone-

arrazoia Gavelek aipatutako antzekotasuna omen da (1920: 40): zubererazko /y/ gertuago dago hizkuntza emaileko /ø/ fonematik /y/ fonematik baino. Zernahi gisaz, lehen adibideari dagokionez, OEH-n, zubererazko aipuetan, ez dago -us baizen: *UskLiB* 10, Etch 234 (7 iturrieta *delizius*); ikus gainera Etch 522 *famus* (OEH, s.v. *famoso*).

¹⁶⁷ Gèze *abaricious, baliouz, corajous, curious, dolorous*, etab. Larrasquet *amu(r)ús, balentiús, baliús, despen-diús ‘gastatzalea’, finaziús ‘trebea, maltzurra’, Graziúsa* (emakume izena), *i(r)aitús ‘irauteen duena, irús ‘zoriontsua’*, etab.

¹⁶⁸ Latinez -osu > esp. -oso, fr. -eux, okz. -os (o itxia). Okzitaniera modernoan, u > ii aldaketak sortu hutsunea dela eta, -us bihurtu zen (Lausbeg 1970: 232 eta 234).

¹⁶⁹ *Onsa: buros* 16, 69, *malburos* 69, 108, *gloriosa* 23, *misericordiosa* 33, *dolorosa* 40, *iyoysac* 48, *dangeros* 54, *perilllos* 54, etab. *Amurus* (19) hitzean asimilazioa izan da.

¹⁷⁰ *Amoros, amurus* ‘maitemindua, maitalea’ ez da azterketa honetarako guztiz egokia, bi bokalen arteko asimilazioa gertatzen delako. *Amoros* darabilte Etxepare, Oihenart eta Egiategik. Zubereraz *amurus* (Lrq) aldaeraz gainera, *amoros* ere bada agian, Haritschelharrek bildu dituen Etxahunen poema batzuen bertsioetan agertzen da eta: 416, 2. eta 3. ahan.; 422, 1. ahan.; 686, 10. ahan. eta oh. Axularrek eta Argaignaratzek *amurus* dute (OEH).

tan ere bai: *CibG* 26. Gèzek *bandios* bildu zuen. Egiategik *bandios* idatzi izanak ez du nahi eta nahi ez erakusten zubereraz hala zenik. Bigarren forma dago Alfonso Rodriguezeren itzulpenean.

Lapurtarrek eta baxenabartarrek *balios* dute: Materre, Etxeberri Ziburukoa, Axular, Silvain Pouvreau, Gasteluzar, Etxeberri Sarakoa, Chourio, *Alphonsa Rodriguez*, etab. Zuberotarrek, *balius*: Maister, Mercy, *UskLiB*, *CatS* eta *Santa Grazi* pastorala. Egiategiren *balios* ez bide dagokio haren sorterriko hizkerari. Intxauspek inoiz daramilen *balios*, berriz, aldaera grafiko soila izan liteke.¹⁷¹

Maisterrek *bizius* du; Leizarraga, Harizmendi, Silvain Pouvreau eta Jauretxek *biziost*. Maisterrek *abantailus*; Haranederrek, Jauretxek, d'Astros apezpikuaren katiximak (1823) eta Lapeyre *abantailos*. Maisterrek *berthütus*; Larregi, Duhalde, *Andredea Mariaren ilbabetea* (1838) eta Goihetxek *berthutos*.

4. Irekiera eta itxiera

1. Kontsonante aurreko dardarkariak bokala irekiarazi zuen *hardin* forma hedatu; cf. *berdin* (*FHV* 61); zubereraz, *hardin* ageri da Belapeiregan. Aldakuntza hori berori gertatu zen, segur aski, Belapeireren *ikhar* (I 67) aditzean.¹⁷² *Ikhertü* dago, ordea, gure corpuseko beste testuetan eta hiru hiztegitan:

CatOlo 86, 86, 91, *OthoiCant* 8, *CatOlo2* 84, 84, Maister 34, 48, 51, Ress 20; Oihenart, Gèze eta Larrasquet.

2. Bigarren silabako *i* eta *u* bokal itxiek lehen silabako *e* eta *o* itxiarazi zituztenez (*FHV* 64), anitz partizipiok dute *i*- (<*e*-). Aldaketa izandako *ibili* usatu zuen Belapeirek lautan; behin bakarrean *ebili*. Gero, ordea, zubererazko literaturan *ebili* izango da ardurako forma:

IganPr 2, *Xarlem* 165, *Ip Verbe* 452, *Edipa* (pastoralean barrena), Gèze eta Lrq. *OEH*-k dio zuberotarrek *ebili* darabiltela, eta oso gutxik hautatu dutela *ibili*: Belapeire (II 66), Egiategi (201), Archu (*Fab* 199) eta Constantin.

Sail berean, ekialdeko euskalki honetan Bp *ikhusi* hagitez erabiliagoa da *ekhusi* baino. Forma hedatuena dute *CatOlo*, *OthoiCant*, *Jean de Paris*, Ressegue eta Mercyk, eta lekuko berriagoen artean, esaterako, *Xarlem*, *Edipa* eta Gèzek; Larrasquetek, berriz, bi aldaerak (s.v. *ikhusi*). Resseguean *ekhus* atzeman dugu behin (47), eta *St Julien* pastoralean ere horixe agertzen omen da.¹⁷³ Badakigu aditz hauen etorkizko *e*-, bestalde, arazleetan ageri dena: Bp *erabili*, *erakutsi*. Bestalde, Belapeirek *ikküizi* 'garbitu' darabil, hatsarreko bokala itxi eta gero asimilazio atzerakaria izandakoa:

¹⁷¹ Intxauspek *balios* (191) eta *balius* (47, 99) erabili zituen *Maria Birjinaren bilabetia-n*. Dena den, gorago (3.4) ikusi dugu idazle hori ez zaiola beti ebakerari lotzen, bere gramatika liburuan *o eman* baitzien *nor*, *nola* eta horien tankerakoei, nahiz eta Zuberoan *nur*, *nula*, etab. ahoskatu. Gainera Intxauspek *balios* idatzi zuen *Apokalipsa-n* (17 4, 21 11, 21 19). Hona XIX. mendeko beste *balios* batzuk: *Med 6*, *CibG 8*, *Maiatza 6*.

¹⁷² "Usan *ie(b)artu* Leiçarraga, Belapeyre, Duvoisin y Beovide" (*OEH*).

¹⁷³ Oihartzabal, *Xarlem* 296. ahap. oh.: "nos mss. ont toujours *ikhusi*, et non *ekhusi* contrairement par ex. à *St Julien*".

üküzi < *ikbūzi; cf. Err. *ekuzi*.¹⁷⁴ Belapeirek erabilitako forma hori dute Belako Zaldunaren (136)¹⁷⁵ eta Gèze hiztegileek, eta Intxauspe idazleak (*Hil*, *OEH*).

Hasierako bokala aldatu ondoko *ügürüki* eta jatorrizko bokalari eutsi dion *egürüki* erabili zituen Belapeirek, hamabi aldiz hura eta hirutan hau. Mitxelenaren ustez hitz elkartua litzateke: apika, *egun* + *eduki* (*FHV* 482). Fonetika historikoaren azterzaile horrek *u-i* > *u-u* asimilazioa proposatu zuen (*FHV* 80): *eguriki > *eguruki; cf. BN L *iguriki*; ondoren *eguruki genuke eta, asimilazioz, *egürüki*. Belapeireren maizko forman, bigarren silabako bokal itxiak hatsarrekoia itxiarazi zuen, behe nafarreraz eta lapurteraz bezala, eta *i-ii* > *ü-ii* gertatu zen gero. Tradizioan *egürüki* dago, gehienbat:

CarOlo (45, 47, 50, 84, 91, 94), *OthoiCant* (15, 50, 73, 82, 86, 86), *IganPr* (3), Ress (15), Mercy (18), *Med* (23); Gèze, Lrq. *OEH*: “Entre los suletinos, incluyendo a Tartas, la forma más usual es *egüruki*, hallándose además *ügürüki* en Belapeyre y Eguiateguy (en ambos alternando con la anterior)”. *Edipa* pastoralean behin *ügürükitzen* (557) azaltzen da eta, gainerakoan, *egüruki*. *Maiatza* liburuñoan, *ügürüki* dago (16, 38, 57, 66, 74...).

Ohart gaitezen, azkenik, itxiera izan gabeko partizipioak ere badirela Belapeiren katiximan: *etsitüi*, *edüki*.¹⁷⁶ Egia esan, behin <*uduki*> agertzen da (II 13), baina errakuntza izan daiteke: idazki honetan 18 aldiz *edüki* azaltzen da eta horixe aurkitu dugu beste lekuoetan ere. Dena den, hedadura handia duen *iduki* formatik asimilazioz sor liteke halako aldaera: *iduki > *üdüki*. Uztarrozeko erronkarieraz bada *uduku* (*OEH*).

Ausaz, asimilazio berak adieraz ditzake, batetik, Z Bp *erri* / mend. *irri*¹⁷⁷ eta, bestetik, Z *ebi*, *ehiki* / Bp *AR* (amikuzera) *ibi*, *ibiki*. Belapeirek azken bi forma horiek darabiltza, mende bat lehenago Leizarragak aipatuaren bidetik: “*arraxki*, *ibiki*”. Orduz gerotzik, ordea, *ebi* eta *ehiki* azaldu dira Zuberoako literaturan.¹⁷⁸

Horrenbestez, badirudi bokal itxiek erakarritako asimilazio atzerakariak ez duela, eskuarki, indar handi-handirik izan zubereraz. Guziarekin ere, beste lekuoetan ia ageri ez diren formak ditu Belapeirek, hala nola *ibili* eta *ügürüki*, aldakuntza izandakoak.

3. Mitxelenak jakinarazi duenez, bokalarteko *n* zaharrak *e* itxiarazi zuen (*FHV* 67). Hark emandako adibide gehienak Zuberoako mintzairakoak direnez, ekarri egingo ditugu hona: *harfña*, *khatiña* —*cathina* da *cadená*-ren zubererazko ordaina Leizarragaren hiztegi ttipian—, *līák* pl. ‘lera’, *ibūr* (< *e-nor).

4. Bokal txandakatze ugari ekarri dituzte inguruko bokalek eragindako asimilazioek eta disimilazioek. Etsenplu interesgarri batzuk aipatuko ditugu. Disimilazio-

¹⁷⁴ Bilakabide berak ekarri du, inondik ere, Mercyren *ustudiatorra* (23); *OEH*-n ez dago halakorik. Mais-terrek *estudiato* du (261). Cf. *istudiato* (Ht *VocGr*, Lecl, Monho).

¹⁷⁵ Zaldunaren hiztegiari egindako oharretan (ikus *laver* eta *nettoyer*), Peillenek dio egun ez dela aditz hori erabiltzen.

¹⁷⁶ Eta *egin*, *enziün*, *erdi*, bi silabakoak.

¹⁷⁷ Dardarkari anizkunak bere aurreko bokala ireki izan du, eta agian hori jazo da adibide honetan (ikus *FHV* 2.2.d eta 2.3). Z Bp *elkhi* / BN L *ilk(b)i* azaltzeko ere, *l* implosiboaren irekitze indarra aipatu du Mitxelenak, baina amaierako bokalak eragina izan zezakeela baztertu gabe.

¹⁷⁸ Ikus *OEH*. *Ebi*: Maister (*ebi* ere *bai*), Intxauspe (*Dial*, *Hil*, *Imit*), *ArmUs* 1895, Mirande; Gèze eta Lrq; cf. Pouvreau *ebin*. *Ehiki*: Maister, Ip *Hil*, *ArmUs* 1896; cf. Pouvreau, Harriet (ap. Lh) *ebinki*.

rik gabeko *algar* (Bp) dute zubereraz (ikus 21.7); cf. *elk(b)ar*, etab. Belapeirek *-garren* darabil, jatorritik hurbilen dagokeen forma,¹⁷⁹ orokorra, ez bestea, asimilazioak sortua ematen duena: Gèze, Lrq *-gerren*. Hiztegigileek bildutako aldaera hori da zubererazko idazkietan erabiliena, baina aski errrotuta dago *garren* ere.¹⁸⁰ Bp Z *atzaman* aditzean (*atz + eman*) asimilazioa izan da. *Eretxeiki* aditz arazlean, artizkiaren bokala itxi dute bi alboetako *e* horiek.¹⁸¹

5. Ezpainkaritza eta desezpainkaritza

1. Lehen silabako *u*, hitzaren hasiera-hasieran ez dagoena, *i* bihurtu da ondoko silabako *i* bokalak bulkaturik Z Bp Gèze Lrq *mitbil elean* ('zerbitzaria'); cf. *mut(b)il*. Belapeirek *mithilko* ere badakar, 'mutila, mutikoa', berez aurrekoaren txikigarria dena; cf. Gèze *muthiko* (Lrq *potiko*), VJ eta Leizarraga (FHV 323) *mut(b)ilko*, etab.¹⁸²

Belapeirek *Çuberoa*, *Çuberoaco* idatzi zuen. Mende honetan, Basabürüan *Xibeña* eta {-éwa} besterik ez zuen aditu Lafonek, eta Larrasquetek hiztegian *Xibe(r)ñ* utzi digu. Mitxelenak iradoki zuen *i* hori berria zela, eta Lafonek berretsi egin du: *u* da zaharra.¹⁸³ Cf. *çuberoa herrico* (CatOlo 1), *Çubero herrico* (OthoiCant izenburua, 3), *Çuberouaco* (Maister izenb.), Gèze zuberoutar. XIX. mendearen hasieran, *Çiberoua* dago Xarlem pastorelean.¹⁸⁴

Azken silaban, bokala desezpainkaritu zen Z *khorpitz* maileguan (Bp *corpitz*); Onsa 140 *gorpitz*, Err. *kórpitz*. Bestalde, *Garizuma* hitzean (Bp *Goroziúma*, Gèze *Goroxiúma*, etab.) ondoko kontsonante sudurkariak ezpainkarituko zuen bokala, euskaran bertan egin ere (FHV 78); cf. *quadragésima*, elizgizonen latineko hitza (DEV).

2. Belapeireren garairako gertatua da *i-ü* > *ii-ü* asimilazio erregularra:¹⁸⁵ Z Bp *ülbüntü* / orok. *il(b)undu*; *iithürri* / *iturri*; *ütsü* / *itsu*; *ützüli* / *itzuli*; *pharadüsü* / L BN

¹⁷⁹ DEV, *-garren*: "Gavel Gramm. 1, 126 analiza por una parte *-en*, y quedaría por otra un elemento que tenemos sin duda en *bak(b)ar*". Erronkarieraz eta zaraitzueraz ere *a* du: *-garna*.

¹⁸⁰ Izen ere, euskarazko aldaera orokorra aurkitu dugu segidakо lekuko hauetan. CatOlo: *bigarren* 11, 13, 14, 14, 15, 26, 28, *laur garren* 11, 30, *bost garren* 32, *sey garren* 16, etab. / *biguerren* 27. Othoi-Cant: *bigarrena* 8. Ressegue: *bigarren* 28, *birour garren* 28, *bogey eta birour garren* 8, 9, etab. Mercy: *bigarren* 11, 15, 16, *birourgarren* 26, 36, *bost garren* 43, etab. Besteotan, aldiz, *gerren*. Pronus: *bi gue-renian* 6, *birour guerrenian* 10, *laur guerrenian* 11, etab. IganPr: *biguerrenki* 2, *laurguerrenki* 2, *bigue-renian* 17. Maisterren idazlana ez dugu osorik aztertu, baina honako hauek badaude behintzat: *bigeren libria* 87, *laur guerren libria* 331; *laurguerren egunian* (Jauregizahar, in Mst *Imitacionia* xiv). OEH-k dio, esaterako, zuberotarrek *bigeren* eta *seigerren* darabiltzatela, Belapeirek izan ezik; batez ere *bostgerren* erabili dutela; gainera, zubereraz "la forma más documentada es *lauggeren*, seguida en menor proporción por *lauggeren*, *lauggeren* y *lauggarren* en este orden".

¹⁸¹ Aditz arazleetan, hasierako *e* bokalak ez du, oro har, artizkiaren bokala irekitzen: *erakharri*, *eraman*; cf. Leizarraga *eredoski*, *erekharri*, *erezarri* (FHV 71). Belapeireren *erecousteo* (I 45) bakar hori hutsa izan daiteke: askotan erabili zuen Sohütakoak *erakutsi*, zubererako forma arrunta.

¹⁸² Mitxelenak (FHV 77) Gèze eta Lrq *mitbí(r)i* 'impertinente' (< *mutbiri*) ere aipatu du.

¹⁸³ Cf. err. *Sola*, Soule, Fredegario (*uallis*) *Subola*, 1378 Petri *Çuberoa*. Leizarraga, Axular, Zalgize, Oihe-nart eta Tartasek ere *Zuberoa* eman dute. Iku FHV 77 eta 481.

¹⁸⁴ Iku 458 eta 471. ahapaldiak. Mende horretan, *Ciberoouco Guthuna* da liburu baten izenburua (1852), eta forma hori dago *Meditacioniac* testuan ere (1844: portada eta 7).

¹⁸⁵ "El tipo más regular de asimilación vocálica es el de los dialectos orientales: *i-ü* > *ii-ü* en suletino e *i-u* > *u-u* en roncalés" (FHV 79).

parabisu; bühürtü / bi(h)urtu; üzürri / izurri; hügi / (h)igu(i)n; zerbütxü (Err. *zerbutxu*) / *zerbitzu, serbitzu.* Z Bp *üdüri* azalduko badugu, bilakaera hauxe proposatu beharrean gaude: *irudi* > *iriüdi > *üdüri*.¹⁸⁶

Goraxeago azaldu den bezala (4.2), asimilazioa dago are *u*-k bultzaturik *e* > *i* izandako hitzetan ere: Bp, Gèze *ükhiizi* (cf. Err. *ekuzi*), Bp *ügürüki* (cf. Z Bp *egürüki*), Gèze *ütxüra* (baina Z *itxiura* ere bai)... Bp *aingürü* forman ere, asimilazioa bideratzeko, aurrena *e* itxiko zen; cf. *aingeru*, Aezk. *aingiru*. Nolanahi ere, zubererazko aldaera lat. arr. *angulus-etik etorría izan liteke, eta ez *angelus*-etik (Corominas, DEV).

Zubereraz asimilazioa ez da gertatu *u* *ü* bihurtu ez denean (FHV 79): Bp *birur*, *itxusi*, *itxura* (cf. Gèze *ütxüra*); partizipoetan ere, *ikhusi*, *isuri* (< *e-, cf. B zah. *esuro*) eta *itzuri*, baina *ükhiizi*, *ügürüki*.¹⁸⁷

Ezaguna da *inguru* forma orokorrean asimilazio bera izan dela (lat. *in gyrum*). Belapeirek eta Maisterrek (78) *üngürüne* darabilte eta Gèzek *üngürü* du (Err. *unguru*), baina Larrasquetek *ingü(r)ü* bildu zuen, hitz hasteko bokala asimilatu gabe gorde duen aldaera. Beste adibide batean, ordea, ipar-ekialdeko zubererak du aldaketa jasandakoa: Lrq *lübürii* / Bp *libürii*, Gèze *librii*.¹⁸⁸

3. Bakanak dira *u-i* > *u-u* asimilazio aurrerakaria izandakoak: Bp *egürüki*, *ügürüki*; cf. BN L *iguriki*. Mitxelenak (FHV 80) Z *bürdünña* eta *ürrütx* ‘urritza’ ere aipatu ditu.¹⁸⁹ Belapeirek eta zuberotarrek, oro har, *krüzifikatii* darabilte (OEH-ko adibideez gain, CatOlo 9, 30, OthoiCant 54, 55, IgancPr 8); aldaera indartsu horren ondoan bادago, ordea, asimilazioa izandako beste bat, oso gutxitan agertzen dena: *krüzifikatii* (Xarlem 879, Sainta Catherina 347, 348).¹⁹⁰

6. Diptongoak

1. *au > *ai*. Zuberoa-Erronkarietan bilakabide erregularra da, baina ingurune fonologiko jakin batuetan traba eragozgarria izan du.¹⁹¹ Hona aldakuntza izandako batzuk: Belapeire *aihari-* (BN *auhari*), *aigo* (orok. (h)*auzo*), *gay*, *gaiherdi-* (orok. *gau*), *irain*, *iraiten* (orok. *iraun*), *belhagnez* instr. (Z *belhain* > *belhañ*; orok. *bel(h)aun*), *laida* (BN L *laudatu*;

¹⁸⁶ Ikus Xarlem 63. ahap. oh. Bilakaera honetan, *u* > *ü* gerta dadin ezin da ondoren dardarkari bakuna egon; beraz, *irudi* formatik abiatuko gara. Bestalde, aztergai dugun asimilazioak jada *ü* egotea (*iriüdi) eskatzen du, *u* bokalak ez baitu asimilaziorik eragiten (ezintasun hau beheraxeago azalduko dugu testuan).

¹⁸⁷ Erronkarietaz, beraz, hedadura zabalagoa du asimilazioak: *utsuts* ‘itsusi’, *usuri*. Euskalki horretako *e-u* > *u-u* adibideez ikus FHV 79.

¹⁸⁸ Idazle zuberotarrek batez ere *librii* eta *libürii* usatu dituzte; *Saint Julien d'Antioche* pastoralean eta J.B. Constantinen idazkian (1926) *libürii* agertzen da (ikus OEH). Ipar-ekialdean, Mercyk ere badu *lübürii* (43), *libürii* (14) hedatuagoarekin batera.

¹⁸⁹ Mitxelenak aurreraxeago (FHV 3.7) bokal metatesiak diruditenak erakutsi zituen. Adibideetako bat: “Guip. vitzc. *inüde* ‘nodrina’ (RS 55, Mic. *inude*) : a.-nav. b.-nav. lab. mer. sal. *un(h)ide*, formado probablemente con el suf. -(k)ide, con asimilación ronc. *uniüde*, sul. *ünbüüde*” (FHV 84). Belapeirek eta Gèzek *inhiüde* dakarte; Larrasquetek, berriaz, *enhiüde*.

¹⁹⁰ “Si no se trata de errata, hay *krüzifikatii* en Xarlem 879” (OEH). *Sainta Catherina*-ko agerraldiak iku-sita, ez dugu uste hutzsegitea denik.

¹⁹¹ Ikus Mitxelena SHLV 279-280, FHV 93-94, Lafon 1962: 93-94.

Azkue), *laidorio*,¹⁹² *haitatu* (GN Zar. G BN L *hautatu*; Azkue). Hara beste adibide bat: Bp *irailiz*, *irailteco*, CatOlo 39 *irailliric*, Gèze eta Lrq *irálli* (Z *iraili* > *iralli*); cf. orok. *irauli*.¹⁹³

Adizkietan ere agituko zen:¹⁹⁴ Bp (*batheyatcen*) *ait*, *nayen* ‘nauten’, *bainaiqu*; Intxauspe (Verbe) *náik*, *náin*, *nái*, *náizü*, *náizie*, *náie*, *háit*, *hái*, *háigü*, *háie*; cf. L, etab. *nau*, *nauzu*, *nauzue*, *naute*, *haut*, *hau*...

Hauexek dira, dakigunez, aldaketa eragotzi duten inguruneak, Belapeireren adibideetan ikusten dugun moduan: a) *r* aurrea: *haur*, *gibaurek*, *zibaureiek*; *laur*, *hamalaur*; b) *rr* aurrea: *haur*, *aurrhide*, *haurzaro*, *haurtiü*; c) *ts* aurrea: *hautse* ‘hautsi’, *hauts*; d) *s* aurrea: *Hauste* ‘Hausterre eguna’;¹⁹⁵ e) *j* ondoa: *jaun*, *jauregi*, *jauzkatiü*.¹⁹⁶

Mitxelenak gaztigatu legez, diptongoa berria eta *a* + *o* elkartetik eratorria zenean ez zen aldatu: Bp *arau* (< *arao), Z *ardü* (< *ardáü* (Err.), *ardano), *gaude*, *daude* (< *gagode, *dagode*).¹⁹⁷ Aldaketa indargabetu ondokoak dira mailegu batzuk, hala nola Belapeireren *auher*.¹⁹⁸

2. Bp *barur* aldaeran *au* diptongoa monoptongatu zen, noski; cf. *barau(r)* (FHV 97). Mitxelenak esan duenez, batez ere gramatika hitzetan jazo da soilketa: Z *düü* < *daut < *dadut. Azterzaile horrek GN G *oek* < *aeuk* aipatu du (FHV 98); Bp *hoiek* (Gèze *hóik*) ‘hauek’ forman, fenomeno bertsua gertatu ote zen?

3. Jakina da zubereraz eta erronkarieraz tarteka *eu* > *ei* aldakuntza izan dela (Z *lein*, *leñ*), harako *au* > *ai* haren parekoia. Adibide gutxi daude sail honetan, eta Belapeireren testuan bakarra, oker ez bagaude: *eitz* (I 41, Gure Aitan), *eizten* (I 64, 68). *Eutzi formatik datorke *eitzi*; cf. G *zah.* Zar. *eutzi* (FHV 100).

Eu diptongoa ez da egonkorra suertatu eta bestelako emaitzak ere izan ditu. Batzuetan *eii* bilakatu da, eta orduan bi silabaten ahoskatzeko joera izan da (Gavel 1920: 78).¹⁹⁹ Aldaketa hori ez dute galarazi ez frikari apikariak (*deiis*; cf. beherago *iuskára*), ez dardarkari bakunak (*eüri*). Alabaina, jarraian ikusiko dugunez, badira diferentziak zubereraren baitan. Izan ere, alde batetik, Intxausperen gramatika liburuan

¹⁹² Hona artekoak Mitxelenak eman ditu (FHV 93).

¹⁹³ Lafonen ustez (1962: 93), / batek ere eragotzi du *au* > *ai*, baina adibide bakarra eman du: *iráuli* ‘renversé’ (aldaera hori ere badago, beraz?). Mitxelenaren iritziz, baliogabeak dira silaba amaierako / batek sortutako traba erakutsiko luketen adibideak: Uztarrozeko Err. *aultu* eta Err. Z *arrau(l)tze* hitzetan, *au* diptongoa berria litzateke; ikus SHLV 279, FHV 94 eta 489-490.

¹⁹⁴ Lafonengandik jaso dugu ideia (1962: 93-94): “*hai* ‘il t’ a’ (de *hau* conservé en labourdin)”.

¹⁹⁵ Hona Mitxelenak eman etsenpluak: *kausi* ‘aurkitu’, *nausa* ‘burla’ (PT 201-202). Belapeirek darabilen *pausu* maileguak (Gèze eta Lrq *pb-*), berriz, behar adinako antzinatasuna duen ez dakigu; cf. Leizarraga *pausu*, hasperenik gabe; zubereraz herskari hasperendun gehiago dago hitz hastean: ikus FHV 217, 29. oh.

¹⁹⁶ Mitxelenak Z *jáuki*, *jaunts(i)* ‘jantzi’ eta *jáuz(i)* ‘salto egin’ ere aipatu ditu (FHV 94). Larrasqueten hitzegian agertzen dira hiru hitzok; Lrq *jáuki* ‘faire (action moralement mauvaise, ou sotto)’.

¹⁹⁷ *Egan-en* adizki gehiago ere badira: Bp *gantü* (gu-zuri), *baitaucu* (hura-guri), *so gauscola* (leh. haiek-hari).

¹⁹⁸ Ikus FHV 94. Azken hitz honi dagokionez, Corominas ez dago Mitxelenarekin ados eta uste du *alfer* ez dela mailegu erromanikoa (DEV, s.v. *alfer*).

¹⁹⁹ Hauxe dio Lafonek: “Les mots en -eu (c'est-à-dire -ew) empruntés au béarnais ont changé leur finale en -eü: *furnéü* ‘fourneau’, *arridéü* ‘rideau’, *apéü* ‘appau’. Mais cette diptongue, du moins aujourd’hui, est à part des autres; elle n'est pas solide; la prononciation flotte entre eü diptongue et e-ü en deux syllabes” (1962: 94). Ikus Gavel 1920: 78 eta ond. ere; ikertzaile honek *Donaphaleü* aipatu du (cf. BN *Donaphaleu*); Larrasqueteak dakarren *Donaphaléü* aldaeran, tarteko kontsonantea berria dateke (FHV 99).

eou balio fonetikoa du *eu* grafiak (*euri* hitzean, esaterako), autoreak lanaren hatsarrean argitzen duenez.²⁰⁰ Izkiriatzaile horrek berak 1857ko gutun batean Bonaparteri diotso *greugarri* izenondoan ez dutela *eii* ebakitzen.²⁰¹

Baina, beste alde batetik, 1870ean, Salaberrik *Chants populaires du Pays basque* bilduman azaldu zuen *eii* zubereraz *é-u* (*u* frantsesa) ahoskatzeko zela (Lafonek aipatua; 1937: 76). Gainera, Larrasquetek *gréügärrí* ‘nazkarria’ eta *gréüthü* bildu zituen; cf. biarn. *gréu*, [ew].²⁰² Oihartzabalek dioenez (*Xarlem* 119. or.), *deus* dute goi zubereraz eta *deiis*, behe zubereraz; Larrasquetek azken hau jaso zuen ipar-ekialdean.

Eii > *ii* soilketaren etsenplua da Bp *iuskaldünak, iuskara* (< *eiuskára).²⁰³ Z *ützi* ere bai; BN L GN G *utzi*. Arestian esan dugu Belapeirek *eitzi* hirutan baliatu zuela, baina haren testuan *ützi* ageri da behin eta birritan (ikus Belapeireren Hitz.). Testu zaharretan, bi formak dabilta lehian: *ützi* aurkitu dugu *CatOlo, OthoiCant, Jean de Paris* eta Ressegue lekuoetan (Maytiek *eitz* ere badu); *eitzi* dute *Pronus, IganPr* eta Maiserreke (azken honek *ützi* ere bai):

*Pronus: eitciriç (2), eitz (21). Bp iützi (inoiz eitzi). CatOlo: utci (11, 40, 41, 103) / eitz (9, 83). OthoiCant: utciriç (42), utcite- (15, 78). Jean de Paris: utci- (12, 70, 254), utz (240), uzten (49, 194). Maister (lehen orrialdeetako adibideak): eitci (xxi, 36, 45), eiçte- (vii, 21, 21, 31, 32, 34, 35, 48), eitçtia (27), eitç (51), eitçazu (38) / utciriç (12), uçte- (47, 48). IganPr: eitci (1, 4), eitç (6). Ress: utci- (31, 42).*²⁰⁴

4. Euskalkien arteko *ei* / *ai* txandakatze oparoan, zubererak *ei* du zenbait adibidetan: Z *gei, eztéi*, Gèze *igitéi*, Gèze *jei*, Lrq *izéi*, eta abar. Ikus *FHV* 103 eta ond.²⁰⁵

4.1. Belapeirek adizkien aurrean *bait-* paratu zuen: *baicutie, bainiz, baitciren, baitericu*, etab. Bi salbuespen ditu, soil-soilik: *irudi beitçaicu* (I 19) eta *iraiten beitcian* (II 54).

²⁰⁰ San Mateoren Ebanjelioaren itzulpenean ere <*eu*> grafiak *eou* balio du (“Notes”, vi). Intxausperen ikasle edo jarraitzailea izan zen Gèze, eta idazkera bera du: “*au, eu se prononcent aou, éou*” (1873: 3). *Euri* hitzaz den bezainbatean, Gèzel ere <*euri*> du, Intxauspeki bezala. Gavelek *ebri* eta *ebi* ezagutzen zituen, ez besterik (1920: 79, oh.); Lafonek *ebri* entzun zuen Larrañen (1962: 94), eta Larrasquetek *ebi* bildu. Zernahi gisaz, Lafonek *eiri* ere aipatu du, amikuzeraz ere erabiltzen dena (1933b: 431): “se rencontre dans une chanson souletine du recueil de Sallaberry”; ikus 1962: 94 ere. Oihartzabalek editatu duen pastoralean bi grafia berezi daude: *euri* eta ultrazuzenketa itxura duen *erury* (ikus 164. ahap. oh.).

²⁰¹ “Je ne sais pourquoi j’ai marqué l’*u* à *greugarri*, on ne prononce pas l’*u* aigu, c’est un son intermédiaire entre l’*ou* et l’*u*, mais approchant plutôt de l’*ou* que de l’*u*” (Irigoyen 1957: 182).

²⁰² Hauxe dio *PDFO* hitzegiak biarnesezko diptongoen ahoskeraz: “*U* (dans un groupe de voyelles). Il se prononce toujours comme le français *ou* (ou comme l’anglais *w*) quand il est dans une diphtongue: *atau*, prononcez [ataw]” (28).

²⁰³ *FHV* 100. Lafonek erakutsi legez, “la réduction de *eiuskára à *iuskára* a dû se faire à une époque où les *ii* étaient déjà fixés” (1933b: 429); oroit s aurrean *u* bokala bere horretan geratu zela, *eu* diptonigoaren irristaria ez bezala.

²⁰⁴ Mitxelenak ohartarazi legez, zubererak baino indar handiagoz gorde ditu erronkarierak bereizgarri batzuk: azken euskalki horretan *jain* ere agertzen da (Z *jaun*); Err. *galtu*, baina Z *galdü*, ahostunarekin; zubereraz *ützi* darabilte *eitzi* Zaharraren ordez (*FHV* 490). Guziarekin ere, antzinako testuetan *eitz* bakarrik agertzen delakoa (*FHV* 493) ez da egia, ikusi dugunez.

²⁰⁵ Sail honetan, XVIII. mendeko lekuoetan artean, *CatOlo, OthoiCant, IganPr*, Ressegue eta Mercy osorik miatu ditugu; *CatOlo2* katiximako 1-65 orrialdeak, Maisterren i-xxii, 1-10, 100-110, 200-210, 300-310 eta 400-405 orrialdeak, eta *Jean de Paris* pastoraleko lehen 300 ahapaldiak ere ikuskatu ditugu.

Testurik zaharrenetan *bait-* dago: Conget eta Jauregiberri *baita, expaitugu*,²⁰⁶ Bonne-case eta Nicephore *ezpaytugu*; *Pronus*-en ere aurrizkiak forma hori du, azaltzen den aldi oroz. Baina XVIII. mendetik aitzina *beit-* da aldaeretan lehena, nahiz Egiategik eta Intxauspek oraindik bestea ere erabiltzen duten.²⁰⁷ Horrela, Maytiek gehienetan *beit-* darabil eta noizik behin bestea.²⁰⁸ *OthoiCant*, *CatOlo2* eta Ressegue lekukoetan ere erabilera bertsua dago, baina *bait-* gutxiagotan agertzen da Oloroeko lehen katiximan baino.²⁰⁹ *Jean de Paris*, *IganPr*, Maister eta Mercyk, berriz, *beit-* dute beti.

Demagun *bait-* orokorra zaharragoa dela Zuberoako eta bestetako *beit-* baino; hau da, diptongoaren hersketa gertatu zela. Hortik abiatuta, bi aukera ditugu. Edo corpuseko testuetako *bait-* ez zegokion zuberera mintzatuari, eta lapurtarren eta baxenabartarren grafiek bulkaturik agertzen zen idatzian; hipotesi honetan, testu horiek baino lehenagokoa litzateke zubereraren berrikuntza (*beit-*). Edo, bestela, *bait-* ere esaten zuten hitzun zuberotarrek; mende amaieran *beit-* bederen ahoskatzen zutela Belapeireren bi adibideek ziurtatzen dute, gure ustean. Bigarren hipotesi honetan, forma orokorretik forma berrirako aldaketa —aldi bereko bi aldaeren arteko lehia— islatuko lukete lekukoek. Ez dezakegu jakin zer jazo zen.

Mintzagai dugun aurrizkiak *zerbait*, *norbait* eta kidekoen atzikziarekin zerikusia duela esan izan denez, ohargarria da zubereraz galdetzaileek *-bait* izatea: *nurbait*, *zunbait* (*zumait*), *zerbait*, etab.²¹⁰

4.2. Zubererazko idazleek *beithan* idatzi dute gehienean,²¹¹ baina Belapeirek *beithan* hautatu zuen hitzaren bi agerraldietan (I. 84, 96). Dena den, lehen erabiltzea Materreri hartutako pasarte batekoa da (*Mat baithan*); bigarrenaz denaz bezainbatean, kontuan har liburuaren lehen ataleko 93. orrialdean dagoela lapurterazko testutik jasotako azken zatia; alegia, agian ez dela oraindik Belapeireren luman iraungi Materreren testuaren oihartzuna. Resseguek ere *baithan* du (16). Honako lekuo hauetan, ordea, *beithan* atzman dugu:

CatOlo2 (iii, 5, 6), *IganPr* (izenburua, 2), Maister (izenburua, v, xx, 6, 7, etab.) eta Mercy (12). Hitz hau Belapeirek bitan bakarrik erabili zuenez eta izkribu batzuetan ageri ez denez,²¹² on da adieraztea Maisterrek gogotik eta etengabe erabili zuela.

²⁰⁶ Ohart bedi, guztiarekin ere, testu labur horretan *baina bay* agertzen dela, zubereraz *bena bai* bada ere.

²⁰⁷ *OEH*, s.v. *bait-*: “Belapeyre y FPrS emplean *bait-*; en los siglos posteriores *beit-* se va generalizando en la literatura suletina, aunque aparece todavía junto a *bait-* en Eguiateguy e Inchauspe; está tbn. atestiguado en *CatAe* [aezkerazko doctrina], y *JesBib* [Baiona, 1831] y, junto a *bait-*, en Jauretche y Zerbizari”.

²⁰⁸ *Beyt-* liburu osoan agertzen da; *bayt-*, berriz, orrialde hauetan: 9, 9, 10, 14, 14, 14, 15, 40, 43, 68, 68, 70, 89.

²⁰⁹ Orrialdeotan aurkitu dugu *bait*: *CatOlo2* 3, 4, 5, 13, 13, 30, 43. *OthoiCant* 7, 21, 24, 60, 89, 96, 98. Ressegue 18, 19, 28.

²¹⁰ Schuchardt (1988: 35) Leizarragaren txandakatzeaz ohartu zen: *norbeit*, *zenbeit*, *baina zerbait*, *nonbait*, *nolazpait*, *noizpait*.

²¹¹ “La variante *beithan* es propia de la tradición suletina (además del aezcoano) y aparece, junto al más frecuente *baithan*, tbn. en Leigarraga y *CatLan* (además de un único ej., no seguro, en *JesBib*)” (*OEH*). Zubererazko aldaera horren beste agerraldi batzuk: *Med* 16, 19, *CibG* 40.

²¹² *Pronus*, *CatOlo* eta *OthoiCant* testuetan ez dugu aurkitu.

4.3. *Baizi(k)* : *beizi(k)* txandakatzea (*bai-ez-ik). *Baizik* forma orokorra azaltzen da zubereraz ere ardurenik, *baizi* aldaerarekin batean.²¹³ Baina *beizik* ere aurkitu dugu. Maytiek, gainera, hori du gogokoena; *CatOlo2* katiximan *baizik* eta *beizik* parez pare ageri dira, eta *OthoiCant* liburuxkan *baizi* da gailen, baina birritan *beici* azaldu zaigu.²¹⁴

4.4. Belapeirek *Domi sainthore* (II 125, 126, 127) eta *Domi seinthore* (I 26) eman zituen. Euskarak aldaera askotxo ditu. Hori egiazatzeko, aski da *OEH*-ko sarreraburu oparoari so egitea. Bigarren osagaia *sanctorum*-etik jin bazen, diptongoa *i* bokalaren epentesiaz sortua da (Mitxelena *PT* 214).

Antzerako bilakaera izan du *saintū* hitzak (lat. *sanctū*). Forma hori dago XVII. eta XVIII. mendeetako lekuko orotan, baina *ei* diptongoa duen aldaera ere azaltzen da noiz edo noiz: *boronthatse sentiaren* (*CatOlo* 51), *Spiritu Seintiaz* (*CatOlo2* 42); are diptongorik gabea ere: *patro sentiaren* (*CatOlo* 3), *Virgina sentiaren* (*CatOlo* 71), *Espiritu Sentia* (*OthoiCant* 17).

Hona beste txandakatze bat: *sainthoralen* ‘erromesen’ (*CatOlo* 56) / *seinthoralen* (*CatOlo2* 24). Dena den, *senthoral(e)* dateke zubererazko forma arrunta: Bp I 51, Etxahun, Ip *Hil (-l)*, Foix eta Althabe (azken biok, Lhanderen hiztegian). Iku *OEH*. Biarnesak *sentourè pèlerin*’ du (Lespy).

4.5. Zubererazko idazle gehienek bezala, Belapeirek *gei* baliatu zuen: *jingei*, *ehortzi behar geia*, *ütsüeri geia*, *ama gei*. Mitxelenaren iritzia da bazter mintzairetako *gei* (Err. Z B) zaharragoa datekeela *gai* baino (*FHV* 104). Hona adibide sorta bat:

CatOlo: *ikousguey* (42), *ukhanguey* (43), *hiroguey* (45), *dohaxu ijan guey* (62), *batbeyaguey* (81). *CatOlo2*: *hiroguey* (52), *bateya guey* (79). *Jean de Paris*: *jfanta gueiarequillan* (228), *senargueia* (242). Maister: *suguei habororen biltcen aricira* (73). *IganPr*: *artçagn bere elicaren gobernia eitci geyen orogatic* (4). Ressegue: *besta principal guey segnalatcen dugu Bestaberri* (9). Apoc: *ezkountgeya* (19 7), *salgeyak* (18 11). Her: *aphesgueiec* (15). Gèzek eta Larrasquetek ere *gei* dute.

4.6. Belapeireren idazkian *bilaizi* dago, hau da, ekialdeko euskalki honetako forma orokorra (*OEH*); *bilain(t)zi* ageri da Maisterrenean (*bilaizte* aditz izenarekin batean) eta *Charlemagne* pastoralean; *bileizi*, berriz, *CatOlo*, *CatOlo2*, *OthoiCant*²¹⁵ eta *CatS* testuetan. Hara zer bildu duten hiztegieta: Gèze *bileizi*, Lrq *bilaizi*; Pierre Foix atharratzarraren hiztegi ttipian²¹⁶ bi aldaera horiek daude (Lhande). Hitz honen etimologia iluna da (iku *DEV*).

²¹³ *Baizik*: Bp. *IganPr* 3, 13. Maister. Ress 12, 17, 37. Mercy 4, 13, 14, 14, 19, 20, 26, 29, 35, 37.

Baizi: *Pronus* 14. Bp (behin bakarrik). *Jean de Paris* 3. Ress 3, 4, 14, 30, 45. Mercy 19, 35, 41.

²¹⁴ *CatOlo*: *beizik* 13, 15, 28, 60, 72, 96, 97, 97, 106, *beizi* 38 / *baizik* 6, 75. *CatOlo2*: *baizik* v, viii, 7, 13, *baizi* 42 / *beizik* 12, 31, 47, 47, 60. *OthoiCant*: *baizi* 5, 19, 26, 26, 26, 28, 29, 30, 30, 48, 48..., *baizik* 29, 71 / *beici* 61, 74.

²¹⁵ *CatOlo* 56 eta *CatOlo2* 24: *bileycien*. *OthoiCant*: *bileiz adi* 73, *bileizten* 73.

²¹⁶ Lhandek dioskunez, Santa Graziko apaiza izan zen Foix 1904-1911 aldian, eta gehienbat han bildu zituen bere hiztegiñoko hitzak. Zuberotarrek benetan erabilten dituztenak jaso omen zituen, haien etorkiari erreparatu gabe. Bitxia da Santa Graziko hizkera eta hanga hitz berezi asko ditu hiztegi ttipi horrek (Lh xvi).

4.7. Lafonen ustean (*Système* II 16), Z *ükhen* partizipioak aditz izenari zor dio e hori: *ukhaite* > *ukheite*. Belapeirek *ükhen* eta *ükheiten* darabiltza beti, eta forma horiek dituzte besteok ere: *Pronus*, *Jean de Paris*, *IganPr*, Ressegue eta Mercy.²¹⁷ Baina *ukhan* ere —*ükhan* ahoskatua?— idatzi dute zubererazko idazleek (kako zuzenen artean, kopuruak):

Maytie: ukhen [31] eta *ukhan* [12], baina *ukhaite-* [10] eta *ukheite-* [2].²¹⁸

OthoiCant: ukhen eta *ukhaite* (eta *ukbac*, *ukbaçu*).²¹⁹

CatOlo2: ukhan [16], *ükhen* [10] eta *ukhaite*.²²⁰

Edipa pastoralean ere ageri da *ukhan* gutxi batzuetan, *ükhen* nagusiarekin batera.

Igareite (< *igaraite*) aditz izenaren eraginez sortua izan daiteke *igaren* ere (ikus Oihartzabal, *Xarlem* 184. or.); *igan-en* arazlea dateke *igaran* (FHV 232). Belapeirek bi formak baliatu ditu: *igaran* [21], *igaraite-* [10]; *igaren* [3], *igaren erazi* [1], *igareiteco* [1]. *CatOlo* eta *OthoiCant* testuetan *igaran*, *igaraite-* besterik ez da ageri.²²¹ *IganPr* liburuxkan, *igaren* [2].²²² Maister, Ressegue eta Mercyan *igaren* eta *igaraite-* ediren ditugu.²²³ *Jean de Paris* pastoralean, berriz, *igaren*, *igaran* eta *igaraiten*.²²⁴

Hori horrela izanik, azaldu beharrekoa da *ükhaite* eta *igaraite* formen maiztasun handia, batez ere zenbait autorek *ükhen*, *ükhaite* edo *igaren*, *igaraite* dituztelako. Egia ote da *igareite* urriak *igaren* ugaria sorrarazi zuela? Baliteke, baina datu horiek ikusita ez da egiantzehoa, eta aldats egiten zaigu hori sinestea.

4.8. Belapeirek lehenaldian *çayon* ‘zitzaison’, *-çaitçon* ‘zitzaizkion’, *çayen* eta *çaitcen* darabiltza (ikus grafiak 3.2), orainaldiko adizkiei -n erantsita eratzen diren formak, baina Intxauspek eta Gèzek zéyon, zéitzon, zéyen, zéitzen eta horien tankerakoak dauzkate. *Ai / ei* txandakatzearren beste adibide bat dateke. Gure corpuseko idazkietan ez dugu horrelako adizki askorik kausitu: Maister 70 *ceyola*, 79 *ceyonaren* (bi horiek ditugu jasota, baina idazle horrek gehiago izango ditu, noski). *Charlemaigne* pastoralean, 1045. ahapaldian eskuizkribu bakoitzak forma desberdina du: BB *betçayon*, BN *beyceyon* (biak ‘baitzitzaison’).

²¹⁷ *Pronus: vquen* 6, 21. *Jean de Paris: ükhen* 20, 38, 77, 84, 94, 98, 99, 104, 125, 142..., *ukheite-* 8, 83, 183, 206. *IganPr: ukhen* 6, 12, 16, *ükheiten* 2. *Ressegue: ukhen* 5, 7, 8, 10, 12, 15, 20..., *ukbeçu* 51, *ükheite-* 6, 7, 14. *Mercy: ükhen* 3, 4, 6, 10, 11, 13, 17, 20..., *ukheite-* 28, 36, 42. Bilketa hauetan, *ükhen eman* dugunean, *ukhenen*, *ukhenez*, eta abar ere hor sartu ditugu.

²¹⁸ *CatOlo: uk(b)en* 22, 23, 25, 25, 28, 28, 30, 31, 32, 33, 46, 49, 50, 59, 65, 71, 73, 78, 82, 84, 84, 85, 88, 88, 89, 95, 100, 101, 102, 108, 109; *uk(b)an* 17, 25, 25, 26, 26, 27, 40, 43, 54, 54, 55, 98; *ukhayte-* 11, 23, 39, 46, 54, 55, 63, 69, 87, 89; *ukhaye-* 90, 106 (*utkeiteco*).

²¹⁹ *OthoiCant: ukhen* 4, 8, 12 [5], 13, 15...; *ukhaite-* 8, 19, 32, 53, 62, 88, 97...; *ukbac* 77; *uk(b)açu* 67, 67, 70, 71.

²²⁰ *CatOlo2: uk(b)an* iv, iv, vi, vii, 21, 22, 24, 26, 27, 29, 30, 43, 47, 50, 51, 59; *ukbaçu* 6; *ükhen* 3, 15, 18, 31, 33, 34, 35, 36, 52, 64; *uk(b)ayte-* 10, 17, 19 (*ukchaiteco*), 26, 43, 50, 53.

²²¹ *CatOlo: igaran* 3, 33, 45, 67, 77, 92; *igarayte-* 12, 77. *OthoiCant: igaran* 74, *igaraite-* 13, 23, 28. *CatOlo2: igaran* 36, 52...

²²² *IganPr: igaren* 10, 18.

²²³ Maister: *igaren* 4, 24, 209; *igaraite-* xxi, 2, 3, 4, 7, 60, 100, 207. OEH-n diote Maisterrek *igaran* ere badarabilela, baina —hau interesgarriena, guretzat— aditz izena betiere *igaraite-* duela. Ressegue: *igaren* 8, 19; *igaraiten* 34. *Mercy: igarenen* 26; *igaraite-* 13, 27.

²²⁴ *Jean de Paris: igaren* 146, 250, *jgaren eraciren* 257; *jgaran* 250; *jgaraiten* 230, 249.

OthoiCant lekuokoan, berriz, orainaldian dago *ei*, aurkitu ditugun hiru adizkietan behintzat (lehenaldiko etsenplurik ez dugu): *amourecatic exteredan* [sendimentier] *perm̄eti ̄ouri laket etceiçunic* (13), *Jesus ginceit* (60), *etceit secula abatceren / Jauna ̄oure tribunala* (100). Corpuseko beste testuetan orainaldiko formek normalean *ai* dute.²²⁵ Alabaina, Maytiekin kasu batean, gutxienez, *geyon eman zuen —Going da ginoari lake-tago ̄eyon othoitcia?* (51) — eta bigarren katiximan forma horri eutsi zioten (47). *Edipa* pastoralean ere badira *ei-dun* gutxi batzuk, bestelakoentzat:

Erradaçu, cer duu / Jocasta, egua, / khanbiacen ceiçu ardura / beitartian coloria (74). *Soguin eçañ arren / eya commenni ceiçunez / Thevazen erregue / bounequilla içatez* (312). *Helas eta cer da baur? Etceicia [ez al zaizue?] deshouboure / burus buru bier / bataillatia hebe?* (616). *Etceicula ez estrange / triste baniz ere / ceren malur handieg / desiratcen guiticie* (26). *Udury ceitac, Guilen / dudala ikhousten / cerbait {...}* (113). *Coste ceitaçu ‘zait (zuka)’* (499). *Udury ceitadaçu ‘zait (zuka)’* (514).

Baina *çait* (377, 380...), *çaicie* (215), *çayo* (566...), *çaiquia* (266, galdera), *çaida* (417, galdera), *çaiçu* (929...), etab.²²⁶

7. Hiatoak

Bonapartek (1869, “Observations”: xxix) zubereraz gertatzen diren ‘eufonia bokalikoak’ deskribatu zituen. Mugatzalea erantsiz gero, *semia*, *otsua* edo *eskia* esaten da; -e eta -ii sudurkariak direnean ere, antzeko aldaketa izaten da: *mēbia*, *xābia*.

1. Belapeireren idazlanean guztiz erregularra da -e + a → -ia hersketa, eta Leizarragak mende bat lehenago ondutako hiztegitxoan ere azaltzen zen disimilazio hori, hiatoaren agerraldi gehienetan azaldu ere —horren adibide, “abolitza, {Z} kencia” eta “asseretza, samurtzia, arzancia”—, salbuespen apur batzuk gorabehera —“fiadorea, bermea” eta “guthiciatza, desiratza”—. Hiztegitxo horretan zubereraz landako hitzek aldaketarik ez izateak (*abolitza*) nola edo halako indarra ematen dio zubererazko fonetismoari. Deklinabide mugatuak jazotzen da aldakuntza: Bp *ezagützia, gosian, legiaren*; -ē zatekeenari mugatzalea erantsita, *gente chebiac*. Agertzen zaigu aditz jokoan ere, atzizki batzuk ezarri ondorenean: -an (*daudian*), -ala (*datiala*), -a? (*diratia?*). Zubererazko testu gehienak ildo berekoak dira: -ia daukate.²²⁷

2. Herri hizkeran arruntak izango ziren -o + a, e → -ua, -ue hersketak, baina Belapeirek ez zituen paperean ezarri, oa eta oe eman baitzituen behin eta berriz, *gaistouen* eta, agian, *Jubileñac, Jubileñiez*²²⁸ direlarik gauzatzeko fonetiko hori erakusten duten grafia bakarrak. Testu biarnesetan ere ohikoak ziren oa eta oe. Adibidez, Sauvelade-ko

²²⁵ Ikus, askoren artean, *zaitadan* (*Pronus* 33), *zaio* (*CatOlo* 64, *IganPr* 2, *Mercy* 22), *zaitzo* (Bp I 134, *IganPr* 13), *zaikü* (Bp II 89, *CatOlo* 48, *Ress* 12), *zaizü* (*Mercy* 3), *zaie* (*Ress* 19).

²²⁶ Bestalde, Belapeirek bost aldiz eztei erabili zuen, baina behin *eztayac* agertzen da haren testuan (I 112; ikus gure edizioko oharra).

²²⁷ Zenbaitetan —35 bat aldiran—, Resseguek <ea> idatzi zuen (*aitzinian* 23), baina <ia> paratu zuen askoz ere gehiagotan (*aitzinian* 28, 37, 38, *aitzinian* 32). Mercyk, aldiz, betiere <ia> ezarri zuen.

²²⁸ Azken bi adibide hauek ez dira guztiz seguruak, ez baitakigu hitzoina zein den, *jūbileo* ala *jūbileu*. OEH-n *jubileo* eta *jubilau* dira sarrera buruko forma nagusiak; *jubileu* eta *jubili(o)*, berriz, bigarren mailakoak. *Heren-ordreco escu libria-n* <jubileü> topatu dugu (46, 59).

izkribuan (1655) *guardes* dago, eta hor *oa* grafia [wa] irakurtzeko da (Grosclaude, *Langue béarnaise*, 94).²²⁹

Leizarragak badu adibide bat: “hurcoa, [Z] *proximoa*”. Oihenarten hiztegian, berriz, *anhoa* dago, berezko -a duen hitza, Basabürükoa (*la pitance du pasteur*); mende batzuk geroago Larrasquetek ipar-ekialdeko zubereran /anhúa/ entzungo zuen. XVII. mendean eta XVIII.aren hasieran idazleek ez zuten eskuarki bi hiato hauen aldaketa idatzian islatu, baina gutxi batzuetan aldaketa agertzen duten grafiak itzuri zitzazkien. XIX.ean *oa*, *oe* grafiak *ua*, *ue* ahoskatzen zirela argitu zuen Intxauspek, bere idazkera adieraztean (*Verbe xi, xii*); Gèzek, haren segiziokoa izaki, gisa berean jokatu zuen (1873: 2).

Gaude Belapeirek ez duela leialki adierazten orduko ahoskera eta haren grafien azpian [ua] eta [ue] ezkutatzen direla: bat gatoz Mitxelenarekin (FHV 471). Belaren atsotitzetan badira aldaketaren agergarri batzuk, bestelakoentzat: *gouenac* (21 *Errumer a gouenac lekuya gal*), *ezcouia* ‘argizaria’ (30).²³⁰ Tartasen liburueta testu motzetan ere bai: Conget eta Jauregiberri *Illustrissimouarén*; Bonnecase eta Nicephore *Erroume-couari*. *Pronus*-ek ez dakar itxierarik.²³¹ Maytie nahasiak, ordea, bai, eman zituen tar-teka-tarteka ebakera horiek, haren dotrinan <oa, oe> idazmoldea gailen izanagatik:

Gincoua (41, 65, 65...), *apphergouaco* (18), *aboua* (103), *haurgarouaren* (30), *berioua* (45), *votouac* (65), *martzchocouan* (16); *diroua* ‘diro + a’ (83); *couazte* (36), *doua* (47); *gaiztouer* (36), *ondocouer* (41), etab.²³²

Idazkiek erakusten dutenez, bokal elkarketa eta aldaketa hauek usu gertatzen dira:

- -o bokalaz amaitu izenoinen deklinabide mugatuan: *abua*, *martxuaren*, *jüdiuen*, *egitekuetan*, *laidorien*, eta abar.
- -oa amaineradun hitzek zubereraz -ua dute: *k(b)orua* dakar hainbat testuk, nahiz eta Belapeirek *kboroa* idatzi;²³³ Lrq *orrúa* ‘astoaren arrantza’. Eus-

²²⁹ Bernard de Pesaulhe burgeses *gouareis* idatzi zuen (1661-1705) eta Grosclaudek (*Langue béarnaise* 108) ohartarazten du *scripta-n goareix* izkiriatzentzat zutela lehen. XIX. mendean amaineran Lespyk (1880: 46 eta ond.) *a* eta *e* bokalen aurrean *o* paratzera manatzen du, hau da, ohitura grafiko zaharrei jarraitzen: idatz bedi *bo* ‘itzaina’, *coexe* ‘izterra’, *quoate* ‘lau’; eta esan, *bouè*, *couecbe*, *quouate*, XVIII. mendean Maytiek (82) eta Mercyk (36, 40) *soein(g)* idatzi zuten (‘arreta, kontua’), maileguaren grafia biarnesari jarraikiz: errromantze horretan bezala, euskara ere *sueñ* ahoskatuko zuten, beharbada; cf. Lrq *sueñ*, biarnesetik sartutako hitza (*suenb*, testu zaharretan <oe> duena). Gèzek zalantza grafiko du: *soen* / *souein* (351).

²³⁰ Baina *bilboa* 12, *elçoac* 18, *ondoan* 34, *oficiocoia* 39 eta *olloer* 22.

²³¹ *Pronus*: *gincoac*, *gogoan*, *carioën...* (ikus Agirre 1998a: 7). Zalgizek ere ez zuen itxierarik markatu: *otsoa* 11, *olioer* 25, *aurtengoien* 41, *joaile* 35.

²³² XVIII. mendetik aurrera, gero eta gehiago agertuko da itxiera testuetan: ikus *OthoiCant*, *Jean de Paris*, Maister, *IganPr*, Ress eta Mercy. Baina *oa*, *oe* grafiak ere usu agertuko dira nahas-mahas liburu berean, hala nola Ressegue eta Mercygan. *CatOlo2* katiximan ere bitarikoak daude, baina *oa*, *oe* da idazkeria nagusia. Dotrina horretan eta *OthoiCant* lekuokoan, *oia* eta *oie* azaltzen dira batzuetan.

Testuan aipatu ditugu, bai, Intxauspek eta Gèzek gramatiketan darabiltzaten grafiak, baina XIX. mendean normalak dira *oua* eta *oue*: ikus Intxausperen *Mt* (1856), *Ciberoouc Gutbuna* (1852) edo *Heren-ordreco escr libria* (1860). Maiatz liburuan (1852) *ia* eta *ie* daude: *plenariöa* 5, *gögän* 7, *solidiägoric* 7, *Jincöac* 7, *etcheböen* 9, etab. Intxauspek dio gustura idatziko zuela Ebanjelioan *ä*, *ü*, *üe*, *ö*, *öe*, horrela [ia], [ia], [ie], [ua] eta [ue] irudikatzeko, baina hori tradiziotik askotxo saihestea izango zela (“Notes”, x).

²³³ *Jean de Paris* 60 *corouaric*; Maister 127 *kboroua eternala*, 194 *kboroiñatu*; *Xarlem* 5 *corouatu*.

kalki horretan *-gúa* da atzizkia: *lagüngua, gebiengua, arartegua, jakilegua*, eta abar; cf. Etxepare, Leizarraga, Axular *-goa*.²³⁴

- *-ago eta -en* atzizkiak eratxikitzean: *jüstuago, haboruago, gaixtuago, benuago; haboruenik, arraruena*.²³⁵
- *Juan* aditza: *núa, húa, dúa* eta abar; *nindúan, hindúan, zúan* eta abar; eta *eruan, eruaiten*.²³⁶
- Aditz jokoan, *-o* bukaerako formari *-en, -an* atzizkia ezartzean: erlatibozko esaldietan, *daguenak, daguenetik, diruan*,²³⁷ zehargalderetan, *ziniruan*,²³⁸ lehenaldiko adizkietan, *ziúan* ‘zioen’ (cf. *dio*), *záguan* (cf. *dágo*).²³⁹
- *-ala, -ela* eranstean: *eztiruala; daguelarik*.²⁴⁰
- Galderetako *-a* hartzean: *diroua*.²⁴¹

3. Hitz hondarreko *ū* azentudunari eutsi egiten zaio artikuluaren aurrean: *arraZū + a → arraZúa* (SHLV 283). Nahiz eta seguruena *-ua* ahoskaru, Belapeirek ez zuen behin ere *-oua* idatzi: *arraço* grafiarekin batean, *arraçou*, lau aldiz, baina *arraçoa, arraçoac; sasoac, sasöetan*. Jokamolde horrek salatuko luke haren idazlanean oro har *oa* grafia, aurreko atalean aztertu duguna, [ua] irakur daitekeela. Cf. *arraçouac* (Maister 22), *ardouaren* (IganPr 1), *patrouagatic* (IganPr 5, 14), *ardoúa* (Ip Mt 9 17) etab.

4. *ii + a, e → ia, ie* erregularra zen jada XVII. mendearen urrentzean, Belapeireren mintzamoldean: *Apezküpiak, saintien; xahia, -ii* sudurkaria izango zuena; adizkiak galdera perpausetako *-a* atzizkia hartutakoan, *dügia, düitia; erlatibozkoetan, diana; konpletiboetan, diala; adizkietan, 2. eta 3. pertsonen pluralgilea erantsitakoan: die* (cf. *düi*); *düzie* (cf. *düzüi*); ziek da bigarren pertsona pluraleko izenordaina. Mitxelena ohartu zen Bp *ütsüeri* hitz eratorriak ez duela aldaketarik izan; badago horren antzeko beste bat: *khexiueri* ‘haserrea’. Gainera, zubereraz *egüerdi* ageri da beti. Alabaina, Z Lrq

²³⁴ Adibide batzuk: *appbezgouaco* (CatOlo 18), *lagungoua* (Maister v, Mercy 25), *guebiengouaren* (Maister vii, IganPr 5), *esclabogoua* (Maister 22), *jakilegoua* (IganPr 9), *noírc-eve igorrico bēi-tu bēre emaztia, éman* dízola útzi diálaco *jakilegouá* ‘jakilegúa + a’ (Intxauspe Mt 5 31), *arartegouaç* (IganPr 14), *aurhidegouaco* (Ress 1), *apbezcupugouaco* (Ress 9), *mitihilgoua* (Maister 170).

²³⁵ *gucen justouagoreki* (Maister i), *haboruago* (Maister 6, Ress 18, Mercy 26), *gachitouago* (Maister 18), *bastiouago* (OthoiCant 16), *béna éne oundótic jítén déna ni benouagouá da* (Intxauspe Mt 3 11); *haborouenic* (IganPr 14, Mercy 16), *arrarouenetçaz* (Mercy 13).

²³⁶ *jouan* (Maister 15, Jean de Paris 19), *joüaitia* (Maister 3), *doua* (CatOlo 47), *çouazte* (CatOlo 36, Othoi-Cant 50), *bagonatçu* ‘bagoaz, zuka’ eta *donatçanac* (IganPr 16), *b{e}ytouaz* (Mercy 8), etab. Iku Intxauspe, Verbe 446 eta ond. Ez dugu aurkitu *eruan* aditzaren beste adizki trinkorik, Belapeireren *baitaroagu* (I 84) bakarrik (Intxauspek eta Gèzek ez dakarte gramatiketan); *erouaitera* (Jean de Paris 22), *erouayte-* (Mercy 8, IganPr 26), *irouaiten* (Maiatz 66).

²³⁷ *Çoure guebiengouaren autoritate bicitce chabiareki juntaturic dagouenac* (Maister viii), *dagouenetic* (Maister 7), *erakhar dirouan* (Maister 23), *dirouanic* (Ress 45).

²³⁸ *O eçagut beceneça {...} bester gougnen alagranticia handia eman cinirouan, çoure buriaren ounxa gobernateç* (Maister 27).

²³⁹ Intxauspe Verbe 458 *zióan* (hots, ua) eta Mt 8 24 eta 13 2 *zágouan* (cf. Verbe 451 *zágón*).

²⁴⁰ *gougn* [Jinkua] gabe beitaki *eçtirouala hounkiric batere eguin* (Maister 28), *Eliçac, caritate ossobateç beki* juntaturic *daguelaric manu emaiten deicu {...}* (IganPr 10).

²⁴¹ *Behin beno haborotan [yat. haberotan] ibourc har abal diroua Confirmacionia?* (CatOlo 83). Bukatzeko, bestelako gauzatzte aipagarri batzuk gehituko ditugu: *dioielarik* ‘diotelarik, esaten dutelarik’ (Ress 10, Mercy 10), *ezpadiroie* ‘diro + -e’ (Ress 6).

eskiérki aditzondoan aldakuntza hau jazo zen, antza (cf. *eskuarki*). Iku *FHV* 121 eta 471. Bestalde, konparazio atzizkiak ezarriz gero, hondarreko bokala kanbiatu egiten da: *odol xabienetik* (*Bp I* 32), *bügien zütian gaizak* (*Maister* 207), bokal sudurkaridun adibideak, inondik ere; *üsiago* (*Mercy* 29), *üsiiegí* (*Maister* 172), cf. *üsü* ‘maiz, sarri’.

Lafonek eta Mitxelenak -üa > -ia aldaketaren tarteko Zubitzat jo dute -uya.²⁴² Zubereraz den bezainbatean, Leizarragaren hiztegitxoa aipatu da iritzi horri eusteko: “caltea, *damuya*”, “cerua, *celuya*”, “othorança, *appairuya*”, “pedaçua, *bethatchuia*”, “resuma, *retatua*” (‘erreinua’). Grafia horien arabera, beraz, XVI. mendearen bukaeran zuberera tarteko urratsean zegoen.

Zalgizek askotariko grafiak ditu atsotitzetan, Sarasolak jakinarazi duen moduan (1983: 187): <ua>, *eztuanac*; <üa>, *larriua, maikiua*; <uia>, *larruiaz, eztuiyanac*, etab. Bigarren grafia hori ia irakurtzekoa litzateke ediziogilearen ustez (1983: 179, 10. atsotitzaren oharra). Bain, behe nafarrerara eta lapurterara hurreratu denez, Zalgize ez da, nolabait esateko, zubereraren lekuko aratz edo nahasgabea, eta menturaz grafia horiek behe nafarrerari dagozkio; cf. Etxepare -uye-, -uya- (gaur Garazin -ie, -ia); Arbeloa eta Baigorriko zenbait hizkeratan ere, askotariko erabilera omen dute egun, Zalgizeren antzera (*Lafon* 1937: 77 eta *Yrizar* 1981: II 328).²⁴³

Bela, erabat harturik, Zalgize baino interesgarriagoa da gure lanerako, zubereraren ebakera ezaugarri batzuk garbiro agertzen lehena izan zelako. Atsotitzetan, *leky-ya* (21) eta *duyenac* ‘duenak’ (37) ditu, tarteko fasekoak, baina gainontzean ua idatzi zuen, segur aski zubererari ez dagokion forma:²⁴⁴ *cenqua* (10), *conseillua* (14), *escua* (34).²⁴⁵ Tartasen liburuetaiko idatzi laburretan ia eta ie daude.²⁴⁶ Baita *Pronus*-en ere: *dianian* ‘dú + -anian’, *celiaren, ifernietara, celietrat*, etab.

Belapeiregan tarteko zubiaren erakusgarri bat dago, *suya*, agerraldi orotan -uya duena. Bi mende beranduago, Gèzez aditzera emango du zubereran hitz hori eta horren bidez eratu hitz elkartuak direla aldaketa honen salbuespen bakarrak (1873: 20). Egun, Lafonek zehaztu duenez (1962: 86), silaba bateko hiru hitzetan ezartzen da -y- izenoinaren eta mugatzailearen artean: *sii, thiü txistua, ahogozoa* eta *blü urdina* eleetan, hain zuzen.²⁴⁷

²⁴² Iku *Lafon* 1937: 75 eta *FHV* 121. Hedapen zabala du fenomenoak (*Lafon* 1965: 903-904). Etxeparegan *orduyan, buruya, guyen* genit. ‘zuen’, *nuyen* ‘nuen’, *saynduyac*, eta abar ageri dira, eta egun -ia, -ie esaten dute Donibane Garazin (*Lafon* 1951: 318).

²⁴³ Badugu Intxausperen lekuotzta: “Les Navarrais [...] au lieu de changer *ua* en *ia*, ils le changent quelquefois en *uia*; ainsi ils diront *bekhatuia* au lieu de *bekhatua*” (1856, “Notes”, x).

²⁴⁴ Non eta hori ez den bilakabide hau abiatu aurreko *ia*.

²⁴⁵ Jaurico presentac *escua* ondoan 34. Mitxelenak uste du *eskua* behar duela, eta ez *eskua* (*TAV* 187). Litekeena da *escua* Belaren hutsegitea izatea, *eskia* (*eske* + -a) ahoskeria ezkutatzeari egindako hursa izatea. Hiantzorrontzat Belak -ea eta -ia grafiak txandakatzen ditu (iku grafiak 2.7.1). Izenoinak (*bazküurre, -i, -ii*) nahastera eramatzen duten berrinterpretazio horien antzeko zerbaite egon liteke hemen: idazteko unean Belak, agian, *eskia* gaizki analizatu zuen: *esku* + -a. Egia esan, ez dakigu ziur Belaren garaian -ii + a jada -ia ahoskatzen zuten, baina, nolanahi ere, badirudi idazlea ez dela herri ahoskeraren lekuko leiala sail hotonetan.

²⁴⁶ Conget-Jauregiberri: *composatio, auentian*. Bonnecase: *libria, boroguiac, phensamendiac, thermañiac*. Bonnecase-Nicephore: *Apostoliensari, profeitiagati*.

²⁴⁷ Gèzeren hiztegian agertzen dira, bai, *blü* eta *thü* hitzak, baina gramatikari buruzko zatian ez du esaten salbuespenak direnik. *Catechima laburra-n*, berriz, ez dira azaltzen. Lafon euskalariak esana baiezatzera dator *bluiari* etsenplua (*Her* 42).

Maytiek ere *suya* izkiriati zuen,²⁴⁸ Bestalde, haren testuan *die* dago, baina baditu bestelakoak ere: *eguiten beytuye* (51) eta *eguiten duye* (66), tarteko urratsaren erakusleak; are *dutenac* (72) eta *eztutenac* (85) ere, hauek zubereraz ez-ohikoak izan arren.

Resseguek batik bat *duye* eman zuen —hirutan bakarrik *die*—, baina betiere *dutie* ‘dituzte’.²⁴⁹ Gainera, *beitçüien* (22), cf. Bp *cien*; behin *orduan* idatzi zuen (39), baina beste behin *ordian* (6).²⁵⁰

Mercyk *duye* eta *die* erabili zituen;²⁵¹ bestalde, *dutie* dago haren testuan, baina *khantatcen tuye, visitaturen tuye*, Larrasqueten garaian Pettarrean ohikoak eta arauzkoak diren laburtzapenen tankerakoak;²⁵² *beyteikuye* ‘baitigute’ (14), cf. Bp *derikie; eztei-kuya* ‘ez al digu?’ (14), baina *eztia* ‘ez al du?’ (14).

Charlemagne pastoralean, BN eskuizkribuan *escuia, escuietan* eta *escuietaric* daude (155, 190 eta 262. or.). Alabaina, zubererazko testuetan *eskia* irakurri dugu behin eta berriz. Intxausperen gramatika liburuko adizki hauek ere aipatzekoak dira: *zitzáiz-kuye* ‘zatzaizkigute’ (cf. *zitzáiku* ‘zatzaizkigu’); *déizuye* ‘dizute’ (cf. *déizu*); *dékuye* ‘digure’ (cf. *déiku*); baina *díe, dutie*.

5. Galderazko esaldietan, adizkiek -a hartzean aldaketa fonetikoak jazotzen dira loturaren ondorioz (ikus Intxauspe 1856, “Notes”: xxiv-xxv; Bonaparte 1869, “Règles”: vii); Belapeireren katiximan, jarraian heldu diren hauek:

- Adizkiak -a duenean, -eya bihurtzen da: *deya* (I 30, 153, II 80), *direya* (I 31, II 64, 65),²⁵³ *cireya* (I 43). Bonapartek bi gauzatze aipatu zituen: batetik, Belapeiregan dugun hori berori; bestetik, katixima honetan kausitu ez duguna, azentu aldaketa (*díra, dirá?*).²⁵⁴
- -e duenean, ia da emaitza: *diratia* (I 39), *guitakia* (I 64, 126), *daitia* (I 79), *ditakia* (II 43); ez da -ya eratzikitzen; cf. Bonaparte *dezakia* eta *dezakeya*.
- -ie duenean, -ya ezartzen zaio: *çayeya* (I 74), *derieya* (I 88), *dutieya* (I 93, II 114), *dieya* (I 107, 126).
- -o duenean, bi aukera daude: *guiniroa* (I 126), *dagoa* (II 82), baina *diroya* (I 80), *çaitçoya* (II 11). Bonapartek -ua bildu zuen.

²⁴⁸ CatOlo: *suya* 2, *suyala* 36, *suyaren* 49.

²⁴⁹ Ressegue: *duye, duie, duyenian, duyela, duyen, duiena, eztuye, baituye, beituye, beituye* (ikus 8, 12, 17, 18, 19, 20, 20, 21, 29, 30, 30, 31, 36...) / *eztii* 33, *badie* 6, 6 (*baduye* ez da ágertzen, baina Mercyk badu forma hori). Eta, bestalde, *dutie* 11, 25, 29, *dutielaric* 20, *beitutie* 8, etab. Nahiz eta objektua singularra izan, *dütie* ezarri zuen autoreak bi esaldiotan: *laur aurhidec erouaïten dutielaric baren ungorunian bakboïrzac bere argua* (20/21), *badukeye manien librubat iracourturen eta beguiraturen dutie onsa* (31).

²⁵⁰ Cf., gainera, *luien* (Ress 28 eta helcen baliz Officier hetaric gombaiet (...) *luien* bardin votz). Mercyk ere eluyen (41).

²⁵¹ Mercy: *duye, duyelaric, duyenac, beytuye, beituye, baduye, eztuye, eztuyela, eztuyenac* (ikus 5, 6, 6, 6, 7, 8, 8, 8, 12, 14, 14, 20, 20, 21, 21, 25 [4], 26, 28, 33, 35...) / *die, dielaric, dien, dienaren, beytie* (ikus 7, 9, 11, 11, 11, 20, 42...).

²⁵² Ikus 0.5. Mercy: *dutie* 12, *beitutie* 8, *ezbeitutie* 21, etab. Baina *oroc khantatcen tuye baren* [Mariaren] *othoitciac* (14), [eri bisitariek] *visitaturen tuye, bi egunetaric bi egunetara Confrariaco eriac* (42).

²⁵³ Adizkiak denborazko -ano, -eno hartutakoan, antzeko emaitza dugu behin: *dirayano* (II 86); baina *direnro* (I 22, 82).

²⁵⁴ Intxauspek azentu aldaketa seinalatu du, beste aukerarik eman gabe: *juán da, juán dá?*; *jín díra, jín dírd?* Adizkiak -o edo -C duenean: *éman déyo, éman déuya?*; *hánki dít, hánki ditta?*; *emán diük, éman diúka?* Gainerakoetan: *éman díe, éman diéya?*; *hártü dízü, hártii duzúa?* (“Notes”, xxiv).

• -io duenean ere bi aukera: *derioa* (I 102, 102), baina *gayoya* (II 11). Bonapartek azken gauzatzet hau jaso zuen soil-soilik.

• -ii duenean, ia da emaitza: *badia* (I 29), *ducia* (I 45), *derizkia* (I 113), *dutia* (II 9), *badakicia* (II 68), *duguia* (I 146), *dirogua* (I 29), etab. Azken bi adibideetan herskariaren grafia dateke *gu*, bestela bokalarteko <y> agertuko zelako, beti bezala.

• Kontsonantez amaituetan -a gehitzen da: *cirena* (II 25), *cena* (II 33), *ciana* (II 35), *baciena* (II 73).

6. Oso ezaguna da zubereraz (eta erronkarieraz) -a + a → á gertatzen dela eta azentuaren bidez Z *alhába* mugagabea eta *alhabá* singularra bereizten direla. Belapeireren testuan ez dugu ikusten azentu aldaketa hori, baina emaitza a da, noski: *Iesusen arima* (I 34), *esparancha* (48), *oliadura* (59), *Jesus-Christen ama* (122). Hona beste elkartze batzuk: -e + e, *bekhatorer* (I 36), *hirour Erreguen besta* (112); -a + e, *pener* (I 55), *aita améc* (60).

7. Bukatzeko, hitzen arteko bokal elkartekat batzuk aipatuko ditugu, sandhi horietan bokal bat galdu dela adierazi baitu Belapeirek. Idazle honek *eziz* idatzi zuen lautan, baina behin —lehen agerraldian, hain zuzen— forma osoa: *eqi ez* (I 18); cf. Intxauspe *Mt ezíez* (5 18, 5 29, 9 13). Gainera, hor dago *gaiçorotan* (I 93), bakartua, gainontzekoetan ez baitu galerrik seinalatu: *gaiça orotan* (I 51), *ditcha oroz* (58), *oboinkeria oroz* (101), *meça orotan* (II 12) eta beste asko. Azkenik, *bestorduz* ‘behiala’ (II 54); hau ere bakarra, beste lau erabiltzeetan *besté orduz* dago eta. OEH-k dioenez, zubereraz forma laburtu hori azaltzen da batzuetan (Ip *Hil* 126), baina osoa da usatuena.

8. Amaierako bokalak

1. Belapeirek beti *bürzagi* eta *bürzagisa* erabili zituen, hamarren bat alditan. Mitxelenaren arabera, dardarkariaren eta txistukariaren artean galdu zen bokala (ikus FHV 162). Nolanahi ere, hitz elkartua da hori —agian, *buru* + *zani jatorriko (FHV 414)— eta elkartekat bertan gertatu zen galera. Izan ere, lehen osagaiak bi silaba eta -u amaiera dauzkanean, bokal hori erortzeko joeratxo egon da, batez ere ekialdeko euskalkietan (FHV 126, Azkarate 1990: 143). Horren adibide, Mercy *bürhasik* (30), Egiategi *bürbezür* (224), Lrq *bürgáñ*, Lh Z *bürments*... Belapeireren antzera jokatu zuen Maisterrek, baina *bürüzagi* gailendu da zubereraren tradizio guztian eta, bereziki, XX. mendean. Ikus OEH.

Bürüzagi: *CatOlo* (51, 62, 66, 67),²⁵⁵ *OthoiCant* (90, 91), Egiategi, *Xarlem*, Etxahun, *UskLiB*, Intxauspe *Hil*, *UNLilia*, *CatS*, Casenave *SGrazi*. Gèze, Lrq (Sc), Lh (Zalgizeko Z). Ikus, gainera, *EAEL* 39.

Bürzagi: Maister, *OthoiCant* (29), *UskLiB*. Bi azken testu hauek beste forma ere badute, ikusi denez.

²⁵⁵ Maytieren liburuan, bi agerralditan *brugagui* dago (28, 99), A eta B edizioetan. B(u)ru- sinkopa izandako formak aurkitzen saiatu gara OEH-n, eta, hainbat eta hainbat hitz ikusi ondorenean, aldaera bakar bat kausitu dugu horrekin batera jartzeko modukoa, aezkerako *bruil* ‘iraila’, hain zuzen. Oso arraroa da, beraz, sinkopa hau. Dena dela, Oloroeko katiximako bi adibideak ez dira hurgagiteak izango: *St Julien* pastorelean ere *brugaguy* agertzen da (*Xarlem* 258. ahap. oh.). 99. orrialdeko esaldia Revolen katiximan mantendu zirenetako bat da, baina han *buruçagui* dator (*CatOlo2* 97).

Bürüzagisa: *CatOlo* (10, 66), *Egiategi*, *Her* (71) eta hiru pastoral: *Abraham*, *Nor-mandie*, *Saint Julien* (DRA). Lrq.

Bürzagisa: Tartas (<u>), Maister.

Maisterrek, gainera, *bürzagigua* eta *bürzagitü* ditu, baina bestelako formak dira OEH-k bi sarrera horietan jasotako beste denak.

2. Zubereraz —behe nafarreraz eta erronkarieraz bezala— izenoinaren hondarreko -e eta -i nahasi dira, bi hitz taldeek bat egiten dutelako deklinabide mugatuko zenbait kasutan. Gèzeren deklinabide taulak (1873: 15-16) erkatu eta ohartu gara singularrean, leku-genitiboa eta ablatiboa kenduta, gainontzeko kasu guztietan bukaera bera dutela bi sailek: *aretxia'* 'txahala', *xoria'*; *aretxiak*, *xoriak*, etab. Pluralean, aitzitik, absolutiboan bakarrik doaz elkarrekin: *aretxiák*, *xoriák*.

Batzuetan, beste euskalkietako formek salatzen dute berrinterpretazioa gertatu izana. Mitxelenaren ustez (*FHV* 129), zenbait partizipiotan ekialdeko -e berriagoa da mendebaldeko -i baino: *Z ábatze*, Err. *átzte*, *átze* / *L abantzi*, BN *abatzi*; *Z háutse*, Err. *áutse* / *orok.* (*h*)*autsi*, *ausi*. Belapeirek, Larrasqueten garaiko ipar-ekialdeko hiztunek bezala, *abatze* eta *hautse* darabiltza. Beste batzuetan, euskalkiaren barruan daude aldaera: intsektu jauzkaria izendatzeko, Belapeirek *larrhoti* du ('larra + oti'), baina Gèzek *llarrhote*, berriagoa dirudien; cf. Leizarraga *othi* eta BN *larrauti* (*FHV* 130).

3. Bukaerako -i eta -ii ere nahasi dituzte zubereraz (erronkarieraz -i eta -u). Gèzek dakartzan *xori* (16) eta *zelii* (18) alderatu eta ikusi dugu singularrean eta pluralean bat egitea ia erabatekoa dela, leku-genitibo eta ablatibo singularrak bai baitira salbuespen bakarrak. Z Bp *bederátzü*, Err. *bedrátszu* adibidea aipatu izan da (*FHV* 131).²⁵⁶ Zubereraren baitan badira bitasunak, are hirutasunak ere (azken hiru etsenpluetan, 5.3 puntuoko asimilazioak ere esku hartu du agian):

Khaldi (Bp, *CatOlo* 83) / *kháldii* (Med 27, Gèze, Lrq).

Hazkürrre (Bp) / *hazkürrü* (Maister xxi, 344, Egiategi 159, Gèze) / *hazkürrri* (*Othoi-Cant* 44, 60, Ress 40, Med 16, *UskLiB*, *CatS*, Ip *Hil* —ikus OEH—, Lrq).

Barriiki (Bp, *CatOlo* 30) / *barriikki* (*CatOlo2* 33, Gèze).

Üthürrri (aldaera nagusia: Bp, *OthoiCant* 62, Maister 390, *CibG* 38...) / *iithürrü* (Maister 165).²⁵⁷

Sühi (nagusia: Gèze, Lh) / *sübü* (Barkoxen erabilia, apud Bonaparte 1869, "Observations": xxix).²⁵⁸

Atzizki baten kasua antzekoa da, baina -ii / -ia da txandakatzea: -giü / -gia. Aditzoinari eransten zaio, 'zerbait gertatzen edo egiten deneko lekua' adierazten duen izena sortzeko. Batez ere zubereraz eta erronkarieraz erabiltzen da (Azkue, *Morfología* 139), baina behe nafarreraz eta zaraitzueraz ere, esaterako, ez da falta. Atzizkiak badi-

²⁵⁶ Ikus, bestalde, *SHLV* 277-278, non esaten baita ekialdeko forma zaharragoa dela *bederatzi* orokorra baino. Hitzaren etimologia ez da argia (*DEV*, s.v. *bederatzi*).

²⁵⁷ Bigarren aldaera honi dagokionez, OEH-n Maisterren adibide hau eta XX. mendearen hasierako beste bat aipatzen dira. Peillenek dio egun *iithürrü* entzuten dela gehienbat (1992: 256).

²⁵⁸ Bonaparteren azterlanean, bi bokalak sudurkariak ditu hitz honek. 'Alabaren senarra' da adiera, noski. Larrasquetek —Barkoxe inguruko zubereraren azterzaileak— ez zuen ele hau hiztegira bildu.

tu beste aldaera ahulago batzuk (-go, -gi...). Belapeirek *egongia* du adibide garden batean. *OEH*-n hainbat izenen tradizioari erraparatu eta ohartu gara begiratutako sarrera orotan gutxienez bi forma nagusiak ediren direla zubereraz, testuetan eta hiztegian. Aztertutako hitzetan, Gèzeren izenek -gia dute, eta Casenaveren hiztegian forma hori bestea baino indartsuagoa da; Larrasquetenean, berriz, adibide bakoitzak bi eiteak ditu aldi berean; Maisterrek -gii du.

albagia (Lrq, Lh —Zalgizeko Z—, Casve), *albagü* (Lrq); *bazkagia* (Gèze, Casve), *bazkagü* (Maister, Casve); *egongia* (Bp, Her 72, Gèze, Foix ap. Lh, Casve), *egongü* (Maister); *etzangia* (Ip, Gèze 'litière', Casve), *etzangü* (Azkue); *jangia* (Lrq, Casve), *jangü* (Lrq); *jargia* (Ress 11, Mercy, Apoc 4 2, Gèze, Casve), *jargü* (Maister); *pheredikagia* (Gèze, Casve), *pheredikagü* (IganPr 16, Mercy); *sargia* (Gèze, Foix ap. Lh, Casve), *sargü* (Azkue, Casve); *sorgia* (Gèze), *sorgü* (Azkue, Casve).

9. N duten amaierak

1. Forma batzuek -n galdu dute zenbait hizkeratan, morfologiako arrazoia direla medio (*FHV* 503 eta ond.). Eguzkialdeko *orai* (Bp), aezkerako *egu* 'gaur' (baina *egun* 'eguna') eta -*egun* osagaia duten hitz elkartu batzuk aipatu ditu Mitxelenak. Aditzondo hauek elkarritzeta egoerari dagozkio eta, izen berezien deklinabideari jarraituz, -ko zuzenean hartzen dute: *oraingo* eta ez *orain-e-ko. Bestalde, gramatikariet onartua da *etxeko* eta honen antzekoetan mugatzalea ez ezik inesiboaren kasu-atzikaria ere ezkutuan gorde dela (< *etxeant + -ko). Belapeirek, esaterako, *goizanko* 'goizeko' darabil, inesiboari eutsi dion forma ihartua. Behiala, inesiboaren marka erortzean, *egunko* eta honen tankerakoetan ere -n ezabatu zen, inesiboaren atzikzia izan ala ez izan: *eguko* 'gaurko' sortu zen eta, horren ondorioz, *egu* 'gaur'.

Zubereraz ez da aditzondo horretan halakorik agitu: Z Bp *egünko* 'gaurko', *egün* 'gaur'.²⁵⁹ Baina Mitxelenak deskribatu adibideen pare-parekoia izango da Z *heben* : *hebe*. Belapeirek, egia esan, sudurkaridun forma darabil. *OEH*-k dio *hebe* Zuberoako testu gutxi batzuetan datorrela: Tartasen *Arima* liburuan, Etxahunen olerki batean (*Musde Legouve* poemaren eskuizkribuan) eta Xarlem pastoralean, hain zuzen. Honatx guk jasoa:

Heben: Bp, *CatOlo* (2, 11, 105), *OthoiCant* (27, 34, 37, 41, 42, etab.), Maister (iv, viii, xix, 56, 59, 71, 72, 76, 90, 185, 220, 386, etab.), Ressegue (9, 24; ikus *hebe*), Mercy (6, 9, 16, 21, 22, 24, 26, 38, 42). Gainera, *Sainta Catherina* (797) eta *Edipa* (27 agerraldi).

Hebe: Ressegue (48; ikus *heben*). Gainera, *Sainta Catherina* (241) eta *Edipa* (8 age-rraldi).

Hebentik: *IganPr* (12), Maister (iv). Gainera, *hebenti*: *Sainta Catherina* (795) eta *Edipa* (5 agerraldi).

²⁵⁹ *Daigun Egu, daigun Egun, daigun Egun*, eta horien tankerakoetan, asteko egun guztiak biltzen saiatu da Belapeire. Ez dago hori besterik. Konparazio baterako, *Coin Besta oboratzen dugu daigun Egu?* galderan (II 16), *daigün astelehenian, astehartian...* esango du kaximia irakasleak, urte horretan festa horri zer egun egokitutzaion jakinda.

Hebetik: CatOlo (58), *Mercy* (4). *Gainera, hebeti: Xarlem* (218, 837, 1454), *Sainta Catherina* (603, 713, 828) eta *Edipa* (3 agerraldi).

Hebenko: Pronus (23). *Gainera, Edipa* (agerraldi bat).

Hebeko: Maister (216).

Agerian dago *hebe* anitez ahulago dela *heben* baino. Bainan *hebeti(k)*, aldiz, *bebenti(k)* baino pixka bat gehiagotan agertu zaigu. Nabarmena da Maytieren eta Mercyren erabilera, betiere *heben* baliatu arren, ablatiboan *hebetik* paratu baitute. Aipatzeko, orobat, Maisterren *hebeko*, idazle horrek sudurkaridun aldaera usatu duelako etengabe. XX. mendean, ipar-ekialdeko zuberotarrek ere *heben* eta *hebeti* dituzte, Larrasqueten hiztegiak erakusten duenez. Datu hauek, dudarik gabe, gure hipotesiarekin aldekoak dira. Beraz, -n edekita *hebetik*, *hebeko* aldaerak jalgiko ziren, eta gero horietatik *hebe* eratorriko zen, denborazko aditzondoetan bezala. Alabaina, esan bezala, *hebetik* eta horren tankerakoak indartsuak diren bitartean, *hebe* hedapen eskasekoa da. Bigarren graduak (*hor*) ez du sudurkaririk eta apika aldaketa txiki hau bultzatu zuen.

Zubereraz -(r)eki da soziatiboa, ez -(r)ekin: Bp *haieki, obra honeki*, etab. Sudurkariaren galera azaltzeko, Mitxelenak ohartarazi du -(r)eki-ko usu erabiltzen dela (FHV 506).²⁶⁰

2. Zubereraz -ain, -ein bukaera zaharrek '-añ, '-eñ eman dute.²⁶¹ Belapeirek -ain, -ein idazten du hitzaren azken buruan, baina palatalaren grafia gardena agertzen da bokala erantsiz gero: *gain / gaignen; erein / erogenic; çagna mug*. Era berean, -oin > -uñ gertatu zen: *Z huñ, suñ, Bp hognez, hognac, sognian*.

3. Bokal artean -n- zuten amaieren emaitzak jorratuko ditugu segidan, Mitxelen na irakasleari orpoz orpo jarraikiz (FHV 7.5 eta ond.). Hasperena, eroritako kontsonante sudurkariaren ordaina, lehen silabaren eta bigarrenaren artean agertuko da soilki; bestela esan, bi silabako hitzetan ikusiko dugu bakar-bakarrik.

3.1. *-ani. Mitxelenaren iritzian, Bp *babitü* mailegutik sortu zen Gèze *babi* 'gage, garantie'; cf. Erdi Aroko naf. *banido* (FHV 143).²⁶² Bi silaba baino gehiagoko hitzen multzokoa da Bp *artçagnac* (Lrq *artzáñ, itzáñ*) < *-zani; sudurkaria berrezarri da silaba bukaeran.

3.2. Batetik *-ini dugu: Bp *mibi* (Lrq *mī'bi*, Err. *mī, mi*) < *bini. Bestetik *-ene: Bp *xehe* (Lrq *xē'hē*, Err. *xē*). Ohart bedi zubererazko eta erronkarierazko bokal sudurkariak direla, oro har, antzinako kontsonante sudurkaria berreraikitzeko euskarrieta bat. Latinez *-inem* eta erromantzez *-en, -én, -ín* duten maileguei euskaraz *-ena, -ina*

²⁶⁰ Gogora, bestalde, zubereraz —eta Err., Aezk., hegoaldeko GN, etab.— iraganeko hitano alokutiboeitan ez dela -n ageri. Aezkeraz eta hegoaldeko goi nafarrerako hizkera batzueta, alokutiboa ez diren iraganeko adizkiek ere ez dute kontsonante hori. Iku Sua 1989b: 640-641.

²⁶¹ Mitxelenak (FHV 139) eman adibideak: orok. -ain / Z *gañ, éspañ, orbeñ, zañ*; orok. -ein / Z *é(r)eñ, oreñ*. Gèzeren eta Larrasqueten hiztegietatik hartu zituen hitz horiek; *gañ, orbeñ* 'cicatrice' eta *oreñ* Gèzerenean agertzen dira bakarrik.

²⁶² *Babitu* sarreran, etimologiaren atalean hauxe dio OEH-k: "Hay tbn. formas sin pérdida de -n-, como *banitu* (Lç Ins G 6r), *banimendu* (Lç Ins A 2v) y *banimendadu* (TAV 3.2.9); cf. bearn. ant. *bandiment* (FEW 1, 238b)".

ordaina emateko joera izan da (*FHV* 146): Belapeirek *birjina* (Lrq *birjína*), *imajina* eta *orden(a)* darabiltza.²⁶³

3.3. *-one. Bizkaiera zaharreko *doe* hitzak duen esanahi berarekin, Ipar Euskal Herrian *dohain* eratorria usatu da: Bp *dohain*, *dohagnac* (Lrq *doháñ*, o ez da sudurkarria);²⁶⁴ zubereraz hitza oxitona izateak erakusten du hiru silabakoa zela (*OEH*). Bp *dohatsii* ere (Lrq *dohátsii*, bokal sudurkaririk gabe) oinarrizko forma beretik datorke (*FHV* 147). Larrasquetek deskribatu hizkeran bokalek galdu egin dute sudurkaritatsuna, baina, ziur asko, izan zuten garai batean.

Gaztelaniazko *-ión* bukaerari euskalkiz euskalki zer aldaera dagozkion zehaztu zuen Mitxelenak (*FHV* 148). Zubereraz —eta Baztango GN, BN, L eta erronkarieraz— *-ione* dute, eta Belapeiregan halako mailegu franko daude, jarraian emango dugun zerrendan ikusten den bezala. Azken adibidea, *Aparizio* izen berezia, salbuespena da. Zubererazko literaturan *Apharizio* azaltzen da (*OEH*); cf. Leiz. *Aparizione*.

atricinia, benedicione, circoncisionaren, cofessione, confirmacionia, contricionie, consecratione, creacioniaz, devocione, exhortacioniari, incarnacionia, intencionie, etab. Bain *Aparicio* ‘Agerkunde eguna, urtarriaren 6a’.

Bp (*eiskerreco sorbaldatic*) *escugnecoala*, Z *eskuín* (*FHV* 149). Mitxelenak **esku-on-e* eraiki du (*e erantsia, ez etimologikoa*).²⁶⁵ Zubererazko aldaera azaltzeko, **eskune* kontrakziotik abia gaitezke, baina **eskuine* ezin da baztertu; cf. *Lekhuine* ‘Bonloc’.

3.4. **Higuni/-e* > Bp *hügii*, Lrq *hięgű* (-ü sud.). Hitz eratorriean kontsonante sudurkaria agertzen da: Bp *hięgünkeria*, Lrq *hięgünigarri*, *hięgunt(ü)*.

3.5. Zubereraz *-aun*, *-eun* aldatu egin dira: *-añ*, *-eñ* (erronkarieraz *-ain* eta *-ein*), Bp *iragnen* ‘iraunen’, *belbagnez* ‘belaunez’, Lrq *i(r)áñ*, *béłhañ*, *leñ* leuna’.

3.6. **Ardano*. Gèzek eta Larrasquetek *ardu* bildu dute beren hiztegieta (Lrq ñ azentuduna); cf. Err. *ardáñ*.²⁶⁶ Belapeirek *mahatsano* izen elkartua du; cf. Belako Zaldun *mahatzanoa*, *OthoiCant mahaxanou-* (7, 7; 58 *arduric*) eta Gèze *mahatsanu*. Egungo egunean *mähätsardu* darabilte, Casenavek zuzenean esan digunez.

*-anu (*FHV* 151-153). Bi silabakoa izanik, aspirazioa du Bp *xahü* hitzak (< lat. *sanum*); Lrq *xábü* (-ü sud.), Err. *xañ*. Hitz luzeagoen artean, Larrasqueten *sakristáñ* eman du Mitxelenak. Gèze *khobañ*, Lrq *khogáñ* ‘erlauntza’ / L *kofoin*, *kofoiñ* eta beste aldaera batzuk ikusita, zubererazkoa **-áne* hondarretik ere etor litekeela dio ikertzai-le horrek.²⁶⁷ Aipa dezagun, azkenik, Gèze *khirsti*, Lrq *khi(r)ixti* hitza, Belapeirek

²⁶³ Azken hitz horretan, agerraldietatik ezin da idoki izenoinaren forma; ikus Belapeireren Hitz.

²⁶⁴ Mitxelenaren ustez, oinarrizko forma (*doa* / *doe*) erromantzetik etorriko zen (*done). Corominas, berriz, latineko *dona* pluraletik abiatzen da: *dona* > *doa* > *doe*. Ikus *DEV*, s.v. *doa*.

²⁶⁵ Hitz elkartua ez da jadanik gardena eta Belapeirek *escu escugnaren* darabil (Gèze *eskuín* iz. eta izond. ‘côté droit; droit’).

²⁶⁶ Behe nafarreraz eta lapurteraz erabiltzen zen *arno* aldaera hautatu zuten Zalgizek eta Oihenartek. Amikuzeraz *ano* dago: “La variante *ano* se encuentra en los mixanos *CatLan* y López” (*OEH*). Zubereraz *ardu* darabilte, *ardoa* bezalako idazkerak gorabehera (*OEH*).

²⁶⁷ Mitxelenak **-ane* > Z *-áñ* proposatu zuen (*FHV* 143), baina hark emandako adibide bakarra, *captagna*, *Onsa-ko* da. Bestalde, Oihenartek *bilaun* eta Zalgizek *bilau* badarabilte ere, Mitxelenaren ustez, berak inon aurkitu ez duen **biláñ* eskatzen du zubererak (*OEH*-koek ez dute hitz hau idoro euskalki honetan).

grafia etimologikoarekin idatzia (*christi*). Mitxelenak *-istīai proposatu du (cf. Err. *kristīai*), jatorri guztiz ziurra ez den arren; etorkia hori bada, *-anu amaieradunen bidetik jin da zubereraz (cf. Err. *xaī, eskribāī, Z sakristāī*).

10. Sinkopa edo laburdura²⁶⁸

La síncopa de vocales se ha producido con máxima intensidad en salacenco y roncalés, pero no en suletino. Se da a menudo en aezcoano y otras variedades de la Navarra alta y al parecer también en la baja (FHV 160).

1. Mitxelenak horrela zehaztu zuen, aspaldi, sinkoparen eremua. Zubereran ez dago halakorik, nahiz eta, aldeak alde, inguruko mintzaira guzietan laburdura hori gertatzen den, apurretan edo anitzetan. Erreenteriarak ez zituen garai hartan oraindik zuberera zaharreko testuak ezagutzen, eta horregatik idatzi zuen hori. Izan ere, Belapeireren testuan badira zenbait sinkopa. Horien agerpenak, gainera, ez gaitu harrituko, ezaugarri honen geografi eremuari errepártzen badiogu.

2. Deklinabidearen inguruko sinkopak daude katixima hetan. Adlatibo arruntean ez da zubereraz laburdurarik —Bp eskietara, elicetara; mundu orotara, gointara—, baina Belapeirek -rat du: *celietrat* (I 35, 36, 40), *orotraterere* ‘dena dela’ (I 67, 109) eta *orotrat ere* (I 19); bestelako bat ere bai: *Egiptarat* (II 32, 32). Etsenplu gutxiegi dira horiek ondorio sendoetara iritsi ahal izateko eta, horregatik, beste testu zahar batzuk ere ikuskatu ditugu. Horietan, sinkoparik gabeko aldaerak eta sinkopadunak azaldu zaizkigu, baina azken hauek, dirudinez, desagertuz joan ziren. Adibidez, *celietrat* dute lehen lekukoek, baina *celietarat geroagokoek*. *Orotrat ere* esapideak forma ihartua dirudi;²⁶⁹ Maisterrek *orostra ere* idatzi zuen behin.

Pronus: celietrat (6). *CatOlo: limboetrat* (A eta B 81), *celietrat* (9, 17, 19, 34, 36). Baina *i(n)fernietarat* (25, 36, 47); *hontarat* (59). Sinkopadun horiek dakartzan esaldia bigarren katiximara igaro denean, bokala ipini zaie: *limbouetarat* (79), *celietarat* (4, 15, 37, 39). *OthoiCant* (6) eta *IganPr* (8): *celietarat*. Maister: *orotrat* (153 *amourioua orotrat so eguile-da*); *orotrat ere* (318) eta *orostra ere* (235); *direnetrat* (4); *batcetrat edo bestetrat* (321). Baina Mst lekhu *orotarat* (132), *fidel orotarat* (388), *lekhutarat* (127); *dienetarat* (63); *consolacionetarat* (53), *hountarunetarat* (61, 63), *biciouetarat* (64), *obra bounetarat* (80), *gaicetarat* (148, 361), etab. Ressegue: *celietarat* (18); *berartarat* (14). Xarlem: *çamarie-tarat*, *turquetarat*, *sarrasietarat*, *qbiristietarat*, *espagnouletarat* (ikus 401-403. or.). CibG: *eguin bidetarat* (9), *ocasionetarat* (22), *gaicetarat* (42). Her: *deshounestetarat* (10).

Bigarrenik, -etrano dago: *herri obiletrano* (II 117), *Bazcoco lehietrano* (II 43) eta *haur chipietrano* (II 134). Ez dugu corpuseko beste testu zaharretan aurkitu horrelakorik, ez sinkopadunik ez hori gabekorik;²⁷⁰ gabezia hori ulertzeko, so egin hurrengo sai-

²⁶⁸ Tesia aurkeztu genuen egunean, Caminok esan zigun katixima honetako sinkopa urrieik argitasun zerbait merezi zutela. Arrazoia zuen. Hartakoz, kontsonante taldeen atalean sakabanaturik eman genituen adibideak bildu eta atal hau idatzi dugu.

²⁶⁹ Laburdura indartsuagoa zen garai bateko hondar edo aztarna izan liteke. Belapeirek usatutako forma dago Tartasen *Arima-n* (*orotarat ere ere bai*) eta AR testuan; ikus *OEH*.

²⁷⁰ XIX. mendean, forma oso hauek ditu Intxauspek San Mateoren Ebanjelioaren itzulpenean: *alitchatú-ren íza zeliétarano?* (11 23), *uztétarano* (13 30). Orobak, *Apokalipsa-n*: *zaldien kabasturietarano* (14 20) ‘zaldien muturrekoetaraino’.

lean erreguetara drano eta horren antzekoei. Singularreko adibide bat badugu, *Otboi-Cant 20 oren hountarano*, baina horrelakoek aurreko sailean ere ez zuten galerarik (*bon-tarat, berartarat...*).

Hirugarrenik, *ordian drano* (II 34) eta *hara drano* (II 35). Horien gisakoak txitx hedatuta daude zubereraz, baina ez dugu inoiz ediren *darano:

oraидrano (*CatOlo 2, Jean de Paris 72*), *noiztrano* (*OtboiCant 83*), *celiala drano* (Maister 160), *urbentziala drano* (Maister 184), *erditara drano* (*CatOlo 103*), *erreguetara drano* (*CatOlo 77*), *gaignetara drano* (Maister 220), *vesperetara drano* (*Ressegue 29*), etab.

Zernahi gisaz, sinkopa jazo zela erakusten digute hala *bihar dara* forma ez-ohikoa (*Xarlem 1371*) nola *-danik* atzizki usuak. Azken hau inesiboari edo leku-denborazko aditzondoei eransten zaie: *ordiandanic* (Mercy 9); *bethidanic* (Bp I 30), *burrundanic* (II 114), *oraydanic* (Mercy 6).

3. Gisa berean, *e* bokala galdu dute Belapeireren (*ürrin*) *hunstatzeko* eta *odolstatii* formek. Azken hori jaso zuten bai Gèzek bai Lhandek (Foix), eta Mustafa pastoralean ere agertzen da (*DRA*). Maisterrek (362) eta Intxauspek (ap. *OEH*) badute antzezko bat, *nigarstatii* ‘nigarreztatu’. Maisterrek, orobat, *garstatii* (391) eta *ürrinstatzte* (7). Gertakari hau ezaguna da Ipar Euskal Herriko beste euskalkietan ere: *odolztatu* dute, esaterako, Axularrek eta *FPrBN* testuak (*OEH*).

4. Azkenik, *bürzagi*. Gorago esan bezala, sinkoparen sailean aztertu zuen Mitxelenak, baina elkarketako lehen osagaiaren azken bokalaren galera jazo dela begitanzen zaigu guri. Hori dela kausa, 8.1 atalak dakar horren azalpena.²⁷¹

11. *j* eta *w* irristarien bilakaera

1. Euskaraz, goranzko diptongo gehienak erdaratiko hitzakin batean hartu ziren edo zenbait bokal elkarketaren ondorioz sortu dira (mugatzalea ezarritakoan, esate baterako). Eta bada, noski, halako taldeak desegiteko joera. Bp *gorozüma* eta *gorde* maileguetan, adibidez, *kwa-* eta *gua-* diptongoak soildu dira (*FHV 167*).

Belapeireren idazkerak ez digu argibiderik ematen goranzko diptongoez. Dena den, zubereraz *-e*, *-ii* nahiz *-i* amaieradun izenoinei mugatzalea erantsitakoan [-ia] ahoskatzen da, bi bokal esaten dira; berebat gertatzen da *-o* edo *-u* bukaerei ipinitakoan ere: [-ua].²⁷²

2. Mitxelenak erakutsi duenez, bokalurrean **e-* > *j-* bilakatu zen adizki jokatugabeetan, eta gero irristariak bilakaera desberdinak izan zituen euskalkietan (*FHV 9.2*). Zubereraz, esaterako, [3] izan da emaitza. Belapeiregan aditz hauek aurkitu

²⁷¹ Bestelako galera bat ere aipatu nahi dugu, (*e*)*gin* aditzaren lehen bokalarena, hain zuzen: Bp *langui-te-* (I 22, 110, II 35); *soguin*, *soguite-*, *soguiocie*, *soguiguju* (ikus I 48, 96, 150, II 5, 17...), baina *so eguin* (I 95); *honguiguinac*, *honquiguiner*, *honkigunac* (ikus I 55, 84, 129, 136), *honkiguilen* (II 127), baina *bonki egin* aditza (ikus I 84, 95, II 26, 42).

²⁷² *FHV 167*. Oihartzabalek (*Xarlem 119. or.*) *di-an* eta *dü-zi-e* adizkiak aipatzen ditu. Zuberera, beraz, inguruko euskalkiak ez bezalakoa da, behe nafarreraz eta lapurteraz [-wa] eta [-ja] ahoskatzen baitute mugatzalea ezarritakoan (Gavel 1920: 23 eta 4. oh.); eta berdintsu erronkarieraz eta zaraitzueraz (*FHV 167*).

ditugu: *jakin, jan, jarraiki, jarri; jaiki, jaitsi; jauzkatü* (< *jauz(i) + ka + tii*); *joan; jin* (< *e-i-n, *FHV* 516). *Jalki* (Gèze eta Lrq *-kb-*) eta *elkhi* partizipioek etorki bat-bera dute, *e-el-ki (*FHV* 515), eta Belapeirek ‘irten’ adierarekin darabiltza biak. *u* aurreko adibide bakarra dago: *eitzi* (< *eutzi).

Bizkaieraz bezala, erronkarieraz eta zubereraz ere afrikatu sabaiaurrekoa izan da emaitza Mitxelenak aipatu *etxakin* ‘ez dakit, ez dakigu...’ adibidean (< *ez + jakin*). Ikus *FHV* 174. Bestalde, bokal artean zubereraz (Lrq) *anáie, bathéiü, bathéia* edo *théiü* dute; Bp *anaye, batheyu, batheyatu, theyu*.

3. Bokal artean, *w* irristaria kontsonante bihurtu da: Bp *heben* < *-au-en. Antzeko kontsonantiazio baten ondoren, sudurkariak asimilazioa eragin du *eraman-en, joan* aditzaren arazlean (< *eraban < *erawan < *e-ra-oa-n). Belapeirek arruntean *eroan* erabili zuen, jatorri beretik etorritako beste forma; behin, haatik, *eramaiten*.²⁷³

12. Palatalizazioa

12.1. Asimilazio bustidura

Belapeireren hizkeran asimilazio bustidura (aurreko *i* bokalak edo bokalerdiak eragindakoa) zein ingurunetan gerta zitekeen azalduko dugu lehen buruan, kontuan hartuta Oñederrak (1990: 183-186) zer dioen zubererazko asimilazio bustiduraz, Archuren *Bi Mihiren Gramatika* (1868) eta Gèzeren hiztegia (1873) aztertu baititu. Kontsonante bustigaiak banaka-banaka jorratuko ditugu, eta sail bakoitzean aurrena *i* silbagilearen eragina eta hurrena bokalerdiarena deskribatuko, betiere hiru ingurunetan: bokalaurrea, kontsonante aurrea eta hitzaren azken burua. Oñederrak bere azalpenean Archuren idazlana du ardatza, baina idazle horrek ez zuen zuberera hutsean jardun, Ipar Euskal Herriko mintzairak nahastu zituen eta.²⁷⁴ Archuren nahasmena eta Gèzeren adibideak erkaututa, fonologo horrek salbuespen askotxo aurkitu ditu ingurune guztietan eta ezin izan du erregela sinkroniko emankorrik eman. Zubererari dagokionez ondorioak egokiak ez badira ere, Oñederraren metodologia bikaina da.

12.1.1. N

1. Ez da oro har bustikuntzarik *i* silbagilearen ondoren, ez bokalaurrean (*arbina, adina, cina, ecinago, aitcineco, etab.*), ez kontsonante aurrean (*arbinceco, incarnacionia*), ezta hitz azkenean ere (*bardin, cin, ecin, iakin, etab.*). *Erreguigna* hitzaren palatala azaltzeko, lexikalizaziora jo beharko genuke, bustidura ez baita inola ere bilakabide automatikoa; hitz horretan bokalarteko sudurkari galduaren berrezarpena dugu. Hauxe da, izan, bustidura asimilaziorik zaharrena eta euskalkietan zabalduena: *inV > iV > iñV*. Belapeireren *khugna* ere asimilazioak ekarri zuen: *ii* palatalaren ondoren *ñ* berrezarri zen. Azken adibide honek erakusten du, bestalde, zubereraz asimilazio bustidura emankorra zela *u* > *ii* bilakatu eta gero (ikus *FHV* 196-197, 303-304 eta Oñederra 1990: 26). *Letherignac*²⁷⁵ forman, asimilazioa jazo al da? Ikus Oñederra 1990: 209, *letañia*.

²⁷³ Gèzek bi aditzak bildu zituen, baina Larrasquetek *e(r)áman* bakarrik. Ikus Belapeireren Hizt.

²⁷⁴ Izan ere, haurrei frantsesa irakasteko tresnak eman nahi dizkie Archuk Ipar Euskal Herriko irakasleei eta, horren ondorioz, gramatika hau ez da zubereraren gramatika, lurralte zabal horretako euskalkiak biltzen dituen lana baizik, alegieran gertatzen zen bezalatsu (R. Gómez 1990: 11).

²⁷⁵ Cf. *letharignac* (*CatOlo* 12, *OthoiCant* 66); Gèze *letherignac, letaniac*.

2. Bokalerdiaren ondoan bustidura asimilazioa gerta daiteke. Palatalizazioaren ondoren *j* suntsitzen denez (aldaera grafiko hutsak izan daitezke I 22 *gaignen* eta I 86 *çoignetan*), gaitz da asimilazioa ala bestelako palatalizazioa (adierazgarria, mailegatua, etab.) den jakitea.²⁷⁶ Bokalaurrean sudurkaria busti egiten da eta, esan bezala, bokalerdia galdu: *aldescugnian, escugnaren, artçagna, çognec, çogner, obognen, gagnetic, gagnela, belhagnez, dobagnac, eregnic, iragnen, sognian, bognac, çagna*, etab. Morfema barruan salbuespen bakar bat atzman dugu: *amoinatan* (I 100), Gèzek eta Larrasquetek ere bustidurarik gabe bildua. *Bainiz* (I 68, II 28) eta *bainaiçu* (I 135) adibideek erakusten bide dute morfema mugak asimilazioa eragozten ahal duela; analogiaren indarra ere aintzat hartzekoa da (*niz, naizü*).

Sudurkaria hitz amaieran edo kontsonante aurrean denean, itxura batean *i* bokalerdiak ez du asimilaziorik eragiten. Belapeirek *-in*, *-inC-* idatzi zuen, behin ere ez *gn* edo *ng*:

Hitz azkenean, *artçain* (cf. *artçagna, artçagnac, artçagnen*), *abelçain, etcheçain, cabaleçain, beçain, dohain* (cf. *dohagnac, dohagnez*), *gain* (cf. *gagneco, gagnen*), *irain* (cf. *iragnen*), *çoin* (cf. *çognec, çognen, çogner*), eta abar; kontsonante aurrean, *oboinkeria* (cf. *obognen*), *borthalçaingoa, çointaric, çoinçaz, çointara* (cf. *çognec, çignetan*), *gainti, ainguariac, sainta*, etab.

3. Hitz azkenean eta kontsonante aurrean Belapeireren idazkera erregularra da, bai, baina bi ingurune horietan —edo bietako batean— agian autore horrek edo muzin egin zion palatala irudikatzeari edo *in* erabili zuen sabaiko sudurkaria irudikatzeko. Badira kontuan izan beharreko gertaera batzuk. Lehenik, Belapeirek hasperaren aurrean *gn* idatzi zuen palatala mailegatua duten hitz hauetan: *cegnbatu, cegnhare, guegnhatu* (hauek aurrerago aztertuko ditugu, 12.2.1 puntuau). Bigarrenik, XVII. mendeko testu frantsesek, palatala irudikatzeko, *-in* eta *-ing* grafiak dauzkate hondarrean. Hirugarrenik, *Pronus liburuñoan*, batzuetan palatalaren ordezkarria izan liteke *in* grafia; izan ere, testu horretan ez dago *gn* digramarik, baina *irainen, gaineti, çoinen, çoinetaco* eta horien tankerakoetan behinik behin, hiztunek sabaiko sudurkaria ahoskatuko zuten.²⁷⁷ Zernahi gisaz, errazena da pentsatzea izkiriatzialeak ez zuela palatalizazioa seinalatu nahi izan, garrantzi txikiko ñabardura zelakoan edo. Laugatenrik, palatala jaso duten hainbatek —hala nola, Maytie eta Mercy idazleek— bokal aurrean (*i*)*gn* grafia darabilte, baina aztergai ditugun bi inguruneetan bestelakoa, (*i*)*ng*. Buruenik, Oñederraren datuek erakusten dute bi inguruneetan bestelakoa, daitekeela asimilazioa (1990: 186).

Hori guztia gogoan, idazki batzuk ikuskatu ditugu berariaz, *Catechima-ko* grafiak argitu nahirik, hau da, bi egongune horietan bokalerdiak asimilatzen ote duen jakiteko gogoz. Aurrera baino lehen, azaldu nahi genuke testu idatzietan kasu batzuetan

²⁷⁶ Zer motatako palatala dugu, esaterako, Bp *ordegnietan, azken ordegnias* ('testamentua; azken nahia') formetan? Tartasen *ordeignia* (Onsa 49) edo Ressegueren *ordinuz* (36) ikusita, asimilazioz sortu dela esango genuke. Baina Ressegueren idazkera nahiko berezia da, ikuñiko dugunez (*çoinec, ceinhare*). Gainera, idazle zuberotar gehienek *ordeñii* dute (OEH), eta horixe bildu zuten Gèzek eta Larrasquetek ere (cf. OEH, *ordenu* 3 'testamento'). Badirudi, beraz, ingurunez landako bustidura izan dela; baina zer-nolakoa?

²⁷⁷ Gèzek dio <ñ, gn, in> baliokideak direla (1873: 259). Archuren idazkeraz ikuñ Oñederra 1990: 185, 121. oh.

ezin direla kontsonante aurreko egoera eta hitz bukaerakoa bereizi; egia esateko, hiru egonguneak argiro mugatzeko, hiztun baten ahozko jarduna beharko genuke. Bestalde, bokalaurrea ere aztertu dugu, baina, oro har, ingurune horretako adibide gutxi batzuk ematea aski izango da, garbi baitago hor asimilazioa jazotzen dela. Has gaitzean, bada, aurkitutakoaren berri ematen. Belaren atsotitzetan *lein* (12) eta *coin* (24) agertzen dira. Bokalaurrean —13 *ouhouñac* eta 30 *gagneco*— grafia finkorik ez duen bilduma honetan, nola ahoskatu -in hori?

4. *CatOlo* izkribuan bokalerdiak asimilazioa gertarazten du bokalaurrean. Maytiekin *ign* eta *gn* darabiltza, baina lehena du gogokoenean: *gaignen* eta *gagnen*, *gaignelatico* eta *gagnelatico*, *artçaignac*, *ezpaignen*, etab.²⁷⁸ Mailegatutako palatala duten *ceignu* (54) eta *seignale* (83) ekarriko ditugu hona, *ign* hori sabaiko kontsonantearen grafia izan daitzeela erakusteko.²⁷⁹ Sail honetako salbuespenak Belapeiregan aurkitutako berak dira: *beynaiçu* bezalakoak eta *a(u)moina*; ondorengo testuetan ere horiek azaldu zaizkigu eta ez ditugu gehiago aipatuko.²⁸⁰

Hondarrean bada asimilazioa, Maytiekin -ing paratu baitu -in baino gehiagotan. Kontsonante aurrean bitarikoak ditugu (*goingtan*, baina *ointan*). Zubererazko testuetan ohizko salbuespenak dira, ikusiko dugunez, hiru hauek: *ganti* —*orotan ganti* (22, 49), *gaintitzen* (57, 58)—, *ainguru* (12) eta *saintu* (3).

Hitz amaiera: *going* (9, 14, 15, 16, 17, 20, 21, 24, 26, 27, 28, 30, 31, 33, 34, 36, 37, 38, 39, 40 eta beste asko), *haing* (43, 44), *beçaing* (47 -c-, 97), *ezpaing* (88), *iraing* (109), *mahaing* (103), baina *coin* (16, 19, 32, 37, 53, 58; *coin* 15, 18), *hain* (43), *beçainsarry* (1; konts. aurreko adibidea?), *dohain* (57, 58, 105). Kontsonante aurrea: *goingtan* (80), *goingtzaz* (100), *dohaing-* / *bat* (20), *hoing petan* (101), baina *ointan* (45, 103), *ointara* (47), *dohainbat* (50).

Bestalde, kontsonante bustia mailegatua duten hitz batzuek —*ceinhatu* (12), *ceinbaratce* (26, 34), *ceinhariac* (38)— erakusten digute Maytiekin ez diola jaramon handitrik egin bustidura markatzeari edo, bestela, <in> grafia kontsonante aurreko sudurkari palatala irudikatzeko moduetako bat duela. Gainera, Maytieren *soein* maileguak (82) erdaratikoz bustia du akaberan (cf. biarn. *suenh* ‘soin’); *soing* idatzi zuen beste bi ageraldietan (60, 72). Mercyk *soeing* eta *soeigna* ditu.²⁸¹

5. *Othoitce eta cantica espiritualac* liburuan asimilazioa arauzkoa da bokalaurrean: *arraignac* (88), *çoignec* (19), *dohaignac* (9), *gaignen* (20); *gagnen* (6, 7, 13...), *escugnian* (8), *hougnen* (78), *iragnen* (78), etab. Hitz amaieran bitara idatzi zuen izkiriatzaleak, baina kontsonante aurrean, agerian behintzat, ez dago palatalik:

²⁷⁸ *ign*: *gaignetic* 5, 55, 55, 61, 63, 63, *gaignen* 7, 60, 60, 67, 71, 73, 80, 81, 83, 88, 103, 108, 108, *gaigna* 66, 103, 103, *gaigneo* 88; *gaignelatico* 3, 48; *dohaigna(c)* 22, 37, 41; *artçaignac* 67, *artçaigner* 78; *ezpaignen* 103, *ezpaignez* 104; *boignac* 107; *çoignec* 20, 25, 30, 38, 40, 55, 58, 69, 72, 79, 82, 86, 89, 96, 107, 108, 109, *çoignen* 62, *çoignez* 20, 50, 59, *coigni* 87; *erraignac* 107 (*Cergatic appheçac unta-ten dutu beguiac, beharriac, sudupphilac, aboa, eskiac, hoignac eta erraignac?*).

gn: *gagnen* 12, 21, 21, 21, 31, 33, 46, 46, 64, 78, 98, *gagna* 26; *gagnelatico* 49, 54; *bestagnic* 53; *aldeskugnian* 9 (-c-), 34, 34; *iragnen* 10, 43, 43, 44, 44.

²⁷⁹ Badu bestelako grafiarik: *congne* 85, *hoingnetara* 102 eta *dohaingnen* 106.

²⁸⁰ *Amoina* hitzaren agerraldiak gorago eskaini dira (3.13.1). Aski izango da adizkien adibide batzuk ematea. Maytie: *beynaiçu* 2, *beynago* 62, *beynoa* 7. *OthoiCant*: *bainoüa* 24, *beiniz* 20. Ressegue: *beyniz* 23.

²⁸¹ Ikus Mercy 20, 36, 40, 40, 41, 42.

artçaing (62), *beçaina sarri* (20), *çoing* (7, 19, 23, 48, 87, 98), *çubaing* (62, 103, 103), *haing* (7, 23, 28, 30, 48, 50, 96, 102, 103), *iraing* (82), *mahaing* (26), baina *beçain* (5 bestia *beçain handi*), *beçain sarri* (88 jat. *jalki debençain sarri*), *coin* (5, 12, 17, 18, 19, 24, 30, 32, 46, 72, 79), *bain* (7, 8, 19, 20, 21, 23, 30, 65, 88), etab. Kontsonante aurrea: *çointçaz* (12; 22 *çoinçatz*), *çointan* (17, 33, 77, 101); *orotangaintic* (98), *ainguru* (14), *saintu* (16).

6. Maister²⁸² Ligiko erretorearen <gn> grafiak erakusten du asimilazioa dagoela zeinahi ingurunetan; bokalaurrean ez ezik (*gagnen* 29, *iragnen* 78, *çougnec* 26, *çagnetric* 11), baita bukaeran eta kontsonante aitzinean ere:

artçagn (vi), *çougn* (ix, xv, 3, 10, 51, 61, 71, 79), *beçagn* (ix, 20, 46), *hagn* (x, xviii, 76), *oubougn* (xvi), *iragn* (63, 78), *çuhagn* (116), *escugn* (116), *dobaign* 'dohain' (120), *dohagn* 'dohainik' (122); Jauregizaharren baimenean ere *çoung*, bestelako grafiarekin; *bougn petan* (45), *hagnbete* (i, xviii, 11, 81), *hagn beste* (62), *hagnbestera drano* (xv), *çougnçaz* (xvi, xvii, 5, 54, 59), *çougnan* (38, 42, 69), *oubougnkeriaç* (70), *beçagn beste* (58), *egnbeticia* 'unatzea, akitzea' (45), baina *gainti* (vi, xix, 23, 32), *gaintica* (61), *ainguru* (46), *saintien* (v).

Iganteçtaco Pronoua ondu zuenak ere <gn> darabil, Maisterren antzera, eta izkribu horrek dakarren mintzamoldean bustidura asimilazioa gertatzen zen hiru inguruneetan: bokalaurrean *gagnen* (2), *çougnec* (5), *escugnian* (8), *iragnen* (8), eta abar; hitz azke-nean *hagn* (4), *artçagn* (4), *iragn deçan* (5), *çougn* (7, 8), *igagn* (8); kontsonante aurrean *çougnan* (1, 7, 14, 15), baina *orotan gainti* (14), *ainguru* (17), *saintu* (3).

7. Ressegue²⁸³ bokalaurrean zalantzhan dabil, sabaikaria irudikatu ala ez irudikatu, eta, bustidura paperean jasotzea erabaki duenetan, idazkera bat baino gehiago izan ditu (-ign-, -gn-). Beraz, badirudi ez dela lekukorik aproposena gure lan honetarako.

Çoïnc, -egati, -en, -etan, -etara, -ez, -i (ikus 10, 14, 15, 20, 21, 25, 27, 27, 28, 31, 31, 32, 32, 36, 37, 38, 38, 42), *dobainaz* (11), *dobaïnen* (14), *gainelan*, -co, -coën (24, 27, 36), *sacristainaren* (27, 32). Baina *çoïgnec*, -en, -etaric, -ez, -i (ikus 10, 19, 24, 24, 25, 45, 48, 49, 50, 51), *escuignian* (50), *gaigna*, -en, -ian (8, 22, 34, 51, 52); *çognec* (10, 23), *çougnec*, -en (5, 6, 7), *çagnetariç* (7), *eskugnian* (48), *dubulçagnac* (24), *gagnen* (9), *gagnian* (13), *gagneran* (8).

Resseguek betiere *ceñbare*, *ceñharatu* idatzi izanak haren jokabidea ulertzen lagunduko digu, erdaratiko hitz horiek palatal mailegatua dutenez gero. Azter ditzagun orain beste bi inguruneak. Hitz amaieran eta kontsonante aurrean oso gutxitan agertzen da bustidura: *çoign* (47), *çoïng* (50, 52) eta *hang beste* (7); gainerakoetan in dugu:

beçain (18, 25, 34, 35, 47), *çoïn* (3, 3, 12, 14, 17, 17, 18, 18, 19, 21, 23, 25, 28, 30, 30...), *dobaïn* (3), *bain* (12, 14, 15, 17, 25, 29, 30...); *sacristainbat* (26), *mahaibat* (27); *apphaiint* (eta *chuchent mengoaric*) (32); *orotan gainti* (19), *ainguriiena* (47), *saintu* (13).

²⁸² Atarikoak (i-xvii) eta itzulpenaren lehen 80 orrialdeak aztertu ditugu. Hasiera horretan, Jauregi-zaharren baimena dator (xiv).

²⁸³ Ressegueren idazkera nahasia dela-eta, azalpen hau argiagoa izan dadin, ez diegu atal honetan jarra-mon handirik egingo *ai* / *ai'* tankerako aldaera grafikoei. Hala, esate baterako, *bain* hitzaren age-raldiak ematerakoan ez dugu aipatuko 15. orrialdeko adibidea *bain* dela.

8. Mercygan bokalurrean asimilazioa dago, (*i*)gn grafiaren bitartez emana (cf. *ceignu mailegua*): *gaignen* (7), *dohaaignen* (18), *iraignen* (4), *goignec*, -egatic, -en, -etan, -ez (9, 11, 14, 14, 17...), eta abar; behin bakarrean bestelakoa: *goinez* (8). Amaieran eta kontsonante aurrean -in dugu gehienbat:

hain (14, 17, 22, 28), *goïn* (5, 6, 7, 8, 14, 17, 19, 21, 25, 26, 27, 28, 30, 32, 33, etab.), baina *dobaing* (41) eta *iragn eraci* (5). Azken hau, egia esan, bokal aurreko adibidea izan daiteke.²⁸⁴ *Sacristain-bat* (36); *gointan*, -*tara*, -*taric* (10, 20, 21, 23, 23), *gointçaz* (22, 32), *bestain beste* 'beste hainbeste' (7), *hainbeste* (8, 13, 22), *sacristainsabat* (36), baina *sacristaingsac* (41) eta, aspirazioaren aurrean, *leignburiez* 'argi izpia' (4); azkenik, ohiko salbuespenak: *orotan gainti* (13, 30), *saintu* (4).

9. Artikulu honen atarikoan (0.7), Intxausperen lekukotasun argigarri hau eman genuen: *ouhouinkeriez* forman —diotso Bonaparteri— ez da entzuten sudurkari bustirik, baina hobe da ñ idaztea, *ouhouñ*, *ouhouña* esaten delako.²⁸⁵ Gutun berean, aurretaxeago: "je ne sais vraiment pas décider si *ilhaintu*, *ilhaintze* sera mieux écrit avec ñ ou avec *in*. Je n'entend pas le ñ mouillé en le prononçant" (Irigoien 1957: 211). Bi ondorio idokitzen ahal ditugu baieztapen horietatik. Lehenik, Intxauspek ezagutzen zuen zubereran ez zegoela, segur aski, palatalik kontsonante aurrean, baina amaieran, ordea, bai, *uhuñ* hitzean behinik behin. Bigarrenik, Intxauspek —eta beste idazle batzuek— nahigo zutela formen arteko harremana erakutsi (*ouhouñ* - *ouhouñkeriez*) ezen ez ahoskera zintzo jaso (*ouhouinkeriez*).

Gèzek ñ letra espainola usatu zuen hiztegian, eta, idazkeran ahoskera jaso bazuen bederen, asimilazioa aski sistematikoa zen hala hitz azkenean nola kontsonante aurrean. Alabaina, euskalari hau Intxausperen segiziokoa zela jakinik eta maisuaren irizpi-deak ezaguturik, pentsatzeko da kontsonantearen aitzineko ñ erregular hori, nolabait esateko, idazmodu analogikoa-edo izan litekeela batzuetan eta ez —beti eta nahitaez— zuberotarren ebakeraren benetako erakuslea. Hemen ere ezin dugu jakin, beraz, zer neurritan den fonologikoa lexikografoaren idazkera. Hitz hondarreko asimilazioa, berriz, itxura guztien arabera, betetzen zen, bai. Adibideak:

aphañ, *artañ*, *belbañ*, *bezañ*, *dobañ*, *edozouñ*, *ereñ*, *escuñ*, *etchezañ*, *gañ*, *hañ*, *houñ*, *irañ*, *leñ*, *ouhouñ*, *sacristañ*, *zouñ*, *zubañ* 'arbre' eta abar; *zouñtan*, *zouñtara* (1873: 64), *añharba* 'araignée', *añhera* 'hirondelle', *aphañtu*, *aphañdura*, *artañsa*, *besañco* 'coude', *eñhe* 'fatiguer', *gañtitu* 'avaler', *hañsarri* 'aussitôt', *houñzola* 'plante du pied', *leñtu*, *lukhañka*, *ouhouñgoa*, *ouhouñkeria*, *zuhañtze* 'arbre', eta abar, baina *ainguru*, *aingera* 'anguille', *saintu*.

²⁸⁴ Intxausperen hizkeran bi azentu unitate (*irátzar-erázi zien*) edo bakar bat (*eguin-erázi*) eratzen dute halakoek; ikus grafiak 6.11.

²⁸⁵ Dena den, usadio ortografiko horren eragina aztertzean, gogoan izan beharko da Oñederrak hiru inguruneen arteko harremana dela-eta agertu duen susmoa: "proposa daitekeena da asimilazio erre-gela bokalurrek gainerako inguruneetara hedatzen dela, baina lexikoki hedatzen dela. Bestela esan, hitzaren oinarritzko aldaera lexikoren barnean bokal aurrean agertzen diren fonema bustigaiak dira (batipat?, lehendabizi?) gainerako inguruneetan ere busti daitezkeenak" (1990: 52). Horren arabera, *ill* eta *illo*, nolabait, *illa* formaren ondorioak lirateke. Egia esateko, ezaugarri ortografikoak eta fonologikoak ondo bereizteko, testuak erabat hustu eta lan monografikoak egin beharko dira.

Esanak esan, *añbarba*, *añbera*, *eñbe*, *besaño* eta *lukhañka* hitzen *ñ* hori, behintzat, ez da oinarrizko forma batetik hartutako letra. Bestalde, Lafonek Mitxelenari jakinarrazi zionez (*FHV* 198, 33. oh.), Basabürüan asimilazio bustidura zegoen hitzaren azken buruan eta kontsonante aurrean. Eskualde horretan *aingüriü* zen salbuespina, eta hauxe zatekeen arrazoia: “una excepción, debida probablemente al carácter especial de la palabra, tan frecuente en la catequesis y en la predicación” (*FHV* 159, 8. oh.). Gèzeren hiru salbuespenek *i* bigarrenkaria —epentetikoa— dute, baina badirudi hori ez dela asimilaziorik ezaren arrazoia (ikus Oñederra 1990: 45); hiru hitzak maileguak dira, bestalde.

10. Larrasqueten hiztegiko transkripzioen arabera, ipar-ekialdeko mintzairan, bokalaurrean (*gañetár* ‘hab. de Haute Soule’, *Ga(r)indáñe*) eta hitz azkenean bada asimilazioa, baina kontsonante aitzinean ez, aspirazioaren aurrean izan ezik: *añbá(r)a*, *añhárba*, *eñbe* ‘nekatu’, etab.

arráñ, artzáñ, bélbañ, bézañ, bürgáñ, doháñ, e(r)eñ, e(r)izañ, gañ, bañ, beñ ‘mesure, degré...’, *buñ, igáñ, itzáñ, leñ, maháñ, suñ, ubúñ, zuñ, zübáñ*, etab. Baina *aingü(r)ü*, *aingé(r)a*, *belhainbü(r)ü*, *besainko*, *bezain-sárrí*, *gáinti*, *gainti egin* ‘se tromper’, *gu(r)aintzi*, *haimbête*, *haintsárrí* ‘peut-être’, *búintzöla*, *búimpe*, *itzáintxö(r)i*, *léinki*, *léinthü*, *lükháinka*, *mahainpe*, *saintü*, *uhuinkeria*, *zuintan*, *zuintako*, *zuintara(t)*, *zühaintze*, etab. Hasperenaren aurrean, aldiz: *añbá(r)a* ‘hirondelle’, *añhárba*, *Añhárbe* ‘Ainharp’, *eñbe* ‘nekatu’, *eñbe(r)ázle*, *zañbützüli* ‘déraciner’ (*zañ* ‘racine’), *zañbil* ‘mou, apathique’ (cf. *zaintü* ‘musclé’; *zañ* ‘nerf, veine, artère’).

Oñederrak dioenez, “gehienetan eta ez euskarazko asimilazio bustiduran bakarrik, kontsonante aurrea eta hitz azkena batera dabilta” (1990: 95). Alabaina, ipar-ekialdeko zubereran, argiro ikusi denez, ingurune bateko eta besteko emaitzak zeharo desberdinak dira. Agian izan du zerikusia euskararen eta besteren ezaugarri fonologiko honek: *n* hertz-hobietako ozenak, kontsonante baten aurrean dagoenean, kontsonante haren ahoskunea hartzen du. Asimilazio bilakabide horrek asimilazio bustidura eragotz dezake: *uhuinkeria* bezalakoetan, sudurkariak ondorengo belarearen ahoskunea hartu du eta orduan ezinezkoa izan da bustitzea. *Uhuinkeria* bezalakoetan, aitzitik, bustidura asimilazioa gertatu baita, hurrengo paragrafoan ikusiko dugun moduan. Geroagoko testu eta hiztegi batzuek *aphirila* dute.²⁸⁶ Bestalde, Belapeirek *agorrila* du (I 25, II 107).²⁸⁷

12.1.2. L

1. Belapeiregan, *i* silabagilearen ondoren ez dago albokoaren bustikuntzarik: *eguiliac*, *nescatilen*, *hilabetan*, *hiletaric*, *Iakile*, *vigliac*, *edukile...*; *hiri bildu*, *eztavilçanac*, *mithilcoac*, *bilkhura*, *hilceco*, *umilki...*; *ichil*, *mithil*, *bil...* *Apirillaren* (II 6, 136) da bustiduradun ale bakarra; beharbada, bokalerdia duten hilabeteekiko analogiaz sortua, hauetan asimilazioa gertatzen baita, hurrengo paragrafoan ikusiko dugun moduan. Geroagoko testu eta hiztegi batzuek *aphirila* dute.²⁸⁶ Bestalde, Belapeirek *agorrila* du (I 25, II 107).²⁸⁷

²⁸⁶ Ip *Hil* (OEH), *Her* 35, Gèze, Lrq (bi hiztegiotan -a amaiera du hitzak). *UskLiB* lekuokoak *aphirilia* du (alegia, *aphirile*; OEH).

²⁸⁷ Hauet ere *agorrila*: Ress 8, 10, Mercy 37, Ip *Hil* (OEH), *Her* 38, Gèze (*agorila*, hiztegiaren bi zati-tan), Lrq, Foix (*Ama Birjina Agorrilakua*). *UskLiB* lekuoan (OEH) *Anderedana Maria Agorrilakua* agertzen da (195), baina *agorrilla* (8; liburu hasierako egutegian).

2. Bokalerdiak izan dezake eragina bokalaurrean: *baranthaillaren* (?)²⁸⁸ ‘otsaila’, *buruillaren* ‘iraila’, *uztaillaren*; *khanderailuz*.²⁸⁹ Grafia <ill> denez, ezin jakin daiteke irristari palatala galtzen den ala hor segitzen duen. Sail honetan badira, izan, salbuespenak: *erhailec*, *errailer* eta *emailiaren* formetan apika morfema muga izan da asimilazioaren behaztopa harria; *irailiz* (cf. Gèze, Lrq *iralli*; CatOlo 39 *irailliric*); *ezpailirate* (*ez + bait + lirate*). Kontsonante aurrean ez dago asimilaziorik, kausitutako adibide bakarrean, behintzat: *irailteco* (cf. Gèze *irall*, *irallte*). Hitz bukaerako etsenplurik ez dugu ediren.

3. *Pronus*, *CatOlo*, *OthoiCant*, *IganPr*, Ressegue eta Mercy lekuoetan bokalak ez du asimilaziorik gertarazten.²⁹⁰ Irristari palatalak bokalaurrean bai, honako hauetan: *baranthalla-* (Jauregizahar; Gèze, Lrq), *khanderaillu-* (*OthoiCant* 6, Ress 18 *k*-), *irailiric* (CatOlo 39); *-gallü*, *-allü* atzizkiko hitzak:

bersgaillia (Ress 22, 43), *edergaillu* (Ress 23, 29), *baragallu* (Maister 98, 151); *tches-tallubat* (Maister 155), *gordalluç* ‘ixilka, gordeka’ (Maister 35). Gèzeren hiztegian: *baragallu* ‘obstacle’, *herscallu* ‘bande pour pansage’, *boungallu* ‘engrais’, *cerrallu* ‘clôture, haie’. Larrasqueten hiztegian: *-ällü* ‘propre à’, *gordallüç* ‘en cachette’, *herskállü* ‘pansement, bandage’, *bunkállü* ‘engrais ou fumier pour les terres’, *sendagállü* ‘remède’, *zerrállü* ‘haie’.

Dena den, Belapeirerenean bezala, *-le* atzizkidunak salbuespenak dira, morfema mugan zehar ez baita asimilaziorik:

erbaile (Pronus 14, CatOlo 5, 69, Gèze ‘meurtrier’, Lrq), *emaile* (Maister 153, 153, Ress 7, Mercy 40, Lrq), *erraile-* (CatOlo 74, 99, Maister 13, Lrq), *egoile* (Maister 153, Lrq ‘qui reste de façon transitoire’), *iraile* (Maister 153, Lrq), *joile* (Lrq), etab.

Egoiliar hitzak ere ez du palatalik: *egoiliar* (Ress 10, Mercy 10, Gèze ‘habitant’, Lrq ‘locataire’), *ekhoiliar* (Maister 242, IganPr 14, Gèze ‘locataire; habitant’). Morfema muga dago tartean: cf. Lrq *-liar* (“sf, indiquant personne qui va à...; qui assiste à”), *bestaliar* ‘qui va à la fête’. Aurrizkia erantsita, *beiliro* eta horren tankerak ageri dira.²⁹¹ Hainbestez, asimilazioak zedarri morfologiko estuak ditu, are ingurunerik egokienean ere (alegia, bokalaurrean). Bilakabide horren ahulezia erakusten du morfema muga gainditu ezinak.

12.1.3. Z eta s

1. Txistikari frikariak ez dira bustitzen i bokalaren ondoren. Bokalaurreko adibideak: Bp *elicac*, *guiçon*; *mibissé*, *ossagarrissu*... Bp *ichilic* eta *ichil eraci* formetako palatala apikariaren ordez dago, bai, baina bustiduradun aldaera biziki hedatuta dago.

²⁸⁸ Oñederrari jarraiki gatzairik, *baranthailla* asimilaziotzat jo bai (1990: 185). Dena den, etimoa kontuan izanik (lat. *parentalia*, lat. arr. *parantalia*, OEH), ez litzateke arraroa izango kontsonante busti hori bilakaera erromantzearen ondorioa izatea, eta, beraz, euskarak mailegatua. Ikus Oñederra 1990: 198, 72. zenbakia.

²⁸⁹ Hitzaren etimologia: “del español *Candelaria*, sin duda” (DEV).

²⁹⁰ CatOlo 32 *hilletaric* eta 106 *eguilen* hutsak dirateke; cf. *hiletaric* 5, 9, 17, 32, 33, 34, *hilen* 3, 9, 12, 17, 25, 35...; *eguiler* 9, 52, 56, *eguilen* 56. Zubererazko *-le* atzizkidunek ez dute palatalik, ezta hau baino aproposagoa den *j_V* ingurunean ere, esan denez.

²⁹¹ *Beiliro* (CatOlo 86, Ress 23), *expeiliro* (CatOlo 107, OthoiCant 79, Mercy 32), *beilüke* (Maister 20, Ress 32), *beilizate* (Maister 62, Ress 32), *beilirate* (Mercy 8)...

Belapeirek *issouri* idatzi zuen, eta forma hori du Resseguek ere (14, 40, 51), baina *ixuri* da aldaerarik indartsuena zubereraz,²⁹² bustiduradun hori ere euskalkietan oso hedatuta ageri zaigu (Oñederra 1990: 184). Kontsonante aurrean eta hitz azkenean ere ez dugu bustikuntzarik: *Bp baiterizcu, izkiribaturic, aldzica; berriz, eraciz; adiskide, misterioac, christi (gucien), iskerreco* —cf. *eiskerreco*—, *Crisma...* Larrasquetek deskribatu hizkeran, aldiz, txistukariak asimilatu egiten dira zenbait eletan, beheraxeago ikusiko dugunez: *adixkide, mixterio*, etab.

2. Irristari palatalak ere ez du asimilaziorik eragiten. *_V: gaïça, baicic, aicia; confraissec*, eta abar. *_C* eta hitz amaieran: *iraizteco, eizten; iraiz; gaistoac, eraistiaz, eiskerreco*, eta abar.

3. Zernahi gisaz, Belapeireren *bideiscasz* eta *adaisca* grafiek pentsarazten digute (*i*)s, beharbada, kontsonante aurrean txixikaria irudikatzeko bidea izan zitekeela, bi hitz horien atzizki txikigarriak normalean bustidura —jatorri adierazgarriko bustidura— izaten du eta (ikus 12.2.3). Bestalde, litekeena da autoreak hitz batzuen palatala jasotzeari uko egin izana. Horregatik guztiagatik, ondoko hitz hauen bila jo dugu literaturara: *adiskide, khiristi, miskandi, misterio, triste; eisker*. Beste adibide bat, *gaisto*, grafiei buruzko artikuluan aztertu genuen (4.3.1); oroit lekuo zahar hauek zituztela sabaikaridun formak: Bela —baina atsotitzak ez zirudien zubererazkoa—, Maister, *IganPr* eta *Mercy*.²⁹³ Hona oraingo bilketa:

Pronus: christi (2). *CatOlo*: *adishkiden* (42),²⁹⁴ baina *adiskide* (58, 62), *adiskidegoazzo* (70), *christiec* (38...), *miscandiac* (66), *mysterioa* (30...), *tristecia* (31), *triste* (38, 69). *OthoiCant*: *adiskidetarcuna* (21), *christien* (37...), *misterio* (94), *triste* (38, 53...), *tristetu* (44). *Jean de Paris* (lehen 300 ahapaldietan): *adisquide* (7, 96, 103, 149...), *tristia* (4, 136, 141, 141, 151...). Maisterrek *adichkide*, *michcandi*²⁹⁵ eta *echker* darabiltza, baina *khiristi*. Ikus *OEH*. Bestalde, Mst *triste* (50, 55, 97, 109), *tristetu* (370), *tristeciaç* (320). *IganPr*: *adichkide* (11), *adichkidegatic* (5), baina *khiristi* (5, 8), *misterio* (12). Ressegue: *khiristi* (7, 21), *misterio* (40, 42), *tristuretaric* (44). *Mercy*: *khiristi* (7...). Gèzek asimilaziorik gabe jaso ditu hitz horiek: *adiskide, khiristi, miskandi, misterio, triste; eisker, isker, esker; gaisto*. Baina hiztegigile honek gorriska ere badu (ikus 12.2.3). Larrasqueten hiztegian, aitzitik, palatala dugu: *adixkide, khi(r)ixtí, mixkándi, mixté(r)io, tríxte, ixxér, gáxto*.

Maytiek behin bakarrean eman du grafia gardena, kontsonante aurrean *sh* idatzi-ta: *adishkiden*.²⁹⁶ Maisterrek, *IganPr* testuaren izkiriataileak eta *Mercy*, berriz,

²⁹² *Ixuri*: *CatOlo* 81, 99, *OthoiCant* 103, Maister, *IganPr* 2, *Ip Dial, Her* 80; zenbait hiztegik ere horixe dakkate (Belako Zalduna, Gèze, Foix, Lrq). Ikus *OEH*.

²⁹³ *OEH*-ren arabera, *gaixta* da Ipar Euskal Herriko idazleek gehien erabilitako forma, zubereraz izan ezik, tradizio honetan *gaisto* baita indartsuena. Behe nafarrerazko eta zubererazko autoreetan, *gaxto* maiz samar agertzen omen da, batez ere XVIII. mendearren erditik XIX.aren bukaera arte; esaterako, Oihenart, Tartas (*Onsa* 81), Maister (xvi), Etxahun eta Constantin idazleetan (Tartasek eta Maisterek *gaixta* ere badarabilte).

²⁹⁴ *OEH, adiskide*: “Las formas con palatal <-xk-> se documentan en textos septentrionales por primera vez en el sultetino Maister, sin valor expresivo. [...] Al Norte, la forma con palatal es mucho más usual a partir del s. XIX, aunque sin eliminar a la forma sin palatal”. Maytierena da orain lehen era-biltzea. XIX. mendeko adibide batzuk: *Med* 37 (*adiskidia*); *Her* 91 (*adichkidentaco*); *CibG* 31 (*adichgidegoua*), baina 40 (*adisquidegoua*).

²⁹⁵ *Her* testuan ere *michcandier* (13).

²⁹⁶ *CatOlo* testuan, behin agertzen da <*sh*>. Idazkera hori arrunta zen, esate baterako, XVII. eta XVIII. mendetako *scripta* biarnesean, eta <*ch*> frantsesarekin batera usatzen zen (Grosclaude, *Langue béarnaise* 29).

badakite ingurune honetan *-ch-* grafia ipintzen: hiruek *gaichio* dute; lehen biek, *adichikide*. Gainera, Maisterrek *michcandi* eta *echker* ditu. Aztertu ditugun hitzen artean, *mixterio* eta *khirixti* Larrasqueten hiztegian aurkitu ditugu bakarrik, gure corporsa eta OEH-ko informazioa ikuskatuta. OEH-ren hurrengo liburukia argitaratzen denean jakingo dugu ea, balio adierazgarriek gabe, idazleren batek *trixte* erabili duen.

12.1.4. Ts eta tz

1. Bokalak ez du jeneralean eragiten asimilaziorik. _V: *pitzia*, *bicitcia*, eta abar. _C eta hitz amaieran: *corpitzbat* (grafia hau, dena dela, ez da fonologikoa izango); *bitz*, *hanitz*, eta abar. Belapeirek *itxusi* darabil (*itchoussien*, *itchouski*, *itchousgarriaz*), beste zenbait euskalkitan ere apikariaren ordez sabaiaurrekoa duena.

Belapeirek *hanitz* idatzi zuen, hogeita hiru aldi. Bokalaurreko adibide bakarra du, eta bakar hari *tch* eman zion: *hanitschen*; dena dela, katiximako *erri hanitz egun* eta *hanitz aldziz* kateetan menturaz bokalaurreko ingurunea izango genuke ahozkoan. Corpuseko testu zaharretan, *hanitz* eta *hanitx* azaldu zaizkigu, baina lehen forma hori da, oro har, indartsuena. Maister berezia da, *hanitx* usatu baitzuen behin eta berriz.

CatOlo: *hanitz* (37, 62), *hanitez* (47). *OthoiCant*: *hanitz* (37, 38, 49, 54, 56, 59, 63, 67, 68, 69, 72, 73, 74, 83, 85, 87, 88, 90, 95...), *hanitzetan* (49, 72) / *hanitchetan* (49). *Jean de Paris* (lehen 300 ahapaldiak): *hanitz* (88, 146, 153, 201). Maister: *hanitx*, *hanitxek*, *hanitxi*, *debozione hanitxak*, *hanitxetan* 'askotan', *hanitxez ehibiago* (OEH-ko adibideak); gainera, *hanitchtarçuna* (xxi). Ressegue: *hanitz* (10) / *hanitch pietatezco obra* (5). Mercy: *hanitz* (5, 13, 37), *hanitez* (33) / *hanitchetan* (4).²⁹⁷

OEH-ri esker, badakigu testu berriagoetan ere bi formak azaltzen direna. Intxauskpek, esaterako, *hanitx*, *hanitxetan* eta *hanitxez hobeki* ditu *Dialogues basques* lanean, baina *hanitz*, *Maria Birjinaren hilabetia* liburuan.²⁹⁸ Dena dela, argigarria da autore honek Bonaparteri igorritako gutun bat, Printzeari jakinarazten baitio damutu zaio-la ordura arte (1857) *hanitz* idatzi izana, Zuberoan *hanitx* indartsuagoa delako: "plus généralement on dit *hanitch*, en Soule" (Irigoien 1957: 179). Jokabide hori ulertzeko, kontuan izatekoa da (*h*)*anitx* formaren hedadura murrirta (Z eta Err.). Belapeirek *anhitz*, *hainitz* eta horien tankerako aldaerak irakurriko zituen Iparraldeko izkribuetan; horrek bultzatzu ote zuen *-tz* idaztera? Lexikografoei dagokienez, Gèzek bi aldaerak bildu zituen,²⁹⁹ baina Larrasquetek *hanitx* du, eta badirudi XX. mendean forma hori darabiltela Zuberoan.³⁰⁰

²⁹⁷ Inprimategiko hutzegiteak izango dira *hanix* (Bp I 122, *OthoiCant* 42) eta *hanits* (Ress 15). OEH-n ez dute jaso halako aldaerarik.

²⁹⁸ *Hanitx* dute lekuo hauek: Etxahun, *CatS*, *UNLilia*, *Maiatza* (10), *CibG* (174; *hanits* 3), *Med* (7, 40, 44, 47...; *hanich* 10, 41) eta *Her* (42, 44; *hanich* 29, 45). Egiategik, aitzitik, *hanitz*, *hanitzetan* eta *hanitzer basago*. *Karlem* pastoralean <*hanix*> (forma nagusia, *hanitx datekeena*), *hanitx* eta *hanitz* daude. *UskLiB* izkribuan, *hanitz*, *hanitez baliusago* eta *hanitxetan*.

²⁹⁹ Euskara-frantsesa zatian: "hanitch et hanitz, *adv. beaucoup, plusieurs*". Frantsesa-euskara atalean: "*beaucoup, adv. hanitch, cinez, erras*" eta "*plusieurs, adj. hanitz*".

³⁰⁰ Belako Zaldunak hiztegian *hanitz* eman zuen *beaucoup* hitz frantsesaren ordain gisa, eta Peillenek iruzkinean dio egun *hanitx* esaten dela. Oñederrak dio gaur Atharratzen hitz horren azkeneko afrikatuak, erabat bustia ez bada ere, oso sabai aldera jotzen duela (1990: 185, 120. oh.).

2. Agi danean, irristari palatalak ere ez du indar eragile handirik. _V: *jaixi; gaitzetic, aitcinecoen, aitcinian*, eta abar. _C eta hitz azkenean: *iaixtiaren* (hau ez da grafia fonologikoa izango), *carataix* (*lastercariac*), *sordeix; bakhoitz, eitz, bekhaitz*, eta abar. Belapeirek *bakhoitz*, *bakhoitza* izkiriatu zuen ('bakarra'), bere liburuko bederatzi age-raldieran (behin -k-). Beste testu zaharretan ere -oitz aurkitu dugu; Maister da sal-buespena, bi eratako formak ditu eta:

Pronus: bacoitz (5, 13). *CatOlo: bakhoitz* (9, 14, 26, 38, 61), *bakhoitzbat* (5, 21, 61, 91), *bakhoitza* (27), etab. *OthoiCant: bacoitza* (27). Maister (OEH-ko adibideak): *bakhoitx bateq* (66) / *bakhotchbat* (26).³⁰¹ *IganPr: bakhoitxbat* (9; 15 -tc-), *bakhoitx* (8). Ressegue: *bakhoitza-* (4, 11, 26), *bakhoitza-* (19, 21, 28, 35, 49), etab. Mercy: *bakhoitza-* (8, 21, 27, 27, 32, 36, 42), *bakhoitzbat* (29), etab. Azken bi idazle haue-tan, aurrekoetan ez bezala, egungo adiera hedatua du hitzak ('chaque, chacun') agerraldi batzuetan: ikus, esaterako, Ress 4, 10, 11, 21, 28 eta Mercy 11, 29.

Gèzek "bakhoitz et bakotcha" eman zuen eta, jarraian, hitzari bi adiera ezarri: 'cha-que, chacun; unique'. Bokal aurreko asimilazioa emankorragoa dela erakutsi nahi ote du bikote horrek?³⁰² Larrasquetek *bákhotx* bildu du ('chaque, chacun; as, du jeu de cartes') eta Sc ikurra erantsi dio, zubererazko forma normala dela gaztigatzeko. Foix apaizak ere *bakhotx* du ('as'). OEH-k dio zuberotarrek bizkarkaridun aldaera darabil-tela gehienbat, baina *bakho(i)tx* ere agertzen dela haien idatzietan.

1. 'Bakarra'. *Bakhoitz*: Egiategi, Xarlem, UskLiB, CatS, Ip Hil, UNLilia, CibG (49), Med (18, 20, 59, 67), Her (86). Sabaikaridun aldaera: Ip Mt (eskü-bakhoitzx edo zankho bakhoitx izanik), CibG (*bakoichbat* 3, 5), Med (59, 66), Lrq *Larraja* (óren *bakhotxin* 'eguerdiko ordu batean').
2. 'Cada; cada uno'. *Bakhoitz*: Ip Hil. Sabaikariduna: Ip Dial (*bakhotxak*), Her (15, 20, 22, 31), CatS (*bakhoitxak*), Med (17, 51, 52), Constantin (*bakotxak*) eta Casenave SGrazi (*bakhotxa*).

Horrenbestez, lehen adieran —zubererazko esanahi zaharrean—³⁰³ palatalizatu gabeko forma da indartsuena. Bigarren adiera berriagoa da zubereraz: Ressegueren testuan (1758) agertu zaigu estreinako aldiz (hori adierazteko, Belapeirek *batbedera* zerabilen). XIX. eta XX. mendeetan, bigarren esanahi honi —Ressegueren eta Mercy-ren testuetan ez bezala— gehien-gehienetan kontsonante bustidun aldaera dagokio. Errepara Her eta Med idazkietako adibideei, argigarriak dira eta.³⁰⁴

³⁰¹ Ez dugu Maisterren testua osorik aztertu, baina baditugu beste adibide batzuk: *bakhoichbat* (25, 107) eta *bakhoitchbateq* (169); lehen bi etsenplu horietan, agian autoreak gauzatze fonetikoa jaso zuen; alegia, kontsonante aurrean afrikatua frikari bihurtzea. Bestalde, *bakhoitcian* (151), *bakhoitx baten* (74), *bakhoitza* (348).

³⁰² Palatala, zernahi gisaz, hitz amaieran sortu eta bokalaurreko formetara zabaldu zela uste da (ikus FHV 192 eta Oñederra 1990: 175). Bestalde, Duvoisinek bere hiztegian hauxe dio: "En Soule et Basse-Navarre on emploie *bakbotx* et *bakhoitz* dans le sens de *chacun* et de *unique*" (OEH).

³⁰³ Esanahi hori besterik ez da agertzen, konparazio baterako, Belapeireren, Maitieren edo Maisterren idatzietan. "En esta acepción (única en Leicarraga), su uso va disminuyendo con el tiempo; a partir del s. XVIII es muy poco frecuente, conservándose mejor en la tradición suletina, y sin apenas ej. occidentales" (OEH).

³⁰⁴ Interesgarria da Ipar Euskal Herriko beste bi euskalkien berri izatea: "entre los labortanos y bajonavarros, durante el período clásico alternan *bak(h)oitz* y *bak(h)otx*, incluso en un mismo autor (aunque Leicarraga y Pouvreau emplean siempre *bakhoitz* y Axular *bakotx*); a partir de mediados del s. XVIII se impone -otx en los textos de estos dialectos" (OEH).

12.2. Ingurunez landako bustidura

Asimilaziozko palatalez gain, badira bestelakoak ere: bustidura adierazgarriak ekarri dituenak, mailegatuak, ageriko arrazoirik gabekoak, eta abar (Oñederra 1990: 185 eta ond.).

12.2.1. Ñ

1. *Cegnu* ‘kanpaina’, *cegnhatu* ‘aitaren egin’, *cegnhare* eta *cegnharatzen* formek palatal mailegatua dute (ikus Oñederra 1990: 212). Bp *guegnhatu* (‘irabazi, merezi izan’), Gèze Lrq *geñbatii* aditzak ere bai ziurrenik; izan ere, gaskoiko *gagná* hitzetik datorre-lakoan gauide (ikus Lrq eta FHV 519).

2. Zuberera zaharrean, *iondane Gneli Archangelia* ‘San Migel’ (Bp I 68) agertzen da.³⁰⁵ Euskararen egitura fonetikoa dela eta, ñ oso gutxitan dator hitz hasieran. Horregatik, Mitxelenaren ustez, *Ñeli* elearen palatala etorkiz adierazgarria izango zen (FHV 520-521).³⁰⁶ Zubereraz —eta baita erronkarieraz ere, antza— ñ eta ll inoiz behinka hatsarrean ageri dira: Lrq eta Gèze *ñabar*, *ñábo*, *ñáphür*; Lrq eta Gèze *llábiür*, *llapí* (Lrq -i, biarn. *lapí*), Lrq *lláphar*, Gèze *llepei*, *llarbote*, *llaudeta*.³⁰⁷ Nahiz eta egun kide oinarrizko neutrorik ez izan (cf. *zezen* / *xexen*), maiztasun fonotaktiko urriak era-kusten du adierazgarria izan dela horien bustidura; gero, kide adierazgarriak izatetik oinarrizko aurkezpen lexikoak izatera igaro dira, seguruenik (FHV 195, Oñederra 1990: 72, 210).³⁰⁸

12.2.2. LL

1. Arestian mintzatu gara *ll-* hasierez. Belapeiregan ez dago halakorik (*larhoti*); honek, konparazio baterako, *labur*, *laburciaz*, *laburkiago* idatzit du. *CatOlo*, *OthoiCant* eta *Xarlem* lekukoetan ere *labur-* azaltzen da.³⁰⁹ Maisterrek, aldiz, badu *llabur*, eta harena da, hain zuzen, *OEH*-ko corpusean aldaera horren lehen agerraldia.³¹⁰ Ereduan, ortografia frantsesean, *ll-* hasierarik ez zegoenez, eta Lapurdi eta Nafarroa Behereko auto-reek *labur* idazten zutenez, agian zubererazko idazle zahar batzuek uko egin zioten palatala markatzeari. Baina, bestalde, baliteke oinarrizko forma bustiduragabea izatea darabilten hori. Ezin jakin. Maisterren erabilera aztertua beharko litzateke, esaterako,

³⁰⁵ *Pronus* 8, 9, *CatOlo* 10, 10 eta *IganPr* 3, 3 (*igneli*, bi adibideetan). Eta *Her* 12, 36.

³⁰⁶ Orotara ere, tesia aurkeztu genuenean Patxi Salaberriak azaldu zuen ez dela adierazgarria izango. Haren ustez, *Angeli* dago horren azpian —Nafarroan, Urrozko *Santiangeli* toponimoa aipatzen da 1828an— eta, hortaz, litekeena da ñ palatala aurreko nyV taldetik atera izana.

³⁰⁷ Lrq: *ñábar* ‘gris, cendré’, *ñábo* ‘navet’, *ñáphür* ‘bête qui envahit le terrain d’un voisin’; *llábiür* ‘court, impatient’, *llapí* ‘lapín’, *lláphar* ‘chassie’. Gèze: *llepey* ‘lapin’, *llarbote* ‘sauterelle’, *llaudeta* ‘alouette’.

³⁰⁸ Maisterrek -ñu atzikizki txikigarría darabil: *librugnou* (i), *triballugnou* (x), *isseugnou* (xii, xxii), *gachognou* (xvi). Gainera, *cerbaitgni* ‘zertxobait’ (133) eta *tchipigni* ditu (192, 192); cf. Lrq -ñi: *aboní* ‘mauvaise langue (dimin. ironique)’, *aitañí* ‘aitona’, *amañí* ‘amona’, *aizení* ‘sale petit vent’, *aphürñí* ‘très peu’, *ebiñí* ‘pluie désirée’, *giutiñí* ‘très peu’, *hobekixeñí* ‘un tout petit peu mieux’, *tipiñí* ‘oso txikia’.

³⁰⁹ *CatOlo*: *laburra* 13, *laburzki* 93. *OthoiCant*: *laburtarçuna* 35. *Xarlem*: *labur* 612, 613, *labursqui* 1025, 1054. *Edipa-n* ere *laburtu* eta *labursky* daude.

³¹⁰ Maister: *orenac oro Jincouaren osboticeco llabur uduritzen ceitzen* (43), *thempora llaburretan barnen* (65); ikus xviii, 78, 103, 175, 186, 209 eta 217 ere.

eta ikusi ea baden bustidura adierazgaririk³¹¹ —bestela esan, ea *labiür / llabiür* biko-teak funtzionatzen duen— ala adierazgarri izandakoa lexikalizatu den.

OEH-k *labur* sarreran dioenez, beste euskalkietan baino gutxiagotan azaltzen da aldaera hori zubereraz, bazter mintzaira honetakoek *llabur* ere badutelako; sarrera horretan ez dugu aurkitu Maisterren adibiderik, eta litekeena da itzultzale horrek beti *llabur* idatziz izana. Bestalde, hiztegi horrek *llabur* sarreran dio forma hau zuberotarrek usatu dutela batik bat, eta ez du aipatzen Maisterrek —eta zuberotarrek, oro har— balio adierazgariarekin erabili dutenik; egia esan, lan zaila iruditzen zaigu ñabardura hori testuetan atzematea. Mitxelenaren hiztegiko datuak ikusita, esango genuke XVIII. mendearren erditik hona zuberotarrek gehienetan *llabiür* idatziz dutela³¹² eta, beraz, zuberotar askorentzat hori dela oinarrizko forma. Gèzek eta Larrasquetek aldaera hori bildu zuten bakarrik; gainera, ipar-ekialdeko hizkeran badute forma horren txikigarri bat, *llabiürrot*: “court (dimin. de *llabiür*)”.

Gèze Lrq *büllan* (*OthoiCant*, etab. *büllen*) hitzeko palatala garai bateko dardarkariaren ordain bustia da, agi denez. Gertutasunari lotutako adierazgarritasuna izan zuen, beharbada, aldaera horrek (Oñederra 1990: 194). Bustiduradun formak oinarrizkoa baztertu du, antza denez, eta gaurko hiztunek beti *büllen* eta *büllan* baliatzen dituzte (Peillen 1992: 259).³¹³ Belapeirek *hurren* (I 20) eta *hurrenché* (I 107) ditu, eta Belak *huranena* (19). Bizkitartean, beste lekuko hauetan bustiduradun aldaerak daude, grafia desberdinaren atzean:

CatOlo: <ill> *buillantcen* (64), *buillantu* (103); <il> *builantcen* (99); *builencian* (103). *OthoiCant*: <ll> *bulen* aditzoina (60). Maister: <ll> *bullandanic* (xx), *bullanturen* (55), *bullant* (332), *ascaci bullanetan* (68), *bullant eracitcen* (77). Ressegue: <ill> *buillancen* (35), *buillancia* (17, 30). Mercy: <ill> *buillan* (14),³¹⁴ *buillancez* (29). Egiategi: <ill> *büllantü* (55), *büllan* (159); *büllentziarekila* (29), *büllentzen* (261). Xarlem: <ill> *buillant* (BB 348); cf. *bulan* (BN 348), *bulant* (BN 6), guztiek aditzoinak.³¹⁵

³¹¹ *Labur* eta *llabur* formen arteko desberdintasunaz galdetu zion Caminok emazteki abaurrear bat, eta hark ihardetsi zuen biziki laburra denari esaten zaiola *llabur* (1997: 332).

³¹² OEH-ko agerraldiez gain, *llabiür* dago hauetan ere: *Med* 26, 48, 60, 63... *Maiatza* 23. *Her* 13, 50. Intxauspek *llabiürski* du (*Apoc* 22 6). Harrigarria da *Meditacioniac* testua, han *lhabur* eta *lhaburki* azaltzen baitira behin eta berriz, hau da, <lh> okzitanoa duten formak (cf. *CatS* 8 *urgulhia*, eskuetan ditugun bi edizioetan). Gainerako hitzek, aztertu dugun zatian bederen, <ill> dute: *abantillac, travallatu, urguillous, buillan...* Digrama okzitano horrek ez zuen zubererazko literaturan batere arrakastarik izan. Agerian dago arrazoiak bat: *alhaba, illbiuntü* eta horien gisakoek *l-h* taldea zuten.

³¹³ Davanteak dio egun *hüren* ez dela erabilten (1983: 198). Bestalde, -e / -a- txandakatzea dela-eta, badirudi Belapeirek Maule inguruko aldaera erabili zuela; izan ere, Peillenek dioskunez (Egiat 80. eta 313. oharrak), *büllentü* “Pettiarreko, Maule ondoko itxura” da eta *büllantü*, ostera, Basabürükoa (zernahi gisaz, Larrasquetek *büllanü* jaso zuen ipar-ekialdean). Azken aldaera hau da, ikusiko dugunez, indartsuena zubererazko tradizioan (Lrq “Sc”).

³¹⁴ *Harec praticatu verthutec, hain handi duye nombria, coignes idokitcen buillan beyteikuye consideratceco ahala* (Mercy 14).

³¹⁵ BN eskuizkribuaren grafia berezi hori (-l-) eta idazkera normalagoa, biak agertzen dira inoiz testu bakar batean. *Maiatza*: *bulanteco* 40 / *bullantuz* 65. *Her*: *bulantu* 198, *bulanceco* 198 / *huillanian* 26, *huillanenic* 26. Bestalde, *CibG* *buillanic* (4), *buillantcen* (10).

2. Bp *conseilluco* formak palatal mailegatua du. Hara zer dioen Oñederrak kontsonante busti horren gainean: “Mailebuaren ordaina da, lat. -lj- taldearen bilakaera erromantzea, alegia: gazi. *consejo* ([x]) belaretu egin den alboko palatal bera (< lat. *conselium*)” (1990: 196). Biarnesak *counselh* du (Lespy).³¹⁶

Erdarari hartutako palatala du *ürgüllü* izenak (Bp -ill-, Gèze; Lrq);³¹⁷ cf. biarn. *ourgulb* (Lespy), etab. Belapeireren *mirail* formak ere, idazkera horren azpian, halako-xe kontsonantea du hitz hondarrean; cf. biarn. Lespy *miralb*, Larrasquetek proposaturiko etorkia. Hona beste agerraldi batzuk (OEH): *mirailla* (*OthoiCant* 68, Mercy, Egiategi, *UskLiB*, Ip *Hil*), baina *mirail* grafia (*OthoiCant* 67); Maisterrek agerian utzi zuen bustia: *miraill* (98); Gèze eta Lrq *mirall*. Erromantze batetik —antza denez, biarnesetik— hartutako palatala dute hainbat maileguk:

Arradall (Gèze), *ardall* (Lrq) ‘regain’; cf. biarn. *PDFO ardalb* (Biarnoko ekialdean), *arredalh*.

Arrall (Gèze ‘bûche, morceau de bois refendu pour le feu’, Lrq ‘gros éclat de bûche’); cf. biarn. Lespy *arralbe* (‘fragment de bûche’).

Arrolla (Gèze ‘fossé’, Lrq ‘rigole’); cf. biarn. *arroulbe* (*PDFO*, Lrq).

Barrolla (Gèze), *barróll* (Lrq) ‘verrou’; cf. biarn. *barroulb* (*PDFO*, Lrq).

Dallü ‘segá’ (Gèze, Lrq), *dallatuü* ‘segatu’ (Lrq); cf. biarn. Lespy *dalb* ‘faux’, *dalha* ‘faucher’.

Holla (Lrq ‘paperezko orria; ostoa’; lehen adieraren bi adibide: *OthoiCant* 29, Mais-ter xxxii); cf. biarn. *hoelbe* ‘feuille’ (Lespy, Lrq).

Karakoll ‘karakola’ (*Xarlem BB* 769 <-coil>, Gèze); cf. biarn. *PDFO carcòlb* (Aspe, Barétous).

Triballü (*CatOlo* 76 eta *OthoiCant* 73 <-ill->; Maister 42 <-ll->); cf. biarn. Lespy *tribalb* ‘travail’.

3. Gèze Lrq *mirakiüllü* eleko palatala zaila da azaltzen: ez da asimilaziorik gertatu, etimoak ez du palatalaren arrazoitik ematen eta adierazgarria izateko ez da aproposa (Oñederra 1990: 199). Hitz hau Ipar Euskal Herriko tradiziokoa da batik bat, eta maizko forma *mirakulu* badu ere, autore askok ditu bustiradun aldaerak. Zubererazko literaturan bitariko erabilera izan da (ikus OEH). Belapeirek *miraculu* baliatu zuen behin eta berriro, eta honako hauek ere alboko apikaria dute: *OthoiCant* 6, Mercy 14 (*miraculuzcouen*), *Xarlem* 1442°. Hauetan, aldiz, *mirakiüllü* dago: *CatOlo* 41, *Med* 55, Maister 34, 55, *Maiatz* 21; <ill> dute lehen biek, eta <ll>, bi azkenek.

³¹⁶ Cf. *conseillu* (*CatOlo* 65, Maister xx -ll-, Ress 34).

³¹⁷ Cf. *urguillu-* (*CatOlo* 60, 72, *OthoiCant* 21), *urgullu-* (Maister 53), *urgulluxu-* (Maister 4, 16, 78), *urgulluñ* (*Med* 29).

Oihartzabalek (*Xarlem* 214. ahap. oh.) bi aldaera aipatu ditu: *ürgüllü* eta Lrq *ürgüllü*. Nolanahi ere den, Larrasquetek deskribatu hizkeran ere *ürgüllü* zerabitelakoan gaude. Sarrera burua *URGULU* iza-tea ez da erabakiorra (cf. *HULAN*, *KUNSELUKO*, *MIRAKULU*), oro har transkripzioetan eta adibideetan markatzen baita palatala, horretarako /l/ kontsonanteari tildea ezarrita, ñ letran bezala. Aztergai dugun sarreran, transkripzioan ere /l/ baizik ez da agertzen; eta sarrera honen barruko *ürgüllütsü* formak ere /l/ baina, jarraian, izenondo horren osaeraren azalpenean, /l/ tildeduna azaltzen da. Bestalde, gure ustez, pastoral horretako *urguluz*, *urguluxu* eta antzekoak (ikus 175, 293, 312 eta 315. orrialdeak) palatala ezkutatzen duten grafia dira; cf. *hüllant* aditzoinaren agerraldiak, goraxeago eman ditugunak. *Her* testuan *urgulia* dago (196), baina *hulantu* ere bai, ikusi dugunez.

12.2.3. X

1. Aurrena, atzizki txikigarri batez mintzatuko gara: *-xka* (ikus Oñederra 1990: 219, *aldaxkak*). Belapeirek *bideiscaz* eta *erramu adaisca bat* utzi zituen.³¹⁸ OEH-n *adaska* eta *adaxka* formak bildu dituzte sarrera-burura, eta *adaxka* transkribatu dute gure idazleen adibidea; *bidecka* hitzaren sarrera-buruan, aitzitik, agertzen da *bideiska*, eta horrelaxe transkribatu dute zuberotarraren erabiltzea. Maisterren testuan *bidechca* aurkitu dugu.³¹⁹ Larrasquetek *-xka* dakar, gehienbat izenondoei eransten zaiena: *argixka* ‘un peu clair’, *alageraxka* ‘un peu gai’. Antzinako idazkietan ez dugu idoro atzizki honen beste agerraldirik, baina Maytiekin antzeko beste bat du: *handisco*,³²⁰ cf. Lrq *-xko*, *handixko* ‘un peu trop grand’, *bertanxko* ‘un peu trop vite’. Bestalde, Gèzek *gorriska*, *chouriska* eta *mendiska* ezarri zituen hiztegiaren bi zatieta, baina horietan ez dakigu *is* ahoskatzen zuten, (*i*)s hori sabaiaurrekoaren grafia den ala Gèzek sabaiaurrekoaa adierazteari uko egin zion; *x* izango zuten ele horiek, behin *zathichka* eman baitzuen (ikus gorago 12.1.3).

Txikitasunarekin eta zehaztasunarekin zerikusia duen beste atzizki bat azaltzen da Belapeiregan (ikus Oñederra 1990: 234): *orduchiari*, *aitcinechian*;³²¹ Maister *arhin-tuche* (23), Lrq *-xe* ‘à peu près, un peu’, *argitüxe*, *astóxe*. ‘Jatorri adierazgarriko bustidura’ deitu multzoan sartu zituen Oñederrak halako atzizkia txikigarriak.³²²

2. Hizkuntza emaileenaren palatala hartu dute, konparazione, *merexi* (Oñederra 1990: 227) eta *kategima* maileguek (cf. fr. *catéchisme*, *DEV*; biarnesak bestelakoa du: *PDOF catequisme*). Belapeirek *Goroziima* darabil, baina zubererazko literaturan ohikoa da *goroxiïma*, beste aldaera batzuekin batera. OEH-ko sarreran, erronkarierazkoak eta zubererazkoak dira *x* duten aldaerak. Horrenbestez, Belapeirek muzin egin ote zion sabaiaurrekoaa islatzeari? Bestalde, kontsonante bustia mailegatua ote? Zubererazko formak emango ditugu, Mitxelenaren hiztegiko etsenpluei guk idorotakoak erantsita:

Goroziima: Pronus, Bp, *CatOlo* (6, 77, 77).

Goroxüma: CibG 85, Her 13, 15, CatS 123, UskLi, UskLiB; Chaho, Gèze.

Gorozema: Ip Hil 151 (cf. 263 *garozema*); Gèze.

Goroxema: IganPr 10, CatS 102,³²³ Ip (in Onaind MEOE).

Go(r)oxíma: Lrq.

³¹⁸ *Coin bideiscaz ibor erorten da gogotic bekhatiala?* (I 104). [Prosesional] *gointan batbederac erramu adaisca bat* eskian baitaduca (II 44), Bossuet “où chacun porte un rameau, ou une palme à la main”.

³¹⁹ *Jouan eraci naçaü bidechca chuchenaç çoure erresomalat* (Maister 319).

³²⁰ *Purgatorioco ppheñac handisco direya?* I. Bay, *banitez mundu hontacoac oro beno* (*CatOlo* 47). *Ifernuco ppheñac handisco direya?* I. Mundu hontacoac oro beno *handiago* dira (48/49).

³²¹ *Iganté eta bestez parropia meña gucientaco erraiten den orduchiari*, *Gincoa orhoitu* (I 107); bada forma horren beste agerraldi bat (I 107). *Salvatoré bestaren aitcinechian?* (II 66), Boss “immédiatement devant l’Ascension”.

³²² Jatorri adierazgarriko bustiduran sartzen dira, besteak beste, “nolabaiteko txikitasuna adierazten dutelako jatorriz adierazgarri izan daitezkeen bustidura lexikalizatuak eta atzizki txikigarriak (*gutxi*, *pittin*; *xentimo*, *-ñi*, *-tto*, *-txo*, e.a.)” (1990: 273).

³²³ Dotrina honen edizioetan aldaketak egon dira. 1860koan, 102. orrialdean *Gorochumaz* da kapituluaren izenburua, eta aldaera hori agertzen da orrialde horretan bost aldiz; 123.ean ere forma hori dator. 1876koan (1872koan bezala, OEH-n ikusten dugunez) 102. orrialdean aldatu egin da: *Gorochema* dago bost agerraldietan; 123.ean, aldiz, *Gorochuma* utzi da, zegoen-zegoenean, Elizaren bosgarren manuan.

12.2.4. Tx. Tx- eta x-

1. Erromantzezko bilakaeraren ondorioz-edo sortutako palatala mailegatu da frankotan. Latineko *-antia* atzizkiak *-antxa* eman du zubereran (Lrq) eta erronkarieran, baina, esan bezala, latin hizkuntzetatik hartuko zen kontsonante bustia. Belapeirek *esparancha* du (*-anxa?*, *-antxa?*). Idazle horren lanean badira adibide gehiago: *alchatceco*, *bortchaz*, *curutchiaz*, *martzchoaren*, *mertchedé*, *mesperetchu*, *tortcho*, *cerbutchariac*.³²⁴ Ikus aurrerago 16.4.

2. Mitxelenak ohartarazi duenez (FHV 191), zubererak *tx-* eta *x-* ditu. Larrasqueteak deskribatu hizkeran, esaterako, afrikatu palatala dute oinarrizko forma hauek: *txapel* 'chapeau', *txapela* 'chapelle', *txardína*, *tximinía*, *tximíno*, *txó(r)i*, etab.³²⁵ Txikitastunarekin lotuta daude besteok: *txákür* 'petit ou jeune chien' (cf. *hor*), *ebi-txinker* 'petit doigt, auriculaire', *txípa* 'menu poisson d'eau douce (terme générique)', *txórta* 'une petite quantité de liquide', eta abar. Azken hauekin batera ez da erabiltzen, ordea, palatalik gabeko forma neutrorik. Bestalde, hizkera horretan berean *x-* dute hurrengo hitz hauek, aldamenean bustiduragabe neutroa dutenak:

Lrq *xábar* ("dimin. de *zabar*") / *záhar*, *xábal* ("dimin. de *zabal*") / *zábal*, *xálxa* 'semeur de discorde' ("dimin. de *saltsa*") / *sáltsa* 'sauce', *xamá(r)i* 'poulain' (sin. *xamalko*) / *zamá(r)i* 'cheval'. Eta *xilo* 'trou', *zilo* ("v. *xilo*"),³²⁶ *xókho* 'coin', *zokho* ("syn. de *xokho*").

Baina bakarka usatzen diren besteok ere sabaiaurreko frikaria dute, zeinahi dela hitz hasierako bustiaren jatorria: Lrq *xabu*, *xábal*, *xahii*, *xéde*, *xedé(r)a* 'lacet de chasse aux oiseaux', etab.³²⁷

3. Belapeirek *züti* eta *zütitü* darabiltza, baina Maisterren testuan³²⁸ eta Gèzeren eta Larrasqueten hiztegietan *xiiti* da oinarrizko forma ('debout'); Larrasqueteak, bestalde, *txüti* bildu du ('dressé bien droit').³²⁹ Aipatzea merezi du Bp *xüxen* / *züzen* biko-teak, bi horien arteko bereizketak gaur arte iraun baitu. Lehen forma hori izenondoa da eta adizlagun gisa darabil Belapeirek: *Gincoari chuchen soguiten* 'arrasto zuzena segituz' (I 48), *chuchen ibil eraciteco* 'zintzoki' (I 130, 137); sail semantiko berekoak dira Bp *xüxenki* 'zintzoki' eta *xüxentii* '(oker dagoena) zuzendu'. Larrasqueteak ere erabile-

³²⁴ Ikus Oñederra 1990; VII. kapituluko zenbaki hauek: 422, 424, 472, 538, 551, 561, 562, 603, 752.

³²⁵ "El ronc., como el sul. (y el guip. y vizc.) es de los dialectos vascos donde *tx-* es frecuente sin valor afectivo tanto en palabras antiguas como en préstamos" (SHLV 290).

³²⁶ Badirudi esanaria ez dela aldatzen; cf. Gèze "trou: *chilo*, *cilo*". Baino, Oñederraren esanean (1990: 236), "bustidura hau jatorriz adierazgarria izan daiteke eta oraindik ere hala dela askotan esango nuke (cf. 233. *punta*, 249. *axal*)". Hona Maisterren adibide bat: *ene bibotzaren ene Jincouari osoki emaitia eta bareki, egor chilotetara drano, juntatu ixtatia* (389). Beste bat: {kamelia} *orratzaren chilotic igaraitia* (Meditacioniac 56). Orratz zuloa oso txikia da, jakina. Bestalde, hitz barrenean ere bada, noski, -z- (forma neutroa) / -x- (adierazgarria): Lrq *bizkar* 'crête de colline' / *bixkar* 'petite colline'.

³²⁷ Ohiko bi lexikografoek ez dute beti bat egiten. Agerikoa da arrazoietako bat: Gèzeren hiztegiak zubererazko hitzak dakartzza; Larrasquetenak, berriaz, ipar-ekialdekoak bakar-bakarrik. Hala, aldaera gehiago ditu lehenak: Gèze *chapel*, *tchapel* ('chapeau'), Lrq *txapel*; Gèze *char* ('chétif'), *tchar* ('pauvre, triste, misérable'), Lrq *txar*, oro har 'mauvaise' adiera duena, gauzen kalitatea edo pertsonen izaera deskribatzeko erabilia; Gèze *chori*, *tchori*, Lrq *txó(r)i*; Gèze *tchedera* (s.v. *lacet* ere aldaera hori) / Lrq *xadé(r)a*; Gèze *chapela* ('chapelle') / Lrq *txapela*.

³²⁸ Maister 236 (*chuti dago*), 400. Gainera, *chutitu* darabil (209). Beste adibide bat: *Her 88 chutitzen*.

³²⁹ Bada beste bitasun bat. *Pronus*, *chaflaçaliac* 25. Baino *zaflatü* (*CatOlo* 69, Maister 288, *CibG* 23, *Apoc* 7 2, *Her* 192); Gèze *zaflatu* ('frapper, battre, châtier'), Lrq *zaflaldi* (z ahoskabea).

ra bertsua dakar hiztegian: adizlaguna ‘directement’, izenondoa ‘droit, direct’; gainera, *xiixénka* ‘directement’, *xüxentü* eta *xüxentzále*.

Bigarren forma, aitzitik, izena da eta ‘eskubidea, ahala’ esanahia du Belapeiregan; sail semantiko berekoak dira *züzeneki* ‘arra佐 osoz’, *züzen gabe* ‘eskubiderik gabe’, *züzen dün* ‘eskubidea duena’ eta, beharbada, *züzen egin* ‘gaizki eginaren ordaina eman (norbaiti), justizia egin’. Larrasqueten hiztegian ere *züzen* izena da, ‘droit’ adierakoa; horren kideak dira *züzendün* ‘ayant droit’ eta *züzenet* ‘de droit’.³³⁰

4. Corpuseko hainbat testutan ez dugu <tch-> kausitu. Usadio ortografikoa ala orduko ezaugarri fonologikoa, zer ote da? Belapeireren izkribuan ez dago *tch-* grafiarik, idazle horrek betiere *ch-* paratu baitzuen hitz hastean (*chipi*, *chilimista*). Beste lekuko hauetan ere ez dago ingurune horretan afrikatuaren grafiarik: Maytie (*chipi*), *OthoiCant* eta *Mercy* (azken biok *chipi* eta *chercatu* dituzte). *Pronus* eta *IganPr* testuetan ere ez dago halakorik, baina, nolanahi ere, ez dugu biotan aurkitu kontsonante hori izan lezakeen hitzik; bestela esan, ez dugu horietan ediren zubererazko beste idazki batzuetan eta hiztegietan hatsarrean afrikatua ageri duten eleetatik bat ere. Resseguek *chipi* eta *chercatu* ditu; behin, haatik, *tchori* idatzi zuen. Maisterrek, azkenik, bi sail handi eta garbi ditu: sabaiurreko frikariz hasten diren hitzak, batetik, eta sabaiurreko afrikatuz hasten direnak, bestetik. Maisterren liburua sail hau lan-tzeko lekuko aproposa denez, hatsarretik azkentzeraino miatu dugu.

Idazleei eta testuei gogoa eman ondoren, hitzei erreparatuko diegu jarraian. Hona, lehenik, testu zaharretan beti <ch-> era hiztegietan (Gèze <ch->, Lrq) *x-* duten eleak, egungo moldean idatziak:

Xabii: Bp, *CarOlo* 28, *OthoiCant* 38, 96, Maister 6, 219, Ress 25, 38, *Mercy* 40, 41. *Xahütarzün*: *Pronus* 19, *CarOlo* 71, *Mercy* 33. *Xabati*: Bp, *OthoiCant* 19, Maister 238, *IganPr* 2. Hiru hitzok frikaria dute Gèzeren eta Larrasqueten hiztegietan.

Xarmeriak: Bp. *Xarma*: *OthoiCant* 28, 79; Lrq. *Xarmagarri*: *OthoiCant* 91, 101. *Xarmant*: *OthoiCant* 68; Lrq. *Xarmatze*: *Mercy* 29; Lrq.

Xede: Bp, Maister 45, 221, 361, Ress 17, 30, 31, *Mercy* 1; Gèze, Lrq. *Xedatii*: Maister 80, 219.

Xebe: Bp, Maister 15, 233, 337, *Mercy* 14; Gèze, Lrq. *Xebekatü*: Maister 268, 290; Gèze.

Xilo: Maister 389. Gèze, Lrq *xilo* eta *zilo*.

Xixari: *OthoiCant* 72, *Med* 23; Gèze, Lrq.

Xokho: Bp (-co-), Maister 271, 386. Lrq *xókho* eta *zokho* sinonimoak. Gèze *zokho* (s.v. coin).

Xotileziak, xotilki: Bp. Gèze *xotil* ‘adroit’.

³³⁰ Gèzeren hiztegian bereizketa ez da horren garbia. *Xiixen* izenondoa da (‘droit; juste’); *xüxentü* ‘redresser’. Baina *züzen*, izena izateaz gain (‘droit’), izenondoa ere bada (‘droit; juste’); *züzendün* izond. ‘digne’ eta iz. ‘ayant droit’. Lekuko zaharretan, ‘eskubidea, ahala’ da *züzen* agerraldi hauetan: *Pronus* 26, Maister 401, *IganPr* 12, Ress 15 eta *Mercy* 17; ikus Belapeireren Hitz. Testu horietako *chuchen*, berriz, beheraxeago aipatuko dugu.

Xuri: Bp, *OthoiCant* 52, Ress 49, Mercy 39; Gèze, Lrq. *Xuritzen*: Mercy 41; Gèze, Lrq.

Xüen: Bp, *CatOlo* 103, *OthoiCant* 35, 76, Maister xxii, 216, 238, 380, Ress 29; Gèze, Lrq. *Xüxentü*: Bp, Maister 126, Ress 39; Gèze, Lrq. *Xüxenki*: *Pronus* 16, Bp, *IganPr* 10.³³¹

Ez dugu hor inolako katramilarik, lekukoen batasuna erabatekoa denez gero. Bainha hona, bigarrenik, tradizioan forma desberdinak izan dituzten hitzak. Adibide hauetan, corpuseko testu gehienetako <ch-> grafia hiztunek beti x- ahoskatzen zuten jakitean datza auzia. Lehen bi hitzetan (*txipi*, *txerkhatü*) banaketa nahiko garbia da: hainbat testuk ch- dute, baina Maister, Gèze eta Larrasquetek afrikatua.

Chipi: Bp, *CatOlo* 97, 98, *OthoiCant* 8, 8, 37, Ress 26, 47, Mercy 28, 30, 41. *Chippito*: Ress 19. *Chipitarçun*: *OthoiCant* 35.

Tchipi: Maister 12, 15, 16, 18, 25, 209, 234, 235. *Tchipitarçun*: Maister 325. *Tchipigni*: Maister 192, 192. Gèze, Lrq eta Casve *txipi*, *txipiñi* ‘oso txikia’ (Larrasquetek *ttiipi* eta *ttiipiñi* ere bai).

Cherkha(tu): *OthoiCant* 15, 15, 31, 48. *Cherca(tu)*: *OthoiCant* 38, 89. Ress 12, 30, 34, 42. Mercy 32.³³²

Tcherkhatu: Maister xvi, 3, 10 (-ca-), 14, 217, 234. *Tchercu eguin*: Maister xviii. Gèze eta Lrq *txerkhatü*.

Segidako adibideetan banaketa bestelakoa da. Idazki zaharretan, *txori* eta *xori*, biak agertzen dira, eta Gèzek bi aldaerak jaso zituen. Lexikografo horrek *xar* eta *txar* bildu zituen, eta kasu honetan Maisterrek *xar* darabil.

Chori: *OthoiCant* 61; Gèze (bi aldaerak ageri dira bai euskara-frantsesa atalean bai oiseau hitzaren ordain gisa).

Tchori: Maister 384 (*eliga-tchori*), Ressegue 47; Gèze eta Lrq *txori*.

Char: *OthoiCant* 20, 26, 41, 41, Maister 16, 28, 63, 120, 221, 258; Gèze (‘chéatif’).

Txar: Gèze (‘pauvre, triste, misérable’) eta Lrq.

Ondorengo etsenpluetan, kontuan izatekoak dira fr. *chapelle* eta *chapelet* grafiak Ressegueren era Mercyren adibideak irakurtzean (ohar bedi Resseguek, frantsesarri jarraikiz, birritan *chapella* eman zuela). Ez dugu esan nahi, inola ere, XVIII. mendearren bigarren erdian, Eskiula aldean segidako bi hitz hauek *tx-* zeukatela, baina garbi dago, afrikatua edukiz gero, nekez adieraziko zutela hori Resseguek eta Mercyk.

³³¹ Maisterrek badu besterik. *Chenda*: *chenda ordoki eta segurian ebiltia* (402); Gèze eta Lrq *xenda* (cf. Gèze *senda*, s.v. *sentier*). *Chocha*: *laidaturenago duçu chocha tchipi charbat, ecieg gaçtelu urrhestatubat* (75); ikus 54 eta 56 ere. *Chachu* aurkitu dugu hirutan: *contcentcia chachu* (58), *bibotç chachu* (98, 98); ez ote du *chahu* behar? *Chabarki*: *chabarkiç bectiticia-* (303). Belapeireren bi hitzok ez ditugu beste lekuoetan aurkitu: *chirio* eta *chouflestatu*.

³³² Oñederrak dioenez, aditz honek palatal mailegatua du; cf., adibidez, fr. *chercher* (1990: 262). Alabaina, biarnesezko *cerca* ‘chercher’ (Lespy) hitzak ere izan du, agian, nolabaiteko eragina (ezinezko ote da, biarnesezko formatik abiatuta, palatala euskarak berak eman izana?). Zubereraz, XIX. mendean, *cherkhatu* ageri da oraindik *Meditacioniac* liburuan (10 -ca-, 22, 42). Frantsesezko grafiari jarraikiz?

Chapela 'kapera': Ress 32 (-*ll*-), 37, 39 (-*ll*-), Mercy 6, 7; Gèze.

Txapéla: Lrq.

Chapelet 'arrosarioa': Ress 22 (-*ll*-),³³³ Mercy 27, 29, 30, 43.

Txapelét: Lrq.

Badira bitasun gehiago. Belapeirek *chilimista* du, baina Chahok (apud Lh) eta Casenavek (bere hiztegian) *txilimixta* ‘éclair’. OthoiCant (46, 102) eta Xarlem (172) testuek *chispiltu*, baina Intxauspek (*Apoc* 16 9) eta Gèzek *tchispiltu* (‘brûler, griller par l’action du soleil’). Bukatzeko, Maisterren beste *tch-* batzuk ekarriko ditugu:

Tcheken 361 (*hagn imbibidous [zara] houn hanitç ukheiteco, hagn tcheken emaiteco, hagn etcheki beguiratceco*). Cf. Foix *xekhen*.

Tchesta 140 (*coure ectitarçuna tchesta eraci*). *Tchestallubat* 155 (*celuco placeren tchestallubat*). Gèze eta Lrq *txestatü* ‘dastatu’.

Tchampa 73 ([*infernuan*] *doloriaren handiç, tchampa equinen die imbibidousec*). Gèze *txampha* ‘aboiement’, Lrq *txampa* ‘mugissement’.

Tchortola 353 (*tchortola tchipibat berere {...} ene egarriaren apaisatceco*), 385. Gèze *txorta* ‘goutte’; Lrq *txorta* ‘une petite quantité de liquide’, *txortela* ‘goutte’. Cf. Xarlem 164 *chortolaq* (BB), *chortelak* (BN).

Tchosteta 234 (*baurr tchipien tchostetabat*). Cf. Gèze *txostatü* ‘amuser, récréer’, Lrq *txostaka* ‘amusement’.³³⁴

Tchinca 38 (*eguiäçço caritate hartaric tchincabat*), -*kha-* 309 (*indar aphur baratu çayona, su tchinkha haux pian gorderic dagouena beçala duçu*). Gèze eta Lrq *txinka* ‘étincelle’.

13. Hasperena

1. Hasperena Lafonek (1948) eta Mitxelenak (*FHV* 203-204) aipatutako inguru-ne guzti-guztietan dago. Hitz hasieran:

baboro (I 18), *baci* (I 33), *bain* (II 4), *baitatu* (II 9), *bala* (I 22), *hamabost* (II 66), *bandi* (I 19), *banitz* (I 21), *hargana* (I 146), *harriz* (II 52), *bastio* (I 95), *baurra* (I 61), *heben* (I 128), *herabe* (I 24), *herratiac* (I 150), *hon* (I 20), *hontarçuna* (I 154), *bourez* (I 18), *bognac* (II 46), *bilebeté* (II 130), *burrin* (II 112), etab.

Bokal artean, eta diptongoaren eta bokalaren artean:

behatu (II 36), *bibi* (I 121), *buhurtu* (I 99), *chabu* (I 21), *cheheroki* (I 136), *diharu* (II 104), *dohagnac* (I 50), *guebiago* (II 11), *ihardestia* (II 7), *ihor* (I 65), *Iobanec* (I 17), *mibi* (II 71), *oberescu* (I 145), *subalamac*³³⁵ (I 154), *tebernac* (I 22), etab. *aibarian* (II 118), *auber* (I 23), *goibenetic*³³⁶ (II 49), *saihexian* (I 34), *oihalez* (I 84), *oibuz* (I 56), etab. *nibaur* (I 153), *cibaure* (I 49), *guibaur* (I 49), *oboinkeria* (I 101), *ibaunterian* (II 40), etab.

³³³ Frantsesez *chapelet* idatzi zuen beti Bossuetek bere kariximan eta horixe du Gèzek ere.

³³⁴ Beste adibide batzuk: *Med* 30, 68 *tchostaca* izena, 48 *tchoztacatu*, baina *Maialza* 64 *chostacatceco*.

³³⁵ *Halama* gaskoitik hartuko zen, hasperen eta guzti (ikus *DEV*, *halama*).

³³⁶ Cf. Larrasqueten transkripzioa: *góyhen*. Ip *Mt* 4 5 *goibenian*. Mitxelenaren ustez, “en *goiben*, superlativo de *goi*, la aspiración debe ser secundaria” (*FHV* 220).

Gisa berean, idazleak jaso zuen, kontsonante baten ondoren, silaba hasieran dato-ren hasperena. Hona, aurrenik, *n-b* eta *ñ-b*:

anhartio (I 35), *onhexi* (I 23), *onhesten* (I 120), *senbar* (I 33), *sinhexi* (I 28), *sinhesten* (I 45), *unbudec* (I 111), etab. *Cegnhare* (I 59), *cegnharatzen* (I 144), *cegnhatu* (I 127), *guegnhatu* (II 95), etab.

Belapeirek, halarik ere, *manu* hitzarekin batean, *manatu*, *manatcen* eta *manatcerá* darabiltza beti (I 18, 22, 25, 25, 26, 47...), sekula ez *manhatu*. *Pronus* otoitz liburuak ere *manatu* (15), *manatiez* (15) dakar, baina beste idatzietan³³⁷ eta ohiko bi hiztegi-ten *manü*, *manhatü* dago. Hortaz, iduri du Belapeirek —Tartasen antzo— Iparraldeko beste bi euskalkietako grafia bereganatu duela, auzo hizkera horietan ez baitago hasperenik (ikus *OEH*). Oroit, bestalde, Mitxelenak azentuaren eragina aipatu duela *máni : manhátze* bezalako txandakatzeak argitzeko (ikus *FHV* 409, *jókii : jokhátiü*).

Bigarrenik, *l-b* elkarketaren agerraldiak emango ditugu:

alhabari (I 98), *alhargun* (I 98), *belbagnez* (I 125), *belbaguiiac* (I 86), *belharico* (I 107), *belharretaric* (I 61), *bilba* (II 106), *bilbacaz* (I 95), *bilbaçu* (II 114), *bolharria-la* (I 44), *cilharrez* (I 83), *cilhetu* (II 103), *elbe* (I 97), *Elborriz* (I 148), *Ilberrian* (II 12), *ilbintien* (II 115), *salhatu* (II 32), *ulbuntu* (I 143), *Ulbuncian* (II 46), etab.

Dardarkari osteko aspirazioaren adibideak grafiei buruzko artikuluan eman genituen (ikus 4.9); herskari aspiratuak ere bai (ikus 4.1). Zubereraz *rb* eta *rrb* taldeek bilakaera desberdina izan dute, *b* eta *rb* bihurtu baitira, hurrenez hurren. Horregatik Mitxelenak esan zuen hasperenak ez duela kontsonante gisa jardun, kontsonanteen aitzinean *r / rr* oposizioa neutralizatu egiten baita (*FHV* 223, 34. oh.). Antzeko ger-takaria aztertu dugu gorago, bustidura asimilazioaren sailean: ipar-ekialdeko zuberean, bokalerdiaren eta kontsonantearen artean *n* ez da palatalizatzen; aitzitik, *j-b* ingurunean bai.

2. Iparraldeko euskalkien artean badira ezberdintasunak aspirazioaren esparruan.³³⁸ Har ditzagun zubererari dagozkion hainbat forma: batetik, *bun* 'ona', *buñ* 'oina', *bur* 'ura' eta *biúrruin*; bestetik, *áizo*, *áize*, *arági* eta *ógen* (*FHV* 209-210); hitzok halaxe entzun zituzten Gèze eta Larrasquet hiztegileek.³³⁹ Sarasolak dioenez (*Contr* 187), Zalgize eguzkialdeko ohiturari jarraitzen zaio eta Oihenart, aitzitik, mende-baldekoari: Zalgize *boin*, *bon*, *bun*, *bumia* (Gèze eta Lrq *büme*), baina Oih *oin*, *on*, *umea*. Zehaztu beharrekoa da baieztapen hau. Izan ere, Oihenartek *bon* eta *bun* ere badara-biltza, hala atsotitzetan nola neuritzetan (ikus 3.8.6). Gainera, Zalgizek *ur* (15, 16,

³³⁷ Adibide batzuk. *Manhatu*: *CatOlo* 6, 17, 39, 48, 65, 68, 76, 77. *Jean de Paris* 185. Maister 49. *IganPr* 10, 10. Ress 4, 11, 14, 15. Mercy 11, 38. *Edipa* 318, 468. *Manbaçale*: *Jean de Paris* 186. *OrthoCant* lekuoa ere *manhatcen* (65) agertzen da, baina *manatcen* (66).

³³⁸ Hizkera baten baitan, kidekoak diren formek itxura desberdina izaten ahal dure (*FHV* 210). Zubereran, *hire* / *ore* nabarmena da. *Hon* / *onsa* ere bururatzentz zaigu. Eta Bp *huts* / *ittsarte*, lehen bokala ere ezberdina duten bi forma; cf. *ittsarte* (Maister xxi, 74, Ress 6), baina Lrq *biitsarte*.

³³⁹ *OEH*-n, tradizioa deskribatzen duen atalean adierazten da zubererazko egileek *aizo*, *aragi* eta *ogen* darabiltzatela. Aize sarreran, autoreen esaldiak begiratu ditugu azkar-azkar, bai eta hasperenik gabe-ko forma aurkitu ere lekuo gehienetan (Maister, Egiategi, *Xarlem*, *UskLiB*, *Intxauspe Dial...*); Etxahunek behin *b-* du (364). Horiezaz gain, zubereraz *azi* (Bp) —alegia, 'landarea sor dezakeen fruituaren zatia' — eta *eziür* ere, konparazio baterako, hasperenik gabe agertu ohi dira.

92), *urruneco* (188) eta *haraguia* (98) ere baditu. Zubereraren ezaugarriak eskuarki zintzoago jaso ditu Belak, eta haren atsotitzetan *bouna* (4) dago, baina *umia* (43, 44) eta *urrunena* (19). Gure corpusean, gainerako testu zaharrek bat egiten dute (hona agerraldi batzuk):

Hon, boun: *Pronus* (33), *CatOlo* (36, 39, 43), *OthoiCant* (5, 8, 12, 15), *Jean de Paris* (6, 113), *IganPr* (9, 10, 12), *Ressegue* (4, 8, 12, 15, 17, 17), *Mercy* (3, 8, 25).
Hontarçun: *Pronus* (11, 13), *CatOlo* (2, 11, 89).

Hoing, bognn-: *CatOlo* (101, 102), *OthoiCant* (23, 78).

Hour: *CatOlo* (2, 8, 12), *OthoiCant* (62, 62, 62, 103).

Hurrun: *CatOlo* (61), *OthoiCant* (50, 52, 81), *Jean de Paris* (185, 294), *Mercy* (26).

Hurrunt(u), burrunc: *CatOlo* (74, 90), *OthoiCant* (37), *IganPr* (2), *Ressegue* (20, 23).

Aice: *OthoiCant* (62).

Aragui: *Pronus* (14, 25), *CatOlo* (60, 71, 75), *OthoiCant* (61, 93), *IganPr* (8, 10).

Oguen: *Pronus* (7, 12), *CatOlo* (2, 3, 7, 9, 50), *OthoiCant* (8, 16, 19), *IganPr* (3, 6, 18), *Ress* (15, 20), *Mercy* (17).

Zubereraren lekuko zuzena da Belapeire ere: *hon, bognac, houra, hurrun, aicia, aragui* eta *oguen*; eta *aico*, idazki horietan ageri ez dena.

Edozein modutan, badira bitasunak. Belapeirek *arçara* idatzi zuen (II 132), baina zuberotarrek gehienbat *barzara* darabiltela dio OEH-k. Geuk ere Maytieren katiximan (42)³⁴⁰ eta *Heren ordreco escu libria-n* (204) hasperenduna atzeman dugu. Etxeparek, Leizarragak, Oihenartek eta zubererazko izkiriatzaleek baliatu dute hitza; Belapeirek eta Maisterrek aspiraziorik gabe. *Sainta Catherina* pastoralean ere ageri da hasperenik gabeko aldaera (503; baina b- 197, 997). *Ciberouco Gutxuna* idazkian ere bai (175).

Orobate, Belapeirek (I 35) eta Maytiek (32) eta, hari jarraikiz, Revolen katiximak (35) *aidürii* dute, baina zubererazko tradizioan, Maisterren lanean eta gerokoetan, *haidürii* ageri zaigu ia-ia bakarrik (OEH); dena den, Belapeireren aldaera kausitu dugu *Maiatz-a-n* (22, 40, 64). Gèzek bi formak ditu eta Larrasquetek *haidürii*. XIX. mendea arte zuberotarrek eta baxenabartarrek usatu zuten hitza; Oihenartek eta Tartasek aspiraziorik gabe.

OEH-k dioenez, zubererazko idazleek *üsskara* erabili dute; guk ere gehienetan aldaera hori ediren dugu liburu zaharretan,³⁴¹ eta horixe hiztegira zuten Gèzek eta Larrasquetek. Dena den, Revolen katiximan *buscaraz* (25) agertzen da behin (beste agerraldian, *uscarala iv*). Eta XX. mendean *hiuskára* esaten dute Ligiko zaharrek eta Santa Graziko hiztun orok (Peillen 1992: 254). Etxeparek, Leizarragak eta Alfonso Rodriguezentzitzaileak *heuskara* idatzi zuten, eta aspirazioa jatorrizkoa izan daiteke (FHV 215). Gainera, Etxeparek eta Leizarragak *heuskaldun* dute, Egiategik *hiuskaldun* (izenburua, 38, 225) eta Laphitzek *heskualdun* (OEH).

³⁴⁰ *CatOlo* eta *CatOlo2* idazkietan hitz honen beste forma bat ere agertzen da: *bastara*; hasperenduna, beraz. Ikus aurrerago 21.8.

³⁴¹ Bp. *CatOlo* izenb. *IganPr* 14. *Mercy* izenb., 24. *Ress* izenb.

3. Hitz elkartuetan, batzuetan aspirazioa sortu zen bigarren osagaiaren hatsarrean, lehen osagaiak silaba bakarra zuenean (*FHV* 210 eta ond.): Bp *onhetsi, gaiberditan, sinhetsi* (< *zin + etsi*, *FHV* 283), *anbartio, larhoti* (< **larra + oti*, *FHV* 118).³⁴² Egiazko elkarketaren erakusgarria da hasperen hori.

4. Hitz berean bi *b* onartzen ez dituen disimilazio erregelaren ondorioz (*FHV* 211-213), lehen hasperena erortzen da elkarketan: Bp *aurhide* (I 21), *ilherrian*³⁴³ (II 12). Elkarketak berak sortutako aspirazioak ere ekar dezake galera hori: Bp *anhartio* (< *ban + artio*), *onhetsi* (< *bon + etsi*).

‘Hi + haur’ elkartzean, disimilazio atzerakariak *ihaur* sortu du: ikus *CatOlo* 6, *OthoiCant* 72, 72, 100, *Edipa* 836. Zuberotar gehienek forma hori dute (*OEH*): *Xarlem, UskLiB, Ip Hil*, etab. Baina, egia esan, zubereraz badira aldaera gehiago. *Hihaur*: Etch, Casve *SGrazi* (*OEH*); Gèze (*toi sarreran*). Larrasquetek bi ebakera jaso ditu: *hiaw*, forma nagusia-edo, eta *hiaw*, hau ere aski hedatua (“bien des personnes prononcent *hiaw*”); Larrasquetek lehen transkripzio hori eman dio *hibau* sarrera buruari. Aipa dezagun, azkenik, Belaren *yaurequi* (17).

Disimilazio erregelaren salbuespen apurren artean, *hilabethe* eman du Mitxelenak. Horren tankerakoetan, bi osagaietan beregaintasuna arras galdu ez izana da, inondik ere, bi hasperen egotearen arrazoia (*FHV* 212). Gèzeren hiztegian eta *Edipa* pastoralean (423) *hilabethe* dugu. Belapeirek, ordea, *bilebete* eta *hilabete* darabiltza, *betbe* hitzarekin batean; Maytie, Ressegue eta Mercyk ere *hilabete*.³⁴⁴ Bestalde, Belapeirek *hamirour garren* du eta Mercyk *hamirour* (43); cf. *hamahirour* (*OthoiCant* 6 eta Gèze), Lrq /hamahíu/. Azken aldaera honetan behinik behin, analogiak iraun eragin dio *b-* horri.

5. Lafon (1948) eta Mitxelena (*FHV* 213-214) jabetu direnez, morfologian hasperen gutxi daude oso: adizkietan, esate baterako, *ikhusi / dakusat* bikoa eta horren gisakoak ditugu.³⁴⁵ Aditz arazleetan ez da aspiraziorik: Bp *ikhusi, ikhasi*, baina *era-kutsi, erakatsi*. Bp *erakharri* da salbuespenetako bat.

Hor dugu, bai, bigarren pertsona singularreko *b-*, baina ez da beti eta edonola agertzen.³⁴⁶ Belapeiregan adizki soilak ez du hasperenik: *batheyatcen ait* (I 61), *bici*

³⁴² Cf. Intxauspe *Mt 16 27 lanbeguinén arau*. Bonaparteri bidali gutun batean, Zuberoan *lanbegin* eba-kitzen dutela dio Intxauspek (Irigoien 1957: 172). Beste gutun batean, *lühikara* eta *lüükbara* aipatzen ditu (ik. gorago 0.7). Beste adibide bat: Lrq *zañbüütüli* ‘déraciner’ (*zañ* ‘racine’).

³⁴³ *Hilberri* (*Pronus* 25, Ress 11, 13, 25, Mercy 12) eta *bil herri* (Mercy 16, Ress 14) grafia etimologikoak izan daitezke, jatorria gogorarazten duten idazmoldeak; izan ere, *ilberri* dute lekuko hauek (*OEH*): Bp, Egiategi, Casve *SGrazi*, Gèze, Lrq (*ilberri* transkripzioa), Althabe (*ilberri-lilia*, Azkue). Bainan, apika, *b-* ahoskatu egiten zuten; hala balitz, analogiak adieraziko luke hasperena, *hilbotz* hitzean bezala (*FHV* 212). Bestalde, Constantinek *hilerri* du (*OEH*).

³⁴⁴ *CatOlo* 30. Ress 11, 13, 18, 24, 24, 31, 33, 37, 38... Mercy 11, 15, 16, 26, 27, 28, 29, 34, 41, 43...

³⁴⁵ Leizarragaren *ekarri / dacarque* —alegia, *kh / k-* eta antzerako bikoteetan, azentuaren eragina ikusi dute Schuchardtek eta Txillardegik (1984: 265): *ekhárri / dákarke*.

³⁴⁶ Leizarragak aginteran badarabil: *abila* or. / *babil* ag. (*FHV* 213, 22. oh.). Zalgizeren 76. atsotitza ez dagokio zubererari: *kidia kidiarequi, / babil euriarequi* (cf. Z ore); Sarasolak oharrean dio lapurtarrek eta zuberotarrek *b-* aginterazkoetan bakarrak darabiltela (*Contr* 182), baina ez da hala. Izan ere, Intxausperen arabera, zubereraz inperatiboan *ábil* dute (*abilúa* ere bai), hasperenik gabeko forma, eta orainaldian *babila* (*Verbe*). Gainera, Oihartzabalek dioenez (*Xarlem* 121. or.), aditz iragangaitzetan bigarren pertsonari dagokion hasperenik ez dago aginterazkoetan: *aigü* (12), *abilua* (BN V).

adin (I 46),³⁴⁷ *jarraic akio* (I 25). Baldintzazko *ba-* ezarriz gero, ordea, *batbeyatu ezbabiz* (I 61), *bici babiz* (I 61).³⁴⁸ *OthoiCant* testuan ere, *ba-* eta *be(it)-* aurritzkiengi ondoan hasperena dago:

egoneniz ‘egonen haiz’, *içan iz, içate / babiça* (galdera), *içan bahiz, beibiçate*,³⁴⁹ *deithu ait* ‘haut’, *eçarriren ai, galtcen aie / ezbahai honkiten, qointan punituren behai*,³⁵⁰ *beguiratcen iana* ‘huena’ (43) / *differitcen bebian* (46); *bebár uke, içan adi, utçuladi*.³⁵¹

Charlemagne pastoralean ere *mino jç, basi içala*, baina *nabi babiz, jalqui bebiz, behai*.³⁵² Ohart gaitezen, bidenabar, *beit-* aurritzkiak askotan *be-* bihurtzen dela hasperenaren aitzinean, Intxauspekin jakinarazi legez: *béhiz* (*Verbe 6*).³⁵³ Gramatikari horrek aspirazioa ezarri zien adizkiei bere eskuliburuko paradigmata —*biz, hizáte, háit, hádin, hakió*, etab.—, baina jardunean, San Mateoren Ebanjelioa itzultzean, gutxitau ipini zuen:

Béhar hian (25 27), *jáixico biz* (11 23), baina *erbo bat iz* (5 22), *altchatüren íza* (11 59, galdera), *ezarico áit* (25 21), *sár ádi* (25 21), *noúr da jó áyana?* (26 68). Aurritzkiekin hasperena beti, noski: *ízan béri-biz* (25 21, 25 23), *Jíncouaren Semía ba-biz jáix ádi* (27 40).

Bonaparteren garaian (1869, “Règles”: vii) bigarren pertsonako adizkiek zuberez raz normalean ez zuten hasperenik hasiera-hasieran: *aigü, entzaket, itzait, ündian*. Lapurterak, aldiz, *haugu, hintzaket, batzait* eta *hintuen omen zeuzkan*. Zubereraz oso

---

Intxauspekin (*Verbe*) oraindikiko eta aginterazko forma hauetako bildu ditu: *bóa* eta *hágó* or. eta ag., desberdintasunik gabe; baina *habila* or. / *ábil* ag. (eta *habilála*). *Hágü* dakar (*Verbe 459*), baina hasperenik gabe agertzen da aipatu dugun pastoralean eta gramatikari horren testu batean (*Mt 8 9 aigu*). Intxauspekin emandako forma berak eskaini ditu Gézek ere. Larrasquetek (1939: 25) aginterazko *ágo*, *ábil* eta *abilúa* erakutsi ditu.

³⁴⁷ Laugarren manamenduan *bici adin* agertzen da; ikus *Pronus* 14, *CatOlo* 5, *IganPr* 9, *CatOlo* 2 7. Maytieren katiximan beste hauetako dirugu: *ibaur escumucatu içatianian, leben beno leben absolvi eraç adi* (6), *batbeyatcen ayr* (81). Maisterren itzulpenean: *erbo eta ecinago miserable içana* (72), *bi ibeyu iç* (156), *baraturen-iç* (157), *ikbara agouenen gagnen* (72), *abiloua* (156), *abalke adi* (156), *aparta adi* (157).

³⁴⁸ Leizarragak *ba-* eta *bai-* aurritzkiengi ondoren darabil *b-* (Lafon 1948: 57).

³⁴⁹ *Içaneniz* (48), *egoneniz* (78), *ikharatureniz* (76), *içan iz* (62), *khechu iz* (62), *bethi iz* gaizki bicitzen (72), *sarri içate lur pian* (72), *partituren iz* (74), etab. Baina *babiça orai erratzen* (44), *loxa içan bahiz* (77), *nabi babiz urouski heltu* (99), *bic, çoin sarri nabassiki, / beibiçate bilic* (72), etab. Lehenaldian *inçana* ‘hintzena’ aurkitu dugu: *placerer eman inçana* (41), *trufatcen inçana* (44), *eman inçana* (45), etab.

³⁵⁰ *deithu ait* (47), *eçarriren ai* (77), *deitcen ai* (47), *eguiten ai* (77), *galtcen aie* (72), etab. Baina *ezbahai honkiten* (77), *qointan punituren behai* (77), *beraz, hirona, çoin behait aspaldian / ... galtatcen / Ab! honki neçac corpitcian* (87), etab. Lehenaldian: *troublatcen undiana* ‘hinduena’ (42); cf. Intxauspekin (*Verbe*, bandian).

³⁵¹ *bebár uke hic ere ... preparatu* (100), *ibaurecbebár uke bethi / jujatu eta punitu* (100); *içan adi* (64), *cerbutchadi* (48), *utçuladi* (47), *orbit adi* (77), etab.

³⁵² *mino jç* (273), *uduri çitadaq hija / basi içala loxajen* (282), etab. Baina *ene avisari orai / nabi babiz bebatu* (110), *baliatu çaqiq malerousa / jalqui bebiz hebety* (218), *charlemaignaq behai / ferafoutre utçico* (215), etab. Ikus gainera *avisadi ‘abiSa adi’* (120), *goberna ady* (122), *qben ady* (216), *jcarra ady* (258).

³⁵³ Hasperenaren aurrean ez ezik, *l eta n* kontsonanteen aitzinean ere galtzen da bokala: *beléite, benían* (*Verbe 6*). Gehienetan —“le plus souvent”— gertatzen da galera. Ez beti: *OthoiCant* 72 *beibiçate*, *Mt 25 21 béri-biz*. Bonaparterek ere aldaketa bera eta hiru ingurune horiek seinalatzen ditu eta gaineratzen, bestalde, lapurteraz *bai-* mantentzen dela hiru kasu horietan (1869, “Règles”: vii).

gutxitan ahoskatzen ei zen aspirazioa hatsarrean: *haigü*, etab. Bainaz *be(it)*- erantsita, ostera, beti-beti ebakitzten zuten, Printzeak dioskunez.

Belapeiregan, adizki hauei ez lotuz gero, bizkarkariak bere horretan segitzen du eta ez da aspiraziorik ageri. Gauza jakina da txistukariaren ondoren ez dagoela hasperenik. Jainkoaren manuetan debeku hauek ditugu, konparazione: *guiçon erhaile ez içala* (I 46), *luxurious ez içala* (I 46) eta *iakile falsu ez içala* (I 47). Beste izkribu zaharrak ere forma hori berori dakarte manamenduetan: *Pronus* 14 (*eziçala*), *CatOlo* 5-6 eta *CatOlo2* 7 (*ez-içala* eta *ez içala*), eta *IganPr* 9 (*ęç içala*).

Dena dela, usu topatu ditugu bestelakoak, erran nahi baita, *ez* partikularen frikaria ezkutuan eta hasperena agerian dutenak. *OthoiCant* idazkian, adibidez: *ebiz bilen* (74), *ebiz nahi çuburtu* (78), *ebiae hanitz honkiten* ‘ez haute’ (72), *parkbatcen ebiana* ‘ez huena’ (43). Intxauspegan ere bai, hala gramatikako eskuliburuan —*ehadila joán* (89)— nola Ebanjelioan —*ę-biz* (26), *e-hiána* (18 33, galdera)—. Ikus, gainera, “Notes” xii. *Charlemagne* pastoralean *ebiçan* aurkitu dugu,³⁵⁴ eta emaitza bera dago harako *Edipa* hartan ere.³⁵⁵ Gèzek aginterazko *ehoála* eta *ehabilála* ditu. Azkenik, Lafonek dio egungo egunean txistukari bizkarkaria erori egiten dela (1948: 57): *ebiz, ebían* (edo *ehín*).

XX. mendean *biz* da adizki trinkoa Basabürüan, baina laguntzaile moduan, enklítiko gisa eranstea, hasperena galdu eta *iz* esaten dute lurralde menditsu horretako hiztunek: *jíneniz* ‘jinen haiz’, *eoykóyz* ‘eroriko haiz’ (Lafon 1948: 57-58).³⁵⁶

6. Belapeireren ortografia azaltzean esan genuenez (4.11), grafia etimologikoa izango da *humilitate* hitzeko lehen letra. Halako *b* mutuak atzematea eta bereiztea ez da egiteko erraza. *Heresia*, *heretico*, *Herodac*, *habituala* eta *hiperdulie* formetan, konparazio baterako, ba ote zen hasperenik? Ele horiek ez daude ohiko bi hiztegietan eta, beraz, antzinako idatziak irakurri eta egungo zuberotarrei entzutea komeni zaigu. Lekukotasun zerbaite dugunean, gaitz erdi: Intxauspek dio bere ustez hasperenik gabe esaten dutela *heretiko*; oso gutxi erabiltzen den hitza omen da, jendeak heretikoei *biganautak* deitzen dienez gero (Irigoien 1957: 208). *Hastio* eta *herratiac* hitzetan, heldubada ahoskatzen zuten hasperena Belapeireren denborako zuberotarrek, Larrasqueten garaikideek bezala (ikus honen hiztegiko transkripzioak); Gèzek ere *b-* ipini zien biei. *Herrati* maileguak aspirazio protetikoa du, ez baita lat. *f-* fonemaren ordaina; cf. Z *hariña* ‘harea’, *harroka*, etab. (FHV 209).

³⁵⁴ Renaud *bire fama / mundian duq hedaturiq / beldur nuq Ehícan beltu / Secula guïgounequy* (276) esaten dio Ferragusek Renaud arerioari.

³⁵⁵ Oh Socrasta, bi ere / *ebiz aspaldian aguery* (23), *eztiat nic deus janen / noun ehaidan by degoillatu* (232), *ebiça ez jaiky naby?* (233), *ebiçateke gosse / erdiaq jan oundouan* (806).

³⁵⁶ Lafonen arabera, Larrañen “*b* n'est sujet à disparaître que lorsqu'un mot commençant par cette consonne est étroitement rattaché dans la prononciation à un mot qui précède et qui est terminé par une voyelle” (1958: 89). Horrela, *eóyo biz* ‘eroriko haiz’ edo *dantzatü biz* maiz *eoykóyz*, *dantzatüyz* esaten dira.

Txillardegiren iritziz (1984: 264), berez azentuduna den silabak azentua galtzen du eta horrekin batera hasperena, zenbaitetan; aditz nagusiari laguntzailea eranstea, azentua eskuinaldера joaten da (*e(r)óiko*; *e(r)oikó-*) eta horrek aspirazioa galtzea dakar. Txillardegik hasperena eta azentua lotu ditu (1984: 262-269).

Belapeirek *armaric* (I 73) eman zuen. Zuberera idatzian halaxe ezarri dute maizennik, baina behe nafarrerazko eta lapurterazko testuetan *harma* da gailen (OEH).³⁵⁷ Azkenik, Maytieren *honestbat* formak (101, 102) letra etimologiko mutua zuela iradokitzentzutako transkripzioak (*unest*) eta beste agerraldi batzuek: *onest* (Maister 117, Ress 24), *ounest* (Mercy 35, Her 20). Oloroeko bigarren katixima moldatu zuen euskaldunak, Maytieren lehen adibidea bere horretan utzi zuen, baina bigarrenari *b-* kendu zion (*CatOlo2 onestbat* 99).³⁵⁸

14. Herskariak

1. Bokalarteko eta *r_V* inguruneko ahoskabeari eutsi diote latinetiko mailegu hauek: Bp *berthüte, bekhüları* ‘soldato’ (cf. lat. *peculiare*), *joko, jokii, pharkatiū* (< lat. *parcere*), *bake*, etab. Elizako latinetik sartutako *bekhatiū* (< *peccatum*) hitzak erakusten du ahoskabe bikoitzek bakunekin bat egin dutela. Mitxelenak ohartarazi legez, euskaraz latinaren ahoskabe bakuna atxiki izanak ez du baitezpada maileguaren antzinatasuna ziurtatzen (ikus FHV 226). Jakina denez (Rohlfs 1977: 130-137, Tagliavini 1981: 563), bokalarteko ahoskabeei —eta *pr, tr* taldeei— eutsi zaie Pirinioen bi isurialdeetako hizkera batzuetan. Iparraldean, batez ere Biarnoko Aspe eta Barétous ibarretan egin da hori (Oloroe hiriaren hegoaldean, beraz). Ezaugarri horrek lehenago lurralte zabalagoa hartzen zuen eta, horregatik, Gaskoinia osoan daude adibideak sakabaturik. Hego isurialdean, fenomeno bertsua dute, batik bat Biescas, Broto, Fanlo eta Bielsa haranetan, eta Euskal Herriko mugaraino hedatzen dira adibideak (Anso eta Hecho ibarretan, *espata* ‘âge de l'araire’; lat. *spatham*). Bi adibide gehiago emango ditugu. Lat. *aprike*: Aspe *apriu* ‘apirila’, baina biarnesez oro har *abriu*; arag. Fanlo *april*. Lat. *bucatum*: Aspe *bucato* ‘lixiba’, baina biarnesez oro har *bogada*. Horrenbestez, Pirinioetako mintzamoldeen aldaerei erreparatu beharra dago euskal hitzen etorkia eta bilakaera azaltzerakoan. Hala, *bekbüläri*-ren jatorria latinezko *peculiare* izan daiteke (gazt. *pegujal* hitza eman duena), baina, Corominasi jarraikiz, nafar-aragoierako *peccullar* ere aintzat hartuko dugu (‘tierras peculiares de un heredero’; ikus DEV). Mitxelenak sail honetan sartu zuen *berthüte*, baina adibide berezia dirudi, inguruko erromantzeetan *-t* bukaerak hedadura zabala izan duelako (ikus DEV); zubererazko aldaera biarnesezko *vertut* orokorrarekin lotuta dago, noski.

2. Dakigunez, bokalarteko ahostunak ere bere hartan gorde dira: Bp *abere* (< *habere*), *fede* (< *fidem*), *fida* (cf. lat. *fidere* edo *fidare, DEV), *lege*, *errege*, etab.

3. *N* eta *l* kontsonanteen ondoan herskari ahoskabea agertzeko joeraz, ikus 21.7. Txistukarien ondorengo neutralizazioaz, ikus 21.4.

4. Aditz zahar batzuetako ahostun / ahoskabe txandakatzeaz ohartu zen Mitxelenia (FHV 231 eta ond.). Honako hauxe izango zen banaketa, nahiz eta lehen izkribuetan jada lausotuta ageri: partizipoak eta aditzoinak herskari ahostuna edukiko zuten; aditz izenak eta ekintza nahiz egilea adierazteko izen batzuek, aldiz, ahoska-

³⁵⁷ OEH-koek aztertzen ez duten lekuko batean —*OthoiCant-n*— *arma* (32), *armac* (99), *armatoco* (21) eta *armatcen* (49) ediren ditugu; Resseguek *armaden* (49) du. Maytierik, aitzitik, [hura] *harmatucen* (25).

³⁵⁸ OEH, *onest*: “Al Norte, las formas con o sin *b-* inicial se documentan en proporción similar hasta el s. XIX [...]; a partir de esta época, y salvo en el caso de Etchahun (que emplea ambas formas) y Arbelbide, hay sólo formas sin *b-*”. Zubererazko beste erabiltze bat ere badakar hiztegi horrek: *UskLiB unest*.

bea. Belapeirek *ebaki* eta *ebakitia* darabiltza, baina zubererazko tradizioan badira *pb* duten formak (ikus OEH). Zubereraz, partizipioan eta aditzoinean ere agertzen da ahoskabea —Gèze *ephañ* ‘faucher’, Intxauspe *Apoc 14 15 ephait*—, eta ahoskabedun hauek guztiak adiera zehatza dute: ‘segaz jo, igitaiaz ebaki’ (ikus Belapeireren Hizt.). Hastapeneko banaketatik gertuxeago dago Larrasqueten hizkera, ahoskabedunen multzoan *ephaite* eta *ephaile* ‘faucheur actuel’ dituelako bakar-bakarrik (bestalde, Lrq *ebaki*, *ebak*, *ebakite* ‘faucher’).

Mitxelenaren aburuz (FHV 232 era 13. oh.), *ek(h)arri* orokorraren aldaerak izan daitezke *egari* (Leizarraga, Z, Err.) eta *egarri* (Etxepare, Duvoisin). Belapeireren hizkeran ongi bereizten dira *egari* eta *ekharri* (ikus Belapeireren Hizt.), baina badira bi horien artean kidetasun semantikoak Ipar Euskal Herrian. Alde batetik, lehen aditz horren ‘pairatu’ adiera badu bigarrenak ere. Ikus OEH, *ekarri I, 1*, ‘soportar’ azpiatala: “Porter, supporter, souffrir. *Bihoztoiki ekharri bebar dira miñak eta kalteak*” Harriet; Leizarragaren eta Silvain Pouvreauen erabiltze bana aipatzen dira, eta “qui avons porté” eta “portat & capit” dira horien parekoak.

Beste alde batetik, testuinguru berean azaltzen dira biak esaldi hauetan: *haur* [Jesús] *beré sabeliala hartu eta egari behar cianac* (Bp II 95, Boss “le recevoir dans ses entrailles”), *dohatsu dituk bi egari auen sabela, eta hik edoski dituán ugatzak* (Leizarraga, “qui t'a porté”, OEH); *zure sabel sakratuan ekharri duzun Jesus bera* (Duhalde, OEH). Izan ere, Mitxelenaren hiztegiaren arabera, *ekharri* aditzak badu ‘llevar (puesto, encima, dentro de sí)’ adiera ere. Menturaz frantsesezko *porter* aditzaren esanahi ezberdinak lotu dituzte euskarazko bi aditzak adibide horietan orotan, baina, dena dela, bien arteko hurbiltasun formal eta semantikoak lagunduta.

5. Ahostuna / ahoskabea txandakatzea dago zenbait mailegutan, hitz bera bi aldiz sartu delako, hau da, erromantzeetako ahostuntzea gertatu aurretik eta gertatu ondoren. Bp eta Gèze *p(h)akati*, baina Lrq *pága* ‘salaire’ (biarnesetiko mailegua, *paga*); Belapeirek *-tate* atzizkia darabil: *birjinitate, fidelitate, karitate, kastitate, Trinitate*; gogora dezagun banaketa nagusia: eg. *-tate* / mend. *-dade* (FHV 233).

6. Izenoinaren amaieran, horzkari ahoskabea dute hainbat maileguk: Bp *JeSüs-Krist, Josafat, debot* (cf. fr. *devot*, *erregent* (cf. fr. *regent*, Azkuek aipatua), *laket* (cf. lat. *placet*). Belapeirek *David* erregearen izena bi modutan idatzi zuen: *David, atzikirik gabe, eta Davitec*. Azken grafia horrek ebakera arrunta isolatzen bide du, euskararen erregela fonologiko ezagun batek debekatzen baitu herskari ahostuna hondarrean agertzea.

Bp berant formaren azken buruko herskaria elkarketan eta eratorpenean aldatuko zen: *berand(u)-kor* > *beran(t)kor* (FHV 135 eta 367).³⁵⁹ Asko dira, izan ere, aditzondo horrekin osatutako hitz eratorri eta elkartuak: *berantetsi, beran(t)garri* (*berantkarri*), *beran(t)keria, berantarbi*, etab. OEH-k dio mendebaldeko literaturan *berandu* agertzen dela eta eguzkialdekoan, aldiz, *berant*; azken tradizio honetako testurik zaharrenetan *berandu-* ere bada (horren adibide, Axularren *beranduraiño*), baina *berandu* ez.³⁶⁰

³⁵⁹ Gavelek *bart* / *barda* bikotearekin parekatu zuen *berandu* / *berant*, zalantzak izan arren (1920: 418).

³⁶⁰ Bestalde, Mitxelenaren arabera, “en los dialectos orientales, algunos radicales verbales acabados en *-t* pueden ocupar la posición final absoluta ante pausa” (FHV 235). Horren adibide, *ene Jincoua, etcitalia niganic hurrunt, eta goure coleran, etcitalia goure cerbutchariaganic guibelt* (Maister 278).

7. Hizkuntza emailean —latinean eta erromantzeetan— herskari ahoskabez hasten diren maileguak, hiru multzotan ezartzen ahal ditugu: a) ahoskabe horren ordez ahostuna daukatenak, mailegu zaharrak eta euskalkietan hedatuak; b) Ipar Euskal Herrian, hau da, aspirazioari eutsi dion eremuan, ahoskabe hasperenduna daukatenak; c) ahoskabe soila atxiki dutenak.

a) Latineko ahoskabearren ordez ahostuna dute aspaldiko mailegu hauek (*FHV* 12.11 eta ond.): Bp *baranthilla* ‘otsaila’ (lat. *parentalia*), *Bazko* (elizako lat. *Pascha*, lat. *Pascuum*, *DEV*), *bekhiilaria* (lat. *peculiare*, naf.-arag. *peccularia*, *DEV*), *bortha* (prob. *porta*, etab., *DEV*), *bortii* (lat. *portus*, *DEV*); *gaiza* (lat. *causa*), *gaztigü* (ikus *DEV*), *gorozüma* ‘garizuma’ (latin arr. **quarresima*, *DEV*), *gomendatü* (cf. esp. *comendar*, eta abar)... Azken adibide horri dagokionez, beheraxeago ikusiko dugu Belapeirek *komendatü* ere badarabilela.

b) Ahoskabe hasperendunez hasitako mailegu ugari ditu Belapeirek. Idazle honek beti *p* idazten duenez, hiztegien eta testuen laguntzarekin bereizi ditugu [p] eta [ph]. Z Bp *phakatiü*, *pharadiüsü*, *pharkamentü*, *pharkatiü*, *pharte*, *phausi*, *phensamentü*, *phena*, *Phentekoste*, *pheredikü*, *pherestü*, *pheretxü*, *Phetiri*, *photere*, *phüntü*; *theiü* (lat. *taedium*), *thapatü*, *t(b)enpora*; *khandera*, *khandera(i)llü*, *khantatü* (Bp *c-*), *khantore*, *khario*, *khexü*, *khuntü* (Bp *c-*), *khorua*, *khorpitz* (Bp *c-*), *khorte*, *khüña*, *khüriütxe* (Bp *c-*). Belapeireren *c*-letraz, ikus grafiaik 4.1.2.

c) Ahoskabe soilaz hasitakoak dira, oro har, berrienak. Dena den, euskararen erre-gela fonologikoen mendera etorri gabeko hitz gutxi erabiliak izango dira hauetako batzuk. Aspiraziorik ezak kultismoa seinalatzen du zenbaitetan: Z *khi(r)istü*, baina *katoliko* (*FHV* 217). Belapeireren idazlanetik hauek hartu ditugu, ezpainkaria bereizteko hiztegiez eta testuez baliaturik:

pagano, *parropia*, *pasione*, *patriarka*, *patron*, *pazenzia*, *penitenzia*, *permisione*, *persona*, *popülü*, *pot*, *pürgatorio*, *pürifikazione*; *tabernakle*, *teherna*, *Tenebroak*, *tenperanzia*, *tentatiü*, *teologia*, *tiran*, *tonsiüra*, *tortxo*; *kabalezain* (*kabale* < err. *cabal*), *kaidera*, *kalbario*, *kalitza*, *kanabera*, *kanpo*, *kapitiüli*, *kaptibo*, *karaktero*, *karataiskeria*, *kardinal*, *kargü*, *karitate*, *kastitate*, *katexima*, *katolika*, *kofesatiü*, *kofesione*, *kolore*, *kolpii*, *komenda* aditzoina —cf. a) *gomendatü*—, *konderak*, *konfirmatiü*, *konfrairria*, *konsekracione*, *konsellü*, *konsolatiü*, *kontre*, *kontrizione*, *konzebitü*, *konzenzia*, *konzilio*, *korporal*, *kosia*.

15. Ezpainkariak

15.1. F

Belapeireren garaiko *f* frikaria egungoa bezalakoxea izango zen, ezpain-horzkari ahoskabea. Garbi dago fonema hau maileguen bidez, batez ere erromantzeei hartutako-en bidez, barneratu zela euskararen sistema fonologikoan. Gavelen iritziz (1920: 303 eta ond.), lat. *f-* > eusk. *b-* aldakuntza izan zen mailegurik zaharrenetan. Mitxelenak bilakaera hori onetsi du, bai eta Martineten hipotesia baztertu ere; latinetiko hitzek [ph-] zutelako teoria txartzat emateko arrazoiez, ikus *FHV* 265. Honako hauek mailegu zaharrak dirateke: Bp *borthxa* (latin arr. **fortia*, *DEV*), *boronite* (lat. *frontem*), *besta* (lat. *festa*, *DEV*), *borthitz* (lat. *fortis*), *berme* (err., naf.-arag. *ferme*; ikus *DEV*).³⁶¹

³⁶¹ Mitxelenak dioenez, Erdi Aroko adibideak ez daude Gavelen tesiaren aurka (*FHV* 265). Adibide horien artean, *Fuero General de Navarra* testuko *berme* ‘fiador, fianza’ aipatzen du.

Behinolako maileguetan lat. *-f(f)-* > eusk. *b* dugu (*FHV* 266); Bp *ezaba* (< *effaciare, metatesiaz); Err. *eburni* eta *iburni* zaharragoak dirateke Z Bp *ifernü* baino; Lrq *kobeSatü* ere bai, Bp *kofesatü* baino.

Belapeireren testuan *f*- duten hitz asko latin-hizkuntzetatik jasoak dira, *DEV* hiztegian egiaztatu dugunez: *falsü* (mailegu erromanikoa), *falta* (gazt. *falta* Lrq), *farisien* (fr. *pharisiens* datorkigu burura); bestalde, *fida* (lat. *fidare *DEV*; cf. biarn. *hida*), *fede* (lat. *fidem*). Hona hitz hasieran kontsonante taldea dutenak: *flakezia* (biarn. *flaquésse* Lrq; gazt. *flaqueza* Lh; prob. zah. *flaqueza* *FEW*), *fraide* (“su origen puede estar en el esp. *fraile* y en el occit. *fraise*, del que deriva la forma peninsular” *DEV*), *friütü* (zaila da honen kronologia, *DEV*).

15.2. M

Belapeirek *medeci* du (txistukari ahostunik gabe, bestalde) eta Gèzek forma hori berori bildu zuen, baina Foix eta Larrasquetek *bedezi* (Lrq -Zi), sudurkaritasun disimilazioa izan bide duena (*FHV* 268).³⁶² Asimilazioa izandako *mendekü* (lat. *uindicare*; *bendekatu* > *mendekatu*) eta *mibi* (< *bini) ditu Belapeirek; bi horiez landara, Mitxelenak eguzkialdeko *Mendekoste* aipatu du (*FHV* 268), baina Belapeirek eta Gèzek *P(h)entekoste* dute, eta Larrasquetek, *Phintakoste*.³⁶³

16. Txistukari ahoskabeak

1. Aspaldi-aspaldiko maileguetan *z* da latineko *s*-ren ordaina: Bp *zeñü* ‘kampaia’, *zeñhatü*, *zekiürü* ‘mendea’, *zola*, *mezü*, etab. Belapeirek talde horretako *zeñbare* eta *zeñharati* usatu zituen arruntean; behin bakarrik *señharati*, eta orduan izenondo gisa; cf. Gèze eta Lrq *señalati*, *señale* (Gèzek *zeñbare* ere badu). *L* > *r* aldaketak eta hasperenak erakusten digute bizkarkariidun aldaerak zaharragoak direla bi lexikografoek jasotako apikaridunak baino.

Mitxelenak azaldu legez (*FHV* 281, *PT* 208, 66. oh.), elizako hitzen multzoan mailegu batzuek eite zaharragoa dute beste batzuek baino. Bp *saintü*, *sainta*, *sagartzen* eta *sagarazione* berriagoak dira *meza* eta *eliza* baino. Bp *p(h)aradiüsü*, itxuraz, beranduago sartu zen euskaran BCP eskuizkribuko *baradiçu* (*FHV* 284) eta Etxeparen *parabizu* baino.³⁶⁴

³⁶² Cf. Lespy biarn. *medeci*, *mètege* ‘médecin’. *DEV* hiztegiaren arabera, frantsesezko *médecin* hitzetik dator.

³⁶³ Kontrua izan, etsenplu horiez gain, *Pentecoste* (*OthoiCant* 6, Ress 13, 18) eta *Phentakoste* (*CarOlo* 17, Ress 9, 10). *OEH*-k dio *mendekoste* dela Ipar Euskal Herriko idazle ez zuberotar gehienetan berezko forma; bazter euskalkiari dagokionez, “hay pentekoste en autores suletinos (con aspiración en *CarS* e Inchauspe, y junto a pentakoste en *UskLiB*)”. Bestalde, Mitxelenak Z, etab. *mezpera* aipatu du (*FHV* 269); *Saint Julien* pastoralean aldaera hori agertzen da (*OEH*) eta Gèzek bildu du (‘veille’, *mezperac* ‘vêpres’). Egia esan, Gèzek *bezpera(k)* ere badu —Belapeirek eta Larrasquetek bezala—; bi adierakin hau ere.

³⁶⁴ Frikarietan, bizkarkaria eta apikaria nahasi dira inoizka Belapeireren testuan. Apikaria *z*-ren ordez ageri da hitz bukaerako hiru adibidetan: *dohagnés*, *gueros*, *pacencias* (ikus grafiak 4.3.1); baita herskari aurreko adibide bakan batzuetan —*urgasten...*— eta *aragistatü* tankerako forma sistematikoetan ere (ikus hemen 21.4). Inoiz bizkarkaria agertzen da *s* beharrean (ikus grafiak 4.3.2).

2. Txistukarien saileko asimilazioaren adibideak dira Bp *sinhetzi* (cf. *zin*, *zinegotzi*) eta *saSo* (Lrq *saSü*); cf. Z *sazou* (Gavel 1960a: 295). Gèzek eta Larrasquetek *intsentatii* hiztegira zuten, asimilazioa izandakoa, baina Belapeirek *inchensate-* eta *inchensu* darabiltza. Zuberotarrek (Bp) *solaz* esaten dute (< err. *solaz*), hondarreko bizkarkaria atxikita. Mitxelenaren hiztegiak esan du aldaera hori baliatu dutela Etxeparek eta zubererazko idazle gehienek (Etxahunek eta Constantinek, *solas*); cf. GN BN L, etab. *sol(h)as*.

3. Ugaritasuna adierazten duen atzizki baten bi alderen artean (-zu eta -tsu), lehenia jo zuen Mitxelenak zaharragotzat, toponimian nabari delako behiala -zu besterik ez zegoela. Antza denez, -ts amaieradun izenari -zu erantsitakoan sortu zen -tsu: *sats* + -zu > *satsu*. Gero, aldaera berri hau hedatuz joan zen, zaharraren kaltetan (FHV 542-543). *Batzu* 'bat + -zu' orokorraz bestalde (Bp *batziek* erg.), Belapeirek *khozü* izena (ikus FHV 543), *nekezü* eta *bilhazü* 'iletsu' ditu; antzinako forma duten hitz horien alboan, *dobatsü*, *gozatsü* eta *ohoratsü* eleek aldaera berriaren aitzinamendua era-kusten digute; *n* eta *l* ondoan *iakinsu*, *ahalsu* idatzi zuen Belapeirek (neutralizazioaz, ikus beheraxeago 16.6); gainera dezagun, azkenekoz, maiztasun txikiko beste aldaera bat, -sü, *ossagarrisu* (I 19) adibideak baitarama; cf. Gèze *osagarritsü*. Bi mende geroago, lexikografo horren hiztegian atzizkiaren itxura berria da garaile (*bilbotsü*), zaharraren bi agerraldi bakarrik atzeman ditugu eta.³⁶⁵

4. Kontsonantearen edo bokalaren ondoan, latinezko *kj*, *tj* taldeen ordaina *tx* izatea eguzkialdeko mintzairen ezaugarria da, batik bat erronkarieraren eta zubereraren bereizgarria, nahiz afrikatu hori beste hizkeretan ere tarteka-tarteka azaltzen den (FHV 287, PT 211-212). Hona Belapeireren adibide batzuk: *esparanxa* <-nch-> (lat. *-antia*, Z Err. *-ántxa*), *bortxa* (lat. *fortia*), *martxo*, *mehatxürik*, *mehatxatzen*, *pheretxü*, *pheretxazaletarik*, *zerbütxü*, *zerbütxatü*.³⁶⁶

5. Frikari / afrikatu aukakotasunaren neutralizazioen artean,³⁶⁷ hitz hasierakoa dugu: Belapeiregan ez dago *ts* edo *tz*-rik ingurune horretan;³⁶⁸ frikari eta afrikatu sabaiaurrekoez, ikus gorago 12.2.4.

Hitz amaieran afrikatua ebakitzeko joerari dagokionez, Belapeirek eta zubererazko beste idazleek gehienean *amets* eta *botz* darabiltzate, ez frikaridun formak, Intxausperen *botz* / *boz* bitasuna gorabehera.³⁶⁹ Salbuespenen multzoan (instrumentaleko -(e)z, eta abar) zubererak frikaria du honako hauetan, lapurterak inoiz afrikatua izan arren: Z -(*la*)koz, -nez (denez 'den ala ez'), *berriz*.³⁷⁰ Belapeirek *baliz* adizkia baliatu

³⁶⁵ Gramatika atalean *-tsü* atzizkia aipatzen du Gèzek (1873: 255): *harrixu*, *lobixu*, *bilboxu*... Hona hiztegian bildu dugun adibide sorta bat: *abantallaxu*, *dohaxu*, *eurixu*, *lankbeixu* 'occupé; préoccupé', *photexu*, *zorri xu*... Bestelakoak dira *adarzu* 'nouveux' eta *urrintzutu* 'infector' (ikus 16.6.4), *batzu* orokorrarekin eta *Khozü* izenarekin batera.

³⁶⁶ Oñederrak esan du erromantzezko bilakaeraren ondorioa izango dela palatala (ikus gorago 12.2.4.1). Latineko *c* + *e* taldearekin *mertxe* dugu Belapeiregan; cf. mend. *mesede*.

³⁶⁷ Herskarien aurreko neutralizazioaz ikus 21.4.

³⁶⁸ "En los [dialectos] orientales hay unas pocas variantes expresivas con *tz*-: sul. *tzintzárrí* campanilla, sal. *tzimur* arrugado, ronc. Uztároz *tzuntzur* garganta" (FHV 288).

³⁶⁹ Bizkaitarren eta hainbat gipuzkoarren testuetan kausitu da *ames* (OEH). Bigarrenaz den bezainbatean, "la forma más usual es *boz*, y se encuentra *botz* en todos los soletinos (en Inchauspe en alternancia con *boz*), y en muchos bajo-navarros y labortanos, alterando en muchos de ellos con *boz*" (OEH, s.v. *boz* 1).

³⁷⁰ OEH: "La forma *berritz* se encuentra en autores labortanos y bajo-navarros desde la segunda mitad del s. XIX".

zuen, -*a* galdu ondoren frikaria bere hartin gorde duen forma; cf. *lizate* (FHV 6.4). XX. mendean, aldiz, *balitz* da nagusi Ipar Euskal Herrian.³⁷¹

6. *L* eta *n* ondoko neutralizazioa eta *r* ondoko aukakotasuna.

6.1. Alde eta aldi batzuetan afrikatua eta beste batzuetan, dirudienez, frikaria eza-rrri duen neutralizazio bat bada: “Detrás de *l*, *n* y en menor grado de *r* la oposición se neutraliza, aunque las realizaciones de los archifonemas son africadas en unas partes y fricativas en otras” (FHV 290). Ikus *SHLV* 293 ere. Gavelek aspaldi esan zuen (1920: 148 oh.) lapurteraz eta mendebaleko behe nafarreraz afrikatua agertzen zela hiru kontsonante horien alboan; zuberotarrek, berrioz, *l* eta *n* ondoan bai, baina dardarkariarekin ez omen zuten afrikatua ezartzen.³⁷²

6.2. Belapeiregan, dardarkariaren ondoren frikari / afrikatu aukakotasuna dago, batzuk eta besteak idatzi baititu, are sabaiaurrekoen sailean ere: *battarçun*, *iracourça-le*³⁷³ (-zale atzizkia), *persona* edo *ourchapal*, alde batetik, eta *artçain*, *çortci*, *barourtcen*, *hartcen* (-tzen atzizkia), *hortçaz*, *hartçaz* (-tzaz atzizkia), *borthçaz* edo *tortcho*, bestetik. Bistan denez, ez dago neutralizaziorik, atzizkien berezko forma —esaterako, bokal baten ondoren ageri dutena— eta *persona* bezalako maileguen jatorrizko tankera ez baitira aldatu. Ikus beherago (21.8) nola antzinako *rz* eta *rtz* taldeen emaitzak bereizirik gorde diren. Badirudi, gainera, dardarkari ondoko aukakotasunak beti bat iraun duela gaur arte zuberotarren mintzairan. Ikus FHV 290, non XX. mendeko zuberera eta, besteak beste, Zalgizeren grafiak jorratzen diren; egungo adibideak oro Larrasqueten hiztegitik hartu ditu Mitxelenak. Bestalde, *OEH*-ri esker, badakigu, esate baterako, euskalki honetakoek *persona* (eta *persuna*, *presuna*) baliatu dituztela. Gainera, *hertsatu* sarrerako aipuei so egin eta jabetu gara zuberotarrek *hersati* erabili dutela, frikaria afrikatu bihurtu gabe, hainbatetan erabili ere; Intxausperen *Imitacionia* izkribuko *-rts-* bakar bat da salbuespena, baina autore horren bi *-rs-* ere eskaini ditu Mitxelenaren hiztegiak, *Hil* testutik idokiak bjak.

6.3. Söhütako erretorearen idazkerari behatuz gero, pentsa dezakegu *l* eta *n* ondoren frikarien aldeko neutralizazioa zegoela, ezen berez frikariei doazkien grafiak paratu zituen beti, bi aditz izenetan izan ezik: *utçultceco* (I 100) eta *hontcia* (II 125), baina

³⁷¹ Ikus *Erizkizundi Irukoitza*-ren ihardestea: fonetika atalean, 14.A *balitz* / *baliz*. Zuberoan, Mauleko berriemaileak *baliz* dio, Belapeirek bezala; Barkoxe, Atharratze eta Gamere-Zihigako lekuoek, aldiz, *balitz*. Frikaridun forma eman dute, Mauleko lekuoaz gain, Arberatze (Amikuzen) eta Ainhoako hiztunek.

³⁷² Dardarkariaren ondoren, sabaiaurrekoen sailean, zubereraz *tx* zutela iradoki zuen Gavelek, *hortxe* adibidea erakutsirik. Alabaina, atal honetan ikusiko dugunez, zuberotarrek badute *rx* taldea.

³⁷³ Atzizki hau, inondik ere, aditzoinari lotzen zaionez (cf. Bp *ezagützale*), hau litzateke lehen azalbidea: *irakur + -zale* (Gèze, Lrq *irakur* aditzoina). Bigarrena: *irakurt + zale* (Bp *irakurt*); gero, loturak berez emandako afrikatua frikari bihurtuko zuen ahoskerak (edo Belapeireren idazkerak). Larrasquetean, *oharzale* 'oroitzten dena' eta *ausarzale* tankerako transkripzioak daude. Lexikografo horrek bigarren azalbidea hautatu du: *ohart + zale* > *oharzale* (s.v. *oharzale*); baina guk lehena nahiago, ez baita normala *r* ondoan afrikatua frikari egitea. *L* eta *n* ondoan afrikatua dago —Lrq *a(r)hintzale* 'qui soulève', *bardintzale* 'qui égalise', *eskentzale*, *aibaltzale*, *gilbeltzale*...— eta hori loturak berez ekarriko zuen, ziurrenik, Larrasqueten hiztegian aditzoin horiek guztiak *-t* dute eta (*arbint*, *bardint*...). Baina beti ezin dugu erabat baztertu afrikatu hori neutralizazioak sortu zuelako hipotesia: Gèzek *bardin* eta *aibal* aditzoinak ditu (*arbint*, *eskent*, etab. ere bai). Horrenbestez, aztergai honetan *-zale* atzizkideunak kontuz erabili beharrekoak dira.

arhinceco, eskencen, laguncen, galcen, hilcera, etab. (cf. *borogatcen, barourtcerá*); *honçaz, çoinçaz, -tzaz atzizkiarekin* (cf. *hayetçaz, hetçaz, hortçaz*); *iakinsu eta ahalsu, -tsii atzizkiarekin* (cf. *dohaxu, goçaxien, oboraxiagoric*, baina behin *ossagarrissu*); *esparancha*, beste egonguneetan *tx* delarik latinezko *tj, kj* taldeen ordaina, gorago (16.4) esan denez (cf. *bortcha, cerbutchu, peretchu*); *açança, minça, abelçain, borthalçainingoa*, etab. Grafiei buruzko artikuluan adibide multzo zabalagoa dago (4.6).

Belapeireren testuko banaketak, beraz, bat egingo luke Mitxelenak Zalgizeren atsotitzetan aurkituarekin: *n* eta *l*-ren ondoren, frikarien aldeko neutralizazioa, eta dardarkariaren ondoren, aldiz, aurkakotasuna. Baino XX. mendean, Larrasquetek bere hiztegian jaso duen hizkeran bederik, afrikatuen aldekoa da neutralizazioa lehen bi ingurune horietan, eta *r* ondoan, esan bezala, ez dago halakorik:

En suletino hay también *fóltsi* ‘pulso’, *gálta* ‘media’, *hiltzéñi* ‘toque de difuntos’ (cf. *zéñi* ‘campana’), pero las oposiciones (incluso *x / tx*) se mantienen detrás de *r*: *albargüntsa* ‘viuda’, de *alhárgun* con el suf. *-(t)s*, pero *ostalérsa* ‘posadera’ como *labu(r)a(r)isa* ‘labrador’, cf. también *aphiúrx* (suf. *-xe*), *harxiло* (y *südiirxílo*, de *xílo* ‘agujero’), *haurzáñ*, *perségi* ‘perseguir’, etcétera (FHV 290).

Mitxelenak Larrasqueten hiztegitik *n* ondoko adibide bakarra hartu zuenez, etsen-plu gehiago ekarriko ditugu handik, Barkoxe inguruko mintzairan gertakari hauek zertan diren jakite aldera. Hona sudurkari osteko neutralizazioaren agergarri batzuk: *haintsarri* ‘beharbada’; *ürrintzütü* ‘devenir nauséabond’ (-zü, *burzü* ‘urtsua’), *lehéntxe* (-xe, *aitzináxe*), *eibe(r)azaintsa* (-sa); *alagrántzia, anuntzatü, antzá(r)a, dantz*, frantzés; *antsia, deskantsatü, intséntsü, ofentsatü, phentsaméntü*, baina *kunsellatü*. Gainera, *espá(r)ántxa* eta *segürtántxa* daude, berezko afrikatua dutenak. Albokoaren ondorengo adibide gehixeago: *apháltxe* ‘apal samar’ (-xe), *biltzale, gáltxale*³⁷⁴ ‘galtzailea’ (-zale), baina *abelzañ*³⁷⁵ (-zain); maileguetan, *sálisa, altxatü(r)a* ‘legamia’, baina *fálsü*. Horrenbestez, agian neutralizazioa ez da bete-betekoa ingurune horretan. Bukatzeko, hona dardarkariaren ondoren afrikatua duten bi: *adártsi, artzáñ*.

Gaur euskalkietan afrikaturako neutralizazioa xtit zabalduta dagoela dirudien arren, Landucciren hiztegian *n*, *l* eta *r* osteko grafiek frikarien aldeko iradokitzenten dute (FHV 290, Zuazo 1989a: 18), Betolazaren *Doctrina-n* ere (1596) frikariaren grafia daukagu (SHLV 827) eta Leizarragak frikaria du *n* ondoan —beste bi kontsonanteekin, aitzitik, bitariko adibideak ditu Beraskoitzekoak.³⁷⁶

6.4. Zubereraz *n* eta *l* ondoko neutralizazio hauek zertan diren gutxi-asko argitzeko asmotan, testuetako idazkera deskribatuko dugu hurrengo paragrafoetan; XVII. eta XVIII. mendeetako lekuoen grafiak, zehazki, Maisterrenak izan ezik, haren idazlana luzeegia delako oraingoan osoki aztertzeko; XIX.eko idazmoldea ez horren zehatz: liburu batzuetako zati batzuk bakarrik, lagin gisa. Gèzeren hiztegian, aldiz, oso-osorik ikertu dugu euskara-frantsesa atala. Hasi aitzin esan dezagun ikerlan

³⁷⁴ Hau *gal + -zale* dateke, aditza *gal(dü)* baita zubereraz. Dena dela, euskalki horrek lehenago **galt(b)ü* izan zuen, ziurrenik; ikus 21.7.

³⁷⁵ Adibide hau *abere* sarreraren barruan dator, transkripziorik gabe, baina egiazki horrela ahoskatzen ore zen? Gure *balantza* Larrasqueten jokabideak sortu du: adibidez, *bilzenü* eta *bilzale* daude sarrera-burueta, nahiz eta horiek aldameneko transkripzioa *-ltz-* izan; *konsolatze* sarrera-buruak *-nts-* transkripzioa du, eta sarreraren barruan <ns> dute familia bereko hitz guztiek...

³⁷⁶ Ikus Schuchardt, *Intr.* 42 eta FHV 290 eta ond.

honetan noraezekoa dela, noski, atzizkiei eta maileguei zer gertatzen zaien azaltzea, horiek argiro erakusten baitute neutralizazioa nondik norakoa den. Estreina, aditz izenak emango ditugu eta, gero, beste atzizki batzuk dituzten eleak; ozena eta txistukaria morfema mugan elkartzen direneko adibideen ondoren, beste euskal hitz zahar batzuk (*entzün* eta horren tankerakoak); inoiz sandhiak edo bi hitzen mugako adibideak ere ekarriko ditugu; buruenik, maileguak.

- Leizaragaren hiztegiñoko adibideek, XVI.ean, autore horren idazkera nagusia-ren araberakoak dirudite. N ondoan frikaria dator beti: *kencia* eta *arcancia* ‘haserretzea’, aditz izenak; *arrançale*; *açança*; *ansia*. L ondoko etsenplu bakarrak afrikatua du (*guiltza*). Bestalde, aditz izenak afrikatua atxikitzen du horren aurrean dardarkaria dagoenean: *samurtzia* ‘haserretzea’, *ekortzia* ‘eskobatzea’, *içartzia* ‘neurtzea’.

- XVII. mendearen lehen erdian, Belak frikaria idatzi zuen atsotitzetan: 18 *elçoac* ‘*eul(i)* + atzizki txikigarria’ (cf. Gèze, Lrq *eltxo*), 28 *halzez* (cf. *hultz*); 10 *cenqua*, 14 *consillua*; eta dardarkariaren ondoren, 26 *Garcia*, 26 *bercia* (zubereraz oro har *beste*).

- Oihenarten hiztegi labur hartan, afrikatua du *bontza* aditz izenak. Frikaria, aldiz, *betheginzarre* izenak. Dardarkariaren alboan, berezko kontsonanteari eutsi zaio, gehienbat: *ik(b)ertze*; *sorzaina*, Basabürüko hitza, ‘la nature ou l'esprit qui preside à la naissance des enfans’; *t(b)iarzün*. Alabaina, (*gauza*) *horraz* adibideak Ž -tzaz atzizkiaren afrikatua frika-ri bihurtua izango luke; egia esan, zubereraz ez-ohikoak dira hala *gauza* nola *horraz*.³⁷⁷

- *Onsa hilceco bidia* inprimatzeko baimenean (8) Conget Zuberoako bikario jene-ralak (1657) *honsa hilceco bidia* izkiriatu zuen. Liburu amaieran, idazleari eskainitako olerkian (183) P. Darhetzek, halaber, *onsa hilcé bidiaz*, *onsa bilcia*, *onsa eta minçatu* (bi bider). Bonnecasek, azkenik, *phensamendiac* (184, zubereraz eskuarki *-mentü*). Frikaria, hortaz, adibide orotan.³⁷⁸

- *Pronus liburuñoan*, *n* eta *l* ondoan frikaria dago: *vrhencé*, *ezconce*, *hilceco*; *guibelçaliac* (*gibel* + *-zale* ala *gibelt* + *-zale*?); *ençun*; *penitenciaren*, *conceitu*, *Poncio (Pilatusen)*; *pensamentuz*; *esparancha*; *falsu*. Dardarkariaren ondoren, aldiz, aurkakotasuna.³⁷⁹

- XVIII. mendearen hasieran, Jacques Maytie zalantzán dabil aditz izenak ematean: haren liburu osoan, grafia xehetasunak (*c*, *ç*, etab.) alde bat utzita, 17 *nz*, 10 *ntz*, 21 *lz* eta 25 *ltz* kontatu ditugu.³⁸⁰ Zenbatzean, *ezkonze* formaren adibide guztiak

³⁷⁷ Hona jatorrizko grafiak: *bonzea*, *bethbeguinsarre*, *ikerze*, *Sorsaina*, *teiarsun*, *gausa horsas* (s.v. *elicazea*).

³⁷⁸ Tartsen testuan, bertriz, “anabasa handia ageri da *r*, *l* eta *n*-ren ondoan” (Altuna 1987: 8). Edizio-gile horrek jasotako adibideetan ikusten da forma bera frikariz nahiz afrikatuz agertzen dela: *mino* / *minçatu*, *ençunic* / *entçun*, *çubainçe* / *çuhaintçia*; *bartçaz* / *barçaz*, *bertçe* / *berçe*. Dardarkariaren ondoren, *-tze* du aditz izenak; albokoaren ondoren zalantza ageri da: *bilçia*, *belçeo*, *baina biliçia*, *galicen*. Adi-bide batzuek —*bilçia* bezalako aditz izenek— frikarien aldeko neutralizazioa erakutsiko lukete, *baina akhabantça* eta *esparantça* maileguetan afrikatua dugu etorkizko frikariaren ordez.

³⁷⁹ Iku Agirre 1998a: 11. Dardarkari osteko adibideak: *honitarçun*, *chabutarçuna*, *baina bartcen*, *çuburtce*, *ehortci*, *çortci*, *etab.*; *hersatcen*; *bortçajaliac*, *bortçaz*, *baina Archapezcupu*.

³⁸⁰ *eskennen* 3, *estkenceco* 80, *huilencian* 103, *urbence-* 13, 17, 23, 33, *ezconce-* 6, 17, 18, 75, 77, 109, 109, 109, 109. *Baina eskentcen* 7, 99, *hurruntcen* 21, *chuchentcia* 56, *buillantcen* 64, *builantcen* 99, *urbentce-* 19, 23, 35, 42. Izen gisara erabilikato aditz izena izateak ez du ondoriorik, ez du erabaki-tzen frikaria ala afrikatua agertzea: *urben(t)ce*, esaterako, ‘bukaera’ da adibide guztieta.

bilce- 9, 26, 31, 31, 42, 44, 44, 45, 45, 45, 47, 50, 89, 93, 99, *bilçen* 48 (agian *t* falta da, inpri-matzte hursagatik), *galce-* 49, 49, *estalce-* 68, 91. *Baina hiltce-* 7, 18, 19, 19, 26, 32, 40, 42, 45, 45, 49, 57, 63, 81, 84, 107, 107, 107, *hiltzera* 18, *guibeltcen* 66, *galice-* 83, 88, *heltcen* 88, *estaltçen* 91.

hartu ditugu, batzuetan izena den arren; cf. mend. *ezkontza*.³⁸¹ Aipa dezagun, edozein modutan, Maytiek betiere *ezconce-* idatzi zuela. Haren testuan gainerako euskal hitz zaharrek frikaria dute ia beti:

jakinsu (56; cf. *-tsü*); *ençün* (32, 66, 71, 92...), *ençute-* (54, 63, 74), *anço* (33, 69, 84), *onciac* (62), *minçatcia* (68, 73, 74), *minçatu* (75); *onsa* (45, 85, 86...).

Baina *beltzbat* (95), hitz amaieran afrikatua duena eta, bestalde, *goingtçaz* (100), ñ ondoko adibidea. Behin *jancialaco* (26) eman zuen. Maileguetan frikaria dago:

conceitu (9), *penitencia* (32; 85 *pænitentia-*), *pacaciareki* (32), *esparança* (33), *diferencia* (42), *concencia* (46), *perseveranciareki* (53), *dança* (67), *desobedienciaz* (59), *obediençian* (105), *importanciazco* (61), *sincero* (90), *attencionereki* (92), *intencione* (109), *circonstancieki* (91), etab. *Pphensamentia* (35), *offensatoco* (49), *conservatu* (51), *conseillu* (65), *considerable* (81), *consecracionezco* (97), *consultatu* (109), etab. *Falsu* (73).

• *Othoitce eta cantica* liburuxkan aditz izenek afrikatua dute noiz edo noiz: 12 nz, 4 ntz, 51 lz eta 6 ltz zenbatu ditugu.³⁸² Autoreak gainontzeko hitz zaharrei frikaria eman die, baina badira bi salbuespen, *-tzat* eta *-tzaz* atzizkiak dituztenak: *batentçat* (103) eta *çointçaz* (12); cf. *çoinçatz* (22), hutsegitea datekeena.

adinsu (5); *beranche* (74), *lehenche* (76); *onci* (68, 68, 68), *minça* (34, 50), *minçaliaari* (44), *minço* (54), *ençün* (67, 70, 70), *ençutian* (85), *baninz* (14), *beininçate* (15), *ninçan* (20), *ninçala* (49), *beininçan* (55), [hi] *inçana* (41, 44, 45); *onsa* (3, 3, 4, 4, 8, 8, 19, 26, 37, 42, 45, 49, 53, 53, 56...).

Gainera, *egoncite* (61) edo *galcitaran* ‘zaitzadan’ (89) erako sandhiak daude. Maileguetan bi afrikazio aurkitu ditugu —*penitentciaren* (8) eta *lantças* (*ideki çauria*) (103)— frikaridun askoren artean:

principalac (4), *concaciaren* (8, 18, 38), *penitencia-* (9, 9, 15, 51, 54, 102), *presencia* (14, 30, 36), *praesenciaczo* (14), *errenonciatcen* (24), *alaguerancia* (28, 31, 33, 69), *perseveranciareki* (31), *substancia* (31), *pacencia* (32), *obediencia* (32), *attencionia* (34), *innocenciaren* (51), *concebi(tu)* (51, 79, 96), *princessa* (69), *Saint Francesen* (83), *prince* (99), *sentencia* (100), *esparança* (18, 18, 18, 19, 23, 25, 25, 25, 31, 33, 33, 72, 77, 78, 82, 98, 104), *esperança* (73, 87), *abençuz* (73).

offensatu (13, 14, 16, 19, 20, 22, 22, 22, 23, 23, 44, 48, 49), *pensamentu* (15, 71, 72), *pensatu* (13, 72, 101), *consecracionezco* (7), *consacra* (53), *conserva(tu)* (12, 55), *considera(tu)* (4, 78, 101, 102), *consideracioniaz* (61), *consolacione* (27, 33), *consola(tu)* (34, 80), *insolenta* (44), *recompensa* (73), *amens* (77); *confidencia* (31). *falsu-* (45, 56, 79, 88, 99); *alchatcendu* (103), cf. latin arrunt. *altiare, esp. *alzar*, DEV.

³⁸¹ Mitxelenaren ustez, mend. *-tza* / eg. *-tze* atzizkiak eta aditz izenetan ia orokorra den *-tze* atzizkiak jatorri bera izan lezakete (FHV 5.2). Bere tesiarri egin zuzenketetan, zalantzak ditu lehen atzizki horren batasuna dela eta: “Es para mí dudoso si *-tza* / *-tze*, que en algún caso (cf. *bizitza* / *-tze* ‘vida’, *eriotza* / *beriotze*) son variantes de un mismo sufijo, occidental y oriental, respectivamente, lo son siempre. Tal vez haya que contar, en parte, con sufijos de origen distinto” (FHV 500).

³⁸² *urbence*- 6, 11, 25, 33, 34, 84, 88, *ezconce-* 9, 10, *ezkence-* 34, *eskengen* 37, *hurruncen* 93. Bainak *khentcen* 9, *urbentce*- 71, 76, 102.

bilce- 4, 10, 16, 37, 38, 48, 49, 53, 53, 71, 72, 73, 73, 74, 74, 75, 75, 81, 81, 81, 81, 82, 86, 86, 86, 87, 87, 87, 88, 88, 88, 88, 89, 89, 89, 89, 90, 90, 97, 98, 99, 101, *galce-* 23, 51, 52, 53, *helcen* 71. Bainak *hiltce-* 62, 71, 72, *galtcen* 70, 72, 73.

• *Jean de Paris* pastoralaren lehen 300 ahapaldietan, frikaria dator aditz izenetan: *ezcouncera; galcera, helcen, hilcia*.³⁸³ Grafia hori dute hauek ere:

bouncaz (126); *hebenche* (23); *beininçate* (4), *ninçalaric* (250), *ninçan* (279), *minça* (4, 6, 14, 15, 21...), *minca(ten)* (40, 50), *minço* (*cirela*) (40), *ençun* (225), *encute-* (151, 242), *ençule* (147), *gorainci* (188); *ounsa* (30, 36, 41, 101, 120, 133...); *chillinchau* (78 *urkbaturic* *chillinchau* *eçari*); *belcez* (277).

Sandhi bat aipatuko dugu, aditz nagusia eta laguntzailea lotuta agertzen direlako: *jincira* (216). Maileguetan ere frikaria dago; *espairantcha* (85) da lagin guztiko afrikatu bakarra; cf. *espairancha* (98, 99).

pouichança (73), *pouchanciaz* (7, 82), *poussanciaz* (94), *rejuissança* (86), *alliançaz* (190, 200), *abançatu* (290), *franciaco* (1, 5, 15...), *assistencia* (6), *erreberencia* (37), *impertinencia* (42), *setencia* (80), *prudenciaz* (169), *fiancea* (201), *benjanca* (62), *presenciala* (186, 231), *chanceliera* (208, 211), etab.

consideratu (40, 77), *amens* (55), *jnsolentac* (58), *consortic* (69), *errecompensacale* (83), *errecompensatu* (85, 86), *offensatu* (139, 142), *Monseinur* (233), *conserbatu* (108), *consolatcia* (138, 140), *consentitu* (181), *conseilla(tu)* (188, 250), *conseillu* (224, 231, 244, 246), *phensamentu* (175, 250, 259, 273), *phensa(tu)* (251, 256, 262).

• Martin Maisterren izkribua irakurtzean, kontuan izan behar da *ts* eta *x* darabiltzala afrikatu apikaria adierazteko. Haren idazlanean aditz izenek afrikatua dute: *urrhentce, chuchentceco, heltceco, galtcen*; *behin, galciac*.³⁸⁴ Atzikaren hatsarreko frikaria aldatu da *hebentche* (266) eta *hantche* (266) formetan. Gauza bertsua gertatu zaio *urrintçutcen* (xvii) aditzeko -züü atzikari (*Gèze eta Lrq ürrintzüütü 'kirastu'*). Hitz zahar hauetan afrikatua dago ia beti:

entçun (xxi), *entçute-* (xxii, 2, 4, 7, 9, 208, 306), *mintça* (9), *minçatce-* (8, 8, 202), *mintço* (8); *ounxa* (xiii, xviii, xix, 2, 3, 5...), *erauntsier* (210); *beltçouriric eguiten* (303; lehen osagaia, *beltz*), baina *beltçouriric eguin* (291, 297).

Maisterrenean, mailegu batzuek afrikazioa izan dute: *centçu; alagranticia, contcentzia, pacentiareki, presentcian*, baina *probidenciaç, obediencian; acabantça, baina segurançareki; ofentsa ditçakianic*, baina *ofensatu* gehiagotan ageri da. Amenx ‘gutxienez’ eta menx ‘eskasia’ maileguetan (biarn. *au mén̄s* eta *mens*) aintzakotzat hartu beharrekoa da hitz amaierako neutralizazioa ere; cf. Bp *solamens*. Latinezko *tj* taldearen ordaina *tx* da, bokal ondoan bezala: *usantcha, esparantcha, confidantcha, altchatcen*. Hainbat maileguk, jakina, frikariari eutsi diote: orain arte emandakoez gain, hor dira *francesa, atencionareki, intencioniac, phensamentu, consellu-, consolacionia; falsu*.³⁸⁵

³⁸³ *ezcounce-* 155, 156, 157, 165, 168, 195, 200, 218, 225, 227, 228, 238, 260; *galcera* 12, *helce-* 46, 57, 81, 89, 101, 105, 106, 115, 168, 172, 213, 229, 236, 249, *hilce-* 123, 136, 137.

³⁸⁴ Orrialde hauetan aztertu ditugu: i-xxii, 1-10, 100-110, 200-210, 300-310, 400-405. Gure irakurraldietan beste orrialde batzuetan aurkitutako forma interesgarriak ere hemen dira, noski. Hona aditz izenek adibideak: *urrhentce* vii, *chuchentceco* viii, *aqkentcian* 105, *hurruntcen* 110, *ulhuncen* 201, *bullantcen* 201, *berantcen* 202, *eskentcen* 400; *heltce-* xiii, 2, 310, *guibeltcen* xxi, 301, *galtce-* 4, 105, 108, 109, 205, 303, *utcultcen* 7, 306, *biltcera* 300. Behin bakarrak: *galciac* 303.

³⁸⁵ Lehenik, afrikatudunak emango ditugu: *centçu* 5, 7, 7, 8, 201, *alagranticia* 4, 101, 102, 102, *contcentzia* 4, 5, 10, 102..., *pacentiareki* 210, *presentcian* 400, *acabantça* 405; *ofentsa ditçakianic* 330; *amens* xxi, xxii, *mençaç* 305, *menx* 310; *soltantcharen* xix, *usantcha* xxi, *esparantcha* 3, 210, 304, *esperantcha* 203, *confidantcha* 6, 104, 106; *altchatcen* xiii, *altchaturaci* ‘legamia’ xvi.

• *Iganteñtaco Pronouna* lekukoan, aditz izenek afrikatua dute gehienetan: *kbentcen* (4), *eskentcen* (10), *eçcountciareki* (10); *hiltceco* (7), *utcultcen* (16); behin bakarrean frikaria: *utçulciagatic* (4). Afrikatua ageri da hauetan ere: *entçun* (6, 10, 14, 15, 18), *antço* (5). Mailegu batzuek afrikatuaren aldeko neutralizazioa erakusten digute: *pacentcia* (5), *borogantcen* genit. (16), *ofentsatceco* (2); *amenx* (10) eta *solamentç* (8/9), kontsonante taldea hitz bukaeran dutenak. Berezko afrikatua daukate hauek: *esparantcha* (18) eta *arinmentcha-* ‘kontsolamendua, aringarria’ (10). Beste mailegu batzuek ez dute afrikaziorik izan:

penitencia (2, 12, 16, 18), *prince* (5, 13), *principalegatic* (4), *principalki* (5, 14), *concebitu* (8), *confidenciariac* (12), *Poncio (Pilatusen)* (8); *phensamentç* (3), *consolacioniagatic* (14); *falsuric* (9).

• Resseguek frikariaren grafia eman zien beti aditz izenei: *eskenceco*, *buillancia*, *helceco*, *galcen*.³⁸⁶ Afrikatuen aldeko neutralizazioa salatuko luke *arrantçaliaren* (8) adibideak; *laguntçaler* (8), aldiz, ez da horren gardena, lehen osagaia *lagünt-* izan litekeelako. Gainerakoan frikaria dago:

diratianençat (4), nahiz eta atzizkia -tzat izan; (*tresorierac edo*) *dubulçagnac* (24); *onci* (37, 37, 38), *ençun* (8, 18, 44, 45, 51), *ençute-* (18, 25, 47), *minçatu* (34, 37), *minçoua* (51); *onsa* (6, 12, 17, 20, 29, 30, 31, 31, 32, 32, 35, 36, 38, 39, 41, 46), *ounsa* (6).

(*Onciaren*) *guilz bata* (37) adibidean, aintzat hartzekoak dira herskari aurreko neutralizazioa eta kontsonante pilaketa. Maileguek frikaria dute, kasu guzietan:

Conceptione (1, 11, 13, 17, 18, 21), *franceseti* (1), *indulgencia* (3, 3, 3, 3, 4, 6, 6, 7, 7, 8, 9, 9, 10, 10, 15, 15, 17, 25), *penitencia* (3, 4, 4, 7), *concenciaren* (20), *negligencia* (32), *principal* (6, 9, 10), *prince* (7), *Annunciatione* (13, 18), *dançaric* (31), *borongança* (33, 47), *esparança* (51, 51); *consolagarry* (4), *consolacaliareky* (49), *conseiller* ‘konseilaria’ (9, 12, 26, 27, 27, 34), *conseillu* (9, 34, 38), *recompensu* (51); *confidanchan* (6); *alchatceco* (18).

• Alexis Mercyren testuan, aditz izenen idazkera bitarikoa da: 2 *nz*, 3 *ntz*, 10 *lz* eta 3 *ltz* daude.³⁸⁷ Destinatiboaren atzizkiak frikaria dauka beti *n* sudurkariaren aldamean, eta morfema mugan marra paratu du autoreak: *fidelen-çat* (5), *dutienen-çat* (13), *dianaren-çat* (13), *Ama sacrataren-çat* (15), eta abar (cf. *gouretçat* 14). Beste atzizki batek, haatik, bere afrikatuari eutsi dio: *çointçaz* (22, 33). Hitz zahar hauek frikaria dute: *minça* (38), *ençute-* (29, 30), *onsa* (17, 23, 25, 27...). Oker ez bagabiltza, maileguetan bakar batek du afrikatua: *offenxatu* (4), baina *offensatcez* (31); *osterantze-ko* guztiekin, frikaria:

Bigarrenik, frikaridunak: *probidenciaç* 204, *obediencian* 300, *segurançareki* 404; *ofensatu* 49, 178, *ofensacia* 109; *francesa x*, *atencionereki* xiii, *intencioniac* 104; *phensa* xvii, *phensamente* xvii, xviii, 103, 209, *consellier* xx, *consola* (*naçaçun*) 202, *consolacione* 101, 101, 104, 106, 107; *falsu* xiii.

³⁸⁶ *eskenceco* 10, *buillance-* 17, 30, 35, *laguncex* 19, *burrunce-* 20, 23, *chuchence-* 22, 38, *urbence-* 49, 51; *bilcetco* (sic) 6, *bilceco* 14, *helce-* 17, 19, 22, 28, *galcen* 38, *utçulcen* 41.

³⁸⁷ *Huillancez* 29, *eskenceco* 11, baina *eskentcer* 23, *lagunte-* 8, 30; *hilce-* 6, 14, 33, 34, 35, 39, *bilce-* 17, 39, *belcez* 34, *galcen* 40, baina *hiltce* 3, 4, 4.

Conceptionnecouan (1, 15), *franceseti* (1), *indulgencia* (6, 6, 6, 7; 25 -*ti*-), *principaletaco* (6, 9), *prince* (7, 13), *penitencia* (8), *Annonciatione* (9), *preferenciaz* (13), *sincerouez* (15), *differenciaric* (16), *pacenciaren* (23), *prudenciaczo* (25), *dançari* dat. (25), *aperencia* 'itxura' (25), *attencione* (26), *concenciaren* (31), *absencian* (36, 38), *presençac* (40 emay-tciac eta presençac), *presencez* (40 amoinez eta presencez), *prononçatcez* (41), etab.

consideracionetan (4), *conseiller* abs. (10, 12), *conseillietan* (12), *consolatione* (14), *consolia* (23), *consentitu* (20), *consecracionezco* (21, 26), *mensa* (31), *mensen* (42), *mensian* (39), *pphensatuco* (32), *consultaturic* (39), *conservatceco* (41), etab.

Lat. *-antia* atzizkiaren ordaina *-ançha* da: *confidança* (3), *esperançha* (4); bestalde, oparoa da *-ança*: *confidança* (15), *esparançha* (14, 23, 28), *esperançha* (14), *borogançha* (20, 20), *pochançaco* (14), *puissançha* (3), *ordonnançaz* (11), *segurtançan* (23).

- Oloroeko bigarren katiximaren edizio bat ere miatu dugu, Villoutreix de Faye apezpikuaren manuz agertutakoa (c. 1790), hain zuzen; ez liburu osoa, baina bai lehen 80 orrialdeak.³⁸⁸ Aditz izenen sailean 8 nz, ntz bat, 19 lz eta 11 ltz daude.³⁸⁹ Atzizkiaren berezko kontsonantea aldatu eta frikaria dute hauek: *çoinçaz*, *honçaz*; grafia bera dator hitz zahar hauetan ere beti: *minçatu*, *ençun*, *anço* eta *onciac*;³⁹⁰ idazleak *onxa* paratu zuen bi aldiz liburu hatsareko manamenduan (v, vii), baina, gainerakoan, *onsa* betiere (v, 13, 19, 20, 20, 26, 47...). Maileguetan, *presentciaz* (12) da afrikatudun ale bakarra.

attentionerek (iii), *principal-* (iv, 35), *providenciac* (iv, vi), *francesa* (iv), *experienciac* (v), *avançha* (vi), *ignorancias* (vii), *esparançha* (viii, ix, 12), *esperançha* (27, 30), *concevitu* (14, 16), *Poncio* (*Pilatuzen*) (14), *concenciaren* (20), *Anonciacionia* (24), *pænitenciac* (26), *patienciareki* (26), *dançac* (75).

Conseiller abs. (iii), *conseillu* (iii, 15), *consolacione* (ix), *consolagarriagoric* (v), *consideraturic* (vii), *offensatu* (12), *conservatu* (12, 21), *pphensemantuz* (15, jat. *ppliensemantux*), etab. Azkenik, *falsu* (17).

- XIX. mendearen hasieran edo (c. 1800), *Charlemagne* pastoralean ez daude grafia gardenak bizkarkariantzat, bi kopiagileek *ç* digramaz gainera *ç* ere erabiltzen baitute afrikatua idazteko (*batheiaçen*, *salutâçen*). Ediziogileak nahaste hori agerian utzi du eta, bidenabar, bere iritzia eman: afrikatua ezinbesteko da ikergai ditugun inguruneetan.

³⁸⁸ Bonaparteren alea darabilgu (Collins 1894: 1296. zenbakia). *CatOlo2* deitzen duguna lortu aurrelik egin genuen edizio honetako grafien azterketa. Dena dela, *CatOlo2* edizioak eta geroagoko beste honek —A. Renhaut-en etxearen inprimatuak— ia grafia berak dituzte; *Cathechima* / *Catechima* eta antzeko aldaketak badira; eta inprimatzeko huts gehiago ditu mende amaierako argitalpenak, oker asko daude, adibideetan ikusiko dugunez.

³⁸⁹ *eskencen* 18, 12 (nç), *ezconce-* 26, 17 (jat. *exconcez*), *urbence-* 25, 36, 46, 54; baina *urbentcian* 47 (jat. *uthentcian*). *hilce-* 14, 26, 29, 34, 43 (jat. *ilce*), 43 (jat. *helciaren*), 54, 60, 60, 60, 61, 61, 62, 65, *galce-* 65, 65, *guibelcen* 74, *estalcia* 76. Baina *biltce-* 13, 19, 20, 26 (*bilrzera*), 31, 44, 54, 60, 66, 71, *utçultcia* 30 (jat. *utçulticia*). Ikuisten denez, inprimatzeko huts batzuk kontuan izan ditugu; alabaina, ez gara ausartu horien antzeko beste batzuk multzo batean sartzen: *bilecera* 33, *chubcentia* 33.

³⁹⁰ *çoinçaz* vii, *honçaz* 37; *minçatu* v, vii, *minçatce-* 76, 76, *ençun* 18, 44, 64, 74, 74, 79 (-c-), *ençute-* vi, 60, 72, 73, 74, *anço* 46, 77, *onciac* 71.

Sur toutes les formes gérondives des participes en *-tu*, par exemple on trouve tant *ç* que *tç*: *desira(t)çen*; de même à la jointure du préfixe *beit-* + auxiliaire en *z-*: *beitçira*, *beyçira*. Là où l'affriquée est phonétiquement nécessaire, elle est souvent omise: *minçatu*, *innoçençiaz*, mais pas toujours: *biltçे* (Oihartzabal, *Xarlem* 120).

Oihartzabalek oinarritzat hartu eskuizkribuko —alegia, BBko— lehen 774 ahaldiak ikertu ditugu. Bizkarkarien sailean, afrikatua garbi ageri duten formetan bakarrak jarri dugu arreta. Aditz izenetan, esaterako, *galtçia* (613) eta *biltçen* (616) daude. Maizenik *ounxa* agertzen da (8, 17, 22...), baina inoiz, *ounsa* (122). Maileguetan, afrikazioa erakusten dute hauek: *anxia* (50, 367), *falxu-* (190, 214, 672), *menx(a)* (396, 674), *amenx* (606). Sudurkariaren ondoan sabaiaurreko frikaria dago *-an(t)xa* atzizkiko hitzetan: *segurtanchas* (26), *confidancha* (55); *mesfidencha* (648).

- Etxahunek batik bat frikaria idatzi zuen ingurune hauetan.³⁹¹ Haritschelhar ediziogileak dioenez, “lorsque l'affriquée suit la nasale *n* il se contente de *c* ou *ç*: *laguncia*, *ençün*” (1970: 52). Baina *prudentcietças*, *fontsen* ‘ondasunen’ eta *anxia* maileguetan, afrikatuaren aldeko neutralizazioa salatzen dutenez, aditz izenetako *-nc*- eta *-lc-* grafietan, esaterako, ez da [s] irakurri beharko.³⁹² *Mündian malerusik* olerkia paperean ezarri zuen atharratzarrak ere frikaria du 1827ko eskuizkribu hartan, *galitceo* (6) bakar hura kenduta; cf. (*chantoren*) *honcen* (18).³⁹³

- Ciberoucou *Guthuna*, 1852. Aditz izenek eta beste hitz zaharrek afrikatua dute: *galtcen* (3), *esqentcen* (6), eta abar; *entçuten* (7), *ounxa* (5), etab. Maileguetan begi-bistan dago neutralizazioaren artxifonema afrikatua:

penitentcia- (5), *aperentciec* (10), *sententcia* (12), *esparantçac* (13), *countcentia* (25), *confidantça* (62; *confidantcha-* 194), *lantçaz* (18), *countcebicie* (193), *indulgenciac* (193), *probidentcian* (195), *alagranticia* (110), etab. *ofentsaturen* (7), *pbentsamentu* (9), *falxu* (24), etab. Baina *consolioric* (14), *consolacionen* (107), etab.

- San Mateoren Ebanjelioan, Intxauspek afrikazioa erakusten du: *gaizki-saltza-lén*³⁹⁴ (5 44), cf. *eskerniazalén* (5 44), *harzialía* (5 32); maileguetan, *Printziarentaco* (izenb.), *peniténtzia* (3 2), *inxénxu* (2 11), *anxiáric* (6 25), *falxié* (6 5), baina *counsoltatu* (2 18), *counselláz* (5 22). Ohargarria da *zabilzáñac* (2 20), adizki horretan morfema pluralgilea frikariz hasten delako. Intxauspek berak (452) eta Gèzek (223) *zebilitzán* eta *dabilitza* paratu zituzten euren paradigmata, eta Maisterrek aurreko mendean *dabilitçä* utzi zuen (ix, 68).

³⁹¹ Lau olerki aztertu ditugu: *Desertuco ibicic* (D), *Musde Legouve* (L), *Musde Clerisse* (C) eta *Etchabunen bizitziaaren khantoria* (E). Lehen hiruak 1833koak dira, eta azkena, urte bat geroagokoa.

³⁹² Hona neutralizazioa ikusarazten dutenak: *prudentcietças* D 18, *anxia* E 3, *fontsen* E 13; baina *fonssa* E 37, 42.

Frikariaren grafia dute garaitikoek. Aditz izenek: *honcen* D 3, *lagunce-* E 11, L 1, *esconceco* C 6; *galce-co* D 5, *salcen* E 9, *bilceracoun* E 24. Beste hitz zaharrek: *banche* E 34; *badabilça* D 1 eta *çabilçanac* D 19, albokoaren ondoren morfema pluralgilea dutenak; *minçatu* D 17, *minçatcen* C 4, *(bey)ninçan* E 2, 5, *ningalacos* E 2, *balinbanins* C 5, *ençün* E 7, L 4, 5, *onssa* C 8, *alçopin* D 3. Eta maileguet: *cencia* D 8, *absenciarí* D 5, *penitenciac* D 13, *pacenciatus* E 27, *pacencia* E 47, *avançu* E 20, *delonça eraci* E 28, *conservi* D 4, *amens* C 5, *phenssatcen* C 5, *falssu* E 27, 41.

³⁹³ Gainerakoan, frikaria idatzi zuen Martin d'Arthatxet edo d'Arthaillet (?) atharratzarrak (Haritschelhar 1970: 84): *çabilcenac* 18; *minçatu* 17, *algo pin* 4; *absenciarí* 6, *cencia* 9, *pacencia* 10, *fons* 1, *conservi* 2.

³⁹⁴ Adibide egokia izan daiteke, zubereraz (Gèze, Lrq) *sal(dü)* delako aditza; Bp *saldü*. Guztiaarekin ere, euskalki horrek noizbait **salt(b)ü* izan zuen, segur aski; ikus 21.7.

- Heren-ordreco escu libria, 1860. Aditz izenek normalean afrikatua dute, eta *ounxa*, *entçun* idatzi zuen autoreak, baina *dabilçanac*, Intxausperen antzera.³⁹⁵ Maileguak bi eratakoak dira:

induljentzia (32), *obedientciaren* (5), *ordenantzac* (6), *pacentciaren* (76), *esparantça* (80), *lantçaz* (204); *anxiareki* (6), *phenxatu* (8), *phenxamentu* (204), *amenx* (9), *ofenxatuz* (201), *ofenxatcez* (203); *confidantcharekin* (5). Baina *penitencia-* (3, 50), *denonçaturic* (5), *principiaren* (9), *dansac* (10), *concebitiaren* (50, 71), *councencia* (200), *inocenciazco* (205); *considerable* (7), *consideracione* (201), *consolaçalia* (76); *alchatceco* (78).

- Gèzeren hiztegia ikuskatu eta hiru inguruneetako adibideak idoki ditugu. Damurik, haren idazmoldea beti-beti ez da guk nahi bezain fonologikoa; izan ere, hitz elkartu eta eratorrieta, osagaien berezko itxura ematen edo iradokitzen dute usu haren grafiek: *aberaxtarçun*, *kharaxtarçun* ‘mingostasuna’, *hauxcor*, *bibotzberatu*, *erhatztatu* ‘eskoba pasatu’, *founxgabe*, *latzdura*, *irexte*, *jeixte*, *bitzcatu* ‘eztabaidatu’... Horrela bada, hobe dugu lexikografoaren jokaera hau gogoan izan, bereziki atzikiaik aztertzean.

Dardarkariaren ondoan aurkakotasuna dago Gézek jasotako zubereran: *hountarçun*, *ihourciri* ‘tximista; ostotsa’, *urzo*, *hersi*, *hersatu*, *urchañ* ‘usina, doministikua’, *persegi*, *persona*, baina *zortzi*, *hartz*, *hortz*, *martzho*, *tortcha*, *bortcha*. Hori dela eta, elkarketan eta eratorpenean berezko frikaria aldatu gabe agertzen da morfema mugan, eta beste hainbeste gertatzen zaio berezko afrikatuari:

cocinersa, *aithorzaile* (*aithor* + *zale* dateke), *adarzu* ‘nouveux’ (-zu atzikia); *barcilo* ‘caverne’, *baurzurz* (cf. *zurtz* ‘orphelin; isolé, abandonné’), *egarzola* ‘fondement’ (cf. *zola* ‘sol, base’), *lursagar*. *Gurtze*, *hartze*; *sortzapen*.

Sudurkariaren ondoan, afrikatua dute loturaren eremuan aditz izenek (*gicentze*, *hountze*), *jakinxu* izenondoak eta *arbantze* ‘prunier’ izenak (cf. *sagartze*). *Urrintzutu* ‘infecter’, *alhargunxa* eta *arrantzale* formek neutralizazioa ikusarazten digute; ilunagoak dira *lurlantzale* eta *laguntzale*; Gèzeren liburuko gramatika zatian, *lagunzale* dator atzikien azalpenean (255), baina hori agian ez da grafia fonologikoa (cf. orrialde bereko *hauxcor* edo *sinhex-gaitz*); azkenik, *oibanzañ* izenean berezko frikariari eutsi zaio. Gaineko hitz zaharrek afrikatua dute, eskuarki:

ountzi, *gatzountzi*, *oliountzi*, *sucrountzi*, *ountziegile*, etab., baina *lastounzi* ‘paillasse’; *abuntz*, *antz*, *entzun*, *erantzun*, *ountza* ‘oncé’, *huntz* ‘hibou’, *ozantza* (baina *ozanza*, s.v. *tonnerre*), *mintza*, *mintzaje*; *ounxa*, *eraunxi*, *jaunxi* ‘revêtir’; *lantchourda* ‘bruine’. Baina *arranzu(n)* ‘pêche’, *ganchigor* (< *gantz-(t)xigor*).

Mailegu banaka batzuek forma bat dute euskara-frantsesa zatian eta beste bat frantsesa-euskara atalean: *counsellu*, *counsellatu* / *countsellu* (s.v. *conseil*), *countsella* (s.v. *conseiller*); *centzatu*, *centzudun*, *centzordatu* ‘nahasi, asaldatu’ / *cenzu* (hiztegiaren bi zatieta), *cenzatu* (s.v. *sensé*). Hitz aski errotua dirudi *zentzü* maileguak, ezen Belaren atsotitz batean agertzen da eta Maisterrek jada afrikatua eman zion (forma etxekotuaren beste agerraldi bat: *CatS* 1860: 99). Bestenaz, Gèzeren hiztegian hainbat maileguk

³⁹⁵ Liburu horretako 3-10, 50-81 eta 200-205 orrialdeak aztertu ditugu. Aditz izenek afrikatua dute (behin *utçulceco* 7). Hitz zaharrak: *dabilçanac* 79; oro har *ounxa* eta *entçun* (behin *ençun* 202).

afrikatua dute, baina asko dira afrikaziorik gabekoak, lexikografoaren grafiaren arabera behintzat:

penitentzia, adiskidantz, dantzari, dantzu; amenx, anxia, countsoumitu, inxenxu, menx, penxatu, penxamentu, prenxu; orbitmentcha. Baina *aboundancia, medisencia, obediencia, preferencia, confidanza* (s.v. *confiance*), *fidanza, usanza, abanzatu, anounzatu, concebitu, frances, prince; counsolatu, ensalada; borogaincha, confidancha, segurtancha.*

Albokoaren ondoan, afrikatua dute aditz izenek (*galtze, gibeltze, hiltze*) eta *odolxu* izenondoak. *Biltzale* ‘mendiant’ adibide interesgarria da, ‘bil + -zale’ osaera morfolo-
gikoa izan dezakeelako, aditza *bil(du)* denez; bestelakoa da *barazcalzale* (‘convive’). Hondarrean afrikatua dago *beltz* eta *piperbeltz* ‘poivre’ hitzetan, baina hor ditugu *bel-
zaran* eta *belzouri* ‘froncement de sourcils, grimace’. Erdaratioko multzoan ere bada
bitasun bat: *alchatu, arralchatu / alchaturazi* ‘levain’. Gainerakoan, afrikatuak eta fri-
kariak daude hitz zaharretan eta maileguetan.

Hitz zaharrak: *arraultze, biltzarren* ‘conseil, réunion’, *giltz, giltzatu, giltzañ*
‘marguillier’ (‘giltz + -zain’), *gultzurrun, eltcho*. Baina *salzapen* ‘vente’, *molzo* ‘grou-
pe nombreux’, *molcho* ‘petit groupe’, *alchou* ‘troupeau’.

Maileguak: *coltza* ‘colza’, *galtza* ‘bas, guêtre’, *galtzacorda* ‘jarretière’, *folxu*
‘pouls’, *falxu*. Baina *salsa, salsatu*.

17. Txistukari ahostunak

17.1. S

1. Chaho, Bonaparte, Intxauspe eta Lafonek *s* ahostunaren gainean esandakoak bildu ditu Zuazok (1989b: 623). Funtsezkoak begitantzen zaizkigu Gavel 1960a: 294-295 eta Lafon 1958: 100-101. Larrasqueten hitzegia eta *Jesus-Kristen Ebanjelio Saintia Sen Mathiuren arauera erazkoak* dira; lehena, transkripzioak dakartzalako, eta bigarrena, Intxauspek letra etzana eman zielako *s* eta *z* ahostunei: “erresouma”, “Nazareth”.³⁹⁶ Bonaparteren iritziz (1869, “Alphabet”), frantsesezko *z* eta *j* kontsonanteen arteko ebakera du *s* ahostunak.³⁹⁷ Zinetako fonema da zubereraz, ez bakarrik aldaera fonikoa, eta arrunt zaharrak ez diruditen maileguetan dago batik bat.³⁹⁸

Segidako grafia hauek bat egiten dute Larrasqueten transkripzioekin: Bp *Jesus-
Christ, Joseph, erresumaz*,³⁹⁹ *misericordia, presoubat, presoner, sasoac, arrosarioaz, musica,
desertian, cosia, presentatciaz*. Beste adibide batzuk, lexikografo horren hitzegian ez
daudenez, Intxausperen itzulpenean bilatu ditugu: Bp *Ierusalemeco, farisiien, guisa,*

³⁹⁶ Intxausperen *Apokalipsa* inprimatzean ere *s* eta *z* bereziak eman zizkieten ahostunei. Hori dela eta, lekuko hori ere ikuskatu dugu.

³⁹⁷ Gavelek ebakera bera seinalatu du (1960a: 294). Gèzek bere ortografia azaltzean (2-3 or.) zera dio: “Dans quelques mots que l’usage enseigne, il [s kontsonanteak] a un son doux qui se rapproche du *j*”. Gèzek ez zituen *s* ahostunak idatzian desberdinak, ez zen *-ss- / -s-* bikoteaz baliatu.

³⁹⁸ Gavel 1960a: “Dans les mots d’origine romane, à moins que l’emprunt ne soit extrêmement ancien, lorsqu’une *s* provient d’une *s* sonore intervocalique romane, elle conserve en souletin la qualité sonore: *kaSerna*, du français *caserne*; *áIsa* (d’un équivalent gascon du français *aïse*)” (294). *FHV* 280: “[í/z / eta /z/ fonema ahostunak] aparecen normalmente en préstamos de aspecto no muy arcaico”.

³⁹⁹ Intxauspek ere *Apokalipsa-n Josefen* (7 8) eta *erresouma* (1 6) ditu.

Moysari; cf. Mt Jerusalém- (2 1, 5 35), *farisien-* (3 7, 5 20, 7 29), *bér guisán* (5 12), *guísa* (7 29), *Moísaren* (23 2).⁴⁰⁰ Honako hauek, azkenik, beste idazki zahar batzuetan azaldu zaizkigu:

Bp *acusatu* (*CatOlo* 90, 93, *Karlem* 727, *CatS* 1860 eta 1876 13 *accusatu*), *circoncisionaren* (*OthoiCant* 6 -s-; frantsesez ere Boss *circoncision*), *arrosa* (*OthoiCant* 68 -s-), *usatú* (*Ress* 7, *Mercy* 8, 32, 35 -s-), *espousatu* (*Karlem* 200, 205, 210 *espousatu*), *heresiec* (*CatOlo* 63, *Ress* 7, *IganPr* 4, *Mercy* 7 -s-), *visitacionaren* (*CatOlo* 56, *Mercy* 6, 7, 42 *visitatu*; *OthoiCant* 93, *Ress* 6, 7 *visitatu*).

Sohütako erretorearen *paradussia* / *paradusia* bikotea zalantza grafikoa da, ziur asko. Mailegu horrek s ahoskabea izango zuen, antzinako autoreek ss digrama eman baitzieten (*Pronus*, *CatOlo*, *OthoiCant*, *IganPr*, *Ress* eta *Mercy*).⁴⁰¹ Gure corpusean behin bakarrik idoro dugu -s-, Maytieren katiximan hain zuzen (*Ppharadusia* 19), baina bestelako adibide askoren artean bakartuta agertzen da han.⁴⁰² Larrasquetek *pha(r)adiüssü* transkripzioa dakar, eta Intxauspek ebakera hori berori aipatu zuen:

Asia, Esmirna, erre souma, ont des s doux dans la bouche du souletin. Pharadusu a un s plein (Bonaparteri igorritako eskutitza; Irigoien 1957: 208).

Belapeirek *Elisabet* idatzi zuen gehienean (cf. Boss *Sainte Elisabeth*), baina behin, *Elizabetec*. Bitara ebakitzen ote zen izen hori? Maytieren *Elizabetec* (*CatOlo* 54) ez da gardena, autore horrek s ahostuna irudikatzeko, ohiko s grafemaz bestalde, z maiztxo darabilenez gero, hala nola *deziratu* grafian. *Maizta* (45, 45) eta *Heren-ordreco escu libria* (31 -th) lekuoetan *Elisabet* dago.

2. Bokalez hasitako elementua —atzizkia, mugatzalea edo— eransten bazaio -s amaierako hitz bati, txistukari hori ahostundua gertatzen da (Lafon 1958: 101). Larrasquetek hiztegian dio Jésus hitzaren hondarreko ahoskabea, esaterako, ahostundu egiten dela bokala edo kontsonante ahostuna ezartzearrekin batera; cf. Bp *Jesusen*, *Jesusec*, *Jesusa*, *Pilatusen*, *Herodesen*, *espousac* 'senarra',⁴⁰³ eta abar; Intxauspe *Mt Jésusec* (7 28), *Poúntzio-Pilátusen* (27 2), *Heródesec* (2 7). Kontsonante ahoskabearren aurrean, aldiz, ez dago aldaketarik: *Jesiüs-Krixt* transkripzioa dakar Larrasquetek. Lexikografo horrek erakusten du ipar-ekialdeko zuberera horretan berebat jazotzen zaiola *des-* aurritziko frikariari; cf. Bp *desakitcen*, *desohoratcen*. Larrasqueten ustez, biarnesetik hartu zen aurritzki hori.⁴⁰⁴

⁴⁰⁰ Berriak diruditzen mailegu asko darabiltza Maytiekin eta, horregatik, -VsV- (edo horren aldaera gisa, -VzV-) grafia duten adibide ugari ditu. Hain artetik, Larrasqueten hiztegian ere badirenak —eta han s ahostuna dutenak— emango ditugu lehenik: *Joseph* 1, *Jesu-Christ* 2, 3, 16, 17, 18, *desir* 100, *dezirate* 37, *desiratce* 56, 67, *erresuma* 8, *causa* 31, 59, *misericordiazo* 46, 56, *presontegui* 47, 48, *presenten* 56, *present* 99, *rosarioa* 54, etab.

Hiztegi horretan agertzen direnene gain, bada besterik dotrina honetan: *resolutione* 3, 40 (-ci-), *hipocrisiaz* 36, *accusaçalias* 46, *acusacionia* 90, *visitatcia* 56, *disposaten* 60, *occasionetaric* 60, *heresia* 63, *excusatu*, -tce 68, 90, *confusionia* 90, *resignaten* 108, *compezatia* 38 (*CatOlo* 2 *compozatia* 42), *diocezaren portada*, *guisaz* 25, 28, 33, *guizaz* 41, 42, 56, 86, 93, *guizatazo* 49, 49, etab.

⁴⁰¹ *Pronus* 13, 17, 30. *CatOlo* (13 adibide). *OthoiCant* (8 adibide). *IganPr* 11, 17. *Ress* 3, 48. *Mercy* 31, 31.

⁴⁰² XIX. mendean, Belapeireren zalantza bera ageri du *Ciberouco Gurbuna* lekuoak: *pharadussia* (4, 13) / *pharadusia* (9, 13).

⁴⁰³ Intxauspek *espousak* du (*Apoc* 22 17), baina beste hitz bat da: *espusa* 'emaztea'.

⁴⁰⁴ Cf. *CatOlo*: *Jesuzen* 26, 28, 30, *Pilatusen pian* 9, 30, *Judasen* 101, *Angelusaren* 54 (Lrq *anjeliuSak* 'sonnerie de l'angelus'), *prepauzic* 40, *procezer* 70 (Lrq *prozés*); *desobedienciaz* 59, *desesperatia* 63, *desoboratceo* 74.

Eta orobat gertatzen da Lrq *deiis* hitzean; cf. Bp *deiisec*, *deiisi*, *deiiseré*, *deuseré*; *ezdeuetaric*, *ezdeusetic*, *ezdeuisen*.⁴⁰⁵ Belapeireren *etcela berriric deus eguiteco* (II 8) eta *etcien eré beré artian deiis berhecicirc* (II 75) hitz kateetan ere ahostunduko zen txistukaria, ahozkoan bi elementuak behar adina elkartuz gero. Larrañen, gertakari zabal batez jabetu zen Lafon:

lorsqu'un mot terminé par *z*, *s*, *x*, *tz*, *ts* ou *tx* est suivi d'un mot commençant par une occlusive sonore et étroitement rattaché au premier, la consonne finale du premier se change en une spirante sonore (1958: 101).

Haren adibideak: *hiZbat* 'hitz bat', *sayhéSbat* 'saihets bat', *háyjbat* 'haitx bat' ('chêne'), *aphéZbat*, *Manéjbat* 'Manex bat'. Herskari ahostunez edo *l*, *n* kontsonanteez hasitako laguntzailearekin lotzen bada aditzoina, ahostuntze bera izaten omen da: *ház dezádan*, *íkhús béza*, *hás nádin*, *phíZ liózü*, *ébaS gítzan*.

Gaskoitik mailegatutako *-us* atzizkiak mugatzalea hartutakoan, ohizko aldaketa dugu: *bi gizun handiús*, baina *gizun handiúSa* (Gavel 1960a: 294); Belapeirek ere *supersticiosac*, *gloriosac*.⁴⁰⁶ Idazle horren *eracasler* forman ere frikaria ahostunduta ebaikiko zen, Larrañeko *íkhúSle*, *ebáSle* hitzetan bezala (Lafon 1958: 101).

3. Larrasqueten hiztegian *s* ahostuna duten hitz guztiak jaso ditugu. Bat edo beste itzuri ez bazaigu, hemen dira denak:

adeSara 'duela gutxi, arrestian' (biarn. *adès*; *-ara* euskaraz erantsi bide zaio, Coroninas in *DEV*), *aiSa* 'errazki' (fr., okz. zah. *aïse*), *arroSario*, *auSartii* (*ausart* izenondotik eratorria; okz. *ausard*), *auSarki*, *deSenkiSa* 'aitzakia' (biarn. *desencuse*, Lrq), *deSertiü*, *deSertatiü*, *deSír*, *deSiratiü* (biarn. *desira*, Lrq), *enpeSatü* 'amidonner, empeser' (biarn. *empesa*, Lrq), *erreSúma* (deus gutxi dakigu mailegu honen etorkiaz, *DEV*), *erreSumát* 'marmelada', *fanteSia* (biarn. *fantesie*, *fantasie*), *herreSa* landarea 'réséda jaune' (ikus *DEV*, *hereza*), *herreSillü* 'son très fin mêlé de farine' (biarn. *resilhoü* 'zahi xehea'), *iSapéla* gaixotasuna 'érysipèle', *JéSiis*, *JúSéf*, *JúSefína*, *kaSabék* eta *kaSabét* 'veste courte d'homme (tombée en désuétude)' (biarn. *casabec*, *casabet* 'corsage de femme', Lrq), *kaSeta*⁴⁰⁷ (fr. *gazette*, Lrq), *káSi* 'ia', *káuSa*, *kauSatü*, *kobeSatü*, *kobeSío*, *kobeSione*, *kobeSór*, *koSí* eta *koStá* (biarn. *cousí* eta *cousine*, Lrq), *lóSa* 'arbela', *lúSérna* 'alpalpa' (biarn. *luserne*, Lrq), *miSeria*, *miSerikórdia*, *múSika*, *paraliSia* 'perlesia' (biarn. *paralisie*, Lrq), *paraliSiatü*, *preSentatiü* (biarn. *presenta*), *preSidént*, *preSü* 'karitzela', *saSü*, *ToloSa* 'Toulouse', *trebeSatü* 'zeharkatu' (biarn. *trebessá* [sic], Lrq), *truíke-Sák* 'tenazak' (biarn. *truqués*, Lrq).

4. Esku artean ditugun izkribuen lekukotasuna ez da beti bat, azken atal honetan ikusiko denez. Mailegu bat apikariarekin eman dute Belapeirek (*saso-*) eta Larrasquete (*ssasü*), baina Gavelek bizkarkaria ezarri dio: *sazou* 'saison' (1960a: 295). Ahostun

⁴⁰⁵ Maytiekin <*z*> eman zien usuenik *deus* eta *ezdeus* hitzei: *ez secula beharriac deuz ençun* 43, *deuzere* 33, 37, 43, 43, 71, 71, 73; *esdeuz iqatia* 26, *esdeuzetaric* 2, 23, 25, *ezdeuzetaric* 13, 25 (ez *d-*); *batzuetañ <s>*: *deusere* 36, 105, *ezdeusbat* 105.

⁴⁰⁶ Cf. *CatOlo*: *baliouzaz* 2, *gloriosa* 33, *dangerousetic* 90; *baliouzarentaco* 105. Eta Intxauspe *Apoc: baliouza* 21 11, *harri baliouz orotzaz ederturik* 21 19.

⁴⁰⁷ "Mot disparu: on dit *jurnal*". Larrasqueten arabera, 1892 inguruau sartu zen hitza eskualdean, urte hartan hauteskunde kanpaina indartsua egin baitzuen "La Gazette" izeneko egunkari batek; 1914ko gerrarekin batera, erabiltzeari utzi zioten, *journal* izeneko egunkariak azkartu zirenean.

/ ahoskabe aukerari dagokionez, Maytiek eta Mercyk *casu* idatziagatik,⁴⁰⁸ Larrasqueteak *kássiu* du ('2. circonference').

Izkribu zaharrek *cofessatu*, *confessione* eta *confessor* dituzte ororen gainetik (*ff* ere topatzen da, lantzean behin). Eta Resseguek *confessatu*, *confessione* eta *confessor* darabiltza, beste idazle batzuen testuetan ere inoiz edo behin azaldu zaizkigunak. Aldaera, denek -*ss-* paratu zuten, behin ere huts egin gabe.⁴⁰⁹ Frantsesez ere *confession* idazten du Bossuetek bere katiximan. Bizkitartean, Chahok bere hiztegian dio aditz horrek *s* ahostuna duela (s.v. *cofesa*); gainera, Intxauspek *copesártzen* eman du (*Mt 3 6*), eta Larrasquetek *kobeSa*, *kobeSio*, *kobeSione* eta *kobeSo(r)* bildu.

Maytiek *buruçaguisa* (10), *buruçaguisec* (66) izkiriatu zuen, baina *bur(u)çaguissa* dute Belapeirek, Maisterrek (312) eta Heren-ordreco escu *libria-k* (71, 72). Gainera, atzizki hori irudikatzeko, ahoskabearen grafia baliatu zuten hala Belapeirek —*arar-tecosa*, *confraissec*, *profetessa*— nola Mercyk —*avocatussa* 21, 30, *confrayssa* 6, 7, 7—.⁴¹⁰ Maytiek agian -*sa* atzizkiaren itxura grafikoa mantendu nahi du hala idatzita, Belapeireren *arrasortcia* edo frantsesezko *parasol* formetan legez.⁴¹¹

17.2. Z

1. Ahoskatzerakoan, frantsesezko *z* bezalakoa omen da zubererazko *z* (Intxauspe, *Verbe* xii eta Bonaparte 1869, "Alphabet"). *S* ahostunari buruz esandakoak errepikatzen ahal ditugu hemen, fonema hau haren pare-parekoa baita: maileguetan ageri da; ahostundua gerta daiteke hitz hondarreko -*z*, ondoko bokalaren nahiz kontsonante ahostunaren eraginez (Intxauspe in Irigoyen 1957: 208 eta Gavel 1960a: 295).

2. Adibide gutxi daude: Bp *Zacaria*, *Nazaret*, *plazer* (*ditçan eman*), *plazerac*; cf. *Mt Nazaréthe* (4 13) eta Maytie, Ress, Mercy *plazer* (*Lrq plazé*). Azken hau biarnesetik etorriko zen, ahostun eta guzti.⁴¹² Testu zaharretako *placer* / *plazer* eta *arraçou* / *arra-zou* txandakatzeak, idazkeraren barrutiko duda-mudak izango dira (ikus grafiak 4.4.3). Belapeirek *arraço-*, *arraçou* idatzi zuen, egia, baina ahostuna markatu dute bes-

⁴⁰⁸ Iku *CatOlo* 66, 81, 93, Mercy 26, 32, 33, 37, 39, 42, etab. Bain *Med 38 cassuric* (*eguiten ez diana*).

⁴⁰⁹ Hona adibide batzuk (iku Belapeirerenak gure hiztegian). *Cofessatu*: *Pronus* 7, 8, 15, 33. Bp. *CatOlo* 6, 88, 86 (-*ff*), 89. *OthoiCant* -*ff*- 8, 19. *IganPr* 3, 10, 18. Mercy 6, 7, 20. *Confessione*: Bp. *CatOlo* 36, 61, 90. *OthoiCant* 8, 20, 22. *IganPr* 2. Mercy 17. *Confessor*: Bp. *CatOlo* 92, 92, 94. *OthoiCant* 45. Mercy 29. *Confessatu*: *CatOlo* 72, 74. Ress 6, 7, 22, 30. *Confessione*: Bp (behin). *CatOlo* 85, 91. *OthoiCant* 21. Ress 4, 15, 33. Mercy 4. *Confessor*: Bp (behin). *CatOlo* 72. *OthoiCant* 69. Ress 17. Mercyk betiere *ff* du etsenplu horietan guztietan.

⁴¹⁰ Horiekin batera ezartzeko bide da *princessa* (*OthoiCant* 69). Bestalde, Larrasquetek "-SA [-sa]" dakar; ahostuna izan daiteke, [ssábel], [sságár] eta antzeko transkripzioei errepazaten badiegu. Bain ahoskabeara ere bai, hurrengo sarrera kontuan hartzentz badugu: [sáatss] 'saule cendré'. Hiztegi honetan sarreta buruek dute transkripzioa, eta haueran ez dugu aukritu bokalarteko adibiderik: *bürützagisa*, esaterako, *bürützagi* sarreraren barruan dator.

⁴¹¹ Maytiek bokal artean *s* eta *ss* ederki bereizten diruela esan behar da. Hutsa izango da *arrerosy* (27) bakar hura; cf. *arrerosy* 2, *arrerossi* 80. Esan bezala, beharbada Maytieren grafiek -*sa* atzizkiaren *s* atxiki nahi dute (cf. Bp *HAMASEI GARREN* ere), nahiz eta halako besterik ez dugun aukritu haren idazlanean. Belapeireren grafia horri dagokionez, cf. *hamassej* (Ress 9, Mercy 9), *hamassei-garren* (Ress 9).

⁴¹² Cf. Lespy 1880: "S siffle comme en français [...]. Cette consonne, entre deux voyelles, s'articule comme *z*; dans le *For d'Aspe*, art. 3, on trouve *plasera*, *plaira*, *plazer*, *plaisir*" (89). Gramatika ondoko hiztegian "*plasé*, *plaisir*" dago.

teok: Maytie *arrazoric*, *arrazonable*, Mercy *arrazonou*; Lrq *arraZū*. Biarnesetiko mailegu honek hizkuntza emaileko z ahostuna atxiki du: biarn. *arrazou* (Gavel 1960a: 295).

Medeci dute Belapeirek, *Edipa* pastoralak (-y) eta *CatS* dotrinak,⁴¹³ baina Larrasqueten *bedeZī* bidu zuen, eta Lafonek *bedeZí*, Larrañen (1958: 100). Larrasqueten ustez, biarnesari hartua da (*medeci*), baina hitz horrek, guk dakigula, ez du izan ahostunik ez biarnesez ez frantsesez, azken mendeotan bederen.⁴¹⁴ Bestalde, Lafonek *ayZína* ‘loisir’ eta *arraZú* aditu zituen Larrañen. Larrasqueten hiztegian, berriz, adibide hauek dute ahostuna bokal artean:

aiZína ‘astia; aukera, abagunea’ (biarn. *aysine*, arag. *aizina*),⁴¹⁵ *arraZū* (biarn. *rasoū*, Lrq), *arraZunatü* (biarn. *rasouna*, Lrq), *bedeZī* (baina biarn. *medeci*, fr. *médecin*), *koZína* ‘sukaldea’ (biarn. *cousine*, Lrq), *koZiné* ‘sukaldaria’ (biarn. *cousiné*, Lrq), *koZinéra* ‘emakumezko sukaldaria’, *plaZént* ‘atsegina’ (biarn. *plasen*), *plaZé(r)* (biarn. *plasé*), *desplaZé(r)* (biarn. *desplase*, Lrq).

3. Hitz hastean ere ageri da txistukari ahostun hau: Bp *Zacaria*; lau autorek zelo idatzi zuten (fr. *zèle*);⁴¹⁶ Intxauspe Mt (*kanabéra*) *zartatia* (12 20), *Zabulóneco* (4 13). Lafonek *Zapárta* ‘éclat; gifle’ eta *Zúrra* ‘corriger, rosser’ maileguak entzun ditu (1958: 100). Larrasqueten hiztegian, hauek daude:

Zaparita ‘éclat; soufflet retentissant appliqué à quelqu'un; coup de poing bien appuyé’, *Zapartatü* ‘crever, éclater’, *Zapartegin* ‘crever (de rire)’, *Zapartegiarri* ‘de nature à faire crever de rire’, *Zarta* ‘coup bruyant appliqué sur quelqu'un ou quelque chose; bruit d'un coup; gifle’,⁴¹⁷ *Zartatü* ‘faire explosion’, *Zarterazi* ‘faire exploser’, *Zipirta-Zaparta* ‘à coups bruyants répétés, à droite et à gauche’.⁴¹⁸

4. Bp *ezdeus*, *ezdeißen*, *ezdeusetaric*, *ezdeusetic* formetan, ahostunduta ebakiko zuten lehen osagaiaren frikaria (Lrq *eZdéis*), beste hauetan ez bezala: *eztu*, *ezta*, *eztitaké*. Gavelek dioenez (1960a: 295), ez partikularen amaierako frikaria ahoskabea da etenaldiaren aurrean, eta ahostundu egiten da *ez úntsa* bezalakoak tartean etenik egin gabe esatean. Lafonek ere jaso ditu honelakoak (1958: 101): *aphéZbat*, *hiZbat* ‘hitz

⁴¹³ Iku Bp II 118, *Edipa* lviii, 327, 933, *CatS* 1860 eta 1876 iv. Gainera, *Edipa* pastoralean *medecygoruan* dago (324). Azken bi testu horiek badute -z- grafia eta, hortaz, kontuan izatekoak dira. Pastoralean *arrazou* ageri da (148, 872, 873); baina *placer* eta *plazer*, biak. XIX. mendeko katiximan *plazer* dator (2). Maisterren *medecia* (290) ez dugu aipatu, autore honek *placer* eta *arrazou* ditu eta.

⁴¹⁴ Biarnesez ez du ahostunik: *PDFO* *médecin* —“c se prononce comme en français, c'est-à-dire [s] devant e et i” (23)—, Lespy *medeci*. Frantsesez ere ez: *médecin*.

⁴¹⁵ OEH-k hauxe dio etimologiaren atalean: “De origen románico: cf. bearn. *aysine*, ‘facilité, occasion favorable’; arag. ‘*aizina*, medios. *Ayzina*, ocasión’ Tillander 261s. ‘*Ayzina*, opportunitas. *Aizina*, ocasión, comodidad’ VMayor Euskariana IV 5”. Gainera, iku *DEV* hiztegian *aizina* eta *aiza*, biok jatorri bera izan bailezake, Corominasen ustez.

⁴¹⁶ *OthoiCant* 31 *eguin ditçan gaiça guiac* [...] *zeloreki*, *eta perseveranciareki*. Maister 321 *amourioço zelobateç*. Ress 22 *zelo edo su haborreki*. Mercy 28 *bere Ama bounari*, *marca berbeci çombaiten emayitia*, *berayen zelouaz*.

⁴¹⁷ Ahostuna erakusten du *CatS* testuak ere: *Cer erran nabi du Apbezcupiac confirmatu dianari emaiten dian zartac* [...]? (1860 eta 1876: 116); itauan horren erantzunean ere, *zarta*.

⁴¹⁸ Maileguak ote dira hitz hauek? Adibide horietako z ahostuna ez bada mailegatua, jatorri adierazgarria izango du. Egia da ez dugula bikoterik, ez dagoela kide neutrorik, baina hitz horiek oso egoikiak dira erabilera adierazgarrirako eta, gainera, maiztasun urriko fonema hau aproposa da forma adierazgarriak eratzeko (cf. *ll-*, *ñ-*).

bat', *baZ dezádan, phiZ liózü*. Intxauspek Printzeari esan zionez, "dans *hartazoz ere*, le z se prononce doux à cause de la voyelle qui suit" (Irigoien 1957: 179). Belapeirek *solaçac* (II 39, 42) idatzi zuen, bokala erantsi eta gero inolako aldaketarik seinalatu gabe. *Ortoi Cant* testuaren izkiriatzaleak ere: *solacez* (78).⁴¹⁹

18. N

1. Bokal artean eroritako *n* izan dugu gorago hizpide, hala bokal sudurkarien atalean nola aspirazioarenean, kontsonante horren ordez hasperena agertzen dela aipatzean. Batzuetan kontsonante sudurkaria berrezarri egin zen (*FHV* 15.4) eta, horregatik, Bp *erregiñña* hitzak sabaiko sudurkaria du *i* bokalaren ondoan (cf. Lcc *erregia*).⁴²⁰ Gertakari bertsua dugu Bp *khiñña* adibidean, *ü* palatalaren ondoren; cf. Zar. *ua*, Lcc *guya*, G *kui(a)*, GN *kuba*, GN G B *kuma*.

2. Tankera zaharreko hainbat hitz elkartutan, lehen osagaiak *-n* osoro galdu zuen edo sudurkarien lekuak dardarkari bakuna azaldu zen (*FHV* 15.8): Bp *egün : Egü-berri, egüerdi; jaun : jauregi; belbañez instr.* (Gèze, Lrq *belbañ*) : Bp, CatOlo (2; 8, 84), Gèze, Lrq *belbarikatiü, belbariko*. Azken bi hauetan irristaria galdu egin da, aztarrenik utzi gabe: cf. *bel(h)aurikatu*,⁴²¹ antzina orokorra. Larrasqueten *belbainbü(r)ü* hitz elkartuak ('rotule') kontsonante sudurkaria atxiki du.

19. Albokoak⁴²²

1. Bokalarteko *l > r* aldaketa Erdi Aroko lehen agiriak baino lehenagokoa da. Honatx XVII. mendeko adibideak: Bp *aingüriü* (< latin arr. *angulus, Corominas in DEV), *boronhate, maradikatiü* (< lat. *maledicere*), *zekiüriü* 'mendea, gizaldia', *zeñhare, zeñharatiü, Sorhoeta* (cf. lat. *solum*). Bp *zola* salbuespina dugu; cf. mend. *zoru*. Çuberoa izean ere aldakuntza hau gertatu bide da; cf. err. *Soule, Subola, Sola*.

Salbuespenak bitarikoak izan daitezke, bilakabideak indarra galdu ondoko maileguak edota erromantzeek bultzaturik albokoa gorde nahiz berrezarri duten maileguak (*FHV* 16.4). Ohiko etsenplua da Z Bp *zelü* (orok. *zerü*). Erdaratiko hitzetan ez ezik, alatibo singularrean ere bada *l : r* txandakatzea: Z Zar. *-ala(t)*, orok. *-(a)ra*.

⁴¹⁹ Bestalde, ez dugu uste *danzacia* (Bp II 115) grafiak z ahostundua seinalatzen duenik. Belapeirek *dança* idatzi zuen lautan.

⁴²⁰ Iku gorago 12.1.1.1. Sudurkariaren aurrean *e > i* itxierra izan duten Z *ha(r)iñña* eta *khatiñña* ere aipatu ditu Mitxelenak (*FHV* 304).

⁴²¹ CatOlo B 2, *IganPr* 16, Maister 78 *belbauricatu*; oroit dardarkari bakunaren aurrean diptongoa ez dela aldatzen.

⁴²² Zuberoako hizkeraren batean, silaba amaierako *l*, oro har apikaria dena, berriki belaretu ote deneko susmoa du Mitxelenak (*FHV* 311): horren erakusgarri, *estaupe* 'estalpe' eta Lrq *olláutegi* (Gèze *ollal-tegi*). Bestalde, *l* implosiboa bokal bihurtua duten hitz gutxi batzuk aipatu ditu, erromantzeetatik —batez ere gaskoitik— mailegatuak lirakteenak. Horien artean Z *auher*; Belapeirek horixe darabil, eta erronkarieraz (*aurér*) eta zaraitzueraz ere (*auger, aguer*) *ü* du hitzak; cf. orok. *alfer*. Forma orokor hau litzateke zaharrena, baina ez da erraza *auher* azaltzea. Gainera, Corominasen ustez, ele hori ez da erromantzeei mailegatua. "A partir de *alf-* la vocalización de *l* implosiva será debida a influencia románica" dio OEH-k. Iku *DEV*.

2. Mitxelenak agerian utzitako *l : r* (*d*) txandakatzeaz den bezainbatean (FHV 16.5), bi dardarkari motak hitz berean egotea galarazten duen disimilazioaren ondorioz *bulbar* eta *belbar* daude Belapeiregan.⁴²³

3. *Mut(b)iko* forman, *mutil-en* txikigarrian, alboko apikaria galdu da kontsonantez hasi atzizkiaren aurrean; forma hedatu horren ondoan, *muthilko* aldaerak albokoa du, analogiari esker (FHV 323). Belapeirek *mithil* 'zerbitzaria' eta *mithilko* 'mutikoa' ditu;⁴²⁴ Gèzek, berriz, *mithil*, baina *muthiko* (Lrq potiko).

4. Azkenik, *l* / zero txandakatzeari dagokionez, albokoa galdua lukeen *ürrin* (*bon*) du Belapeirek. Gogora dezagun GN G *lurrin*, eta abar / eg. *urrin* (FHV 142).

20. Dardarkariak

1. Ipar Euskal Herrian *grasseusement* frantsesa sartu da, baina, agi danean, zuberezaz ez du beste bi euskalkietan adinako indarrik (FHV 328). Ekialdeko mintzairia horretan, bestalde, *r / rr* aurkaritzia galdu eta dardarkari bakarra geratu zaie; izan ere, bokalarteko *-r-* zahar ia guztiak erori dira.⁴²⁵ Egungo dardarkariak dardaratze bat baino gehiago izan ditzake, eta antzinako *VrrV* eta *Vrrb* (*ürrháts* > *ürbáts*) taldeetatik eta kontsonante aurreko artxifonemistik dator.⁴²⁶

Gaurkoaren antzeko egoera baten berri eman zuen Gèzek: "r entre deux voyelles se prononce si peu que beaucoup de Souletins illettrés ignorent sa présence dans certains mots, bien que parlant parfaitement leur langue" (1873: 2). Mitxelena jabetu denez, lexikografo horrek berak ere *zobi* eta *zorhi* eman zituen ("mûr"); *curhullu* eta *cubullu* ere bai ('quenouille'); azken hitz honek ez du behar dardarkaririk: hiztegigileak ultrazuzenketa egin du (FHV 330).⁴²⁷ Gainera, *agorila* dator hiztegiaren bi

⁴²³ Gavelek aspaldi azaldu zuenez (1920: 43), zubererazko *bulbar* hitzak dardarkari bakuna zuen *u* > *ü* gertatu zenean. Cf. Err. *búrar*; nahiz eta bizkaieria zaharrean *l* agertu, Arabako toponimiak *bu(r)ar* erakusten du (FHV 549). Berar-en antzinatasunaz eta hedaduraz ikus FHV 228 eta 315.

⁴²⁴ Casenavek esan digu —zuzenean, ahoz— *mithilko* egun ez dela erabiltzen.

⁴²⁵ Ipar-ekialdeko zubereran, desagertu dira: "la chute de l'r douce est un fait accompli, dans tous les mots" (Larrasquet 1934: 43). Larrantarren hizkeran, hiruzpalau salbuespen aurkitu ditu Lafonek: *húra* 'ura', *zúra*, *gára* 'fr. gare' eta zenbaitean *óro* (1958: 88). Gavelek (1960a: 295-296) salbuespen berak eman dizkigu. Ipar-ekialdeko zuberera ez zen oso bestelakoa: Larrasqueterik hiztegian seinalatu du *oro* hitza batzuetañ *ó* eta sarritan *óro* ahoskatzen dutela (bestalde, *bur* eta *zur*, *zu*, baina mugatzalea erantsitakoan nola?). Mitxelenak (FHV 328) aipatu du ipar-ekialde horretan diptongoaren ondoren dardarkari bakuna *d* bihurtu dela: *atxéidü* 'altzairua' (cf. Egiategi, Etch, Gèze *atxeirü*), *apáidü* 'otordua' (cf. Leizarragaren hizt., Bp... *apairü*), *héida* 'feria, azoka' (cf. biarn. *héye*). Etxahunen bertsoetan bada *apaidü* eta *Eus* (1873) testuan ere bai. Ikus OEH.

⁴²⁶ "1° L'r douce est disparue, dans le S.N.-O. [...].

2° L'r forte est, en général, adoucie. Celle qui comporte, en haut-souletin, trois ou quatre battements, n'en a qu'un ou deux dans le S.N.-O.: par exemple, *xería*, <*xerría*, 'le goreti' (fig. 66-2: un seul battement); *horát*, <*horrá*, 'vers là où vous êtes'; un seul battement.

3° Exceptionnellement, l'r forte est bien conservée: cela se constate surtout lorsqu'elle est entravée, c'est-à-dire devant une consonne occlusive: par exemple *ártho*, 'maïs'; *ardù*, 'vin'; *érizo*, 'fou'; *érdi*, 'moitié', 'mettre bas'; *érbi*, 'lièvre', etc." (Larrasquet 1934: 43).

⁴²⁷ Horiezaz gain, Gèzek *oundoaje* du ('conséquence'); cf. Lh *ondoraje* (eta Gèze *oundoramen*, *oundorio*). OEH-koeck testuetan —Intrauspe 1884, ArmUsk 1907 eta Eskual 1908— *ondoaje* aurkitu dute bakantrik. Gèzek *mintzaje* bildu zuen ('langage, langue'), baina Belapeirek eta Xarlem pastoralak *minzaraje* dute; bi lekuo horien ondorengo testuetan *mintzaje* aurkitu dute OEH-koeck (CatS, Ip Hil, etab.).

zatietañ, dardarkari anizkuna bakunduta duen forma. Garai bertsuan (1858) galera honen adibidea eman zuen Intxauspek gutun batean: “on dit indifféremment *erbo* et *eho* pour ‘tuer’, et plus souvent même *eho* que *erbo*” (Irigoién 1957: 210).⁴²⁸

Orotara ere, bokalarteko dardarkari bakuna erabat erortzea aski gertaera berria dela iradokitzen dute Zuazok aipatutako hiru fenomenok (1989: 625). Lehenik, konsonante hori galdu ondoren sortu *ea*, *ia* eta *oa* hiatoek ez dute aldaketarik izan: *Lrq botiua* ‘voiture’, *dembáa, sobea*, etab. Egia esan, galera oso aspaldikoa izanda ere, bokal batzuk ez ziren beharbada aldatuko: *-iia* (> *-ia*) bukaeradun hitzik ez zaigu bururatzent, baina hitz barruan *espiritual, actuala* eta *habituala* ditu Belapeirek; *-ea* ere agian horrelaxe geratuko zen (cf. Bp *Galileaco, Judeaco*); *-oa*, aitzitik, itxiko zen (cf. *khorua, -gua*). Bigarrenik, tinbre bereko bi bokal elkarren ondoan egokitzean, bere horretan jarraitu dute (*aági*), soildu gabe. Azkenekoz, eroritako *-r-* horren aurrean *u* ez da *ü* bihurtu (Gavel 1920: 185). Bestalde, Gavelek esan zuenez (1960a: 296), 1840 inguruaren jaiotako santagraztarrek bokalarteko dardarkaria ahoskatzen zuten oraindik. *Charlemagne* pastoralaz hauxe dio Oihartzabalek:

Dans les copies la graphie ne rend pas compte de ce phénomène [l’amuissement de *r*] et la vibrante est presque toujours marquée. Le trouble apparaît dans la confusion *r* et *rr*, ce dernier étant parfois rendu par un *r* simple, surtout chez Bassagaix: *luretaryk, huruntu / lurretariq, hurruntu* chez Saffores qui respecte mieux la distinction, quoique pas toujours: *erenda ady, eran...* (Xarlem 121. or.).⁴²⁹

Bokalarteko dardarkari bakuna galdu da Belapeireren *bere burian* (I 95) adibidean, berez genitibo singularra baita (*biiriaren*). Zubereraz gertakari arrunta da dardarkaria erori eta ondorean kontrakzioa izatea: *taen > ian* (Xarlem 130 legian). Hurrengo urratza, *-a-* galtzea: Xarlem 185 *santin / santiaren*. Guztiarekin ere, katixima honetan ez dugu kausitu beste halakorik, eta etsenplu bakar horren ondoan *biciaren* dator: *bere burian erhaitiaz, edo bere biciaren laburciaz*. Bp *errori* (I 109) eta *erroriren* (I 90), berriz, dardarkarien arteko nahastearen erakusgarriak izan litezke, baina izkiriatzailearen edo tipografoaren hutsegiteak besterik ez direlakoan gaude.⁴³⁰ Antzinako lekukoeitan sail honetako gertakariak ikertzean, usadio grafikoak kontuan edukitzekoak dira: Belapeirek, esaterako, *bebarenic, gabaretan idazkeraren* bidez forma soilaren *-r* atxiki gogo du (ikus grafiak 4.9).

2. Badirudi nor-nori-nork erako laguntzaile batzuek dardarkari bakunaren bilakabidea zertan zen erakusten digutela. Belapeireren katiximan, bai, betiere *-r-* dute hauek eta hauen sailekoek: *deriçut* ‘dizut’, *derio* ‘dio’, *dericu* ‘digu’, *deriogu* ‘diogu’, *dericieu* ‘dizuegu’, *derieu* ‘diegu’, *eztereyocie* ‘ez diozue’, *derikié* ‘digure’. *Pronus* idatzian ere bai: *deriçut, dericunian, deritçocié* ‘dizkiozue’... Alabaina, Maytieki, *OthoiCant* testuaren izkiriatzaileak, Resseguek eta Mercyk bitarikoak utzi zituzten, dardarkaria duten formak eta ez dutenak.

⁴²⁸ Pastoraletan eta kantatzean, tradizioak bokalarteko *-r-* guztiak ahoskatzea eskatzen duenez, xx. mendeko zuberotarrek ez dute asmatzen eta *rr* ahoskatzen dute *r* beharko litzatekeenean (Gavel 1960a: 296). Nahasmen horren berri eman digute Lafonek (1958: 88-89) eta Nuñezek ere (1976: 170-171).

⁴²⁹ Hona dardarkaria galduzko bat: *bihamenian* (BB 182) ‘biharamunean’; cf. Gèze *biharamen*.

⁴³⁰ *Hil erraci* (II 122) hutsegitea da, duda gabe, testuan *eraci* oso maiz azaltzen baita.

Maytie: *deycut* (7, 92), *deycu* (63, 70), *deycu* 'dizu' (63, 70) / *der(e)icut* (2, 11, 11), *dericun* (20), *deriogu* (51, 52). *OthoiCant*: *deicut* (11, 26, 90), *deicu* (9, 101), *deicugu* 'dizugu' (65) / *der(e)icut* (12, 27), *derio* (75), *dereicu* (9, 57). Ressegue: *deio* (20), *deitaçu* 'didazu' (47), *deicie* 'dizute' (9) / *derolaric* 'dio' (34), *baitere* 'die' (37). Mercy: *deicut* (23), *deitadaçun* (4), *deicie* (10) / *dericut* (22), *deregua* 'diegu' (8), *derogu* 'diogu' (16).

Iganteçtaco Pronoua testuan, berriz, ez dago dardarkaririk: *deicut*, *deicu*, *deicuçun* 'diguzu', eta abar. Badira lau salbuespen —*beitericut* (18), *deriocielaric* (17, 18), *deritciet* 'dizkizuet' (18)—, baina lau horiek *Pronus* liburuñotik igaro ziren idazki hontara; izan ere, aurreko mendeko pronotik hartu zen "Hilen pronoua" (*alegia, IganPr* 17-18). Hala ere, XVIII. mendeko idazleak beste bi adizki aldatu eta bere idazkerara moldatu zituen: *deitcien* 'dizkizue' (17) eta *deicut* (18). Ikus Agirre 1998a: 6. Beraz, Maytiekin bazituen jada 1706an dardarkaririk gabeko adizkiak, eta 1757aren inguruau, *IganPr* lekuoaren mintzamoldean behintzat, erabat erorita dago kontsonante hori.⁴³¹

3. Badira *r* / *rr* txandakatzeak (*FHV* 17.3). Belapeirek *eçari* erabili zuen ausarki, baina behin *eçarriric* (I 70). *OEH*-n dakusagunez, tradizioan *ezarri* da sustraituena eta horren alboan badira dardarkari bakuneko aldaera ahulago batzuk, hala nola erronkarierazko *izari*, *isari* eta *ixari*, eta *ezari*, Leizarragak behin baliatua eta gerora zubererazko idazleek usatua. Euskalki horren literaturan, *ezari* agertzen da Ressegue, Mercy eta Maytie autoreetan (azken honetan *ezarri* ere bai, inoiz); *ezarri*, berriz, *OthoiCant*, *IganPr* eta *CatOlo2* testuetan (azken honetan, behin *ezari*); *Pronus* liburuñoa dimorfismoa dago. Azkenik, iduri du Maisterrek dardarkari anizkuneko forma paratu duela gehienbat, haren idazlanean behin bakarrean atzman bairugu beste aldaera.⁴³² Etorkiari doakionez, alde batetik, *jarri* aditzaren arazlea izan daiteke *ezarri*: *e-r(a)-arr-*;⁴³³ hortaz, dardarkari bakuna litzateke bigarrenkaria. Bestetik, Mitxelenak jorratu dituen adibide batzuetan *rr* da berria, kontsonante aurreko neutralizazioak ekarria; zubereraz *ezar* eta *ezarte-* usuek ere eragingo zuten, aldez edo moldez.

Belapeirek *agueri*, *aguerian*, *agueriric*, eta abar darabiltza, baina betiere *aguerriz*, 'begiz ikusteko moduan' (I 35, 87, II 68). Mitxelenaren hiztegiak azken forma horren adibide gehiago eman ditu; besteak beste, Oihenartenak eta Maisterrenak. Resseguek ere badu (48). 'Ager- + -erri atzizkia' osaera du agian (*FHV* 62); cf. *enzuerri* 'patente al oido' (*OEH*).

4. Jakina denez, hitz amaieran *r* / *rr* aurkakotasuna neutralizatu egiten da segidan etena edo kontsonantez hasitako elementua badator, baina, bokala erantsiz gero, aurkakotasunak bere horretan dirau. Hala eta guztiz ere, hitz bukaerako bakuna ez da

⁴³¹ Ez dugu Maisterren testua osorik aztertu, baina, hatsarrean bederen, dardarkaririk gabeko adizkiak idoro dirugu: *beiteyeçu* 'diezu' (ix), *deyo* (xv), *beiteyeçu* 'dizu' (xviii), *deicu* (23, 65), *deyogu* (46)...

⁴³² *Ezari*: *Pronus* 12. *CatOlo* 12, 30, 31, 31, 35, 36, 49, 71. Ress 17, 24, 27, 28, 29, 39, etab. Mercy 9, 15, 19, 26, 42, etab. Maister xvi. *CatOlo2* 71.

Ezari: *Pronus* 30. *CatOlo* 45; B 31, 31, 106 (ikus atarikoan 0.9). *OthoiCant* 12, 16, 22, 43, 54, 77, 87. *IganPr* 1, 17. Maister iv, xxii, 10, 13, 26, 40, 45, etab. *CatOlo2* v, vi, 33, 34, 38, 39, 46, 52, 104.

⁴³³ Formaz gain, esanahia ere jatorri horren aldekoa izan daiteke: *jarri* 'norbait zerbaitetan hasi, egoera batean gertatu; eseri' da Belapeiregan, eta *ezari*, berriz, 'era batean, betekizun baterako zerbait edo norbait ipini'. Ikus *FHV* 295 eta 27. oh.

anizkunarekin zeharo nahasi, ohiko adibide sail ttipiak erakusten duen bezala: gal-detzaileak, Bp cer (ceren, ceri...), nor (noreki, noren, nori...), ibor (ibori),⁴³⁴ haur erakuslea, Lrq hau (guibaurec, guibauri, guibauren, cibaureyec); hirour, laur, Lrq hín, lau (hirourez, hirourogey; Gèze lauretan 'lau aldiz');⁴³⁵ barur (barourac, barouraren); bereber (II 53 bereberago, 112 bereberic, 130 bereberac);⁴³⁶ ber (bera, berian...).

Multzo honetakoak dira XX. mendean dardarkariari eutsi diotene bi hitz ere: *hur 'ura'* eta *zur (hourez, hourian, courez)*; ipar-ekialdean, Lrq *hur* eta *zur* nahiz *zu*; Larrañen, *húra* eta *zúra* (Lafon 1958: 88). Aipa ditzagun zenbait mailegu ere: *cofessor (coffesoraz, cofessorac)*, *erretor (erretorac, erretorec)*, *segur (seguric)*, *plazer (plazerac)*.⁴³⁷ Larrasquetek *kobeSó, erretó, segiür* (ikus hurrengo paragrafoa) eta *plazé* bildu ditu.

Zernahi gisaz, ohikoa izan da maileguetan hondarreko dardarkaria azkartzea (Gavel 1920: 183, 2. oh.), Belapeirek indartze honen adibiderik ez badu ere. Halatan, *segurr-* dator hauetan: *CatOlo* 26, *Mercy* 23 (*segurra*), *Edipa* 630, *Med* 46, *Maiatza* 27, *Her* 74, *Ip Hil* 76. OEH-k hauxe dio hitz horretaz: "con r múltiple se documenta en textos suletinos ya desde el s. XVIII, y su empleo se va extendiendo con el tiempo a los demás autores septentrionales". *Segiür* eta *segürki* formen maiztasun handiak aldaketa bultzatuko zuen, noski.⁴³⁸ *OthoiCant* eta *Edipa* testuetan, *placer- / placerr-*⁴³⁹ txandakatzea dago, artikulua edo bokalez hasitako atzikzia eratziki eta gero.⁴⁴⁰ Hitz horrek dardarkari bakuna du ardurenik zuberera zaharrean.⁴⁴¹

Badira adibide haboro. *Bisiturrec* (*Her* 9). *Bonneurra* (*Xarlem* 105), *bonurra* (*Med* 31, 46). *Directorr-* (*Mercy* 20, 21, 25, 26), *dire(c)turra* (*Her* 7, 23). *Doctorra* (*Sainta Catherina* 340, 356). *Imprimurrac* (*Mercy*, portada). *Malurr-* (*OthoiCant* 27, 62, 75, *Etch* 127, *Med* 29, 41, *CatS* 36); hitz honek gehienetan dardarkari bakuna du literaturan (OEH). *Superiurr-* (*Her* 6, 9, 18).

⁴³⁴ Ipar-ekialdeko hizkeretan, egun honela ahoskatzen dituzte: *zer, zéen, nur, nuá, ihue* 'inor ere' (Lrq, hiztegia).

⁴³⁵ Gauza jakina da *birur* eta *laur* formen amaierako dardarkaria beste zenbakietara igaro dela ehune-koetan: *G seireun, zazpireun, etab. Jauregizaharrek gagpi ebun du* (in Mst *Imitacionia* xiv). Ikus FHV 336.

⁴³⁶ Bp *bereberrec* (II 80) bakar hura hutsegitea ote? Hitzaren agerraldi gutxi daude tradizioan, eta horrelako besterik ez dugu inon ediren (ikus OEH).

⁴³⁷ *Bachelier* I 17 ('unibertsitateko lehen mailako titulua duena') hitzari dagokionez, ez dago Belapeiregan bokal aurreko erabiltzerik. OEH-n Hegoaldeko adibideak agertzen dira: 1872an Jose Ignazio Arana azkoitiarrak *batxillera* darabil, baina 1977an Pedro Berrondo oiartzuarak, *batxillerra*; bigarren adieran ('batxilergoa') -rr- dute agerraldi guztiak: Kirikiño 1918, Juan San Martin 1960 eta K. Mitxelena.

⁴³⁸ *Edipa* pastoralean, konparazio baterako, maiz ageri dira bi hitz horiek, Gidor Bilbaok prestatu duen index-ean ikusi dugunez: *segürki* 32 aldiz eta *segiür* lau aldiz; horiekin batera *segürtia(tü)*, bost aldiz. Gainera, bokalaurreko adibide bakarra da *segurriq* hori (630). Hona, bestalde, aldaketa izan gabeko adibide batzuk: *seguric* (Bp II 93, 110), *segura* (*CatOlo* 23), *seguraren* (*OthoiCant* 69), *segurac* (Jauregi-zahar), *segurena* (Ress 17).

⁴³⁹ *OthoiCant* liburuan dardarkari anizkuna dago orrialde hauetan: 31, 49, 67, 68, 69...

⁴⁴⁰ XIX. mendea baino lehen, zubererazko eta amikuzerazko lekuko hauetan aurkitu dute *plazerr-* OEH-ko lexitografoek: *CatLan*, López eta Egiategi (azken honek -rr- ere badu). XIX.ean, Etxahunek -rr- eta -rrr- ditu.

⁴⁴¹ *Plazera* eta horren tankerakoak daude ondoko hauetan: *CatOlo* 35, 42, 43. *Jean de Paris* 201, 215, 240, 294. Maister 52, 182 (bietan -c-). *IganPr* 7 (-c-). Ress 44. *Mercy* 15, 33.

5. *Religione* (I 120, 123) bokal protetikorik gabe eman zuen Sohütako erretoreak, baina *err-* ere badago zubereraz: *ereligionia* (*Xarlem* 246. or.), *erreligione* (Gèze), etab.⁴⁴² Belapeireren garaian jada mailegu etxekotua —hizkuntza hartzialearen fonologiari erabat egokitua— izango zen eta, beraz, *r-* hori grafia kultista dateke. Mitxelenaren hiztegiak dioskunez, “las formas con *r-* inicial (al menos gráfica), que dominan en los ss. XVI y XVII van haciéndose menos frecuentes desde mediados del XVIII”. Maytie, Ressegue eta Mercyk ere protesirik gabe idatzi zuten.⁴⁴³ Belapeireren idazlan guztian ez dago, aipatutako bi adibide horiez gain, dardarkariz hasitako beste formarik.⁴⁴⁴ Katixima honetan ardura *e* da bokal protetikoa, baina *ra-*, *ro-* hasierei autore honek *a* ezarri zien frankotan:

erramiac (I 142), *errabieria* (II 49); *Errumeco* (II 48); *errecevitu* (I 118), *erregentac* (I 23), *erregla* (I 23), *erregue* (I 22), *errekeitariec* (I 74), *errelikiac* (I 88), *erremedioac* (I 86), *erretorac* (I 60), etab.

arras (I 67), *arraço* (I 88), *arrancura* (I 23); *arrosarioa* (I 149), *arrosa* (I 61), *arropac* (II 125), *arrocac* (II 49), etab.

Belapeirek *arras* aukeratu du beti, *arras* / *erras* bikotean ('guztiz'). Lehen forma Ipar Euskal Herri guztiko idazleek darabilte, eta bigarrena, zuberotarrek bakar-bakarrik. *Manual de devotionezcoa* edo *Gero* hartuz gero, Belapeirek *arras* irakurriko zuen (OEH). Hiztegi horretako datuei gureak erantsi eta aldaeren banaketa eskainiko dugu. *CatOlo*, *Xarlem* BB eta *CatS* lekuoek biak dauzkate.

Arras: Bp, *CatOlo* (46, 107), *OthoiCant* (52, -z 79), *Xarlem* BB (202), *CatS* (83).⁴⁴⁵
Davantek dio forma hau gaur egun ez dela usatzen (1983: 198).

Erras: *CatOlo* (85 *eràraz*), Maister, Ress (14), *Xarlem* BN (202, 309), BB (309), *CatS* (69, 115), Ip *Imit*; Gèze (Larrasquetek ere *erras*, Sc, baina 'ras' da adiera bakarra).

Ez dakigu mailegu horretan bokal protetikoa euskarak gehitu zuen ("FEW 10, 103 lo supone préstamo del ant. prov. *ras* < lat. *rasus*"), hitz hori bokal eta guzti hartu zen ("Larrasquet compara bearn. *arras*, al *ras*, lleno") ala bestelako jatorria duen ("es el románico *a ras*, que se halla en esp. y fr., del participio del lat. *rado*, *raer*"). *DEV* hiztegiok dira aipu horiek.

BN Z *arr(a)-* aurritzia aditz sortzaile emankorra da zubereraz: Bp *arrabartü*, *arrapartü*, *arrapiztü*, *arrasortze*, *arregorri*, *arrekharri*, *arreman*, *arreritü*, *arrerosi*, *arrerran*, *arrützüli*. *DEV*-k eta Larrasquetek esan dute lat. *re-* dela iturburua, baina erromantzeen eragina ere izan da, naski.⁴⁴⁶

⁴⁴² Errenterian *religiyo* esaten da: *errelilio* > *erlijio* > *religiyo*; metatesia berria omen da (FHV 332, 11. oh.). Gèzek eta Larrasquetek *erlijione* dakarte, eta *Sainta Catherina* pastoralak, *erlejione* (221); dena dela, Belapeireren *religione-* grafia etimologikoa da, inondik ere, ez metatesiak ekarria.

⁴⁴³ *Religione-*: *CatOlo* 20, 38, 100. Ress 22. Mercy 16, 18.

⁴⁴⁴ Zubерazko izkribu zaharretan dardarkariz hasitako zer hitz agertzen diren jakiteko, ikus Agirre 2002 artikuluan 1.3.

⁴⁴⁵ Etxahunen bi poemaren bertsioetan ere, *arras* dago (350 eta 358).

⁴⁴⁶ Izan ere, latinaren *re-* aurrikistik abiatuz gero, *erre-* litzateke emaitza, *re-* hasierari *e-* bokal protetikoa ezartzen baitzaio. Kasu honetan ere (ikus testuan hurrengo paragrafoa) protesia agian erromantzeari dagokiola bururatzen zaigu; cf. biarn. *arre-*, Lespy *arreceber*, *arrecoelher*, *arrethier* (lat. *recipere*, *recollegere*, *relinquere*).

Mitxelenak esan bezala (*FHV* 156), latin hizkuntzetatik jasoko zen protesia mai-legu batzuetan. Izan ere, gaskoian eta aragoiera zaharrean *arr-* da latineko *r-* hasieraren ordaina (Rohlfs 1977: 149). *Arroka* hitzean, esaterako, protesia mailegatua dateke; cf. gask. *arroca*, biarn. *arroque* (*DEV*). *Arranküra* eleari, aitzitik, euskaran erantsiko zitzzion; cf. esp. eta biarn. *rancura*, *rencura* (*DEV*). *Arrazu* dela eta, Larras-queteak biarn. *rasou* seinalatu du (Lespyk hiztegian dakarren forma), baina, Gavelen ustean, gaskoi zaharreko *arrazon* da etimoa (ikus *DEV*); etimologistak ez dira iritzi batetakoak. Kontuan izatekoa da, bestalde, Lespyk aipatzen duen bitasuna:

presque tous les mots qui ont *ar* préfixe étaient employés et s'emploient encore sans lui, mais rarement: *arraditz*, *raditz*, racine, *arrasim*, *rasim*, *raisin*, *arrose*, *rose*, rose (*Gram. béarn.* 88).

6. Grafien azterlanean esan genuen Belapeirek beti *-rb-* idazten duela (*arbina* eta *urbide*). Nolanahi ere, hasperenaren aurrean *r / rr* aurkakotasuna gordetzen zuten hiztunek, nola edo hala, bi taldeen egungo emaitzak desberdinak baitira: *b* (< *rb*) eta *rb* (< *rrb*). Bp *arbin*, *berhala*, *berbeci*, *borbau*, *erbaile*, *erbiaz*, *erhoki*, *garhaituric*, *orbitcen*, *orbitcarretan*, *Sorhoetaco*; cf. Lrq *ábin*, *bebezi*, *eháile*, *ébi*, *Sobúta*. Bp *aurbide*, *larboti*, *urbentu*, *urbanburiez*, *urbez*; cf. Lrq *aurbide*, *ürbent*, *ürhe*. Gainera, *rb* aitzinean *u* dago (< *u), baina *rrb* aitzinean, *ii*: Z *burhaso*, *burbau* eta *gurbi* ‘gurina’ hitzetan palatalizazioa eragotzi du dardarkariak, bakuna bailitzan (cf. *gure*); *ürbentü*, *ürrhe* eta *ürrbats* formetan ez, noski (ikus *FHV* 223, 35. oh. eta 329).

Maisterrek *urrhestatu* (75, 334), *urrhente* (vii) edo *urrhaxen* (380) bezalako grafiak paratu zituen zenbait alditan, *urbia* (42) eta horren tankerakoak osotoro baztertu gabe. Anitzetan ikusi dugu Ligiko erretoreak ebakera testuan jasotzeko arrangura berezia ukana zuela. Hona, badá, jokabide horren beste erakusgarri bat. XIX. mendean, *Heren-ordreco escu libria-n*, esaterako, *aurrbide* paratu zuen izkiriataileak behin eta berriz (3, 7, 8, 9...), apetak emanda edo; izan ere, gero *erhaustu* (77) edo, etengabe, *urbentce* (15, 16, 30...) idatzi zuen.⁴⁴⁷

21. Kontsonante taldeak

21.1. Herskaria + herskaria

Badakigu lehen herskaria erori eta bigarrena gordetzen dela, ahostuna denean ahoskabetuta, baina frankotan lehen herskaria idazten jarraitu zuten autoreek —eta ebakitzentzera ere bai agian— denbora luzean. Adizki laguntzaileei eta trinkoei *bait-*ezartzean, ohiko emaitza dugu Belapeiregan: *baikiutie*, *baikira*, *baitago*, *baitaroagü*, *baiterie*. Sail honetako adibide egokiak direnez, hemen aipatuko ditugu *Sainta Catherina* pastoraleko *memenpat* (11) eta *edipat* (18), ‘mement bat’ eta ‘edit bat’.

Erretor eta honetariko maileguetan aldaketa izan da (< lat. *rectorem*). Bp *actual*, *adventu*, *captivoen*, *devotki*, *doctor* eta *doctrina*, aitzitik, euskararen erregela fonologiko-ei egokitutako hitzak izan daitezke, hizkuntza hartzalean oraindik erabat barneratu gabeak; batzuk, menturaz, grafia etimologiko soilak: *adventu*, *esaterako*, *aventu*

⁴⁴⁷ *Apokalipsa* irakurtzean konturatu gara Intxauspek ez zuela itzulpen horretan <*rrh*> idatzi; cf. *urban-tzia* (22 13), *urhe* (21 21), *erhauts* (18 19), etab.

nagusiaren ondoan behin bakarrean ageri dena. *D* hori ohitura ortografiko zahar baten aztarna da, inondik ere: *u* letrak bi balio zituen garaian, kontsonantea zela adieraztea komeni zenean, aurretik *d* ezartzen zuten frantsesez hitz batzuetan (*aduis, adue-nir*); letra mutu horrek irakurketa lana errazten zuen eta, funtzio diakritikoa izateaz gain, etimologia gogorarazten zuen.⁴⁴⁸

Belapeirek beti *devotki* eman arren, hainbat testuk dakinaren *deboki* formak erakus-ten bide du idatzian ez ezik ahozkoan ere baliatu zutela ele hori.⁴⁴⁹ Are baliatuagoa izan da *do(k)tor(e)*. Idazle zaharrek *-kt-* talde edo multzoari eutsi zioten, baina XIX. mende hasieratik aitzina ia desagertu egingo da Ipar Euskal Herrian (*OEH*). Hitzak lehen herskaria galdua du dagoeneko 1622ko idazki batean (Azpeitia, *Contr* 5.2.9), eta Haranburu (1635), Kapanaga (1656) eta Pouvreauen lanetan (*Philotea*); Maisterek *dotorak* du.

Doctrina dator jada Beriain (1626), Haranburu, Kapanaga eta Pouvreaugan (*Imitationea*). Denbora igarotzearekin batera, *-kt-* duen aldaera bakanduz joango da (*OEH*). Literatur zubereraren tradizioan, *OthoiCant* liburuxkan *doctrina* (52) dago.

Belapeirek (*iondane Johane*) *Baptista* idatzi zuen liburuko lehen zatian, *Cofessatcen niz* otoitzean (I 68, 69). Bigarrenean, aitzitik, beti-beti *Batista* ezarri zuen Bossueten *Saint Jean-Baptiste* itzultzean. Cf. *Baptista* (*Pronus* 9, 9, *CatOlo* 10, 10) / *Batista* (*Othoi-Cant* 6, *IganPr* 3, 3).

Hitz zaharren sailean, *batbedera* (*bat bedera*) eta *bat batetan* eman ditu Belapeirek. Euskal tradizio osoari so eginez gero, *baped(e)ra* lekuko gutxitan kausituko dugu: goi nafarrerazko testu batzuetan (1564an estreinako aldiz) eta Chouriogan (*OEH*). *Bapate(t)an*, berriz, 1930 arte ez da azaltzen (*OEH*); Larrasquetek /bapatetán/ dakar.

21.2. Herskaria + txistukaria

Lehen kontsonantea *t* denean, afrikatua sortu ohi da, jakina: Bp *batziek, artzain* (*FHV* 346), *ezagützale*; adizkiak *bait-* hartzean, *baitzen, baitzerion*. *Egipcienen* (II 103)

⁴⁴⁸ Ikus Catach 1993: 21-22. Jakina, *u* bokala eta *v* kontsonantea bereiztearekin batera, halako markatzaile mutuak desagertuz joango dira. Hona forma baten bilakaera, hiztegietan barrena: Nicot 1606 *aduis*, Richelet 1680 *avis*, Akademia 1694 eta 1718 *avvis*, Akademia 1740 *avis* (Biedermann-Pasques 1992: 80). Itzul gaitezen gure adibidera: *Adventu leben igantetic* (I 112), lehen ataleko agerraldi bakarra. Bigarren ataleko bost erabiltzeetan, *Aventu* idatzi zuen Belapeirek, hitzak bi adiera zituela —‘Eguberri aurreko lau astek’ (iturburua, Bossuet *Avent*) eta ‘hamabigarren hilabetea’—. Belapeirek, noski, *u* eta *v* bereizten dituenez, grafia etimologikoa besterik ez da idazkera berezi hori (cf. lat. *aduentus*). *OEH*-eko aipuetan, horrelako etsenplu bakarra jaso dute, oker ez bagaude: Leizarragaren *aduendua*. Zuberotarrek *abentü* darabilte (Egiategi, Ip *Hil*, UskLiB, *CatS*); gure corpusean ere horixe dago: *CatOlo* 77.

⁴⁴⁹ *OEH*, *deboki*: “Emplean *deboki* Mercy (6), Eguateguy (177), *JesBih* (141), *Marll* (13) y Jauretche y, junto a *debotki*, *FPrBN*, *CatLan* y *CatLuz*”. *Deboki* aldaeraren agerraldirik zaharrena *FPrBN* testuko da, baldin eta 1866ko edizioan datorrena jatorrizko edizioari, 1651koari, badagokio.

Zubereraz *devoki* dute hauek: *CatOlo* 53, 76, Mercy 6, 41, *Maiatza* 67 (-b-). Baina forma orokorra ez da falta: *devouqui* (*Pronus* 14, 15), *devotki* (*CatOlo* 5, 6, 54, 65, 66, 103, Ress 18), *deboki* (*Maister ix*, *IganPr* 9, Ress 6). Badira antzeko adibideak, hala nola *perfeiki*: *OthoiCant* 11, 26, baina *-tk-* 65. Eta *adreki*: *Sainta Catherina* 865, Etch 310; cf. Gèze, *Lrq adret* ‘trebea’.

eta *conceptionel*-*pcione* maileguetan ez-ohiko taldea dago. *Psalmu*, ziurrenik, grafia etimologikoa besterik ez da.⁴⁵⁰

Zubererazko egileek hiru modutan eman dute *-kz-*. Batzueta multzoa atxiki dute, grafia desberdinak baliatuta; beste batzueta *-z-* ahoskera islatu, eta beste zebaitetan *-tz-* ahoskera jaso. Beste ezer baino lehenago aipatuko dugu Belapeiregan ez dagoela afrikatu horren agerpenik. Bp *satisfacionia* formak frikaria du. Beste idatzi zaharretan, ordea, *satisfactione* dator.⁴⁵¹ *CatS* lekuoa *satisfacione* dakar (1860: 89, 90), baina *satisfaccion* ere bai inoiz (36).

Belapeirek *benedicione* idatzi zuen normalean —cf. *CatOlo*, *OthoiCant*, Ress eta Mercy *benedictione*—,⁴⁵² baina behin *benedicione*; cf. *Xarlem* 188 *beneditione*. *Benedictione* ere badago tradizioan: Maister 322 (maizko idazkera *ct* du, *OEH*), *CibG* 6, *Her* 3, *Ip Apoc* 7 12 eta *Hil* 238; Gèze eta Lrq.

Azkenik, gure autoreak *lecciónaren* izkiriari zuen, baina Maytiekin gehienetan *lectione*, eta agerraldi banaka batzueta *lectione*. Afrikatua ageri da izkribu hauetan ere: Intxauspe *Imit III* 3 4 (cf. Maister *lectione*) eta *CatS* viii.⁴⁵³

21.3. Herskaria + ozena

Herskaria galdu da Bp *bainiz*, *bainaizü* eta *bailüké* adizkietan. Hitz mailegatuetan kontsonante multzoa bitara desegin daiteke: herskaria erorita edo bokal anaptiktikoa tartekatura. Nolanahi ere, bi bide horiek ez zaizkigu erabatekoak gertatu, eta ugari samarrak dira *pl*, *pr* eta horien gisakoak. Hitz hastean *pl* > *l* dago Bp *laket* (< lat. *placet*) eta *lanthatzeko* formetan; cf. *plaZer*. *Fl-* taldea atxiki da *flakezia* elean.⁴⁵⁴ Honako hauetan, berriz, *gl*: *gloria*, *glorios*, *glorioso* eta *erregla*.

Bokala tartean jarri eta ‘herskaria (edo *f*) + *r'* taldea desegitea biziго arrunta izan zen garai batean: Bp *perestü*, *apirillaren*, *pererxi*, *mesperetxü*, *mesperetxatzen*; *maiasturugo*, *Petiri*, *letera*; *lükbürarie*; *libürü*, *sobera*; *alagera*, *alageranzia*; *soferitü*, *boronte*, *borogatü*, *borogütan*.

Halaz ere, anitz hitzek dute multzo hori: Bp *prebenda*, *praube* (biarnesetik mailegatua), *preziatia*, *preSentazionia*, *predikari*, *predikatü*, *primiziak*, *primü*, *preSonar*, *prozesionia*, *profeta*, *promotora*, *pronoa*, *prüdenzia*; *atrizacionia*, *patron*, *patriarka*; <*christiac*>, <*christituric*>, *konsekratzen*, *kreatü*, *kridak*, *krisma*, *diakretarzüna*, *sakrifizio*, *ipokritak*, *sakramentalak*, *sakramentia*; *deebria*, *obra*; *grazia*; *früti*.

⁴⁵⁰ Zuberera zaharrean normala da *psalmu*: *CatOlo* 12, *OthoiCant* 36, Mercy 34. XIX. mendean ere bai (*OEH*): *UskLiB*, Intxauspe *Hil* (-o), Gèze.

⁴⁵¹ *Pronus* 30, *CatOlo* 46, 93, 94, *OthoiCant* 8, 18, 33, *IganPr* 17, Mercy 37. XIX. mendean, Belapeiren doctrinak bezala, *satisfacione* du *Ciberouco Githuna* liburuak (18).

⁴⁵² *Benedictione*: *CatOlo* 7, 92, *OthoiCant* 59, 59, Ress 11, 13, 13, 14, Mercy 15, 16, 16, 17, 21, 21, 29, 30, 41. *Benediccione*: *CatOlo* 84.

⁴⁵³ *CatOlo*: *letcione* 21, 26, 27, 30, 31, 33, 34, 36, 37, 40, 41, 42, 44, 45, 47, 53, 54, 57..., *lectione* 49, 75, 85, 96, 98 eta B 27, 100, 109 (ikus atarikoan 0.9). Mercyk *lectione* du (23). Afrikatua dute beste hitz hauek ere: Gèze *afetzione* ‘affection’, Lrq *ma(r)aditzione* ‘paroles de malédiction’ (ikus *Her* 76 eta *Apoc* 21 3 ere), *perfetcone* (*Maiatza* 37, *CatS* 1876: 19), *perfeitione* (*CatS* 1860: 19). Mitxelenak bestelako adibideak ere aipatu ditu ‘herskaria + txistukaria’ atal honetan: Lrq *atsölbü*, *atsülüöki*, batek, eta *edsamína*, *edsenplü*, bestetik (biok s ahostuna dute); ikus *FHV* 346-347.

⁴⁵⁴ Bp *suhalama* hitz elkartuaren bigarren osagaia gaskoitik hartua izan daiteke: “Mejor que del lat. *flamma* (cf. *suhalama*), sería del gasc. *balame*, *lame* ‘llama’, como nos indica Corominas” (*DEV*, *balama*).

Laburdura edo sinkopak halako taldea sortu du behin edo behin: Bp *zelietrat, orotatere*. Inoizka Belapeirek hitz baten bi aldaera darabiltza; batetik, kontsonante multzoa duena eta, bestetik, bokal anaptiktikoa duena: *predikü* (maiz askotan) / *peredikiez* (behin); *sakratü* (hainbatetan) / *sagaratzen* (behin), *sagarazione* (bi aldiz). Dimorfismo horiez gain, etimologi talde bereko hitzen arteko diferentziak ere badira inoiz: Bp *curutche / crucificatu*.

Guztiarekin ere, literatur zubereran *pheredikatü* eta *pheredikü* gailendu dira era-bat,⁴⁵⁵ eta Gèzek eta Larrasquetek ere forma horiek bildu zituzten. Gainera, *khiristi* dago testu askotan⁴⁵⁶ eta hiztegian (Lrq -x-, Gèze). Larrasquetek *loria* eta *lorius* ditu; Gèzek, aldiz, *gl-*, Belapeireren antzera.⁴⁵⁷ Azkenik, Sohütako erretoreak *konfraria* du eta Mercyk *konfraria* darabil behin eta berriz —Belapeireren forma hori (10) eta *konfreria* (24) ere baditu—, baina Ressegueren idazlanean *konfararia* da nagusi; edozelan ere, bokala tartekaturiko forma nekez ikusiko dugu literaturan: Mitxelenaren hiztegiak ez du halakorik inon aurkitu, ez Hegoaldean ez Iparraldean.

Bestalde, Belapeirek ez bezala, Gèzek *librii* (cf. Lrq *libiürii*) eta *sofriti* anaptixirik gabe eman ditu. Azkenik, Bp *sakratü* eta *sagarazione*, itxura guztien arabera, ez dira arruntak bazter euskalki honetan:⁴⁵⁸ lekuko batzuk ikuskatu —*Pronus, CatOlo, Othoi-Cant, IganPr, Ress eta Mercy*— eta *sakratü* aurkitu dugu, ez besterik; Gèzek ere aldaera hori hiztegira zuen.

21.4. Txistukaria + herskaria

Analogiak erakarritako ebakerak eta grafia etimologikoak kenduta, ‘frikaria + herskari ahoskabea’ da gauzatze fonetikoa:⁴⁵⁹ *eztü, ezkiutia* ‘ez güütü + a’, *nozpart, ezpadüü*. Bp *itxusgarriaz, likhisdüiraz, ezdeus* (Lrq *ezdéii*, z ahostuna) formetan, aitzitik, frikaria ahostundi egingo zen.

⁴⁵⁵ *Pheredikatü: CatOlo 33, OthoiCant 6 (p-).* *Pheredikü: CatOlo 66. Pheredikagü: IganPr 16, Mercy 14.* OEH-k ere halakoak jaso ditu usueneik. Aditzari dagokionez, “en la mayoría de los textos suletinos (tbn. en alguna ocasión en Tartas) se encuentra la forma *p(b)eredikatü*; Belapeyre, sin embargo, usa *predikatü* (además de *peredikatzet*)”. Dena dela, Belapeirek ez zuen *peredikatze* inoiz erabili. Inondik ere, Davantzen edizioko hutsegitea jaso du Mitxelenaren hiztegiak, zeroen edizio horrek *peredicatzaz* (II 74) eman zuen, liburu zaharreko *predicatzaz* aldaturik. Honelako huts askotxo igaro ziren Davantenetik OEH-ren lehen liburukietara (ikus Agirre 1997: 287 eta Belapeireren Hizt.).

⁴⁵⁶ *Christi: Bonnecase (Onsa 184). Pronus 1, 2, 12, 18. Bp. OthoiCant 44, 60, 63, 66, 89... Khiristi: IganPr 5, 8, 13, 13, 13, 14. Ress 7, 21. Mercy 7, 32, 38. Gainera, Resseguek khiristigoazco du (15, 17, 22). CatOlo dotrinaren lehen erdian, christi da nagusi (1, 1, 1, 2, 13, 18, 18, 20, 22, 27, 33, 38, 38, 39, 80, 98, 99, 109), baina 55. orrialdetik aitzina, chyristi (55, 69, 69, 70, 70, 74, 74, 75, 79, 79, 82, 82, 84, 84, 84; kyristi 101). Maisterrek khiristi: darabil, eta handik aurrera forma hori da gai-len, nahiz eta khiristi ere inoiz azaltzen den (ikus OEH).*

⁴⁵⁷ Zubereraz *gloria* da forma orokorra, baina *loria* ere agertzen da inoiz: Etch, Ip *Hil* (28, baina 214 *gl-*) eta Const (OEH).

⁴⁵⁸ Egia esan, testuinguru jakin batean erabili ditu Belapeirek forma horiek: ‘Elizak sagaratü’, ‘Elizaren sagarazionia’. Gainera, euskalarren tradizio guztian, aditz horren agerraldi gutxi aurkitu ditu OEH-k, eta lehen erabiltza Belapeireren da.

⁴⁵⁹ Mitxelenak erakusten duenez, *zt > z* dugu *güzi* zenbatzailean (FHV 349). Bestalde, txistukariaren ondoan *f/p* bihurtzeko joera dago: Leizarraga *espor(t)za, esportzu* (FHV 264, 350). Beste aukera bat frikaria galtzea da: Lrq *satifa(tü), satifaze, satisfazole; Sainta Catherina, sattifateco* 2; cf. Bp *satisfazione*.

Herskarien aurrean, jakina, afrikatu / frikari aurkakotasuna neutralizatu egiten da: *likhsidüraz* (cf. Gèze *likhits*), *hoztü*, *eizten* (*eitz* aditzoina), *erakasten*, *ebasten*, *Hauste* (cf. *hauts*), *gaizki* (cf. *gaitz*), eta abar.

Instrumental kasuak *-tatiü* hartzean (*aragiz* + *-tatiü*) bizkarkaria apikari bihurtzen da beti Belapeireren testuan, eta bilakabide bera dugu Gèzeren eta Larrasqueten hiztegietan.⁴⁶⁰

Horren adibide, Bp *aragistatü*, *saristatü*, *elhestatü* (*elhestariek* ere bai), *xuflestatü*, eta abar. Cf. *odolstatü* (*IganPr* 13, *CibG* 30, *Apoc* 19 13), *elhestatü* (Maister 22, Mercy 38), *ürrhestatü* (Maister 75), *harricaldustaturic* (*Maiatz* 51), *bourhaustatzeko* (*Apoc* 13 6), *aragistatü* (Ip *Hil* 205, *OEH*), etab.

Fenomeno hau horzkariaren aitzinean gertatzen da, baina belarearen aitzinean ez: *aragizko*, *eskarlatazko*, *gorazki*. Mitxelenak irakatsi duenez (*FHV* 282), bizkaierazko neutralizazioaz landa, arras hedatuta dago hiru ingurune zehatzetan s eta z nahaste-ko joera; egongune horietako bat herskari aurrea da, non apikariak usu aski bizkarkariaren lekua hartzen duen. Goiko adibide sistematiko horiez gain, baditu Belapeirek beste era bateko adibide bakan batzuk —*urgasten*, *baiteriscu*, *deriskie*, *gastē*, *gaiski*, *so ūauscola*—, baina haren liburuan aldatu gabekoak —*urgazten*, eta abar— dira gailen. Ikus grafiak 4.3.1 eta 4.3.2.

21.5. Txistukaria + txistukaria

Bi horiek txistukari afrikatua eratzen dute: *etzerien* ‘ez zerien’, *etziren*; *batçaliareki* ‘haz + -zale’. Belapeirek *discipulu* du, ez *dicipulu*.⁴⁶¹

21.6. Txistukaria + ozena

Lehen kontsonantearen galeraren adibideak dira Bp *enüzü* ‘ez nüüzü’, *elizatia* (galderra) eta *eladin ager*.

21.7. Ozena + herskaria

Gertakari txoil ezaguna da zubereraz eta erronkarieraz latinaren herskari ahoskabea atxiki dela mailguetan, *n* eta *l* ozenen ostean: Bp *althare*, *boronthate*, *boronte* (< lat. *frontem*), *enthelegatü* (< lat. *intellegere*), *sainta*, *saintü*; *-mémentü* atzikzia (< lat. *-mentum*): Bp *p(h)arkamentia*, *p(h)ensamentüiz*, *bonimentüitan*, *salbamentia*, eta abar.

Belapeirek *sendotü* darabil (Gèze *sendo* ‘osasuntsu’, *sendotü* ‘sendatu’),⁴⁶² baina Larrasquetek bildu izenondoak herskari ahoskabeari eutsi dio: *séntbo* ‘alerte et vigoureux à la

⁴⁶⁰ Gèze *elhestari*, *elhorristatü* ‘garnir d'épines’, *saristatü*, *ürrhestatü* ‘dorer’; Lrq *elhestatü*, *sarista* (s.v. *sari*), *hariñastatü*.

⁴⁶¹ *OEH*, *dizipulu*: “*Dizipulu* es la forma más documentada, especialmente frecuente a partir del s. XVIII; al Sur hay pocos ej. de ésta. *Diszipulu* (o al menos la grafía <-sci->) es abundante hasta finales del s. XVIII”. Zubereraz, *dizipüli* (Maister, *CatS*, *Intxauspe Hil*) eta <*discipulu*> (Maister, *UskLiB*) agertzen dira, *OEH*-ko aipuetan ikusten dugunet. Hauetako *dizipüli* dute: Ress (40), Ip *Mt* (ikus, askoren artean, 8 21), Gèze.

⁴⁶² Cf. *OthoiCant*: *sendotze-* 26, 60, 91; *sendo* 26, 60.

fois'; cf. Err. *sonto*.⁴⁶³ Orotara ere, Larrasqueten hiztegian séndo da aditza. Beste hitz talde batean, zubererazko autore zaharrak bat datozi: *senditü* eta *sendimentü*.⁴⁶⁴

Zuberotarrek orain *denbora* esaten badute ere, *t(b)enpora* dago antzinako lekukoeitan (Err. *ténpra*): *Pronus*, Bp, *CatOlo*, *OthoiCant*, *Jean de Paris*, Maister eta *IganPr*. Resseguek (1758) eta Mercyk (1780) jada *denbora* darabilte, gerora gailenduko den forma, baina lehen autore horrek *thempora* du agerraldi batean.⁴⁶⁵ *Uscara Libru berria* testuak, 1837an, bi aldaerak ditu artean.⁴⁶⁶ Egungo forma, itxura denez, beste euskalki batetik mailegatu zen (*FHV* 230, 10. oh.); hori dela eta, aipa dezagun *CatLan* amikuzerazko kristau ikasbideak eta Tartasek *denbora* dutela. Ikus *OEH*.

Hitz zaharretan ere, dakigunez, ozenaren ondoren ahoskabea dute zubereraz eta erronkarieraz, garaitiko euskalkietan ahostuna izanagatik: Bp *igante*, *galthatü*, *galtho*, *bonkiac*, *bonki eguin*,⁴⁶⁷ *nabikiunte*, eta abar. Belapeirek behin *galdegitez* baliatu zuen ('eskatu'), baina *galdegin* ez zuten hiztegian sartu ez Gèzek ez Larrasquetek; cf. Err. *galtegin*.⁴⁶⁸ Gure autoreak *alde* (euskarazko aldaera orokorra) eta *althe* (Err. *alte*) txandakatzen diru; Gèze eta Larrasquet lexikografoek ere bi aldaerak dituzte.

Erronkarieraz eta zubereraz, -tu eta honen antzeko atzizkien herskaria ez da ahostuntzen ozenen ondoan: Bp *ezkontü*, *heltü*, *lagiintü*... Dena den, irmoago eutsi dio bereizgarri honi erronkarierak zubererak baino: Z (Bp, etab.) *bildü*, *galdii*, *saldii* / Err. *biltu*, *galtu*, *saltu*.⁴⁶⁹

Tarteka zubererak du ahostuna: Bp, Lrq *estalgi*.⁴⁷⁰ Orobak, zuberotarrek *algar* dute maizko forma, baina *alkhar* ere agertzen da haien izkribuetan.⁴⁷¹ Belapeirek lehen aldaera hori, indartsuena, 25 aldiz ezarri zuen, eta ahulena, berriz, bitan (I 92, 95).

⁴⁶³ Lat. *exemptus* etimologia proposatu du Mitxelenak; erronkarierak *sonto* du (< *sent(b)o* Z). Ikus *FHV* 82 (21. oh.) eta 157.

⁴⁶⁴ Aditz horren agerraldi batzuk: *CatOlo* 22, 80. *OthoiCant* 21, 49. Mercy 29. Izenarenak: *CatOlo* 79, 97, 107. *OthoiCant* 10, 13. Ress 21, 22. *IganPr* 4. Mercy 3, 4.

⁴⁶⁵ *Tempora*: *Pronus* 15, 16 (-6). Bp. *OthoiCant* 15, 17, 35, 48, 71, 73, 74, 77, 104. *Thempora*: *CatOlo* 6, 6, 77, 77, 77, 92. *Jean de Paris* 103, 106, 109, 110, 174, 208, 254. *IganPr* 10, 10, 13. Ress 8. *Dembora*: Ress 14, 17, 25, 33, 46, 50, 52... Mercy 7, 8, 17, 18, 20, 26, 29...

⁴⁶⁶ *CatS* lekuoan ere, 1860 eta 1876ko edizioetan, *thempora* (6) eta *dembora* (36) agertu zaizkigu.

⁴⁶⁷ Bp *honguiguinac* (I 55) bakar hori inprimategiko hutzegitea ote? (ikus Belapeireren Hizt.).

⁴⁶⁸ *OEH*-ren arabera, XVIII. eta XIX. mendeetako idazle zuberotar gehienetan *galde* egin ('eskatu; galde-tu') falta da, *galtho* egin eta *galthatü* darabiltzatela, bi aditzok bi esanahi horiek dituztela. *Galtegin* erronkarierazko eta zubererazko testuetan azaltzen da (Constantin 1926; -tb- Etxahun, Mirande eta Casenave idazleetan). Belapeire eta Archugan *galdegin* aurkitu dute. Ez dago agerraldirik *Pronus*, *CatOlo*, *OthoiCant*, Ressegue, *IganPr* eta Mercy lekuoan, oker ez bagaude.

⁴⁶⁹ Azkueren hiztegian: *biltu* (Err.). *OEH*, *galdu*: "Galdu es la forma más empleada; hay *galtu* en Mendigacha (139, *galtru* 137, *galten* 142)". *OEH*, *saldu*: "La forma *saltu* se documenta en Hualde y Mendigacha".

⁴⁷⁰ *OEH*: "Emplean *estalki* [...] los autores septentrionales no suletinos de los ss. XVI, XVII y XVIII (en López y Voltoire hay *estalgi*), los guipuzcoanos, alto-navarros y la mayoría de los vizcaínos. Hay *estalgi* una vez en Leizárraga (*estalki* en el resto de los ej.), en *Refranes y Sentencias*, en autores suletinos y algunos vizcaínos (en estos últimos alternando, a veces en un mismo autor, con *estalki*)".

⁴⁷¹ *Algar* aurkitu dugu hauetan: *CatOlo* 15, 31, *OthoiCant* 36, 36, 44, 44, Ress 28, 30, 31, 47; azken idazle horrek *algarganatu* ere badu (24, 25). "Los escritores suletinos, ya desde Belapeyre, utilizan *alkhar* (*alkar* en textos roncaleses) y *algar*; salvo error, el único que emplea sólo *alkhar* es Maister, mientras que ambas formas aparecen, siendo generalmente *algar* más frecuente, en Belapeyre, *UskLiB*, *CatS*, Inchauspe, etc.; en el resto (Eguialeguy, Xarlem, Constantin, Xikito, etc.) *algar* es variante única" (*OEH*).

Larrasquetek (s.v. *algar*) eta Gèzek bi formak jaso zituzten hiztegian. Gogoan har disimilazioak ekarri zuela albokoa eta horregatik *k* euskaraz orokorra dela. *(*H*)ark-(*h*)ar etimologia proposatu zuen Uhlenbeckek, eta Mitxelenak ontzat hartu (*FHV* 69).⁴⁷²

Larrasquetek ikertutako hizkeran, *mb* > *m* aldaketaren ondorio dira *zumáit* eta *zumát*. Belapeirek *çonbait* eta *çonbat* eman zituen, geroago Gèzek bilduko zituen berak (honek jada lehen bokalaren itxiera markatuta).⁴⁷³ Euskararen bilakabide orokor eta aspaldiko honen agerpen batzuk kausitu ditugu han-hemen sakabanatuta, orotara zabaldutako *seme* hitzarekin batera: *komeni*, *Jean de Paris* (29, 176) eta *Xarlem* pasto-raletan (103, 686); *balima*, nahia eta itxaropena adierazteko partikula, lekuo hauean: *Egiategi* (161), *Xarlem* (406), *Sainta Catherina* (192) eta Larrasquet (*baliman Sc 'plaise à Dieu'*). Liburu zahar inprimatueta nekezagor agertzen da fonetismo hau: *Jauregizaharrek conbeni idatzi zuen; Mercyk, conveni* (11, 28) eta *are convenient* ere (31); Maisterrek, *balimba* (xx).⁴⁷⁴

Agerian dago autore zaharrek ez zutela beti hiztunen mintzoa jaso. Duvoisinek ohar argigarri hau utzi zigun: “les basques disent *kobesa*, malgré les livres qui portent *konfesa*” (*OEH*-n). Aipu hori ahaztu gabe, sail hau ixteko, *Z* (-*ii*), *L* eta behe nafarerrazko *kofesatu* eta *ifernu* aipatuko ditugu, euskalki horietako formarik zabalduenak (*OEH*). Aldaera horiek *nf* taldea soildua dute, baina beharbada biarnesak eragina izan zuen aldaketa horretan, zuzenean edo zeharka, erdara horrek *coubessá* (*Lrq*) eta *iher* (*Lespy*) baititu, latinezko *f* gaskoiez *b* bihurtu eta gero.⁴⁷⁵

21.8. Ozena + txistukaria

Gorago esan dugu ezen *n* eta *l* ondoan afrikatu / frikari aukakotasuna neutralizatu egiten dela, baina dardarkariaren ondoren aukakotasunak zutik dirauela. Hala, zubereraz eta eguzkialdeko beste euskalkietan (amikuzera, Zar. eta Err.) *rz talde zaharra atxiki dute: *Z* -*tárziün*, *Bp huntarziün*, *ap{b}eztarziün*, *batarziün*, *biribiltarziün*, *xabütarziün*, *xuritarziün*; *urzo*, *urzüme* (egun *ürzo*, etab.). *Bp mertxede* maileguan ere ‘ozena + txistukaria’ multzoa ez da soildu (cf. mend. *mesedé*). Bestalde, inoiz bokal baten galerak talde hau ekarri du: *Bp bürzagi*.

⁴⁷² *FHV* 230, 10. oh.: “El suletino ofrece algunos ejemplos de sonorización que faltan en roncalés y se deben probablemente a préstamo de otros dialectos: *denbó(r)a* ‘tiempo’ ya citado, *gáldii* ‘perdido’ (ronc. *galtu*), pero *beltü* ‘venido’, e incluso *algar* ‘murtuamente, uno a otro’ (además de *alkhar*), donde *l* es secundaria y debida a disimilación [...].” Zubererak *algar* amikuzeratik edo BN-tik hartuko zuen, beharbada —cf. *elgar* Etxepare, Tartas, *CatLan* eta *AR*—, baina aspaldi: batetik, Belapeire, Maytie eta *OthoiCant* lekuo zaharrek *algar* dutelako; bestetik, amikuzerazko eta BN-zko testu horietan bokalen disimilazioa izandako forma azaltzen delako. Aipa dezagun, azkenik, lapurterazko literaturan XIX. mendea arte *elkar* dela nagusi. Ikus *OEH*.

⁴⁷³ *Charlemagne* pastoralean ere grafia bertsuak ditugu: *conbait*, *combait* (60). Antzinako idazkietan ez dugu aldakuntzaren adibiderik aurkitu (ikus gorago 3.8.4). *Edipa* pastoralean ere ez dago *goumat* edo *goumait* bezalakorik, betiere *go(u)mb-* eta *go(u)nb-* ageri dira. Gaur *zumat*, *zumait* entzuten da (Peillen 1992: 262).

⁴⁷⁴ Dena den, XIX. mendean *comeni* dago *Heren-ordreco escu libria-n* (14). Zubererazko *setemer* (Gèze), *setemere* (*Her* 38) hitza ere aipatuko dugu (‘iraila’), kontsonante taldea murritzua duelako; alabaina, gogoan izan biarnesak *se(p)teme* duela (*Lespy*). Hona beste adibide bat: Sohütako auzo baten izena, *A(r)ameltze* ‘Les Arambeaux’; Larrasquetek ‘aran + beltz + e’ proposatu du.

⁴⁷⁵ Larrasquetek, bestalde, “*konfirma* [kōfírmâ]” du; *OEH*-n ez da agertzen *n*-rik gabeko aldaerarik. Larrasqueta, hutsegitea ote? Biarnesak *con firma* du (*PDOF*).

Mitxelenaren ustea da beharbada elkarketan sortu zela euskalkietako *r(t)z : st* txandakatzea (FHV 18.14). Bikote horretan, bilakaera izandako forma dagokio zubererari (*rtz > *rzt > *rst > *st*): Bp *beste, bostetan ehün, bost, hamabost, ostegiün, ostirale*. Baina zubereraz (*b*)arzara usatzen da, eta erronkarieraz, aldiz, *astra*, aldaketa hori eta sinkopa izandako aldaera (Azkue); dena den, zubereran *bastara* ere aurkitu dugu birritan: *CatOlo* 94/95 eta *CatOlo2* 92. Azkenik, Mitxelenak *Z erremestiatü* aipatu du.

Zahartzat jotzen ditugun hitzetan, ‘ozena + txistukari bizkarkaria’ taldea sarri ageri bada ere, bigarren osagaia apikaria duen multzoa, oso bakan. Aspaldiko neutralizazio baten antza hartu dio Mitxelenak desoreka honi (FHV 365). *Her(t)si* da *r(t)s* duten hitz horietako bat: Bp *hersi* izond.

21.9. Ozena + ozena

Morfema mugan *n + l* elkartzean, sudurkaria galtzeko joera dago: Bp *holacoetan, boula* —cf. *bon(e)laco, bon(e)la*—, *zela*, etab. *Arnegatii* maileguan, sinkopak *rn* taldea ekarri du, baina aldaketa erromantzean bertan gertatu bide zen: cf. biarn. (Lespy) *arnega* ‘jurer, blasphémer’. Bp *mahatsano* hitzean *rn* desegin da (*CatLan* eta López *mahatsano*, apud *OEH, ano*); cf. L BN *arno*.

21.10. Hiru kontsonanteko taldeak

‘Ozena + herskaria + ozena’ multzoa bere horretan mantendu da hainbat mailegutan: Bp *contre, encontrafic, membro, imprimaciaz*, etab.

‘Ozena + txistukaria + herskaria’. Aipatu berri dugun *rtz > *st* aldakuntzak (21.8) salbuespen anitz izan ditu, bilakaera ez baita beti azken bururaino iritsi.⁴⁷⁶ Belapeirek eta Maytiek (57), esate baterako, *ehorzia* darabilte (*ehortz(i) + te*). Belapeireren *ehortzia*, berriz, ez da grafia fonologikoa, ezpada forma horren osaera erakutsi nahi duen idazkera. Aditz izen horretan, txistukari bizkarkaria ez da aldatu, ez du dardarkariaren apikaritasuna hartu. Larrasquetek, aitzitik, asimilazioa izandako *ehors-te* du (*ehorsle* ere *bai*). Maister eta *IganPr* lekuoko *igourste-* dute (*igurtz(i) + te*).⁴⁷⁷ Agerian dago azken horietan ere bilakaera ez dela bukaeraino heldu, dardarkaria ez baita erori.

Noizean behin, sinkopak era horretako taldea sortu du: Bp (*ürrin*) *bonstatzeko, odolstatü* (instrumentala + *-tatü* loturaz ikus 21.4). Bestalde, zuberera zaharreko ‘*r + txistukaria + herskaria*’ taldeez mintzo zaigu Mitxelena:

En sul., al menos ant., hay ejemplos de grupos de tres consonantes cuando los demás dialectos tienen sibilante + oclusiva, sin que se pueda saber siempre si se

⁴⁷⁶ Mitxelenaren hitzetan: “[...] ya hemos dicho (18.14) que la correspondencia *st : r(t)z* debe explicarse por una intervención: *rzt de donde *rst y *st*. No obstante, son numerosos los casos en que no se ha llegado a este resultado, bien porque la sonante no desapareció (gracias a formas alternantes en que el segmento sonante + sibilante quedaba ante vocal) bien porque la sibilante no adquirió articulación apical, o también por acciones analógicas” (FHV 367).

⁴⁷⁷ Maister [hanitz] *mesperetbu igoursten cielaric* (43); ikus 193 ere. *IganPr* [gaitzen] *khiristi houn antço igoursteco* (5). Hiru agerraldi horietan ‘*jasan, eraman*’ adiera du (Gèze *igourtzi* ‘souffrir, supporter’). Gèzek, aldiz, *igourtze* aditz izena eman zuen.

trata de arcaísmos o de innovaciones: *arsto* ‘asno’, com. *asto*; *arska* ‘gamella, artesa, etc.’, com. *aska*; (*b*)*orsto* ‘hoja’, que debe ser un diminutivo de *orri* id. Cf. además sul. mod. *harzkū* ‘tejón’, en otros dialectos *azkoi(n)* (FHV 368).

Belapeirek *osto* du (I 142), eta Oihenarten neuritzetan dago *orsto* (apud Azkue). *OEH*-k dio *arsto* Zalgize, Oihenart eta Tartasek darabiltela. Hitz honentzat Azkuek (apud *OEH*) proposatu etimología —(*b*)*artz* + *-to* atzizki txikigarria— indartzen du *rzt > *rst > *st* bilakabideak; ikus, dena dela, *DEV*. Zalgizek usatu zuen *arska* eta Pouvrearen hiztegian ere agertzen da, Oihenart aipatzen duela; Mitxelenaren aburuz, dardarkaria etimologikoa izan daiteke (ikus *OEH* eta *DEV*). Horrenbestez, zubereraz idatzi ez duten hiru zuberotarrenak dira halako formak. Gèzek eta Larrasquetek *osto*, *asto* eta *aska* bildu dituzte.

Mitxelenak aipatutako *harzku*, bestalde, Azkueren (*Sc*) eta Casenaveren hiztegietan azaltzen da, baina Gèzek, Larrasquetek eta Lafonek *hazku* bildu zuten (Lrq -ū, Lafon -ū: ikus gorago 21. oh.). Sail hau bukatzeko, Bp *superstitione* eta *supersticios* grafiak ekanriko ditugu hona, kontsonante multzo hau dutelako.

‘Txitukaria + herskaria + ozena’ duten maileguetan, anaptixia izan da sarritan: Bp *izkiribatü*, *izkiribazaliak*, *izkiribien* (baina *eskritüra*), *maiastüriegoa*. Belapeirek *bostna*, *bost garren* idatzi zuen,⁴⁷⁸ baina Lrq *bosna* eta *bosgerren* izango dira hiztunen eba-kera arruntak.

22. Ondorioak

1. Zubereraren sistema fonologikoan bokal mota berri bat —urrekoa eta biribil-dua— sartu zuen aldaketa txoil gauzatuta dago Belapeireren denboran; *u-ii* > *ü-ii* asimilazioa ere bai (*biiri*). Gainera, sail honetan, homogeneotasun handi samarra hauteman dugu idazle horren grafiak eta Gèzeren eta Larrasqueten hiztegietako hitzak alderatuta. Alabaina —espero izatekoa ere bazen— badaude desberdintasunak euskalkiaren barrenean: *urzo / iirzo*, *butx / biits*, *itxura / ütxiira / itxiüra*. Izan ere, Belapeireren liburuko *ourço*, *ourçume*, *ourchapal* eta *houx* grafia erregularrek [u] ahoskera seinalatzen dute, ingurune fonologikoak ez-ohikoak diren arren: *_rz*, *_rx* eta *_ts*. Belapeireren *itchoura* grafia *itxura* irakurtzeko zen; *-üra* atzizkiko hitzen saileko salbuespina da hori katixima honen baitan; agi denez, ingurunea nagusitu da adibide horretan, inguruneak agindu du (dardarkari bakunaren aurrean eskuarki *u* dago).

2. *o* > *u* itxiera dela eta, Belapeirek gehienean *o* paratu zuen (*noun*, *boula*, *ibour*, *mouzia*, *moulde* edo *hala noula* bezalako adibide bakanak gorabehera), beharbada biarnesen, lapurtarren edo baxenabartarren grafiei jarraikiz, baina gaude haren idazkerak gaurko sinkroniaren antzeko hizkuntz egoera estaltzen duela: alde batetik, ingurunerik oparoenean, *n* aurrean, *izkiriatzaleak* berariaz ezarri du *o* (*bonla / houla*, *presoner / presoubat*) eta, bestetik, *bolbar*, *borbau* grafiek salatzen digute moldaketak egin dituel-a. Gainera, XVII eta XVIII. mendeetan zubereraz idazten dutenetarik —Egiategi bere-

⁴⁷⁸ Cf. Azkue, s.v. *boskarren*: “Muchos hay que se esfuerzan en pronunciar, sobre todo en escribir, *bostgarren*, porque saben cuáles son los componentes [...]. El pueblo, que no sabe de reglas, pero que las hace, pronuncia generalmente *boskarren*, *boskerren*, en algunos pueblos *bosgarren*, *bosgerren*; jamás pronuncia *bostgarren*”.

zia kenduta— bera da *ibor* edo *-os* idatzi duen bakarra, eta *-ñ* azentuduna irudikatzeko hiru bide ditu: *-o*, *-ou*, *-on*.

Jarraian, testu zahar luzeetan ele batzuk nola eman zituzten erakutsiko dugu taula baten bidez.⁴⁷⁹ Agerian dago lehen testuetan hersketa adierazteko ohitura azkartuz joan zela apurka-apurka. *Jean de Paris, Imitacionia* eta *IganPr* idazkietan itxiera ia beti jaso zen, baina ondoren Resseguek —denetan zalantzatienak— eta Mercyk gibelera egin zuten, nolabait.

	uhure, uhuratü	nun	nurk, nuren	nuiz	zuñ	zunbat	zunbait	hun-	hun	hunki	ezkuntü 'ukitu'
Pronus	—		—		—	—		—	—		—
Belapeire	—	(+)	—	—	—	—	—	—	—	—	—
<i>CatOlo</i> ⁴⁸⁰	—	(+)	(+)	—	—	—	—	(+)	(+)	—	—
<i>OthoiCant</i>	+	+	(-)	+	—	—	—	+ (-)	+ (-)	—	—
<i>Jean de P.</i>	+	+	+	481	+			+	+	+	+
Maister	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	
<i>IganPr</i>	+	+			+	+	+	+ (-)	+	+	+
Ressegue	+ —	482	(+)	(+)	—	(+)	(+)	(+)	+ —	—	
Mercy	+	+	+	—	—	—	—	+ —	+	—	

Ingurunerik indartsuenean ere aldaketa ez da erabatekoa izan: *boronthate*, *boronte*, *onddo*. Bestalde, sudurkari aurre honetan badira diferentziak zubereraren baitan: *gizon* / *gizun*, *onduan* / *unduan*, *ondoramen* / *undoramen*, *kon(t)solati* / *kun(t)solati*, *Jondane* / *Jun-dane*; baita beste inguruneetan ere: *amorekati(k)* / *amurekati(k)*, *amorio* / *amodio* / *amurio*, *a(u)moina* / *amuina*; egia esan, ez dakigu aztergai dugun garaian hizkeraren batean *a(u)moina* ahoskatzen ote zen, zeren itxiera oro har aintzat hartzen ez duten idazkietan baitago aldaera hori.

Anitz maileguk du bokal itxia (*kuntre*, *nuble*, *kuntent*, *presuna*, *kunpaña*, *khunta-i...*), baina <o> paratu dute XVII. eta XVIII. mendeetako idazle gehienek; frantsesetik itzuli zutenek, esan beharrik ez, sorburuak bultzaturik. *Jean de Paris* pastorala eta Maisterren *Imitacionia* dira hainbatetan <ou> dakartenak.

3. Bigarren silabako *i* eta *u* bokalek eraginda, lehen silaban erdiko bokalek izandako itxierak ez du, dirudienez, indar handirik izan zubereraz (*ebili*, *egüüruki*), baina, nolanahi ere, bestetan oso gutxitan azaltzen diren forma bilakatuak ditu Belapeirek: *ibili*, *ügüüruki*. *Ibi* eta *ihiki* ere aipatuko ditugu, nahiz eta bi horietan ez den hain ziurra asimilazio hau gertatu izana.

4. Bokal berriak gertarazitako *i-ii* > *ii-ii* asimilazioa, bestalde, erregularra da Belapeireren mintzairan. Ezaugarri honetan ere atzman ditugu desberdintasun apur

⁴⁷⁹ Hona ikurren balioa: + itxieradun forma; – itxierarik gabeko forma; + – batzuetan itxieraduna, bestetean itxierarik gabeko; + (-) gehienetan itxieraduna; (+) – gehienetan itxierarik gabeko.

⁴⁸⁰ Emaitza berak lortu ditugu *CatOlo2* idazkian ere.

⁴⁸¹ Pastoral honetan *nouizpait* aurkitu dugu behin.

⁴⁸² Egia esan, Resseguek *obour*- eta *oubour*- darabiltza (*obor-* ez).

batzuk —*ütxiüra / itxiüra, üngüriü / ingüriü, libüriü / lib(ii)riü*—, baina aldaeren banaketa ez da garbia: Belapeirek, esaterako, *üngüriüne* eta *libüriü* darabiltza.

5. Diptongoen sailean, Mitxelenak *au > ai bilakabideaz esanak zuzentzat jo ditugu, eta *eu diptongoaren askotariko emaitzen berri eman dugu: ei (*eitzi*), eii eta eu. Badira zubereraz ahoskera bat baino gehiago (*deiüs, deus*), nahiz eta grafiak hori ez isolatu. Izkribu zaharretan *ützi* eta *eitzi* topatu ditugu, hau da, zubereran azken mendean nagusitu den forma —*utzi* orokorraren pare-parekoia— eta Zuberoa-Erronkarietako aldaera berezia.

Euskal hizkeren arteko *ei : ai* txandakatze jorian zubererak zenbaitetan lehen aldaera du (*gei*), baina bazter euskalki horren barruan ere badira bitasunak: *bait- /beit-*, *baithan /beithan, baizi(k) /beizi(k), saintü /se(i)ntü, bilai(n)zi /bileizi, ükhaite /ükhei-te, igaraite /igareite*. Ez dakigu XVII. mendean *bait-* hori hiztun zuberotarrek halaxe esaten zuten ala aldameneko literatur euskalkietatik hartutako forma idatzi soila den.

6. Belapeirek isolatu du, bai, *e + a* → *ia*. Katixima honetako grafia banaka batzuek eta beste lekuoetako hainbatek erakusten duten legez, *ua, ue* hersketak herri hizkeran arruntak izango ziren, Belapeirek <oa, oe> idatzigatik. Autoreak moldaketak egin dituela salatzen du hiatu baten idazkerak (*arraçoa, sasiötan*). Beste aldakuntza bat, haatik, jaso egin zuen (*ü + a, e → ia, ie*), eta bilakabide horren tarteko urratsaren erakusgarri bakarra du: *suya*; baina *die, ez duye*; azken hau beste testu batzuetan azaltzen da, tarteka-tarteka.

7. Zuberera zaharrean badira sinkopa gutxi batzuk, geroagoko testuetan desager-tuko direnak. *Pronus* idazkiak, Belapeirek, Maytiekin eta Maisterrek *celietrat* gisako etsenpluak dituzte, *ifernietarat* gisakoekin batean. Belapeireren idazlanean *-etrano* ageri zaigu (cf. Intxauspe *-etaran*). Testu zaharretan hedatuta daude *hara drano* eta horren tankerakoak; baita *odolstatü* bezalakoak ere.

8. Aztertu ditugun testuetan, ozenen arloan, *i* silabagileak ez du asimilazio bus-tidurrik eragiten. Bokalerdiak, ordea, bai. Bokalaurrea ingurune nahiko oparoa da (*artçagna, çognec; uztaila, edergaillu*), baina badira salbuespenak: *amoina; Bp irailiz*, beste lekuo batzuetan *iralli*; gainera, asimilazioak ezin du morfema muga gainditu (*bainaiçu; beiliro, erbaile, egoiliar*).

Sudurkariaz denaz bezainbatean, hitz azkenean, Belapeirek *artçain* eta horren gisa-koak eman zituen (palatala irudikatzen duen <-in> grafia frantsesari jarraikiz?), baina asimilazioa erabat erregularra da honako testu eta hiztegi hauetan: Maister, *IganPr*, Gèze eta Lrq. Kontsonante aurrean ere, Belapeirek *in* izkiriatu zuen. Ingurune horretan bi aukera izan dira zubereraz. Alde batetik, Intxauspek XIX. mendean ez zuen palatalik entzuten, eta XX.ean ipar-ekialdean ez zegoen asimilaziorik, hasperenaren aurrean izan ezik (Lrq *éñbe*). Beste alde batetik, Maisterren idazkian, *IganPr* liburuñ-an, Gèzeren hiztegian eta XX. mendeko Basabürtiän asimilazio dago, sabuespen jakin batzuetan izan ezik (*aingüriü*). Nahiz eta palatalik ez entzun, Intxauspek *oubouñkeriez* idazten zuen, hiztunek *oubouñ, oubouña* esaten zutelako. Irizpide ortografiko hori kontuan izan ote zuen Gèzek bere hiztegian? Eta idazleren batek? Aipa dezagun, azkenik, Maytiekin bustiduradunak eta bustiduragabeak dituela kontsonanteen aitzinean (hitz hondarrean bezala). Albokoaren adibide gutxiegi ditugu ondorio sendoak idokitzeko, baina Gèzeren *irall, irallte* formek erakusten dute asimilazioa gertatzen ahal dela.

Belapeireren mintzamoldean txistukariak ez dira gehienean asimilazioz bustitzen. Zubereraz badira bustiduradun aldaera gutxi batzuk, baina gehienak beste euskal-

kietan oso zabalduta dauden horietakoak dira. Belapeirek beharbada uko egin zion hitz batzuen palatala adierazteari (*issouri, adiskide, banitz...*); zenbaitetan *<is>* grafiak txitxikaria irudikatzen du agian: Bp *gaistoac, eiskerreco* (cf. *bideiscaz, adaisca* grafiak).

Mailegatutako palatala dute zubererazko ele askok:⁴⁸³ *zeñü, zeñbatü, ürgüllü, merexi, kategima, bortxa, esparan(t)xa...* Anitzetan kontsonante bustia biarnesetik hartu dela dirudi: Z *geñbatü, konsellü, mirall, triballü, dallatü, holla...* Garai batean aldaera adierazgarria izandakoa oinarrizko forma bihurtu da hainbatetan (*llabiür, hüllan*). Belapeirek *labur* eta *hurren* erabili zituen, baina ondorean bestelakoak gailendu dira: *llabiür* —Maisterren izkributik aitzina— eta *hüllan, hüllen* —Maytieren katiximatic aurrera—. Belapeirek *-xka* atzizki txikigarria *<isca>* idatzi zuen. Txikitasanari eta zehaztasunari estekaturiko atzizki bat ere badarabil: *-xe* (*orduchiari*).

Gure corpuseko testuek —Maisterren idazkia kenduta— *tcb-* oso gutxi dituzte, lekuko berriagoekin alderatuta. Hitz batzuetan (*chipi, chercatu, chispiltu...*) *<ch->* grafiaren azpian /tʃ/ egon litekeela pentsatzera eroan gaitu horrek. Lapurterak eta behe nafarrerak /ʃ/ besterik ez dute hitz hastean (FHV 190), eta, beraz, euskalki horietako testuetan *ch-* ikusiko zuten zuberotarrek. Bestalde, gaztelaniaren *<ch>*, afrikatua, Ipar Euskal Herrian agertzen da inoiz; alabaina, bokal artean zuberotarrek ederki bereizten baditzute afrikatua eta frikaria, zergatik ez egin beste horrenbeste hasieran? Egia esan, ele horiek —hizkera batzuetan, behintzat— frikaria zutela uste izatea da errazena; hori, azalbiderik egaintzeoena.

9. Hasperenaren esparruan *hun, huñ* ‘oina’, *hur, hirriün, aize, aragi* eta *ogen* dira zubereraren aldaerak, eta euskalki horren lekuko leial eta zintzoa da Belapeire, nahiz eta beti *manatu* eman, ausaz Iparraldeko beste bi euskalkietako autoreei jarraikiz. Badira, noski, bitasunak euskalkiaren barrenean: *(h)arzara, (h)aidüri, (h)iüsskara*. Elkarketan, bigarren osagaiaren hasieran hasperena sortu zen lehen osagaia silaba bakarra zeukanean: Bp *onhetsi, gaiherdi, sinbetsi, anhartio, larboti*. Lehen aspirazioa erori zaie, konparazio baterako, *ilherri* eta *aurbide* hitzei; bestalde, *bilebete* (cf. *bethe*) eta *hamirour* ditugu. Belapeiregan bigarren pertsona singularrak ez du hasperenik adizki soiletan —*batbeyatcen ait*—, baina aurritzka erantsiz gero, ordea, bai —*bici bahiz*—, eta gertakari bertsua kausitu dugu beste testu batzuetan, non adizkiek *ba-* edo *be(it)-* hartutakoan hasperena azaltzen den. Ez partikularen ostean, ez *ığala* ohikoa da idatzi zaharretan, baina baita *eb-* ere (*ebadila joan*).

10. Dardarkariaren ondoren ez dago txistukarien neutralizaziorik: frikari / afrika-tu aurkakotasuna kausitu dugu, esaterako, Belapeireren katiximan, *Pronus* otoitz liburuan, Gèzeren hiztegian eta Larrasquetenean. Injurune horretan, báda, berezko frikarietako lekuoetan jasotakoa. Kolore grisez nabarmenduko ditugu jatorrizko frikaria edo jatorrizko afrikatua aldatua duten formak.

L eta n ozenen ondoan, aldiz, emaitzak ez dira horren garbiak, ezta hurrik eman ere. Horregatik, datuak argiago ikustearren, bi taulatan ezarriko dugu XVII. eta XVIII. mendeetako lekuoetan jasotakoa. Kolore grisez nabarmenduko ditugu jatorrizko frikaria edo jatorrizko afrikatua aldatua duten formak.

⁴⁸³ Gauza jakina da latinak ez zuela ia palatalik eta erromantzeak sortu zirenean kontsonante bustiak ikaragarri ugaldu zirela.

Aditz izenak			Atzizkiak		Hitz zaharrak	
Frikaria	Afrikatua	Frikaria	Afrikatua	Frikaria	Afrikatua	
Pronus	■	-	guibelçaliac		ençun	
Belapeire	■	1 n, 1 l	burrenbé; abelçain		ençun, minça, onci; onsa; belcez, davilça	
Catolo	■■■■■	10 n, 25 l			anço, minçate, onci; onsa	belzbat
OrthoCant	■■■■■	4 n, 6 l	beranche, lebенчe	batençat; çointçaz	ençun, minço, onci, baninz, beinincate; onsa	
Jean de P.	■	-	bebencbe		ençun, minça, gorainci, beinincate, niçalaric; ounsa; belcez	
Maister	■	+		belçouriric	ençun, minçatcen; ounxa, eraunisier; beltçouriric	
IganPr	■	+				anço, ençun
Ressegue	■	-	dubulçagnac	laguntçale	ençun, minçatu, onci; onsa	
Mercy	■■■■■	3 n, 3 l		çointçaz	ençuten, minça; onsa	
Catolo c.1790	■■■■■	1 n, 11 l			anço, ençun, minçatu, onciac; onsa	onxa

Maileguak		
Frikaria	Afrikatua	
Pronus	conceitu, penitencia, Poncio; pensamentu; falsu: ■■■■■	
Belapeire	alaguerancia, concevitu, obediencia, penitencia; conseillu, consolatu, pensamentu; inchensate; falsu; ■■■■■	
Catolo	esperança, pacencia, penitencia; conservatu, offensate, phbensamentu; falsu	
OrthoCant	esperança, pacencia, penitencia, presencia, principal; amens, conservatu, consolacione, offensatu, pensamentu; falsu; ■■■■■	■■■■■
Jean de P.	abançatu, alliança, pouichaça, presencia; amens, conseillu, conservatu, consolatce, offensatu, phbensamentu; ■■■■■	espairantcha
Maister	atencion, francesa, intencion; conseillu, consolacione, ofensate, phbensamentu; falsu...	■■■■■; esparantcha, confidantcha, usamtha, alitchate...
IganPr	concebitu, penitencia, Poncio, prince, principal; consolacione, phbensamentu; falsu	■■■■■; arinmentcha, esparantcha.
Ressegue	borogança, dança, esperança, Frances, penitencia, principal; conseillu, onsolagarry; ■■■■■	
Mercy	borogança, confidanza, esperança, France, penitencia; conseillu, consolatione, mensen, offensate, phbensatu; ■■■■■	■■■■■
Catolo c.1790	dança, esperança, esperança, frances, penitencia; conseillu, consolacione, offensatu, phbensamentu; falsu	■■■■■

Aise ikus daitekeenez, lehen testuan ez dago afrikaturik eta segidako idazkietan afrikatudun forma gutxi daude: Belapeiregan bi aditz izen; Maytiegan hainbat aditz izen eta *beltz bat*; *OthoiCant* lekuokoan aditz izen batzuk, *batentçat*, *ointçaz* eta afrika-zioa izaniko bi mailegu (*lantça*, *penitencia*); pastoralean *espairantzha*. Hurrengo lekuokoak —Maister eta *IganPr*— apartekoak ziren o > u itxieraren sailean eta apartekoak dira hemen ere: horietan, mailegu batzuek eta aditz izen batek edo bestek dute frikaria; gainera, mailegu askok erakusten dute afrikatuengen aldeko neutralizazioa. Azken hiru testuetan, aldiz, bakanak dira afrikatuak.

Badirudi zenbait lekukotan —bereziki *OthoiCant*, Ressegue, Mercy eta 1790 inguruko katiximan— idazkera eta ebakera ez dabiltzala beti elkarrekin; izan ere, testu berean grafia batzuek frikarirako neutralizazioa iradokitzen dute eta beste batzuek, ordea, afrikaturakoa. Otoitzentzat eta abestien liburuan, esaterako, alde batetik frikaridun aditz izenak, *adinsu*, *confidencha* eta *alchatcen* daude, eta bestetik, *lantça* eta *penitencia*. Maisterren itzulpenak eta XVIII. mendeko pronoak ikusarazten digute neutralizazioak afrikatua ezarri zuela mailegu frankotan, hizkera batzuetan behinik behin. Alabaina, ez dakigu Belapeireren mintzairan bazegoen ala ez zegoen frikaria ezartzen zuen neutralizazioa; auskalo *enziün* ala *entziün* ahoskatzen zuten. Agian *nc*, *ns*, *lc*, eta abar idaztea usadio ortografiko errota eta hedatu bat baizik ez zen. Horrenbestez, auzi korapilatsu hau askatzen saiatzen, baitezpadakoa dugu lehengo grafien eta oraingo ahoskeren ezaguera barna eta sakona erdiestea.

Lehen azterraldi honek agerian utzi du XIX.eko afrikatuaren grafia ohikoa dela, nahiz eta mende hasieran frikari harrigarriak agertu (*Xarlem -ancha*, Etxahunen aditz izenetako *-nc-* eta *-lc-*) afrikazioa izandako maileguen ondoan (*Xarlem falxu*, Etxahun *anxia*). Barkoxeko olerkariak oraino frikaria darabil gehienbat. Baina mendearen bigarren erdian, frikaridun oso gutxi daude *Ciberouco Gutbuna* testuan (*consolaciones*) eta Intxauspek itzuli Ebanjelioan (*zabilzánac*; *counsolátu*, *counselláz*). Heren-ordreco escu *libria-n* *dabilçanac* forman eta hainbat mailegutan aurkitu dugu frikaria. Gèzeren hiztegian, hitz zaharrek afrikatua dute gehienean, bestelako batzuk ere badiren arren (*ohanzañ*, *barazcalzale* eta), eta maileguak bitarikoak dira. Larrasqueten hiztegian afrikatua da erabat nagusi: adibide bakartuak dira *abelzañ*, *kunsellatü* eta *falsii*; lehen adibide hori ez da erabat ziurra, aldamenean ez duelako transkripziorik; beste bi mailegu horiek, berriz, bai, alboan duten transkripzioari esker. Hortaz, badira bitasunak zubereraz, zenbait idazlek *kuntsellatü*⁴⁸⁴ edo *falsii*⁴⁸⁵ dute eta.

Begien bistan dago azterketa honetan bi behaztopa harri ditugula. Batetik, errmantzeen eraginpeko grafia etimologikoak: euskal idazleei kosta egin zitzaien eredutik aldentzea eta, beraz, *penitencia*, *phensatu*, *prince* eta horien tankerakoak ez dira

⁴⁸⁴ Gogora Gèzek bitariko idazkera duela: *coun(t)sellatu*, *coun(t)sellu*. OEH-k afrikatudun batzuk bildu ditu, bai aditzaren adibideak (*CatS*) bai izenarenak (*UskLiB*, *CatS*), baina aipaturako bi testu horietan frikaridun aldaera ere ageri da.

⁴⁸⁵ *Xarlem*, *Ciberouco Gutbuna*, Ip (Apoc 21 8 eta Mt) eta Gèze. OEH-k dio hitz honek erabilera zabala izan duela zuberera idatzian; aspaldi, *Pronus* liburuñoan, ageri da jada *falsu*. Iparraldean, *falso* eta *falsu* dira zeharo nagusi XVIII. mendearen amaiera bitarte; XIX.eko aitzina, aldiz, afrikatudun aldaerak dira ugarienak; halere, *falsu* dute Etxahunek, Archuk eta *CatLaz* izkribuak (OEH).

ahoskera baten lekuko seguruak.⁴⁸⁶ Bestetik, hitz eratorrien osaera erakutsi nahi duten grafiak ere badira, inondik ere: *lagunzale* eta horren gisakoetan, agian atzizkiaren jatorrizko itxurari eutsi nahi zaio; *jin cira* bezalako sandhietan nekez aurkituko dugu afrikatua, nahiz eta, beharbada, {ts} izan gauzatze fonetikoa.

11. Belapeireren -VsV- adibideek bat egiten dute beste testu batzuetako grafiekin eta Larrasqueteak hiztegian adierazitako s ahostunekin: *misericordia, resumaz, presoubat, sasoac, arrosarioaz, musica, guisa, arrosa, usatu...* Txandakatze grafikoa izango da Bp *paradussia / paradusia*, eta hitzak ahoskabea izango zuen. Katixima honetako grafiek, bestalde, erakusten dute hondarreko -s frikariari bokala erantsitakoan gertatzen zen ahostuntzea: *Jesusen, Herodesen; desakitzen; deusec; -us atzizkiaren kasuan ere bai: superstiosas, gloriosas*. Sail honetan ere, lekuoak ez dato beti bat: zaharrek, esaterako, *co(n)fessatu* dute, baina berri batzuek ahostuna ematen diote aditz horri. Bizkar-kari ahostunaren adibideak gutxi dira (*Nazaret, plazerac*), eta fonema hau apikaria baino urriagoa da, baina —hura ez bezala— hitz hastean agertzen ahal da: Bp *Zacaria, Lrq zaparta, zarta*. Etorkizko z ahostuna atxiki duten maileguak dirateke *plazer* eta *arraZu*. Bada, buruenik, bitasun bat edo beste, hala nola *medeci / bedeZī*.

12. Dardarkari bakuna erori da, dirudienez, *bere burian sintagman*; -ían > -ían erako kontrakzioak arruntak izango dira pastoraletan eta zuberera mintzatuan, baina —oker ari ez bagara— ez dago beste halakorik katixima honetan. Bp *errori* eta *erroren*, bestalde, dardarkarien saileko nahastearen erakusgarriak izaten ahal dira, edo, besterik gabe, hutsak. N-N-N erako laguntzailetan —de(r)icu— aspaldikoa da gale-ra: Maytiekin baditu dardarkaririk gabeko adizkiak, eta *IganPr* lekuoak jaso duen mintzamoldean erabat erorita dago kontsonante hori. Zubererazko literaturan *ezari* eta *ezarri* azaltzen dira eta, jatorrizko forma zein den ez dakigun arren, kontsonante aurreko neutralizazioak izan du, noski, eragina bi horien banaketan, *segurra* (Mercy) tankerakoen agerpenean izan duen legez (cf. *segürki, segür*). Belapeirerenean ez dago -r indartua duen mailegurik (*erretorac, seguric, plazerac*). Idazle honek ia beti bokal protetikoa *ezarri* du, sarri askotan *e-*, baina ugariak dira *arra-* eta *arro-* hastapenak ere. Horrela, *arras* darabil beti, behin ere ez *erras*, zubereraren forma berekia. Zenbait hitzetan protesia erromantzetik hartua izan daiteke (*arroka*), gaskoiak eta aragoiera zaharrak *arr-* dute eta.

13. Kontsonante taldea atxiki du Belapeirek zenbaitetan: *doctor, adventu* (behin), *devotki, Baptista, benediccione* (maiz), *lecciónaren*. Baina taldea murriztu egin da bestetan: *erretor, aventu* (maiz), *Batista, benediccione* (behin), *satisfacionia*. Idazle honek *predicu* eta *christiac* idatzi arren, literatur zubereran *pheredikii* eta *khiristi* dira aldaera hedatu eta errtuak. Instrumentalari -tatiⁱⁱ lotzen zaionean, -statü da emaitza (*saristatiⁱⁱ*). Zuberera, erronkariera baino ahulagoa izan da ‘ozena + herskari ahsokabea’ multzoari eusteko orduan, eta beste euskalki batzuetatik hartu zituen beharbada

⁴⁸⁶ Belapeiregan eta beste testu batzuetan agertu zaizkigun mailegu batzuen forma frantsesak bildu ditugu Bossueten katiximan (1687): *abondance, alliance, différence, espérance, expérience, ignorance, intelligence, ordonnance, patience, pénitence, prudence, puissance; annoncer, Circoncision, encens, France, lance, principal; Conseils*.

ahostundun hauek: *Z denbora* (testu zaharretan *t(b)enpora*), *sendotü*,⁴⁸⁷ *alde* (eta *althe*), *bildü*, *galdü*, *saldü*, *algar* —*alkhar* ere agertzen da, baina gutxiagotan—. Zubereraz *rz zaharrak ez du aldaketarik izan (-*tarziün*), baina *rtz, aldiz, *st* bihurtu da (*beste*, *bost*) bilakabide luzexko baten ondorenean; bilakaera horretan emaitza desberdinak izan dira inoiz: *(b)arzara / hastara, ehorztia / eborste, igurtze / igurste*.

Bibliografia

- Agirre Sarasola, P., 1997, *Athanase Belapeire: Catechima laburra* (1696). *Autorearen garaia, nortasuna eta idazlanak. Grafiak eta fonologia. Edizio kritikoa eta hiztegia*, EHUKO doktore-tesi argitaragabea, Gasteiz.
- , 1998a, “Pronus singulis diebus Dominicis clarè & distinctè immediatè post Euangeliū populo legendus”, *ASJU* 32:1, 1-46.
- , 1998b, “Belapeirez”, *ASJU* 32:2, 313-64.
- , 2001, “Belapeireren grafiak”, *ASJU* 35:1, 299-361.
- , 2002, “Belapeireren lexikoaz”, *ASJU* 36: 1 (inprimatzten).
- Agud, M. eta A. Tovar, 1988-, “Materiales para un Diccionario Etimológico de la Lengua Vasca”, *ASJU* 22:1 eta ondorengo liburukiak.
- Altuna, P., 1987, *Juan de Tartas. Onsa hilceco bidia-ren bi lehen kapituluak burbil saio gisa*, Deustuko Unibertsitatea, Bilbo.
- , ik. Etxepare.
- Altzibar, X., 1992, *Bizkaierazko idazle klasikoak. Mogeldarrak, Astarloatarrak, Frai Bartolome: Nortasuna, Idazlanak, Grafiak, Bizkaiko Foru Aldundia*, Bilbo.
- Arbelaitz, J.J., 1978, *Las etimologías vascas en la obra de Luis Michelena*, Librería Técnicas de Difusión, Tolosa.
- Archu, J.B., 1888, *Ruth-en libria. Salomounen Kantiken Kantika* (basque souletin) [Jonasen libria ere badakar], Baiona.
- , 1990 [1848], *La Fontainaren alegia berheziak*, R. Gómez (arg.), Euskal Editoreen Elkartea, Oiartzun.
- Arzamendi, J. eta M. Azkarate, 1983, “Léxico de los Refranes de B. de Zalgiz”, *ASJU* 17, 267-327.
- Azkarate, M., 1990, *Hitz elkartuak euskaraz*, Deustuko Unibertsitatea, Donostia.
- Azkue, R.M., 1969² [1905-1906], *Diccionario vasco-español-francés*, 2 liburuki, La Gran Enciclopedia Vasca, Bilbo.
- Baiounako Diozesako Katichima* [azalean]. *Katichima Frantziako Diozesentako eginik dena eta Mgr Edmond Vansteenberghe Baiounako, Lezkurreko eta Oloroueko Jaun Aphezkupiak Baiounako Diozesarentako ager-erazi diana* [barrenean], 1942, Maison Mame, Tours.
- Beaulieu, Ch., “La graphie”, in F. Brunot, *Histoire de la langue français...*, I, 501-51.
- Bela, J. = TAV 183-87.
- Belapeire, A., 1696, *Catechima laburra eta Jesus-Christ Goure ginco jaunaren eçagutzia, Salvatu içateco {...}*, Jerôme Dupoux, Paua.
- , ik. Davant.

⁴⁸⁷ OEH-ren XIV. liburukia argitara dute, eta han (s.v. *sendo*) aipatzen da zubereraz *sendo* dela nagusi, *sentho* gutxiagotan azaltzen dela. Bestalde, *sendotü* —eta *sendo*, hau ere partizipio gisa— darabiltzate beti zuberotarrek; erronkarietan, aldiz, *sontotu* dute Hualdek eta Mendigatzak, nahiz eta, bestalde, Isaban *sendotu* usatu izan den (ikus OEH, *sendotu*).

- Biedermann-Pasques, L., 1992, *Les grands courants orthographiques au XVIIe siècle et la formation de l'orthographe moderne. Impacts matériels, interférences phoniques, théories et pratiques (1606-1736)*, Max Niemeyer Verlag, Tübingen.
- Bilbao, G., 1991, "Edipa pastorala: edizio arazo eta ebazpide batzuk", in J. Lakarra eta I. Ruiz Arzalluz (arg.), *Memoriae L. Mitxelena magistri sacrum*, ASJU-ren gehigarriak 14, 505-26.
- Bonaparte, L.L., 1869, *Le verbe basque en tableaux*, Londres [= *Opera Omnia Vasconice*, I, Euskaltzaindia, Bilbo, 1991, 175-442].
- Bossuet, J.-B., 1687, *Catéchisme du Diocèse de Meaux. Par le commandement de Monseigneur l'Illustrissime & Révérendissime Jacques Benigne Bossuet Evesque de Meaux [...]*, Sébastien Mabre-Cramoisy, Paris. BN, D 28524. Edizio bereko da BN, D 28525 (izenburu orrialdea dute desberdina, Pariseko inprimatzaleaz gain honako hau aipatzen baita: "Et à Meaux, chez Veuve de Claude Charles").
- Brun, A., 1973 [1923], *Recherches historiques sur l'Introduction du français dans les Provinces du Midi*, Slatkine Reprints, Geneva.
- Brunot, F., 1966 [1905], *Histoire de la langue française des origines à nos jours*, 13 liburuki, Armand Colin, Paris, ed. berria G. Antoine, G. Gougenheim eta R.L. Wagnerren zuzendaritzapean.
- Burney, P., 1970 [1955], *L'orthographe*, coll. Que sais-je?, PUF, Paris.
- Bynon, T., 1981 [1977], *Lingüística histórica*, J.L. Melenaren gaztelaniazko itzulpena (Biblioteca románica hispánica. Estudios y ensayos, 314), Gredos, Madrid.
- Camino, I., 1997, *Aezkoako euskararen azterketa dialektologikoa*, Nafarroako Gobernua, Lasarte-Oria.
- Casenave-Harigile, J., 1989, *Hiztegia Français-Euskara Züberotar euskalkitik abiatzez, Hitzak, Ozaze*.
- , 1989, *Zumalakarregi trajeria*, BOAN, Zumalakarregi Elkartea, Bilbo.
- , 1992, *Santa Kruz güdüllari pastorala*, Imprim. des Gaves, Penguin.
- , 1993, *Hiztegia II. Euskara-Français Xiberotar euskalkitik abiatzez [Bigerren zatia, Xiberotar Aditz]*, Hitzak, Ozaze.
- Carach, N., 1968, *L'Orthographe française à l'époque de la Renaissance (Auteurs - Imprimeurs - Ateliers d'imprimerie)*, Librairie Droz, Geneva.
- , 1993 [1978], *L'orthographe*, coll. Que sais-je?, 685, PUF, Paris.
- Catechima Oloroeco diocezaren cerbutchuco ecinago Illustrre eta oboragarry Messire Joseph de Revol hanco apezcupiaren manus eguna. Eta cuberoa herrico uscaldunen amorecatik uscarala utxuria Messire Jacques de Maytie Oloroeco Calongiaz eta hanco Vicari Generalaz, Jérôme Dupoux, [Paua], 1706.*
- Catechisma Oloroeco diocesaren cerbutchuco Joseph de Revol hanco Apphezcupiaz eguna, emendatia eta berris imprimatia François de Revol Oloroëco Appczcupiaren manuz, Jean Dupoux, Paua, 1770 [= CatOlo2; lehen ed. 1743 inguruko da, baina guk Vinson 44.c.d ed. darabilgu].*
- Catichima edo Fedia Laburki, Paul-Thérèse-David d'Astros, Bayounaco Jaun Apphezcupiac imprimat eraciric [...], Lasserre, Baiona, c. 1860.*
- Chaho, A., 1855, *Dictionnaire basque, français, espagnol et latin, d'après les meilleurs auteurs classiques et les Dictionnaires des Académies française et espagnole*, Baiona.
- Chaurand, J., 1993 [1969], *Histoire de la langue française*, coll. Que sais-je, 167, PUF, Paris.
- Ciberouco Gethuna edo libria*, Vignancour, Paua, 1852 [Zalgizeko Iribarne apaizak idatzia; ikus Vinson 254].

- Cohen, M., 1973 [1947], *Histoire d'une langue: le français*, Éditions Sociales, Paris.
- Collins, V., 1894, *Attempt at a Catalogue of The Library of the late Prince Louis-Lucien Bonaparte by Victor Collins*, Henry Sotheran & Co.
- Corominas, J. eta J.A. Pascual, 1984, *Diccionario crítico etimológico castellano e hispánico*, Gredos, Madril.
- Davant, J.L. (arg.), 1983, *Belapeyre (Athanase). Catechima laburra eta Jesus-Christ goure Gingo jaunaren eçagutzia salvatu içateco* (Euskararen lekuoa 7), Euskaltzaindia, Bilbo.
- , 1996, "Athanase de Belapeyre. Haren familia, bizitzea eta lana", *Euskera* 1/2, 61-66.
- Diccionario Retana de Autoridades*, 1976-1989, Bilbo.
- Echaide, A.M., 1984, *Erizkizundi irukoitz (euskara 1925)* (Iker 3), Euskaltzaindia, Bilbo.
- Edipa pastoralia*, G. Bilbao Telletxearen arg., ASJU 30:1 (1996), 239-332.
- Egiategi, J., 1983 [1785], *Lehen liburia edo filosofo Huskaldunaren Ekheia*, Tx. Peillen (arg.), Euskaltzaindia, Bilbo.
- Etxahun, ik. Haritschelhar.
- Etxepare, B., 1545, *Linguae Vasconum Primitiae*, Bordele; P. Altunaren ed. darabilgu (Euskaltzaindia, Bilbo, 1987 [1980]).
- Gavel, H., 1920, "Éléments de Phonétique Basque", *RIEV* 12 (ale osoa); 2. arg., LGEV, Bilbo, 1969.
- , 1949, "Une antiquaille linguistique: La prononciation souletine du latin", in *Homenaje a D. Julio de Urquijo (I)*, Donostia, 315-320.
- , 1960a [1936an agertzekoa zen], "Réponses souletines à un questionnaire linguistique", *Euskera* 5, 293-316.
- , 1960b, "Revendication en faveur du souletin", *GH* 32, 210-13.
- Gèze, L., 1873, *Éléments de Grammaire Basque, dialecte souletin, suivis d'un vocabulaire basque-français et français-basque*, Impr. de Veuve Lamaignère, Baiona; facs. Hordago, Donostia, 1979.
- Gómez, R. = Archu 1990.
- Grosclaude, M., 1984, "Remarques sur l'orthographe des *Psalmes de David metuts en rima bernesa* d'Arnaud de Salette", in *Arnaud de Salette et son temps. Le Béarn sous Jeanne d'Albret* (Colloque International d'Orthez, 1983ko otsaila), Per Noste, Orthez.
- , 1987, "L'évolution comparée de la scripta et de l'écrit littéraire béarnais du XIIIe s. à la Révolution de 1789", in *Pirenáico navarro-aragonés, gascón y euskeru*, R. Cierbide (arg.), Donostiako Udako V. Ikastaroak, EHU, 277-94.
- , *Langue béarnaise = La langue béarnaise et son histoire. Etudes sur l'évolution de l'occitan du Béarn depuis le XIIIe s. Suivi de quatre analyses de textes des XVIIe et XVIIIe s.*, Per Noste, Orthez, 1986.
- Haritschelhar, J., 1970, *L'oeuvre poétique de Pierre Topet-Etchabun (Texte-Traduction-Variantes-Notes)*, Euskaltzaindia, Bilbo.
- Heren-ordreco escu libria igante-bestetaco officio berrieki. Jaun Aphezcupiaren baimentiareki, B. Lapeyrette, Oloroe, 1860.
- Iganteñtako Pronoua, eta hilien pronoua*, G. Dugué eta J. Desbaratz, Pau, datarik gabea (c. 1757, ikus Vinson 86).
- Inchauspe, E., 1856, *Le Saint Évangile de Jésus-Christ selon Saint Mathieu, traduit en basque souletin par L'Abbé Inchauspe, pour le Prince Louis-Lucien Bonaparte*, Veuve Lamaignère, Baiona (itzulpurenaren ondoren "Notes Grammaticales sur la langue basque", i-xlvi).
- , 1857, *Dialogues basques: guipuscoans, biscaiens; labourdins, souletins* (zubererazko itzulpena, Intxausperena), Bonaparteren ed., Londres; facs. Hordago, Donostia, 1978.

- , 1858, *Le verbe basque*, Veuve Lamaignère eta Benjamin Duprat, Baiona eta Paris; facs. Hordago, Donostia, 1979.
- , 1858, *L'Apocalypse de l'apôtre Saint-Jean, traduite en basque souletin, par l'abbé Inchauspe, pour le Prince Louis-Lucien Bonaparte*, E. Billing, Bonaparteren moldiztegian, Londres.
- , 1883, *Jesu-Kristen Imitacionia - Egiazco erreligionia*, Andere Lamaignère alharguntsaren muldategian, Baiona (ikus Vinson 578).
- Irigoyen, A. (arg.), 1957, "Cartas de Inchauspe al Príncipe Luis Luciano Bonaparte", *Euskera* 2, 171-260.
- Lacaze, L., 1884, *Les Imprimeurs et les Libraires en Béarn (1552-1883)*, Léon Ribaut, Pau.
- Lafon, R., 1933a, "Sur le traitement de *u* devant le groupe 'r plus consonne' en souletin", *RIEV* 24, 173-75.
- , 1933b, "Sur l'*ü* soul. *üsskára*", *RIEV* 24, 429-31.
- , 1934, "Sur l'*u* de soul. *hunki* toucher", *RIEV* 25, 54-55.
- , 1935, "Observations sur la place de l'accent dans quelques formes basques des parlars souletins", in *Mélanges de littérature, d'histoire et de philologie offerts à Paul Laumonier par ses élèves et ses amis*, Paris; facs. Slatkine Reprints, Geneva, 1972, 635-43.
- , 1937, "Tendance à la palatalisation de la sonante *u* dans les parlars basques du Nord-est", *RLiR* 13, 73-82.
- , 1948, "Remarques sur l'aspiration en basque", in *Mélanges offerts à M. le professeur Henri Gavel*, Toulouse, 55-61.
- , 1951, "La langue de Bernard Dechepare", *BAP* 7:3, 309-38.
- , 1958, "Contribution à l'étude phonologique du parler basque de Larrau (Haute-Soule)", in *Miscelánea Homenaje a André Martinet (II)*, Universidad de La Laguna, Canarias, 77-106.
- , 1962, "Sur la voyelle *ü* en basque", *BSL* 57, 83-102.
- , 1965, "Contact de langues et apparition d'une nouvelle voyelle: *u* et *ü* en basque", *Actes du Xme Congrès International de Linguistique et Philologie Romanes. Strasbourg 1962*, Klincksieck, Paris, 901-909.
- , *Système = Le Système du verbe basque au XVIe siècle*, 2. arg., Elkar, Donostia-Baiona, 1980 [1943].
- Larrasquet, J., 1928, "Sons et alphabet du Basque souletin", *Revue Phonétique* 260-88 [= *Action de l'accent...* 29-61].
- , 1930, *Action de l'accent dans l'évolution des consonnes étudiée dans le Basque souletin. Étude expérimentale précédée de Recherches Expérimentales sur l'état actuel et l'évolution des vélaires dans le même dialecte*, Vrin, Paris.
- , 1931 eta 1935, "Beñát, Larrajáko belhagilii", *RIEV* 22, 229-240 eta 26, 137-45.
- , 1932, "Phonétique du basque de Larrajá (Quartier de Barcus)", *RIEV* 23, 153-91.
- , 1934, *Le Basque Souletin Nord-Oriental, Tome I, Introduction*, Maisonneuve, Paris.
- , 1939, *Le Basque de la Basse-Soule orientale* (Collection Linguistique publiée par la Société de Linguistique de Paris, 46), Klincksieck, Paris.
- Lausberg, H., 1970, *Lingüística románica, I. Fonética*, Gredos, Madril.
- Lavagne, X., 1981, *Recension des impressions paloises et béarnaises, 1541-1789*, I. liburukia, Bibliothèque municipale, Pau.
- Leizarraga, J., 1571, *Iesus Christ Gure Iaunaren Testamentu Berria*, Rochella; facs. Hordago, Donostia.
- Lespy, J.-D., 1880, *Grammaire béarnaise suivie d'un vocabulaire béarnais-français*, Paris; facs. Slatkine Reprints, Geneva, 1978.

- Lhande, P., 1926, *Dictionnaire Basque-Français*, Gabriel Beauchesne, Paris.
- Maiatza edo Mariaren hilabetia. Meditacioniac maiatzeko egun guciez eguitacoac, egnuecoa egunian, Ama Birjinaren bicitciaren misterioetan gaiñen, Uskal Herrico apbez batec uscaralat eçaria*, B. Lapeyrette, Oloroe, 1852.
- Maister, M., 1757, *Jesu-Kristen Imitacionia Çuberouaco uscarala, herri beraurtako apbez bateç, bere Jaun apbezcupiaren baimentouareki utçulia*, Dugué eta Desbaratz, Pau.
- Materre, E., 1623 [1617], *Dotrina Christiana Bigarren impressionean debocinozko othoitza eta oracino batçuez berreturic {...}*, Iacques Millanges, Bordele (Oxfordeko alea darabilgu).
- , eta Duronea apaiza, 1693, *Bouqueta lore divinoena berciac eta Duronea apeçac T.P.S.V. Aita Materren liburuari emendatuac {...}*, P. Dussarrat, Baiona.
- Maytie, J., ik. *Catechima Oloroeco...*
- Meditacioniac. Khiristitaruneko egua, obligacione eta berthute principalez; bayen ondotik Meça saintuco, confessioneoco, communioneco eta agoniako othoitciac {...} oro Laphourdico uscaratic, ciberoucoualat cerbait khambioreki utçuliric*, B. Lapeyrette, Oloroue, 1844.
- Mercy, A., 1780, *Andere Dona Maria Scapularicouaren Confrariaco, Bulla, Decreta, Statutac, eta Maniac edo Chediac {...}* (frantsesetik itzulia), J.P. Vignancour, Pau.
- Michelena, L., 1964, *Textos arcaicos vascos*, Minotauro, Madril [= L. Michelena - I. Sarasola, *Textos arcaicos vascos. Contribución...*, ASJU-ren gehigarriak 11, Donostia, 1989].
- , 1985 [1961, 1977²], *Fonética histórica vasca*, ASJU-ren gehigarriak 4, Donostia.
- , 1987, *Palabras y textos*, EHU, Gasteiz.
- , 1988a [1960], *Historia de la literatura vasca*, Erein, Madril.
- , 1988b, *Sobre historia de la lengua vasca*, 2 liburuki, J.A. Lakarra (ed.), ASJU-ren gehigarriak 10, Donostia.
- Mozos, I., 1994, *Jean de Paris pastorala: eskuzkribuen azterketa eta iturriaren moldamoduak*, EHuko doktore-tesi argitaragabea.
- , 1995, Doktore-tesiaren eranskina: Hegiaphaltarren eskuzkribua.
- , *Jean de Paris pastoralaren A eskuzkribuaren transkripzioa* (argitaragabea).
- Noelen lilia composaturic buscarez Jesusen Incarnationiaren ouhouretan, arra imprimaturic*, Lapeyrette, Oloroe, datarik gabea (Vinson 121.c dateke, c. 1844).
- Núñez Astrain, L.C., 1976, "Fonología consonántica de un idiolecto del euskera de Zuberoa", ASJU 10, 153-97.
- OibHitz = Orpustan* 1993.
- Oihénart, A. d', 1657, *Les proverbes basques recueillis par le S. d'Oihenart, plus les poesies basques du même Auteur*, Paris; facs. Eusko Ikaskuntza, Tolosa, 1936.
- , 1992, Arnaud d'Oyhenart (1592-1667). *Proverbes et poesies basques. Edition trilingue intégrale (basque-français-espagnol)*, J.-B. Orpustan (arg.), Éditions Izpegi, Baigorri.
- , ik. Orpustan.
- Onederra, M.L., 1990, *Euskal Fonologia: Palatalizazioa, asimilazioa eta hots sinbolismoa*, EHU, Zarautz.
- Orotariko Euskal Hiztegia*, 1987-, Euskaltzaindia, Desclée De Brouwer eta Mensajero, Bilbo.
- Orpustan, J.-B., 1993, *Oihenarten hiztegia. Lexique basque des Proverbes et Poésies d'Oihenart traduit en français et espagnol*, Éditions Izpegi, Baigorri.
- Othoitce eta cantica espiritualac Çubero herrico*, Jean Dupoux, Pau, 1734.
- Oihartzabal, B., 1990, *La Pastorale Souletine. Édition critique de "Charlemagne"*, ASJU-ren gehigarriak 15 [= ASJU 1988, 22:3 eta ond.].
- PDFO = Petit Dictionnaire français/occitan (Béarn)*, La Civada, Per Noste, 1984.

- Peullen, Tx., 1983, "Belako zaldunaren Zuberotar hiztegia, XVIII. mendean", *FLV* 15, 125-45.
- , 1992, "Zubereraren bilakaera ohar batzuk", in *Nazioarteko Dialektologia Biltzarra. Agiriak* (Iker 7), Euskaltzaindia, Bilbo, 247-72.
- Pierret, J.M., 1985, *Phonétique du Français. Notions de phonétique générale et phonétique historique du français* (Série Pédagogique de l'Institut de Linguistique de Louvain, 11), Cabay, Louvain-La-Neuve.
- Pikabea, J., 1993, *Lapurteria idatzia (XVII-XIX). Bilakaera baten urratsak*, EHU eta Kutxa Fundazioa, Donostia.
- Pronus *Singulis diebus Dominicis clarè & distinctè immediatè post Euangelium populo legendus*, c. 1676.
- , 2. ed., *Les prières de Prone en basque (dialecte souletin) publiées par Mgr Arnauld-François de Maytie évêque d'Oloron*, en 1676, A. d'Abbadie (arg.), Mme Veuve Lamaignère, Baiona, 1874.
- Rementeria, J.M., 1975, "Euskal Kristau Ikasbideen historia laburra", in *Kristau Bidea* (Nimegako Katekesi Institutua. Lurralde Beheretako Gotzainen arduraopean), Jakin, Oñati, xvii-xxiv.
- Ressegue, P., 1758, *Sacramentu-Saintiaren aurhidegouaco maniac eta chediac. Esquiulaco parropia eliçan, (...) Oleronco Jaun Apphezcupiaren manu eta baymentiek. Franceseti, Uscarala utçulia, Aurhidegouaren manuz*, P. Ressegue bestela Mercy, Aurhidegouaco Prioreaz edo guebienaz, Isaac Charles Desbaratz, Paue.
- Rohlf, G., 1977³, *Le Gascon. Études de philologie pyrénéenne*, Niemeyer eta Marimpoucey Jeune, Tübingen eta Paue.
- Sainta Catherina pastoralia*, A. Loidi Garitanoren transkripzioa (argitaragabea).
- Salaburu Etxeberria, P., 1984, *Hizkuntz Teoria eta Bartzango Euskalkia: Fonetika eta Fonología*, 2 liburuki, EHU, Bilbo.
- Sarasola, I., 1983, "Contribución al estudio y edición de textos antiguos vascos", *ASJU* 17, 69-212 [= L. Michelena - I. Sarasola, *Textos arcaicos vascos. Contribución...*, ASJU-ren gehigarriak 11, Donostia, 1989].
- , 1984-1995, *Hauta-lanerako euskal hiztegia*, GK, Donostia.
- Saroïhardy, J., 1924, "Assimilation progressive de *i* à *ü* dans le basque de la Soule", *BSL* 24, 378-83.
- Schuchardt, H., 1988 [1900], "Introducción a las obras de Leizarraga", I. Ruiz Arzalluz eta J.M. Vélez Latorre (itzultz.), *ASJU* 22:3, 921-1036 [= ASJU-ren gehigarriak 12].
- Sen Grat Oloroueco Aphezcupiarentaco Mous de Lassalle. Catradaleco eretorac erran dutianac uscaraz ezariric* (...), Vignancour-F. Lalheugue, Paue, 1879 (erabilitako alea: Paue, Arch. Dép. U 852/39).
- Tagliavini, C., 1981 [1973], *Orígenes de las lenguas neolatinas*, Fondo de Cultura Económica, Mexiko Hiria.
- Tartas, J. de, 1666, *Onsa hilceco bidia*, Jacques Rouyer, Orthez; *RIEV*-en ed. darabilgu (1907-1911); *RIEV* 1 eta ond. Ik. P. Altuna.
- , 1672, *Arima penitentaren occupatione devotaq* (...), Jacques Rouyer, Orthez.
- Txillardegi, 1980, "Zubererazko transkribaketa bat", *FLV* 34, 29-35.
- , 1984, *Euskal azentuaz*, Elkar, Donostia.
- UEUko linguistika saila, 1987² [1983], *Euskal Dialektologiaren Hastapenak*.
- Vinson, J., 1984 [1891], *Bibliographie de la langue basque (Volumenes I y II). Con unas palabras sobre la presente edición de Luis Michelena* (J. Urquijoren alean oinarritutako ed.), ASJU-ren gehigarriak 9, Donostia.

- Yrizar, P., 1981, *Contribución a la dialectología de la lengua vasca*, 2 liburuki, Gipuzkoako Aurrezki Kutxa Probintziala.
- Zalgize, 1908-1909, "Los refranes vascos de Sauguis traducidos y anotados por Julio de Urquijo e Ibarra", *RIEV* 2, 677-724.
- , Sarasolaren ed.: *Contr* (5.3.3).
- , ik. Arzamendi, J. eta Azkarate, M.
- Zuazo, K., 1988, *Euskararen batasuna* (Iker-5), Euskaltzaindia-EHU, Bilbo.
- , 1989a, "Arabako euskara", *ASJU* 23:1, 3-48.
- , 1989b, "Zubereraren sailkapenerako", *ASJU* 23:2, 609-50.

Hitzen Aurkibidea

Hitzak ez ezik, atzizkiak, aurrizkiak, adizki gutxi batzuk eta sintagmaren bat edo beste ere ekarri ditugu zerrenda honetara; egungo grafiara bihurtuta ekarri ere. Hitzoi-nak eman ditugu. Eta horiek zehazterakoan, lagungarri gertatu da "Belapeireren hiztegia" (in Agirre 1997), baina inoiz edo behin hango adibideek ere ez dute forma soil hori ikusten uzten; *senthoral(e)* elearen kasuan, esaterako. Bestalde, aldaerak elkarrekin daude (*algar, alkhar*), eta askotan parentesiaz baliatu gara kolpe bakarrean bi forma emateko: *beizi(k)*. Irakurlea Agirre 2001 "Belapeireren grafiak" artikulura igortzea komeni zenean, hango orrialdeak seinalatu ditugu (299-361). Azkenik, zenbaki etzanek adierazten dute hitza oinaldeko ohar batean dagoela.

-a 314, 695	aiSa 744
-a? 695, 697, 699	aiturun-, aituren-, aitunenseme 667
abantailus 686	aitzinexian 720
abelzain, -ñ 708, 736	aize 725, 726
abentü, adbentü 755	aiZina 748
abere 730	aizo 689, 725, 726
abokatüsa 747	aktuäl 315, 755
adarzü, adartsü 734, 736	aküSatü 669, 745
adaxka 720	-ala, -ela 695, 697
adiskide, adixkide 714	alagera 757
adreki 756	alageranzia, alagrantzia 736, 739, 742, 757
afetzione 757	alageraxka 720
afruntü 681	-ala(t) 749
ageri 752	alde, althe 760
agerriz 752	algar, alkhar 688, 760, 761
-ago 351	alhaba 340
agorril(l)a 712	alhagia, -gü 702
ahalke 665	alhargün 340
ahatze 665, 701	alhargüntsa 736
aholkatü 665	althare 759
aholkü 665	al(t)xatü 721, 738, 739
aihari 689	altxatü(r)a 736
aingera 711	alxatürazi 744
aingürü 689, 708, 709, 712, 749	amets 734

- amuina, a(u)moina 683, 708, 709
 amurekati(k), amorekati(k) 684
 amurio, amorio, amodio 684
 amurus, amoros 685
 -an, -en 695, 697
 anaie 707
 anhartio 727
 anhoa, anhua 696
 Anjelüs 745
 an(t)sia 736, 737
 -an(t)xa 721, 734
 antzara 736
 an(t)zo 738, 740
 anuntzatü 736
 Anunziazione, Anonziazone 682
 añharba 712
 Añharbe 712
 añhera, añhara 712
 apairü, apaidü 698, 750
 aphal 663
 aphaltxe 736
 Apharizio 704
 apheztarzün 761
 aphiril(l)a, aphirile 712, 757
 aphürxe 736
 aragi 725, 726, 751
 aragistatü 759
 A(r)ameltze 761
 arartegua 697
 arartekosa 747
 arau 690
 ardu 665, 666, 690, 697, 704, 750
 aretxe 701
 argitüxe 720
 argixka 720
 arhin 755
 arhintüxe 720
 arinmentxa 740
 arkanjelü 319
 arma 730
 arnegatii 762
 arr(a)- 754
 arradall, ardall 719
 arrahartü 754
 arrall 719
 arranküra 755
 arrapartitü 754
 arraphiztü 754
 arras, erras 754
 arrasortze 335, 754
 arraZu, arraZo, -zu, -zo 336, 665, 666, 672, 697, 747, 748, 755
 arregorri 754
 arrekharri 754
 arreman 754
 arreritü 754
 arrerosi 754
 arrerran 754
 arroka 755
 arrolla 719
 arroSa 745
 arroSario, roSario 744, 745
 arrützüli 754
 artho 750
 artzain, -ñ 666, 703, 708, 736, 756
 aska, arska 763
 asto, arsto 763
 astoxe 720
 atrizione 757
 atsolbü 757
 atsülütoki 757
 atxeirü, atxeidü 750
 atzaman 688
 auher 690, 749
 aurrhide 690, 727, 755
 azanz 736, 737
 azi 725
 ba- 728
 bahitü 703
 baizi(k), beizi(k) 693
 bake 730
 bakhoitz, bakho(i)tx 716
 balinba, balima(n) 761
 bali(t)z 734
 balius 686
 Baptista, Batista 756
 barantha(i)lla 713, 732
 barrolla 719
 barrüki, -ü 701
 baru 'baroi' 673
 barur 690, 753
 bat 349
 bat batetan, bapatetan 756

- batarzün 324, 735, 761
 batbedera 352, 756
 batheiü 707
 batzü 734
 baxelier 753
 bazkagia, -gü 702
 Bazko 732
 bederatzü 701
 behiz, beihiz 'baihaiz' 728
 beit-, bait- 353, 664, 691, 728, 755, 756,
     757
 beithan, baithan 692
 bekhatü 730
 bekhüları 730, 732
 belhainbüri 749
 belhañ 689, 704
 belhariko 749
 belha(u)rikatü 661, 749
 benedi(t)zione, benedikzione 757
 ber 753
 berant 731
 bere büria(re)n 751
 bereber 753
 berhala 755
 berhezi 755
 berme 695, 732
 berriz 734
 bertanxko 720
 berthüte 730
 berthütus 686
 besaño 712
 besta 732
 bestaliar 713
 beste 762
 beste ordüz, bestordüz 700
 bezain, -ñ 708, 709
 bezpera ik. mezpera
 bidexka 720
 biha(ra)men 751
 bilaizi, bileizi, bilain(t)zi 693
 bildü 760
 bileiñ 316
 bilhazü, bilhotsü 734
 biribiltarzün 761
 birjina 704
 biSitatü 745
 biSitazione 745
 biSitürr- 753
 bixkar 721
 biziü 686
 bizkar 721
 bliüia 698
 bonürr-, bonneurr- 753
 borogatü 757
 borogü 698, 757
 boronte 679, 732, 757, 759
 boronthate 679, 680, 749, 759
 bortha 732
 borthalzaingoa 708, 736
 borthitz 732
 bortü 732
 bortxa 721, 732, 734, 735
 bost 762
 bos(t)gerren 763
 bos(t)na 763
 botü(r)a 751
 bo(t)z 680, 734
 bühürtü 689
 bulhar, bolhar 671
 bürdüña 689
 bürgañ 700
 bürhasik 700
 burhaso 755
 burhau, borhau 671, 755
 burhaustü 759
 bürhezür 700
 bürments 700
 bürü(i)lla 713
 bür(ü)zagi, brüzagi 700, 761
 bür(ü)zagisa 701, 747
 bürzagigua 701
 bürzagıtü 701
 dallatü 719
 dallü 719
 damü 698
 -danik (hürrün danik) 706
 dan(t)za 736, 738
 -dara (bihar dara) 706
 David 731
 debot 731
 debotki, deboki 756
 deebrü 757
 denbora ik. thenpora

- de(r)iküie, derikie 699
 de(r)izüt 751
 des- 745
 deSakitü 745
 deSertü 744
 deSesperatü 745
 deSir 745
 deSiratü 695, 745
 deskantsatü 736
 deSobedien(t)zia 745
 deSohoratü 335, 745
 desplaZer 748
 deus, deüs 690, 691, 746
 diakretarzün 757
 dihariü 665
 dire(k)türr-, direktorr- 753
 diszipülü, dizipülü 759
 dohain, -ñ 704, 708
 dohatsü 704, 734
 do(k)tor, doktorr- 753, 755, 756
 doktrina 755, 756
 Domi sainthore, D. seinthore 693
 -drano (hara drano) 353, 706
 düie, die 699
- ebaki, ephañ 731
 ebaSle 746
 ebili, ibili 686
 edipat 755
 edozuñ 711
 edsamina 757
 edsenplü 757
 edüki, üdüki? 687
 egari 731
 egoile 713
 egoiliar, ekhoiliar 713
 egongia, -gü 702
 Egüberri 749
 egüerdi 697, 749
 egürüki, ügürüki 687, 689
 ehi, ihi 665, 687
 ehorsle 762
 ehorzte, ehorste 762
 eiherazaintsa 736
 e(i)sker, isker, exker, ixker 714
 eitzi, ützi 663, 690, 691, 759
 ejipzien 756
 ekharri 731
- ekhusi ik. ikhusi
 elhestari 759
 elhestatü 759
 elhorristatü 759
 EliSabet, EliZabet 335, 745
 eliza 733
 elkhi 707
 emaire 713
 enkontrü 762
 enthelegatü 759
 en(t)zün 737, 739
 eñhe 712
 ephaile 731
 erabili 686
 erakatsi 727
 erakharri 727
 erakutsi 686, 688, 727
 eraman 707
 erazi 352
 erein, -ñ 703
 eretxezi 688
 erhaile 713, 755
 erhi 755
 e(r)hi-txinker 721
 erho 751, 755
 erraile 713
 erras ik. arras
 errege 730
 erregiña 666, 707, 749
 erregla 757
 errejent 731
 (er)relijione, erlijione, erlejione 754
 erremestiatü 762
 erreSuma, erreSoma 667, 744, 745
 erretor 753, 755
 errhaustü 755
 Errume, Erruma, Erroma 668
 ertze 'erditze' 337
 ertzo 750
 eruan, eroan 697, 707
 eskierki 698
 eskritüra 763
 esküia 699
 esküñ 704
 espa(i)ran(t)xa, esparan(t)za, esperan(t)xa,
 esperanza 721, 734, 736, 738, 739,
 741, 742

- espiritüal 315
 espus 'senar' 307, 745
 espuSa 'emazte' 745
 espuSatü, espoSatü 307, 745
 estalgi 760
 estaupe 749
 estüdiatü, üstüdiatü 687
 -etrano 705
 etxezain, -ñ 708
 etzangia, -gü 702
 eüri, euri, eb(r)i 690, 691
 ez 352, 729
 ezaba 733
 ezagützale 756
 ezarri, ezari 661, 752
 ezdeüs 746, 748, 758
 ezi ez, eziz 353, 700
 ezkuntü, ezkontü, izkontü 669, 676, 760,
     764
 eztei 691
 ezür 725
 falta 733
 fal(t)sü 733, 736, 739, 768
 fariSien 733, 744
 fede 730, 733
 fida 730, 733
 flakezia 733, 757
 foltsü 736, 744
 fraide 733
 fran(t)zes 736, 739
 frütü 733, 757
 fundamen(t), fondamen 680, 681
 fundatü 680
 gai 689
 gaiherdi 689, 727
 -ga(i)llü, -allü 713
 gain, -ñ 703, 708
 gainti 708, 709
 ga(i)ñelatiko 709
 gaisto, gaizto, ga(i)xto 329, 714, 715
 gaiza 732
 gaiza orotan, gaizorotan 700
 galdegin, galtegin 760
 galdü 691, 760, 761
 galthatu 760
 galtho 760
 galtza 736
 galtzale 736
 -gan 350
 gañeran 710
 gañetar 712
 gara 750
 garhaitü 755
 -garren, -gerren 350, 664, 688
 -garri 352
 garstatü 706
 -gatik 351
 gaztigü 732
 gehiengua 697
 gei (jingei, amagei) 691, 693
 geñhatü 708, 717
 -gia, -gü 701
 gihaur 666, 690
 giSa 744
 gizun, gizon 677
 gloria, loria 757, 758
 glorius, lorius 757, 758
 goihen 724
 goizanko 702
 gomendatü, komendatü 732
 gorde 706
 Gorozüma, -xüma, -zema, -xema, -xima
     688, 706, 720, 732
 gorriska 720
 gozatsü 734
 grazia 757
 greügarri, greugarri 691
 -gua, -goa 314, 697
 gurhi 755
 habitüal 315, 729
 (h)aidürü 726
 hain, -ñ 709
 haintsarri 736
 haitatü 690
 hala biz 352
 hala nula 669
 hamalaur 690
 hamirur, hamahirur 727
 handius 685
 handixko 720
 hanitz, hanitx 715

- hariña 687, 729, 749
 hariñastatü 759
 (h)armatü 730
 harrikaldüstätü 759
 (h)arroka 729, 755
 harxilo, harzilo 736
 (h)arzara, hastara 726, 762
 hastio 729
 hatzale 759
 haur 'hau' 690, 753
 haur 'haur' 690
 Hauste 690, 759
 hautse 690, 701
 hazku, harzku 665, 763
 hazkürre, -ü, -i 701
 hebe(n) 702, 707
 heben(t)xe 739
 heida 750
 heltü 760, 761
 hereSia 729, 745
 (h)eretiko 729
 Herodes, Heroda 729, 745
 herratü 729
 hersatü 735
 hersi 762
 higanauta 729
 hilabet(h)e, hilebete 727
 hiltzale 736
 hiltzeñü 736
 hiperdülie 729
 hirur 689, 753
 hoiek 343, 344
 holla 719
 (h)onest, unest 730
 honimentü 759
 horrat 750
 hügü 666, 689, 704
 hügüngarri 704
 hügünkeria 666, 704
 hügüntü 704
 hula 669, 670, 762
 hüllantü, hüllentü 718
 hüme 725
 (h)ümil 341, 663
 (h)ümilitate 341, 729
 hun-, hon- 'hau' 674, 764
 hun, hon 'on' 675, 725, 726, 764
- huna(t), hona(t) 674
 hunki, honki (egin) 675, 760
 hunki, honki 'ukitu' 676, 764
 huntarzün 761
 huntü 669
 huñ, hoñ 676, 703, 725, 726
 hur 725, 726, 750, 753
 hürran, -en, hüllan, -en 718
 hürrün 725, 726
 hurzü 736
 (h)üskaldün 691, 726
 (h)üsksara 691, 726
 huts, hüts 668
 (h)ütsarte 668, 725
 ibili ik. ebili
 igante 760
 igaran, igaren 694
 igitei 691
 igurste, igurtze 762
 ihardetsi 666
 ihaur, hi(h)aur 666, 727
 ihauteri, ihauti 665, 666
 ihes 666
 ihi ik. ehi
 ihur, ihor 666, 669, 670, 687, 753
 ikhartü, ikhertü 686
 ikhasi 727
 ikhusi, ekhusi 686, 689, 727
 ikhuSle 746
 ilhaintü 711
 ilherri, hil(h)erri 727
 imajina 704
 i(n)fernü 733, 761
 ingürü, üngürü 689
 ink(h)atz 321
 inprimazale 762
 inprimürr- 753
 intsentasatü, inxensatü 734
 intsentasü, inxensü 734, 744
 -ione 704
 ipokrita 757
 iraile 713
 ira(i)lli, iraili 690, 713
 irain, -ñ 689, 704, 708
 irakurzale 735
 irallte, irailte 713

- isuri, ixuri 689, 714
 itxura, itxüra, ütxüra 668, 689
 itxusgarri 758
 itxusi 689, 715
 itzañ 703
 itzuri 689
 ixil erazi 713
 ixilik 713
 izei 691
 izkiribatü 763
 izkiribazale 763
 izkiribü 763

 jaiki 707
 jaitsi 707
 jakilegua 697
 jakin 707
 jakin(t)sü 736, 743
 jalk(h)i 707
 jan 707
 jangia, -gü 702
 jargia, -gü 702
 jarri 707, 752
 jaun 690
 jauregi 690, 749
 jauzkatü 690, 707
 jei 691
 JerüSalem 744
 JeSüs 669, 745
 JeSüs-Khrist 731, 744
 jin 707
 joile 713
 jokhatü 725
 jokü, joko 725, 730
 JoSafat 731
 JoSef 744
 juan, joan 697, 707
 jübileo, jübileu 314, 695
 Juhane 678
 jüratü 669
 jüstizia 669

 -kal 352
 kaptibo 755
 karakoll 719
 karataits lasterkari 716
 kaSerna 744

 kasü 747
 katexima 720
 katoliko 732
 kauSa 745
 khaldi, -ü 701
 khanderailü 713
 k(h)antatü 321, 322
 k(h)antore 321
 khatiña 687, 749
 khexüeri 697
 kh(i)risti, khirixti 666, 704, 714, 732, 757, 758
 khobañ, khogañ 704
 khoroa, k(h)orua 696
 khorpitz 321, 322, 688
 k(h)orte 321, 322
 k(h)ozatü 321, 322
 khozü 321, 734
 k(h)untatü 681
 khuntü, kontü 321, 322
 khüña 707, 749
 k(h)ürütxe 321, 322, 721, 758
 komendatü ik. gomendatü
 konbeni, komeni 761
 ko(n)fesatü, kobeSatü 733, 747, 761
 ko(n)fesione, kobeSio(ne) 747
 ko(n)fesor, kobeSo(r) 747, 753
 konfidan(t)xa, konfidan(t)za, kunfidantxa, konfidenxa 739, 741, 742
 konfirmatü 761
 konfra(i)ria, konfreria, konfararia 758
 konfraisa 747
 konsekratü 757
 konzepzione 757
 koSi 666, 680
 koSia 666, 680, 744
 koZina 748
 kreatü 757
 krida 757
 krisma 757
 krüzifikatü, krüzifikasiatü 689, 758
 kühülliü 750
 kunjit 680
 kunpaña, konpaña 680, 681
 kunplitü, konplitü 681
 kuntent, kontent 681
 kotre, kontre 680, 681, 762

- kun(t)sellatü, konsellatü 736, 768
 kun(t)sellü, konsellü 682, 719, 743, 768
 kun(t)solatü, kon(t)solatü 678, 680
 kun(t)zen(t)zia, kon(t)zen(t)zia 738, 739,
     742, 743
- labür, llabür 717
 labürzki, labürski 717
- lagüngua 697
 lagüntü 760
 laidatü 689
 laidorio 690
 laket 731, 757
 lanhegin 727
 lanhu 666
 lanthatü 757
 lantza 738
 larrhoti, llarrhote 701, 717, 727, 755
 lati 666
 laur 690, 753
 -le 713
 lege 730
 lehen(t)xe 736, 738
 lehu 666
 lein, -ñ 690, 704
 le(i)ñhürü 711
 lekzione, letzione 757
 letera 757
 letheriña, lethariña, letania 707
 -liar 713
 lib(ü)rü, lübürü 689, 757, 758
 likhisdüra 758, 759
 llabürrot 718
 llaphar 717
 llapi, llepei 717
 llaudeta 717
 lühikara, lüikhara 658, 727
 lükhañka 712
 lükhürari 757
- mahatsano, -u, mahatsardu 704, 762
 maiastürügoa 757, 763
 malürr- 753
 man(h)atü 725
 manü 725
 maradikatü 749
 maraditzione 757
- martxo 721, 734
 medezi, bedeZi 336, 666, 733, 748
 mehatxatü 734
 mehatxü 734
 memenpat 755
 menbro 762
 mendekü 733
 mendiska 720
 -mentü 759
 merexi 720
 mertxede 721, 734, 761
 mesperetxatü 757
 mesperetxü 721, 757
 meza 733
 mezpera, bezpera 733
 mezü 733
 mihi 666, 703, 733
 miliu 666
 min(t)zaraje 750
 min(t)zatü 736, 739
 mirail, mirall 719
 miraküllü, mirakülü 719
 miSerikordia 744
 miskandi, mixkandi 714
 misterio, mixterio 714
 mithil 688, 750
 mithilgua 697
 mithilko, muthiko 750
 MoiSa 745
 mulde, molde 307
 munarka, monarka 681
 müSika 669, 744
 muztü 669
- nahikünte 760
 natüral 669
 NaZaret 747
 nekezü 734
 nigarstatü 706
 nozpait 758
 nuble 681
 nublezia 681
 nuiz, noiz 673, 764
 nula, nola 673
 nun, non 669, 670, 673, 764
 nur, nor 670, 673, 753, 764
 nurat, norat 674

- ñabar 717
 ñabo 717
 ñaphür 717
 Ñeli (jondane Ñ.) 717
 -ñi 717
 -ñu 717
 obra 757
 odolstatü 706, 759, 762
 ofen(t)satü 736, 738, 739, 740
 ogen 725, 726
 ohoratsü 734
 ollaltegi, ollautegi 749
 Oloron, Oleron, Oloru(e) 683
 ondo ik. undo
 orai 702
 orden(a) 704
 ordeñü 708
 ordüian, ordian 699
 ordüxiari 720
 orhitü 755
 orhitzarre 755
 oro 750
 orotan gainti 710
 orotra(t) ere 705, 758
 orrua 696
 -os ik. -us
 osagarrí(t)sü 734
 ostalersa 736
 ostegün 762
 ostirale 762
 osto, orsto 763
 paga 731
 paradiüsü 335
 patriarka 757
 patru, patron 673, 697, 757
 -pe (-pian, -petan...) 351, 352
 peniten(t)zia 737, 738, 742
 perfeiki, perfeitki 756
 perfe(i)tzione 757
 phakatü 731
 phakü, pakhü? 320
 pharadüsü 688, 733, 745
 pharkamentü 759
 pharkatü 730
 P(h)entekoste, P(h)entakoste, Phintakoste
 733
 phen(t)samentü 736, 737, 739, 759
 pheredikagia, -gü 702
 pherestü 757
 pheretxazale 734
 pheretxü 734, 757
 Phetiri 757
 phintatü 324
 Pilatüs 745
 plaZent 748
 plaZer, plazer, -rr- 336, 747, 748, 753,
 757
 prabe 757
 prebenda 757
 predikatü, pheredikatü 757, 758
 predikü, pheredikü 758
 prepaus 745
 preSentatü 744
 preSentazione 757
 preSentzia 741
 presu 666, 670, 672, 744
 presuna, persuna, persona 681, 735
 preSuner, preSonter 670, 681, 683, 744,
 757
 preSuntegi, preSontegi 678, 681, 745
 preziatü 757
 primizia 757
 primü 757
 profeta 757
 profetesa 747
 promotor 757
 prono 757
 prozes 680, 745
 prozesione 757
 prüden(t)zia 742, 757
 psalmü 757
 -(r)eki 703
 retatü 667, 698
 roSario ik. arroSario
 -sa 736, 747
 sagarazione 733, 758
 sainta 708, 733, 759
 saintü, se(i)ntü 693, 709, 733, 759
 sakramental 757
 sakramentü 757
 sakratü, sagaratü 733, 758

- sakrifizio 757
 sakrista(i)ñsa, sakristainsa 711
 sakristañ 704
 salbamentü 759
 saldü 760
 saltsa 721, 736
 sargia, -gü 702
 saristatü 759
 sarrasi 666
 saSu, saSo, sazu 666, 672, 734, 744, 746
 satifatü 758
 satifazale 758
 satisfa(t)zione, satisfazione 757, 758
 segür, segürr- 753
 segürtantxa 736
 sendimentü 760
 senditü 760
 sendo, sentho 759, 770
 sendotü 759, 770
 senthoral(e), seinthoral(e), sain- 693
 setemer(e) 761
 sinhtesi 727, 734
 sobe(r)a 751, 757
 soferitü, sofritü 757, 758
 solaz, solas 734, 749
 solemnel, solonel 326
 sordeits 716
 sorgia, -gü 702
 Sorhoeta 749, 755
 südürüxilo 736
 sueñ, soeñ, soñ 696, 709
 sühalama 724, 757
 sühi, sühi 701
 süia 698
 suñ, soñ 676, 703
 süperiürr- 753
 süperstizione 763
 süperstizios 763
- tarzün 761
 -tate 731
 theiü 707
 t(h)enpora, denbora 663, 760, 761
 thermañü 698
 thüia 698
 tortxo 721, 735
 triballü 719
- triste, trixte 714
 trunpatü 681
 -tsü ik. -zü
 txakür 721
 txanp(h)a 724
 (t)xpapel 721
 (t)xpapela 721, 724
 (t)xpapelet 724
 (t)xar 721, 723
 txardiña 721
 (t)xedera 721
 txeken, xekhen 724
 (t)xerk(h)atü 722, 723
 txestatü 724
 txilimixta, xilimista 722, 724
 tximinia 721
 tximino 721
 txink(h)a 724
 txipa 721
 (t)xiipi 722, 723
 (t)xiipitarzün 723
 (t)xispiltü 724
 (t)xori 701, 721, 722, 723
 txorta 721
 (t)xortola, (t)xortela 724
 txostaka 724
 txostatü 724
 txosteta 724
 txüt 721
 -tzat 740
 -tzaz 735, 736
 -tze (arhantze, sagartze) 743
- üdüki? ik. edüki
 üdürri 689
 ügürüki ik. egürüki
 uhuin, ohoin, -ñ 658, 666, 672, 710
 uhuinkeria, ohoin-, uhuñkeria 658, 708,
 711, 712
 uhuratü, ohoratü 672, 764
 uhure, ohore 666, 672, 764
 ükhen, ukhan 694
 ükhüzi 686, 689
 ülhüntü 688
 undar, ondar 678
 undo, ondo 678
 undo(r)aje, ondo(r)aje 678, 750

- üngürü ik. ingürü
 unhetsi, onhetsi 675, 727
 un(t)sa, on(t)sa 675, 739
 untzi, onzi 676, 738, 743
 -üra, -ura 668
 ürgasten, ürgazten 759
 ürgüllü 719
 ürgüllus 719
 ürgülliütsü 719
 ürrhats 750, 755
 ürrhe 755
 ürrhenbürrü 755
 ürrhentü 755
 ürrhesstatü 755, 759
 ürrin hon 750
 ürrin honstatü 706, 762
 ürrinstatze 706
 ürrintzütü 734, 736, 739, 743
 ürrütx 689
 urxap(h)al, ürxaphal 668
 urzo, ürzo 668, 761
 urzüme 761
 -us, -os 684
 üSatü 745
 üstüdiatü ik. estüdiatü
 usuki, üsüki 668
 üthürri, -ü 688, 701
 ütsü 688
 ütsüeri 697
 ützi ik. eitzi
 ützüli 688
 üztailla 713
 üzürri 689
- xabal 721
 xabu 721
 xaflazale 721
 xahal 721
 xahar 721
 xaharki 723
 xahatü 666, 722
 xahü 666, 704, 721, 722
 xahütarzün 722, 761
 xalxa 721
 xamalko 721
 xamari 721
 xarma 722
- xarmagarri 722
 xarmeri(a) 722
 -xe 720, 736
 xedatü 722
 xede 721, 722
 xehe 666, 703, 722
 xehekatü 722
 xekhen ik. txeken
 xenda 723
 xerri 750
 xilimista ik. txilimixta
 xilo, zilo 721, 722
 xirio 723
 xixari 722
 -xka 720
 -xko 720
 xokho, zokho 321, 721, 722
 xotilezia 722
 xoxa 723
 xufestatü 669, 723, 759
 xuri 723
 xuriska 720
 xuritarzün 761
 xuritü 723
 xü xen 721, 723
 xüsentü 721, 723
- zabal 721
 zaflatü 721
 zahar 721
 zain, -ñi 703
 zaison, zeion 'zitzaison' 317, 694
 zait, zeit 'zait' 695
 Zakaria 747, 748
 -zale 735
 zamari 721
 zañhil 712
 zañhützüli 712, 727
 Zaparra 748
 Zapartatü 748
 Zarta 748
 Zartatü 748
 zathixka 720
 zekürü 733, 749
 zeliet(a)rat 705, 758
 Zelo 748
 zelu 698, 701, 749

- zeñharatü, señharatü, señalatu 717, 733, 749
zeñhare, señale 708, 717, 733, 749
zeñhatü 708, 717, 733
zeñü 717, 733
zer 753
zerbütxari 721
zerbütxati 734
zerbütxü 689, 734
zihauriek, zihauriek 665, 666, 690
Zipirta-Zaparta 748
zirkonziSione 745
zola 733, 749
zorhi 750
-zü, -tsü 734, 736
Zübero(a), Ziberu(a), Zibero, Xiberu 665, 688, 749
zühür 666
zuin, zoin, -ñ 674, 708, 709, 764
zunbait, zonbait, zumait 674, 761, 764
zunbat, zonbat, zumat 674, 761, 764
zur 750, 753
Zurra 748
züti, xüti 721
zütitü, xütitü 721
züzen 721
züzen egin 722
züzendün 722